

A portrait of Joyce Meyer, a woman with short brown hair, wearing a white jacket, a multi-strand necklace, and earrings. She is looking directly at the camera with a slight smile. The background is a soft-focus indoor setting with a window.

ÎNCREDERE nezdruncinată

Descoperă bucuria de a te încrede în Dumnezeu
oricând, în orice lucru

JOYCE MEYER

Desemnată autoarea cu cele mai multe cărți vândute de *New York Times*

Nu e întotdeauna ușor să ai încredere. Asemenea multor oameni, poate că și tu îți asumi responsabilitatea pentru împlinirea propriilor nevoi, pentru nevoile membrilor familiei, și te împovărezi cu obligații financiare. Preiei controlul asupra priorităților tale, mândru că reușești să rezolvi singur treburile, refuzând să le încredințezi altcuiva. De ce? Fiindcă oamenii te-au dezamăgit și crezi că e bine să fii independent.

Însă nimeni nu poate să se ocupe de unul singur de toate responsabilitățile pe care le implică viața de zi cu zi. Din fericire, există un Dumnezeu iubitor și demn de încredere care vrea să apelezi la El pentru ajutor. E timpul să accepți singurul lucru care îți poate schimba viața – ÎNCREDEREA NEZDRUNCINATĂ în Dumnezeu.

Joyce Meyer, desemnată autoarea cu cele mai bine vândute cărți de către *New York Times*, analizează uimitoarele beneficii ale încrederii în Dumnezeu în toate aspectele vieții. Bazându-se pe experiența personală și pe adevărul exprimat în Cuvântul lui Dumnezeu, ea te va ajuta să scapi de tendința te a te baza numai pe propriile puteri, permițându-I astfel Mântuitorului tău să te ajute să treci cu bine prin toate încercările pe care le înfrunți.

Încrederea nu este o obligație, ci este un privilegiu pe care îl ai tu, cel care crede în Hristos, oferindu-ți o viață stabilă, liniștită și plăcută. Dacă înveți să te încrezi în Dumnezeu, vei putea primi ce are El mai bun să îți ofere în fiecare aspect al vieții tale – pe plan spiritual, relațional, emoțional, financiar și nu numai.

ÎNCREDERE NEZDRUNCINATĂ te va pregăti și te va încuraja să te încrezi în Domnul din toată inima (Proverbe 3:5). Indiferent de durerea din trecut, de situația actuală sau de nesiguranța față de viitor, când vei învăța să te încrezi în Dumnezeu pe deplin, vei ajunge să trăiești viața plină de bucurie pe care Isus a venit ca să ți-o dea. Chiar dacă alții te-au dezamăgit... Dumnezeu nu o va face niciodată!

ÎNCREDERE
nezdruncinată

ÎNCREDERE nezdruncinată

Descoperă bucuria de a te încrede în Dumnezeu
oricând, în orice lucru

JOYCE MEYER

Traducere: Ionela Ilie

Alfa Omega Publishing
2018, Timișoara

Publicată în original în limba engleză sub titlul:

Unshakeable trust

FaithWords, Hachette Book Group, 1290 Avenue of the Americas, New York,
NY 10104, faithwords.com

Copyright © 2017

Joyce Meyer

Tradusă în limba română și publicată cu autorizare.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din traducerea
Dumitru Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Ilie

Corectură: Daniela Toplicianu și Cristina Suci

Prelucrare grafică: Bianca Ghomeș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Meyer, Joyce

**Încredere nezdrcinată : descoperă bucuria de a te încrede în
Dumnezeu oricând, în orice lucru / Joyce Meyer ; trad.: Ionela Ilie. -**

Timișoara : Alfa Omega Publishing, 2018

ISBN 978-606-8720-79-1

I. Ilie, Ionela (trad.)

2

Versiunea în limba română: ***Încredere nezdrcinată***

Copyright © 2018 Alfa Omega Publishing

Editura: Alfa Omega Publishing

C.P. 1141, O.P. 8

300890 - Timișoara, România

Tel/Fax: + (40) 256-284.912

E-mail: info@alfaomega.tv

Comenzi online: www.alfaomega.tv/librarie

ISBN 978-606-8720-79-1

Cuprins

Introducere	9
Capitolul 1: Ce este încrederea?	13
Capitolul 2: Încrederea aduce odihnă	21
Capitolul 3: În cine să am încredere?	31
Capitolul 4: Absurditatea independenței	41
Capitolul 5: Încrede-te în Dumnezeu și fă bine (partea 1)	51
Capitolul 6: Încrede-te în Dumnezeu și fă bine (partea 2)	61
Capitolul 7: În orice vreme	73
Capitolul 8: Dacă Dumnezeu e bun, de ce suferă oamenii?	85
Capitolul 9: „Îngăduie” Dumnezeu suferința?	95
Capitolul 10: Motive pentru care suferim (partea 1)	105
Capitolul 11: Motive pentru care suferim (partea 2)	117
Capitolul 12: De cealaltă parte a suferinței	127
Capitolul 13: Zi de zi	137
Capitolul 14: Necunoscutul	145
Capitolul 15: În anticamera lui Dumnezeu (partea 1)	153
Capitolul 16: În anticamera lui Dumnezeu (partea 2)	161
Capitolul 17: Când Dumnezeu tace	169
Capitolul 18: Cum să te încrezi în Dumnezeu în vremuri schimbătoare	177
Capitolul 19: Vreau cu adevărat să mă schimb	187

Capitolul 20: Cum să ai încredere că Dumnezeu schimbă oamenii	197
Capitolul 21: Când ai de-a face cu îndoiala	205
Capitolul 22: Ce experiență ai?	213
Capitolul 23: Cum să te încredințezi cu totul lui Dumnezeu	221
Note bibliografice	233

Introducere

Nu-mi vine în minte niciun alt subiect mai important despre care să scriu decât încrederea în Dumnezeu. Este un subiect vital deoarece, de îndată ce alegem să ne încredem în Dumnezeu, vom avea nenumărate beneficii uimitoare. A te încrede în Dumnezeu este una dintre cele mai importante căi de a-L preamări.

Chiar de la începutul acestei cărți, vreau să subliniez faptul că încrederea nu este o obligație pe care o avem față de Dumnezeu; acesta este un privilegiu pe care El ni-l pune la dispoziție. Suntem invitați să ne încredem în Dumnezeu căci, făcând astfel, putem avea o viață liniștită, plină de bucurie și fructuoasă.

Atunci când ne încredem în Dumnezeu în tot ce facem, putem trăi fără îngrijorare, neliniște, teamă, judecată sau un stres ce ne paralizează. De exemplu, eu mă încred în Dumnezeu să mă ajute să scriu această carte. Aceasta înseamnă că recunosc că nu știu tot ce ar trebui să știu despre încrederea în El și sunt convinsă că, fără El, această carte nu ar fi bună. Dumnezeu vrea să ne încredem în El oricând și în orice lucru. Nicio situație nu e prea mărunță pentru ca Dumnezeu să nu se implice atunci când vine vorba de copiii Săi.

Fiindcă oamenii au tendința de a se baza doar pe propriile puteri și de a fi independenți, ne ia ceva vreme până învățăm să ne încredem în Dumnezeu. Acest lucru e îngreunat de experiențele noastre neplăcute care ne învață că nu ne putem încrede

întotdeauna în oameni. Însă Dumnezeu acționează cu totul altfel decât oamenii, iar Cuvântul Său ne arată că, prin însăși caracterul Său, El nu poate minți sau înșela.

Prin această carte, sper să vă pot arăta că puteți învăța să vă încredeți nelimitat și să aveți o *credință ce depășește orice limită a rațiunii*. Scopul nostru ar trebui să fie să ne încredem în totalitate în Dumnezeu, nu numai fiindcă așa Îl cinstim pe Dumnezeu, ci și fiindcă acest lucru ne aduce beneficii uimitoare.

Dumnezeu Se bucură atunci când ne încredem în El. În Evrei 11:6 scrie că „fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui”. Credința și încrederea sunt atât de strâns legate, încât nu pot fi separate. Credința este substanța care Îl invită pe Dumnezeu în viețile noastre. Aceasta Îl menține prezent în viețile noastre și ne face să avem o legătură foarte strânsă cu El.

Avem un dușman, Satana, care încearcă neîncetat să ne împiedice să ne bucurăm de relația pe care o avem cu Dumnezeu și de viața pe care ne-o oferă El. Satana ne ispitește prin teamă, îngrijorare, neliniște, judecată, stres, îndoială și multe altele care ne fac să nu ne mai gândim la Dumnezeu, ducând astfel vieți pline de egocentrism în care încercăm cu disperare să avem grijă de noi înșine.

Singurul antidot pentru aceste suferințe este încrederea deplină în Dumnezeu. Mă rog ca, pe măsură ce veți citi această carte, să primiți harul de a vă preda în totalitate lui Dumnezeu propria persoană, dar și tot ceea ce vă privește, în fiecare situație și oricând.

În timp ce veți citi și veți studia această carte, nu uitați să vă gândiți mereu la versetul acesta:

„[Prea] binecuvântat să fie omul care [crede] se încrede [și se bazează pe] în Domnul și a cărui [speranță și] nădejde este Domnul.”

Jeremia 17:7

ÎNCREDERE
nezdruncinată

Capitolul 1

Ce este încrederea?

Începutul neliniștii este sfârșitul credinței, iar începutul credinței este sfârșitul neliniștii.

George Mueller

De câte ori ne încredem în cineva sau în ceva care se dovedește demn de încredere, scăpăm de neliniște. Așadar, este foarte important să învățăm ce este încrederea și cum să ne încredem. În special, vrem să învățăm să ne încredem în Dumnezeu.

În ediția din 1828 a dicționarului Noah Webster, încrederea este definită astfel: „Încredințare; nădăjduire în sau bizuire pe integritatea, sinceritatea, dreptatea, prietenia sau alt principiu sănătos al unei alte persoane.”¹ „Cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă.” (vezi Proverbe 29:25)

Încrederea ne permite să trăim fără greutateți, poveri sau griji deoarece suntem încredințați că altcineva se va ocupa de acestea în locul nostru. În loc să simțim că purtăm mereu o povară grea, ne putem bucura de un sentiment de relaxare în sufletele noastre.

Încrederea ne permite să trăim fără greutateți, poveri sau griji.

Pentru a ne încrede în Dumnezeu și a-I lăsa Lui grijile noastre, trebuie să decidem să facem astfel. Psalmistul David a vorbit deseori despre a-și pune încrederea în Dumnezeu. Cuvântul „a pune” desemnează o acțiune și e des întâlnit în Cuvântul lui Dumnezeu atunci când ne spune ce să facem – e vorba de lucruri

precum *a ne îmbrăca cu dragoste, a ne îmbrăca cu omul cel nou, a ne încălța picioarele cu pace*, dar și *a ne încrede în Domnul*. (vezi Coloseni 3:14; Efeseni 4:24; Efeseni 6:15; Proverbele 3:5)

Biblia spune: „Încredințază-ți soarta în mâna Domnului [scăpând de greutate] și El te va sprijini...” (Psalmul 55:22). Îmi place ideea de a renunța la greutatea unei poveri. Deseori trăim cu inima împovărată și cu mintea îngreunată, dar Dumnezeu ne invită să avem o viață mai bună, lucru pe care îl putem face numai dacă ne încredem în El. Noah Webster a zis că încrederea este odihnierea minții. Apostolul Pavel a confirmat acest lucru când a spus că cei care cred (se încred) în Dumnezeu vor primi odihna Sa (vezi Evrei 4:3).

Unul dintre modurile în care ne putem da seama că ne încredem cu adevărat în Dumnezeu, și nu încercăm doar să ne încredem în El, este să ne dăm seama dacă sufletele noastre se odihnesc sau nu în loialitatea lui Dumnezeu. Dacă spun că mă încred în Dumnezeu, dar continui să car greutatea poverii îngrijorându-mă și fiind neliniștit, atunci înseamnă că nu l-am încredințat Domnului acea povară. Poate că vreau să o fac, sau chiar încerc, dar încă nu am făcut-o.

Înțelegerea acestui lucru m-a ajutat să învăț ce este cu adevărat încrederea în Dumnezeu. Aceasta depășește cuvintele – presupune eliberarea greutății poverii mele; e o acțiune decisivă ce îi aduce odihnă sufletului meu (minte, voință, sentimente). Închipuie-ți că ai purta un rucsac plin cu pietre pe oriunde ai merge. Îl cari după tine la lucru, la piață, la biserică. Chiar dacă este destul de greu, tu continui să îl cari cu tine. Acum închipuie-ți că decizi să îl lași jos – gândește-te ce bine te-ai simți și cât de ușor ar fi apoi. Așa este atunci când ne îngrijorăm și purtăm greutatea poverilor, în loc să le încredințăm lui Dumnezeu. Continuăm să funcționăm și să facem ce e de făcut, dar greutatea poverii ne apasă

**Poți decide să lași jos
povara chiar acum.**

foarte tare, făcându-ne viața grea. Poți decide să lași jos povara chiar acum dacă alegi să te încrezi în Dumnezeu și te vei bucura apoi că ai făcut-o.

Întâlnesc mulți oameni care se grăbesc să-mi spună că se încred în Dumnezeu să le rezolve problemele, dar apoi îmi mărturisesc și că se tem, sunt îngrijorați și încearcă cu disperare să își dea seama ce au de făcut. Aceasta îmi spune că ei cred că ar trebui să se încreadă în Dumnezeu și vor să o facă, dar că nu au făcut-o încă. Ei spun că se încred în Dumnezeu, dar se lasă îngreunați de grija pentru numeroase lucruri.

Am învățat că cel mai bun mod de a avea o relație cu Dumnezeu este să fim sinceri cu El. El știe deja adevărul, dar ne va fi de ajutor să îl înfruntăm și noi. Am irosit numeroși ani spunând că mă încred în Dumnezeu, în timp ce eram îngrijorată și mă simțeam groaznic. Însă m-a ajutat foarte mult să recunosc că adevărata încredere aduce roade bune. Aceasta aduce pace - o pace care depășește orice înțelegere!

Dacă un om nu a reușit încă să se încreadă pe deplin în Dumnezeu, mai bine ar recunoaște acest lucru față de El. În Capitolul al nouălea din Marcu, este o poveste interesantă despre un tată care voia ca fiul lui să fie vindecat. El i-a spus lui Isus că credea, dar avea nevoie de ajutor în privința necredinței sale (vezi Marcu 9:24). Mi-a plăcut sinceritatea lui, vestea bună fiind că și-a primit și miracolul pe care îl dorea. Cu toții pățim ca, pe lângă credința noastră, să se strecoare și îndoiala uneori. Să sperăm însă că mai creștem și vom ajunge să învățăm să ne încredem în Dumnezeu mai mult tot timpul, dar creșterea necesită timp și nu e cazul să fim condamnați dacă încrederea noastră în Dumnezeu nu este perfectă încă.

Predic din Cuvântul lui Dumnezeu de peste 40 de ani, însă abia în ultimul an am învățat mult mai mult despre încrederea

în Dumnezeu. Sunt convinsă că voi afla chiar mai multe despre încrederea în Dumnezeu în timp ce voi studia pentru această carte.

CARACTERUL LUI DUMNEZEU

Dicționarul Merriam-Webster definește încrederea astfel: „crediță că cineva sau ceva este de nădejde, bun, cinstit, eficient etc.”² Încrederea depinde de ceea ce cunoaștem despre caracterul persoanei în care ne încredem. Dacă nu putem crede că acea persoană este bună, cinstită, blândă, iubitoare și de cuvânt, atunci nu ne putem încrede în ea.

Am descoperit că un studiu aprofundat asupra caracterului lui Dumnezeu m-a ajutat enorm să învăț cum să mă încred pe deplin în El. De exemplu, unul dintre aspectele caracterului lui Dumnezeu care mă liniștește foarte mult îl constituie faptul că El este drept. Aceasta înseamnă că El întotdeauna îndreaptă lucrurile rele.

Am experimentat de multe ori în viață dreptatea Sa, iar atunci când sunt tratată greșit sau injust, pot avea încredere că Dumnezeu va îndrepta acel lucru rău în propriul mod și la timpul stabilit de El. Viața nu e dreaptă mereu, dar Dumnezeu este, iar atunci când ne încredem în El, renunțând la greutatea poverii noastre, El lucrează pentru noi și face dreptate în situația în care ne aflăm.

Dacă mă încred în Dumnezeu să facă dreptate, scap de povara de a încerca să o fac eu. Dumnezeu spune clar în Cuvântul Său că răzbunarea Îi aparține și că îi răsplătește pe dușmanii oamenilor Săi:

Căci știm cine este Cel ce a zis: „A Mea este răzbunarea [judecata și facerea dreptății Îmi revin Mie], Eu voi răsplăti [pe cel care face rău]!” Și în altă parte: „Domnul va judeca pe poporul Său.”

Evrei 10:30, Biblia amplificată

Ca să vedem cum face Dumnezeu dreptate, trebuie să fim dispuși să Îl lăsăm pe El în controlul situației noastre, refuzând să ne ocupăm noi de ea. Aceasta este partea cea mai grea! În ce mă privește, dar cred că e cazul multora dintre noi, de obicei, mă chinuiesc să îmi port de grijă, fără a reuși, până când, în cele din urmă, sunt dispusă să încerc să mă încred în Dumnezeu. Când facem acest lucru și începem să vedem că El Se ține de cuvânt, devine tot mai ușor să ne încredem mereu. Unul dintre motivele pentru care e greu să avem încredere în Dumnezeu e faptul că El nu ne oferă întotdeauna ceea ce cerem imediat. Tot ce primim de la Dumnezeu e prin credință și răbdare. Partea cu așteptarea e, de obicei, un test în care credința noastră este întinsă la maxim, ajungând la niveluri noi.

Dumnezeu este bun, milostiv, sfânt și blând. El este îndurător, loial și sincer. Dumnezeu este iubire! El este la fel mereu și ne putem baza pe faptul că Se va ține de cuvânt.

E ușor să ne încredem în cineva care credem că ne iubește și nu numai că are puterea de a ne ajuta, dar și vrea să ne ajute! Dumnezeu așteaptă să ne ajute, iar noi nu trebuie decât să credem că o va face.

Privind retrospectiv la viața mea, pot afirma cu certitudine că Dumnezeu este loial. El ne este mereu alături, chiar și atunci când nu Îl vedem sau nu Îl simțim. Atât timp cât credem că lucrează, El ne va dezvălui dovezile care arată că a făcut-o, dar la timpul potrivit. Nu renunțați atunci când așteptarea pare lungă; continuați să vă încredeți în Dumnezeu!

De câte ori îmi e greu să mă încred în Dumnezeu, îmi amintesc ce a făcut pentru mine în trecut și așa mă conving că o va face din nou. Am ținut jurnale timp de 40 de ani, iar, de curând, am dat peste unul din anii 1970, unde scria că I-am cerut lui Dumnezeu să-mi facă rost de 12 prosoape de bucătărie noi. Eu și Dave nu ne permiteam să ni le

cumpărăm și, fiindcă eram abia la începutul călătoriei mele de a mă încrede în Dumnezeu, L-am abordat asemenea unui copilăș și I-am cerut asta. Imaginați-vă bucuria mea când, după câteva săptămâni, o femeie pe care abia o cunoscusem a apărut la ușa mea și mi-a spus: „Sper să nu mă crezi nebună, dar am tot simțit că Dumnezeu ar vrea ca eu să îți aduc niște prosoape de bucătărie!” Am fost atât de încântată, încât a rămas șocată, până când i-am explicat că Îi cerusem lui Dumnezeu să-mi facă rost de ele. Aceasta este una dintre amintirile mele cele mai vii despre experiența mea cu loialitatea lui Dumnezeu și, de-a lungul anilor, am avut parte de multe altele.

În Biblie, citim că, atunci când David trebuia să ucidă uriașul, pe Goliat, iar toți ceilalți îl descurajau, spunându-i că nu va reuși, și-a amintit de leul și de ursul pe care îi omorâse cu ajutorul lui Dumnezeu. Credința i-a fost întărită, iar el a reușit să-l ucidă pe Goliat. (vezi 1 Samuel 17:34-36)

Vreau să te încurajez să îți faci timp, poate chiar acum, ca să întocmești o listă cu câteva dintre momentele în care ai simțit loialitatea lui Dumnezeu lucrând în viața ta. Te asigur că acest lucru îți va întări credința, ajutându-te să te încrezi în Dumnezeu mai ușor în ceea ce privește implicarea Lui în problemele pe care le ai acum în viață.

Am auzit cuvântul „credincios” fiind definit drept „a fi de încredere sau cineva pe care te poți baza”. Noi ne putem baza pe Dumnezeu! Ne putem sprijini de El. El a promis că nu ne va părăsi niciodată, că nu ne va lăsa, ci că va fi cu noi mereu (vezi Matei 28:20).

Când avem o nevoie, ne putem încrede în El, în faptul că ne va fi alături și ne va ajuta (vezi Evrei 13:5). Când trecem prin încercări, El e lângă noi, ajutându-ne mereu (vezi 1 Corinteni 10:13). Atunci când toți ceilalți uită de noi, El ne este alături, rămânând credincios (vezi 2 Timotei 4:16-17).

O analiză sinceră asupra fiecărei laturi a caracterului lui

Dumnezeu ne este foarte folositoare, ajutându-ne să învățăm să ne încredem în El. Voi mai menționa și alte trăsături ale caracterului Său pe parcursul acestei cărți, dar vă încurajez și pe voi să căutați materiale despre acest subiect și să îl cercetați și voi.

ÎNCREDINȚAREA

Se spune că încrederea este o încredințare! Știm cu toții că viața e mult mai ușoară când ne bazăm pe o încredințare. Atunci când credem că putem face ceva, putem trăi încrezători, cu bucurie și având așteptări pozitive. Fiind credincioși în Isus, noi trebuie să ne încredințăm Lui. Fiecare avem încredințări pe anumite planuri, dar putem ajunge să ne încredințăm pe toate planurile vieții atunci când credem în Dumnezeu. De exemplu, uneori mă simt încrezătoare atunci când țin o conferință, dar, alteori, nu. Atunci, pot alege să fiu încrezătoare atât timp cât mă încredințez în Hristos, nu în mine sau în ce simt.

Apostolul Pavel a spus foarte clar că el nu s-a încredințat în trupul său. Cu toate că avea numeroase avantaje naturale, nu și-a pus încrederea în lucrurile exterioare. El subliniază faptul că trebuie să ne încredințăm în Hristos (vezi Filipeni 3:3). Încrederea este o încredințare în cel în care ne încredem, iar încredințarea în Hristos ne face să ne simțim bine! Aceasta ne permite să lucrăm cu ușurință deoarece chiar credem că putem face ceea ce trebuie făcut. Încrederea temeinică alungă stresul, presiunea, îngrijorarea și teama de eșec.

Încrederea este o încredințare în cel în care ne încredem.

Am spus că putem „fi” încrezători chiar și atunci când nu ne „simțim” încrezători, iar acest lucru este foarte important. Sentimentele sunt nestatornice, ele putându-se schimba oricând, fără avertizare, așa că nu e prea înțelept să fim încrezători în ceea ce simțim.

Când te duci să aplici pentru o slujbă, poate că, la început, te simți încrezător deoarece crezi că ai abilitățile necesare. Însă, pe la jumătatea interviului, ai sentimentul că cel care îți ia interviul nu te prea place și atunci, brusc, acel gând (care s-ar putea să fie neîntemeiat) te face să îți pierzi încrederea. Însă, dacă te încredințezi în Dumnezeu, poți crede că El îți va da favoare, putând astfel continua interviul având încredințarea că, dacă este slujba potrivită pentru tine, atunci o vei obține.

Satana nu vrea ca noi să fim încrezători fiindcă el știe că, fără încredere, nu vom realiza mare lucru în viață. Chiar și oameni care sunt foarte talentați, inteligenți și capabili tot au nevoie de încredere. Încredințarea este pentru noi așa cum este combustibilul pentru un avion. Avionul are capacitatea de a zbura, dar, fără combustibil, nu se va ridica de la sol.

E imposibil să fim mereu încrezători dacă ne încredințăm, în mod greșit, în oameni sau lucruri, căci oamenii sunt schimbători și lucrurile sunt schimbătoare, dar Dumnezeu nu Se schimbă niciodată și nici nu minte! El este Stânca pe care ne bazăm într-o lume care, adesea, este o mare involburată de nesiguranță.

Capitolul 2

Încrederea aduce odihnă

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați [și suprasolicitați], și Eu vă voi da odihnă...”

Matei 11:28, Biblia amplificată

Când definește încrederea, Noah Webster spune că aceasta este o odihnire a minții datorită bazării pe bunul caracter al altcuiva. Consider că este important să dedic un întreg capitol din această carte ideii de odihnă mentală. Acesta este un lucru de care avem nevoie disperată cu toții și pe care ni-l dorim majoritatea dintre noi. În viața noastră există prea multe lucruri care necesită atenție și nu avem cum să ne gândim la toate fără a ne simți copleșiți. Dumnezeu vrea să ne ajute, dar, cât timp vom încerca să facem totul singuri, El nu ne va oferi ajutorul Său cu forța.

Dumnezeu ne oferă ajutor deseori trimițând alți oameni care să ne ajute să ne ducem poverile vieții. Eu și Dave avem doi fii care lucrează cu noi în cadrul organizației, iar Dumnezeu i-a încredințat să ne ajute în conducerea acestei organizații destul de extinse. La început, ne-a fost greu să nu ne mai ocupăm de anumite lucruri pe care le făcuserăm înainte, încredințându-le fiilor noștri acele sarcini. Însă a fost o decizie pe care a trebuit să o luăm, iar acest lucru ne-a adus o foarte mare odihnă mentală și liniște sufletească.

Acum sunt multe lucruri și situații la care nu mai trebuie să ne gândim noi fiindcă se ocupă fiii noștri de ele. Acum sunt liberă să țin conferințe, să scriu, să mă rog, să studiez și să-mi fac emisiunea televizată. În timp ce stau aici și scriu, în cadrul organizației noastre

se petrec multe lucruri de care nici măcar nu știu. Văd numai rezultatele, care sunt mereu bune, dar am încredere în fiii mei să se ocupe de tot ce e necesar pentru a obține acele rezultate. Fiul meu Dan mi-a spus ieri că emisiunea noastră e difuzată pe Netflix acum, iar eu am fost plăcut surprinsă. Aceasta este o oportunitate majoră de a ajunge la și mai mulți oameni și totul s-a petrecut fără ca eu să fiu implicată deloc fiindcă am delegat pe altcineva să se ocupe de acea parte a administrării organizației.

Fiul meu David m-a surprins când mi-a arătat poze cu un proiect din Tanzania pe care îl fondăm și îl supraveghem. Astfel, mă bucur că putem ajuta și mai mulți oameni, dar nu a trebuit să mă îngrijorez nici măcar o singură dată cu privire la miile de detalii care au ajutat la transformarea acestui proiect într-unul de succes.

Fiii noștri sunt partenerii noștri în cadrul organizației și, chiar dacă noi încă lucrăm din greu, nu ne mai simțim supraîncărcați. Nu mai suntem îngrijorați și preocupați. Mințile noastre au parte de odihnă!

Lui Dumnezeu Îi place să ne surprindă și o va face deseori dacă Îi încredințăm Lui lucrurile. El vrea să fie Partenerul nostru în viețile noastre, iar atunci când Îi permitem, putem avea parte de liniște mentală. Conform Scripturii, suntem chemați să fim însoțitorii și partenerii lui Dumnezeu. Iată ce scrie în 1 Corinteni 1:9, Biblia amplificată:

„Credincios [de nădejde, demn de încredere, așadar, respectându-și mereu promisiunile, putându-ne baza pe El] este Dumnezeu, care v-a chemat la [tovărășia și] părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru.”

Relația cu Dumnezeu presupune mai mult decât citirea Bibliei în fiecare zi, mersul la biserică o dată pe săptămână, oferirea de zeciuială și poate și facerea câtorva fapte bune. Acestea țin numai de religie, însă bogata și minunata relație care ni se oferă atunci

când credem în Hristos reprezintă un parteneriat. El ne dă abilități pe care vrea să le folosim, dar încrezându-ne în El în tot acest timp. De asemenea, El este dispus să rezolve tot ce nu putem rezolva noi. Îmi place să spun: încrede-te în Dumnezeu să te ajute să faci ce poți mai bine, iar restul încredințează-l Lui!

LINIȘTE SUFLETEASCĂ

Atunci când ne încredem în El, Dumnezeu ne oferă liniște sufletească. De-a lungul zilei, ne vin în minte multe gânduri care ne pot provoca preocupare și îngrijorare.

În această dimineață, eram cu cineva care era foarte tăcută și nu părea interesată să poarte o discuție cu mine, iar eu începusem să îmi zic: „Nu cred că mă prea place.” În timp ce îmi ziceam asta, am început să simt că poate trebuia „să fac ceva” pentru a schimba situația, dar nu știam deloc ce aș fi putut face.

Când încercăm să facem anumite lucruri pe care habar nu avem cum să le facem, ne provoacă mereu stres, preocupare, îngrijorare și, uneori, teamă. Există și în viața ta lucruri pe care te simți responsabil să le „repari”, dar nu știi deloc ce anume ai putea face? Dacă da, poți face ce am făcut eu de dimineață, rugându-te și încredințându-I lui Dumnezeu acea problemă, crezând că El o poate „rezolva”. Eu am rostit o rugăciune simplă: „Tată, Îți încredințez Ție relația mea cu această persoană. O las pe mâna Ta și Te rog să faci din ea ce vrei Tu să fie.” De îndată ce am făcut asta, mi-am recăpătat liniștea sufletească.

Imediat după asta, m-a sunat unul dintre copiii mei și mi-am dat seama că, emoțional, nu era prea bine. Când l-am întrebat dacă îl puteam ajuta cumva, a spus că nu, iar eu mi-am zis imediat: „Oare ce s-o fi întâmplat? S-o fi certat cu cineva? Se simte rău? Ce o fi oare?” Îmi încărcasem deja povara și eram pregătită să

**Încrede-te în
Dumnezeu să te
ajute să faci ce poți
mai bine, iar restul
încredințează-l Lui!**

o port toată ziua, când mi-am amintit că I-o puteam preda lui Dumnezeu, Singurul care știa ce se întâmplase și ce se putea face în acea privință.

M-am rugat: „Tată, ajută-l să decidă să aibă o zi bună. Arată-i cât de binecuvântat este pentru a putea fi recunoscător în loc să fie trist.” Imediat ce am rostit rugăciunea, am primit următorul mesaj: „Mă simt mult mai bine acum. Te iubesc!”

În fiecare zi ne putem confrunța cu multe astfel de lucruri. Nu e de mirare că oamenii sunt stresați dacă nu știu cum să se încreadă în Dumnezeu și cum să-I încredințeze Lui grijile lor. Am fost și eu astfel jumătate din viața mea, dar sunt recunoscătoare că acum știu ce să fac cu grijile mele.

Permite-I lui Dumnezeu să Se implice în ziua ta, vorbind cu El despre absolut orice. Rugăciunea e o conversație cu Dumnezeu, așa că vă îndemn să nu o considerați o îndatorire pe care trebuie să o împliniți. Rugăciunea e modul prin care Îi permitem lui Dumnezeu să Se implice în fiecare aspect din viețile noastre, inclusiv când vine vorba de cele care ne fură pacea și ne provoacă neliniște.

Să nu cumva să credeți că nu puteți alege la ce să vă gândiți. Dacă mintea vă e plină de gânduri pline de teamă și îngrijorare, puteți alege să vă gândiți la altceva. Cuvântul Domnului ne învață să alungăm gândurile rele, supunându-le pe toate lui Hristos (vezi 2 Corinteni 10:5). Consider că a vorbi cu Isus pe tot parcursul zilei, despre tot ceea ce fac și cu privire la orice grijă, e unul dintre cele mai bune moduri de a rămâne în compania Sa, de a mă bucura de prezența Sa și, în același timp, de a primi ajutor de la El.

Oare la ce S-o fi gândit Isus de câte ori S-a aflat într-o situație mai „problematică”? Biblia ne oferă numeroase exemple de moduri în care a rezolvat astfel de situații, iar de fiecare dată, a ales să Se încreadă în Tatăl Său ceresc. Chiar și când Se afla pe cruce, simțindu-Se părăsit, El a spus: „Tată, în mâinile Tale Îmi

încredințez duhul!” (Luca 23:46). Acela a fost cel mai dificil moment din viața Sa, dar, cu toate acestea, în ciuda durerii sfâșietoare, El S-a încrezut în Dumnezeu!

Biblia ne mai relatează o poveste în care Isus Se afla pe o barcă în timp ce s-a dezlănțuit o furtună teribilă, asemenea unui uragan. Ucenicii care erau cu El au înnebunit de teamă, în timp ce El dormea în barcă. Când L-au trezit, plini de teamă, Isus a spus: „Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință [niciun pic de încredere]?” (Marcu 4:40).

Dumnezeu Se așteaptă să ne încredem în El! El ne oferă această opțiune și ar fi înțelept din partea noastră să o alegem de fiecare dată când suntem tentați să ne îngrijorăm. De ce să fim nefericiți când nu e cazul?

DACĂ NU PRIMESC CEEA CE VREAU?

Cred că teama de a nu primi ce vrem este ceea ce ne împiedică să învățăm să ne încredem în Dumnezeu. Majoritatea suntem convinși că singurul mod în care putem obține ceea ce vrem e să ne ocupăm singuri de acest lucru. Această teamă ne împiedică să ne încredem pe deplin în cineva.

Fiindcă am fost crescută de niște părinți egoiști și abuzivi, mereu am fost convinsă că nimănui nu îi pasă cu adevărat de mine. Îmi ziceam: „Dacă eu nu am grijă de mine, nimeni nu o va face!” Poate că recunoașteți această atitudine și poate că v-a făcut să vă simțiți la fel de nefericiți cum m-a făcut și pe mine.

Dave a fost rănit deseori de lipsa mea de dorință de a avea încredere în el, însă eu nu eram convinsă că nu avea să ia decizii egoiste care să fi fost numai în avantajul lui. Îl credeam că mă iubea, dar și părinții mei îmi spusese că mă iubeau și am văzut unde a dus asta. Nu reușeam să învăț să mă încred în nimeni până nu am ajuns să cred în dragostea necondiționată a lui Dumnezeu,

realizând că, chiar dacă cineva mă rănea, Dumnezeu avea să mă vindece și să mă mângâie. Dumnezeu ne urmărește mereu interesul în gândurile și planurile Sale pentru noi, iar, odată ce ajungem să credem asta, ne putem încrede în El și putem învăța să ne încredem și în ceilalți.

Faptul că ne încredem în Dumnezeu nu ne garantează că vom primi întotdeauna ceea ce vrem. Însă, dacă nu se întâmplă, e numai pentru că Dumnezeu Se gândește la ceva și mai bun pentru noi. De multe ori în viață, am vrut și I-am cerut lui

Dumnezeu ne urmărește mereu interesul în gândurile și planurile Sale pentru noi.

Dumnezeu lucruri pe care nu le-am primit, doar ca să îmi dau seama mai târziu că, dacă Dumnezeu mi-ar fi dat ceea ce voisem atunci, nu ar fi fost ceva bun pentru mine. După ce vom învăța să ne dorim ceea ce dorește și Dumnezeu pentru noi, mai mult chiar decât ceea ce ne dorim noi, abia atunci vom ajunge să fim liniștiți în orice situație.

Isus ne-a oferit exemplul perfect al unei astfel de atitudini atunci când S-a rugat în Grădina Ghetsimani, înainte de moartea Sa dureroasă. El a spus:

...Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși făcă-se nu voia Mea, ci [mereu] a Ta.

Luca 22:42, Biblia amplificată

Liniștea noastră sufletească depinde de faptul dacă vrem sau nu să credem că voia lui Dumnezeu e mai bună decât a noastră, chiar și atunci când nu înțelegem. Fiindcă suntem creați să avem liber arbitru, ni se oferă opțiunea de a încerca să ne conducem propriile vieți și să trăim pentru ceea ce vrem, dar, din fericire, mai avem o opțiune, aceea de a ne încrede în bunătatea și suveranitatea lui Dumnezeu. Iată ce spune profetul Isaia: „El va face ca domnia Lui

să crească și o pace fără sfârșit...” (Isaia 9:7). Cu cât Îl lăsăm mai mult pe Dumnezeu să ne conducă viețile, cu atât mai mult ne vom bucura de liniște!

CINE SE AFLĂ LA CÂRMA VIEȚII TALE?

Când viața nu este așa cum am vrea și nu ne încredem în Dumnezeu, e ușor să încercăm să preluăm noi conducerea, să facem pe șefii cu El și să încercăm să-L obligăm să facă totul așa cum vrem noi. Din păcate, acest lucru o va face și pe cea mai bună persoană să cadă într-o prăpastie emoțională și spirituală. De ce să nu Îl lași pe Dumnezeu să îți conducă viața?

Recent, am auzit o poveste despre două adolescente care își petreceau ziua împreună. Una dintre ele era o fată foarte spontană, care, deseori, făcea lucrurile fără a le mai analiza înainte. Brusc, a decis că voia să schimbe locul cu fata care conducea mașina, așa că a început să facă asta în timp ce mașina încă mergea. Chiar dacă șoferul mașinii s-a opus inițial, curând, s-a alăturat și ea acelui experiment, iar ambele fete s-au trezit într-o groapă, cu o mașină avariată.

Îți recomand să Îl lași pe Dumnezeu la volan. Nu încerca să-I iei volanul în timp ce te duce acolo unde vrea să ajungi. Lasă-L pe El să preia conducerea și învață să Îl urmezi. Acesta este cel mai isteț, sigur și împlinitor mod de viață.

Acum ar fi momentul potrivit să te oprești din citit câteva minute și să te gândești la următoarele întrebări:

- Cine se află la cârma vieții tale?
- De câtă liniște sufletească te bucuri?
- Cât de des pierzi o zi întreagă îngrijorându-te pentru ceva ce îți fură pacea?
- Nu cumva teama de a nu obține ce vrei te împiedică să te încrezi în Dumnezeu?

- Tânjești să ai parte de mai multă liniște sufletească?
- Vrei să te bucuri mai mult de viață?

Dacă răspunzi la aceste întrebări cu sinceritate, te-ar putea ajuta să vezi care e gradul tău de încredere. Dacă îți dai seama că nu te încrezi în Dumnezeu așa cum ar trebui, nu trebuie să te învinovățești. Pur și simplu, din acest moment, trebuie să începi să alegi să te încrezi în loc să te îngrijorezi. Gândește-te la următorul verset:

Celui cu inima tare [atât în aplecare, cât și în caracter],
Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în
Tine [Ți se dedică Ție și speră încrezător în Tine].

Isaia 26:3, Biblia amplificată

Vreau să îți sugerez un alt mod de a te ruga. În loc să Îi spui lui Dumnezeu ce vrei să facă pentru tine, încearcă să spui ce ai vrea, dar adaugă următoarele: „Însă, Doamne, dacă nu e ceea ce-mi trebuie, atunci Te rog să nu-mi dai!”

Mi s-a întâmplat de multe ori în viață (și poate că și ție ți s-a întâmplat) să muncesc din greu pentru a obține ce voiam, numai ca să îmi dau seama apoi că acel lucru nu mă împlinea și nu mă mulțumea, înrăutățindu-mi, chiar, situația. Mulți dintre noi ne-am cumpărat la un moment dat ceva ce ne doream, dar nu ne permiteam, ajungând ca, mai apoi, să fim stresați din cauza datoriei făcute. Sau poate ne-am certat cu partenerul de viață fiindcă aveam păreri diferite, dar, după ce am obținut ce credeam că ne dorim, ne-am dat seama că nu merita nefericirea mentală și emoțională trăite apoi.

Am aflat că dacă nu putem obține ce vrem, dar având liniște sufletească, atunci acel lucru nu merită. Scriptura ne îndeamnă să lăsăm pacea să ne fie judecător suprem al vieții, sub semnul acesteia trebuind să luăm orice decizie (vezi Coloseni 3:15). După mulți ani trăiți într-o stare de tulburare mentală și emoțională, am

învățat că pacea este un bun de preț, trebuind să facem tot ce ne stă în putință pentru a o obține.

Atunci când îți e greu să te încrezi în Dumnezeu, ar trebui să te întrebi: „Să fie cumva din cauză că mă tem că, dacă mă încred în El, e posibil să nu obțin ceea ce vreau?” Dacă răspunsul este afirmativ, atunci ai depistat cauza lipsei tale de încredere și de liniște.

***Dacă nu putem obține
ce vrem, dar având
liniște sufletească,
atunci acel lucru nu
merită.***

Se pune prea mare preț pe a obține ce-ți dorești. E uimitor cum ne irosim mare parte din viață căutând să ne facem propriile plăceri, doar pentru a ne da seama, în cele din urmă, că nu suntem mulțumiți deloc.

Numai voia lui Dumnezeu ne poate oferi mulțumirea deplină. Suntem creați pentru El și pentru a împlini scopurile Sale, iar orice altceva în afară de asta nu ne poate oferi o mulțumire de durată. Când suntem tineri, credem că cel mai important lucru în viață este să obținem ceea ce ne dorim, dar, odată cu trecerea anilor, din fericire, învățăm și căpătăm destulă experiență pentru a putea spune cu ușurință: „Îmi doresc să se îplinească voia lui Dumnezeu mai mult decât să se îplinească voia mea.” Cel mai bun loc în care te poți afla este în voia lui Dumnezeu!

Capitolul 3

În cine să am încredere?

...Blestemat [cu un rău mare] să fie omul [puternic] care se încrede în om [slab], care se sprijină pe un muritor și își abate [mintea și] inima de la Domnul!

Jeremia 17:5, Biblia amplificată

„Nu te poți încrede în nimeni” este o afirmație pe care o auzim deseori în prezent, fiecare dintre noi fiind tentați să o folosim din când în când. Însă nu e deloc adevărat că nimeni nu e de încredere și e periculos să devii cinic și să gândești astfel.

Sunt gata să recunosc că e mult mai greu să găsești oameni de încredere în vremea noastră decât în orice altă perioadă de care îmi amintesc, dar refuz categoric să trăiesc mereu cu inima plină de neîncredere și suspiciune. Am decis să cred în ce e mai bine și să am încredere în oameni dacă nu îmi dau motiv să cred altfel. Și această decizie nu am luat-o pe baza experiențelor pe care le-am avut cu oamenii.

Când aveam șapte ani, știam că nu pot avea încredere în părinții mei fiindcă erau preocupați numai de propria persoană și foarte agresivi. Nu puteam avea încredere nici în celelalte rude cărora le cerusem ajutorul, fiindcă refuzaseră să o facă, folosind o scuză jalnică: „Nu vreau să mă bag; nu e treaba mea.”

În adolescență și în tinerețe am avut parte de alte experiențe care mi-au dat de înțeles că nu puteam avea încredere în nimeni. M-am căsătorit la 18 ani cu un tânăr care era infidel, pe lângă faptul că era și hoț, în cele din urmă ajungând în închisoare. Sunt

sigură că am cunoscut și oameni care puteau fi de încredere, dar eram atât de supărată pe cei care mă răniseră și mă dezamăgiseră, încât eram preocupată numai de asta.

M-am căsătorit cu Dave când aveam 23 de ani, iar de atunci înainte, am început să frecventez biserica regulat. Presupuneam că, din moment ce de acum aveam de-a face cu „oameni bisericoși”, puteam avea încredere în ei, căci nu aveau să mă rănească, dar s-a dovedit că m-am înșelat. De fapt, unele dintre cele mai mari dezamăgiri de care am avut parte în viață au venit din partea unor creștini. (Parcă și aud niște cititori spunând „Amin!”) Poate că și tu ai trecut prin asta și sunt sigură că și tu ai niște povești teribile despre ce ți-au făcut oamenii.

Ființele umane, adică și noi, sunt pline de defecte, și vom fi profund dezamăgiți dacă ne închipuim cumva că ar fi altfel. Isus a venit pentru cei slabi, nu pentru cei puternici și mă bucur că a făcut-o. Eu am nevoie de îndurare și iertare în mod regulat, iar asta înseamnă că trebuie să le pot oferi și eu cu generozitate.

Subiectul încrederii – sau al lipsei de încredere – umple ziarele în zilele noastre. Se pare că sunt raportate frecvent acuzații de abuzuri sexuale comise de preoți. Am auzit de scandalul Enron, în care mii de oameni au fost păcăliți și și-au pierdut economiile de o viață. Votăm pentru politicieni în care credem că putem avea încredere, dar ei ne dezamăgesc fiindcă nu fac ceea ce au promis.

Cum deosebim oamenii răi de cei buni? Cum putem ști cine e de încredere și cine nu? Nu există soluții simple și, uneori, nu ne putem încrede nici măcar în cei care ar trebui să aibă grijă de noi. Întrebați-o numai pe o tânără care a fost abuzată de tatăl ei, un diacon respectabil în biserica sa. Toată lumea, inclusiv familia lui, credea că el era întruchiparea integrității și seriozității. Însă, în cele din urmă, omul s-a dovedit a fi un mincinos și un om rău.

Într-un articol intitulat „În cine poți avea încredere?”, dr. Erwin W. Lutzer spune:

De ce nu pot fi oamenii de încredere? Cu toate că ne place să credem că suntem conduși de instincte raționale, adevărul este că suntem conduși de propriile dorințe egoiste. Însă pentru că vrem să fim bine văzuți, ne e ușor să fim atenți la cum ne manifestăm în aparență, neglijând, în același timp, integritatea inimilor noastre. De fapt, unii oameni nu numai că îi decepționează pe alții, ci ajung să se decepționeze și pe ei înșiși. Când auto-dezamăgirea noastră e completă, devenim ticăloși, distrugându-i pe cei din jurul nostru pentru a ne apăra eul bolnav.³

Da, e greu să ne dăm seama în cine putem avea încredere. Adulterul e pe primul loc dintotdeauna în topul decepțiilor. Mulți elevi de colegiu spun că au copiat la examene. Angajații fură de la angajatorii lor și lista poate continua. La un nivel mai mic, dar la fel de frustrant, e faptul că e tot mai greu să găsim oameni cu adevărat pregătiți. Tot mai rar e și simplul fapt de a avea încredere în oameni că nu vor întârzia la întâlniri. Ce e de făcut?

Ar trebui oare să adoptăm o atitudine posacă și plină de neîncredere, spunând, la fel ca toată lumea: „Nu poți avea încredere în nimeni acum”? Sau poate ar trebui să decidem să ne încredem în toată lumea până când sau dacă nu cumva ne-ar da vreun motiv să facem altfel? Eu aleg să am încredere în oameni, dar numai pentru că refuz să trăiesc adoptând o atitudine suspicioasă, care mă face nefericită, numai pentru că e posibil ca unii oameni să mă dezamăgească.

ÎNCREDE-TE ÎN DEPLINĂ CUNOȘTINȚĂ DE CAUZĂ

Ne putem încrede în oameni, dar fără a le acorda o încredere care, în realitate, I se cuvine numai lui Dumnezeu. Isus a vorbit despre asta, iar apostolul Ioan a scris cele afirmate:

Dar Isus [în ce-L privea] nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți [oamenii].

Ioan 2:24, Biblia amplificată

Acest verset nu spune că Isus nu Se încredea în nimeni. În schimb, spune că nu Se încredea orbește în ei. Ce înseamnă asta? El nu credea că oamenii nu Îl vor dezamăgi niciodată. El nu S-a încredințat lor cu totul.

Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre niciun om [nu avea nevoie de nicio dovadă de la nimeni cu privire la oameni], fiindcă El Însuși știa ce este în om.

Ioan 2:25, Biblia amplificată

Isus cunoștea prea bine natura umană și slăbiciunea acesteia. El a venit pentru a-i întări pe oamenii care erau slabi și pentru a le ierta eșecurile și păcatele. Dacă vrem să avem liniște în viață, trebuie să facem și noi același lucru.

Niciunul dintre noi nu poate spune că nu i-am rănit și dezamăgit pe ceilalți, sau că nu am fost și noi, la rândul nostru, răniți și dezamăgiți. Experimentăm cu toții slăbiciunea firii omenești. Nu îmi propun niciodată să rănesc pe cineva, dar, uneori, o fac. Atunci când faci parte dintr-o relație, trebuie să fii dispus să fii dezamăgit, dar, totuși, trebuie să cauți o cale de a clădi încrederea, în loc să renunți pur și simplu.

Așadar, am decis să am încredere în deplină cunoștință de cauză, adică să nu mă aștept să nu fiu dezamăgită niciodată de nimeni (cu excepția lui Dumnezeu). Chiar și în ce Îl privește pe Dumnezeu, uneori sunt dezamăgită inițial atunci când

***Însă există o
deosebire între
dezamăgirea mea
și atunci când
Dumnezeu mă
dezamăgește.***

lucrurile nu se întâmplă așa cum sperasem eu să se întâmple. Însă există o deosebire între dezamăgirea mea și atunci când Dumnezeu mă dezamăgește. Sursa dezamăgirii mele o reprezintă propriile-mi așteptări și nu Dumnezeu, căci Scriptura ne învață că, dacă ne punem speranța în El, nu ne va dezamăgi niciodată (vezi Romani 5:5).

AȘTEPTĂRI GREȘITE

Atunci când suntem dezamăgiți, cât anume din vină o poartă altcineva și cât anume o purtăm noi? Aceasta mi se pare o întrebare interesantă. Am precizat că Dumnezeu nu dezamăgește niciodată. Poate că suntem dezamăgiți cu privire la ceva ce El face sau nu face, dar aceasta se întâmplă din cauza așteptării noastre greșite. În loc să vrem ceea ce vrea Dumnezeu, vrem ceea ce vrem noi.

A te aștepta ca cineva să nu te rănească sau să nu te dezamăgească niciodată este o așteptare greșită din simplul motiv că firea omenească este imperfectă. Vrem ca oamenii să știe ce ne dorim sau cum ne simțim, dar, atunci când nu o fac, suntem dezamăgiți. Suntem dezamăgiți că oamenii nu ne înțeleg, dar de ce să dau vina pe Dave pentru faptul că nu înțelege ce simt atâta timp cât nu îi stă în fire să o facă? Personalitatea lui e diferită de a mea, iar unele lucruri care pentru mine sunt foarte importante, pentru el nu au nicio importanță și viceversa.

Îi pot explica ceea ce simt, iar atunci, el îmi poate arăta simpatie fiindcă mă iubește, dar tot nu înțelege cum mă simt pentru că nu are niciun punct de referință.

Dacă o femeie vrea să fie înțeleasă pe deplin, i-ar prinde mai bine să stea de vorbă cu o altă femeie, de preferat, una cu o personalitate asemănătoare. Dacă Dave vrea să vorbească despre sport cu cineva cu adevărat interesat de asta, e inutil să stea de vorbă cu mine. Din respect, mă pot preface interesată, dar nu îi

înțeleg entuziasmul, din simplul motiv că nu l-am simțit niciodată și probabil că nici nu o voi face vreodată.

Când scriu aceste lucruri, eu și Dave suntem căsătoriți de 50 de ani, iar unul dintre motivele pentru care căsnicia noastră e reușită e faptul că, acum mult timp, am învățat amândoi cât de important este să nu ne așteptăm să primim de la celălalt ceea ce niciunul din noi nu poate oferi. Putem învăța să oferim anumite lucruri cuiva care are nevoie, din bunătate, dar sunt și lucruri imposibile. Dave vrea ca eu să mă bucur de viața mea, iar el știe că nu o pot face dacă nu pot fi eu însămi, așa că se bucură de felul în care sunt, nu de felul în care și-ar dori să fiu. Eu fac la fel pentru el. Ne-au trebuit câțiva ani să ajungem în acest punct, iar, până am reușit, fiecare am avut parte de răniri și dezamăgiri din partea celuilalt din cauza unor așteptări greșite.

Isus știa că ucenicii Lui aveau să-L dezamăgească, așa că era pregătit când au făcut-o, fără a fi, astfel, devastat de acțiunile lor. Iuda L-a trădat, Petru s-a lepădat de El, au adormit cu toții în timpul celui mai dificil moment pentru El în loc să se roage alături de El, așa cum îi rugase, dar, cu toate acestea, El a continuat să îi iubească pe deplin. El nu a adoptat deloc o atitudine cinică de genul: „Fiindcă M-ați rănit, nu voi mai avea încredere în voi niciodată.” El nu a avut deloc așteptări greșite.

Nu e greșit să ne așteptăm ca oamenii să facă ce e bine și să își dea silința să nu ne rănească, dar nici nu ar trebui să ne așteptăm ca ei să nu greșească niciodată. Oamenii nu sunt perfecți!

Mulți ani, am fost dezamăgită și supărată mare parte din timp fiindcă planurile mele nu se împliniseră așa cum mă așteptam, până când am învățat că de foarte puține ori iese totul așa cum aș vrea eu. Acum îmi plănuiesc și lucruri

***E înțelept să îți
planifici ceva
neplanificat pentru
fiecare zi.***

neplanificate, putând astfel să-mi păstrez pacea. Nu uita că e înțelept să îți planifici ceva neplanificat pentru fiecare zi.

PRIVEȘTE PARTEA FRUMOASĂ A LUCRURILOR

Am vorbit despre toți oamenii în care nu putem avea încredere, dar cum rămâne cu cei care au dovedit de nenumărate ori că *pot fi* de încredere? Cum am spus, nimeni nu e perfect, dar în lume există niște oameni extraordinari care sunt integri și cinstiți. Ne putem baza pe ei că își vor respecta promisiunile și că nu ne vor trăda încrederea în mod intenționat.

Mă simt privilegiată să cunosc câțiva astfel de oameni și sunt recunoscătoare pentru ei. Atunci când sunt rănită și sunt tentată să adopt vechea atitudine cinică de neîncredere, îmi amintesc de acești oameni rari care continuă să-mi dea speranță.

Întotdeauna e mult mai bine să privești la partea frumoasă, pozitivă a lucrurilor, decât la partea urâtă, negativă. Prima atitudine ne oferă pace, pe când cealaltă ne-o fură, așa că ar trebui să faci tot ce poți pentru a-ți îmbunătăți viața, privind mereu la partea frumoasă a lucrurilor.

DISCERNĂMÂNT

Există un dar al Duhului Sfânt ce ne este oferit, iar acesta se numește deosebirea duhurilor (vezi 1 Corinteni 12:4-11). Este un dar supranatural de la Dumnezeu care ne permite uneori să putem recunoaște oamenii răi și oamenii buni. Mă rog deseori să primesc acest dar al discernământului. Știu că Dumnezeu mă poate face să îmi dau seama că ceva nu e în ordine cu cineva atunci când nu există nicio modalitate naturală de a-mi da seama de acest lucru. De curând, am simțit asta față de o persoană pe care abia o cunoscusem. De câte ori o vedeam, îmi spuneam că nu am încredere în ea. La început, mă mustram fiindcă eram suspicioasă

și critică, dar apoi, doi oameni mi-au spus cu ocazii diferite că persoana respectivă nu era deloc așa cum părea să fie. Se dădea drept o persoană evlavioasă, care credea cu tărie în traiul evlavios, dar, de fapt, în viața de zi cu zi nu era deloc astfel.

De curând, am trăit cu sentimentul că ceva nu era în regulă cu un angajat. Nu știam ce anume era, dar nu reușeam nicicum să mă simt în largul meu în preajma sa. După câteva luni, am aflat că acea persoană nu-și făcea treaba bine și că ascundea anumite lucruri care ar fi trebuit expuse. Fiindcă simțisem deja că ceva nu era în ordine, dezamăgirea simțită nu a fost deloc atât de puternică pe cât ar fi fost dacă aș fi fost luată complet prin surprindere. Discernământul ne poate împiedica să ne atașăm de oameni nepotrivți și ne poate pregăti pentru anumite lucruri înainte ca acestea să se întâmple.

Când simt că ceva nu e în regulă sau nu mă simt în largul meu în preajma cuiva, nu mă bazez niciodată cu totul pe acel sentiment fiindcă știu că m-aș putea înșela și nu vreau să judec pe nimeni, nici să îmi închid inima față de acea persoană numai pe baza unui sentiment. Însă asta mă face să fiu mai precaută și mult mai vigilentă. Mă rog ca, dacă există vreo problemă, Dumnezeu să o scoată la iveală și El o face mereu. Roagă-te să primești discernământ! Te va ajuta să nu fii mințit și nici rănit.

O persoană cu adevărat spirituală are putere de discernământ:

Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul [el analizează, cercetează, caută și discerne toate lucrurile]...

1 Corinteni 2:15, Biblia amplificată

ÎNCREDE-TE ÎN DUMNEZEU!

Chiar dacă nu ne putem încrede în oameni întotdeauna, ne putem încrede în Dumnezeu! Tatăl nostru ceresc a dovedit de

nenumerate ori că e de încredere cu privire la ceea ce-I încredințăm.

Îmi dau seama că sunt anumite întrebări la care trebuie să răspundem, cum ar fi: dacă Dumnezeu e bun și suveran, atunci de ce nu face ceva cu privire la unele situații îngrozitoare din viețile oamenilor? Cum să avem încredere în cineva care ne poate alunga durerea, dar, totuși, nu o face? Apropo, de ce li se întâmplă lucruri rele oamenilor buni? Tatăl meu, care era foarte ticălos, a trăit până la 83 de ani, dar, de curând, am participat la înmormântarea unei soții și mame creștine de 37 de ani, cu doi copii. De ce, uneori, oamenii răi trăiesc mai mult, pe când oamenii buni mor de tineri?

Există niște răspunsuri, dar și cele pe care le avem e posibil să nu fie suficiente pentru a mulțumi pe toată lumea. Voi trata aceste subiecte puțin mai departe în această carte, atât cât îmi permite abilitatea mea precară, dar trebuie să reamintesc faptul că atunci când ne încredem în Dumnezeu, avem și întrebări fără răspuns, cu toate acestea însă tot alegem să ne încredem în El. Când ne încredem în Dumnezeu pe deplin, nu înseamnă că încetăm să ne mai încredem atunci când avem o întrebare la care nu primim răspuns! Chiar dacă nu știm răspunsul, suntem încredințați că El îl știe.

A te încrede în Dumnezeu este un privilegiu; este o alegere pe care o putem face. După mulți ani în care am pus la îndoială multe lucruri, am decis să mă încred în Dumnezeu fiindcă altfel nu am cum să fiu fericită vreodată. Cred că El merită să Îi acord încredere. Am încercat să mă încred în altceva sau în altcineva, dar nu am găsit nimic și pe nimeni destul de bun încât să merite încrederea mea deplină, așa că mă încred în Dumnezeu. Am încercat să mă încred în mine, dar a fost un dezastru. Am încercat să am încredere în alți oameni și, chiar dacă există și oameni foarte buni, am descoperit că firea omenească este plină de slăbiciuni. Guvernul nu e deloc o opțiune bună, așa cum nu e nici bursa, nici fondul de pensii. După ce am luat în calcul toate celelalte opțiuni, Dumnezeu e câștigător – mă încred în Dumnezeu!

În mod interesant, când am scris ultima propoziție, am simțit o explozie de bucurie în suflet! Asta îmi spune că Dumnezeu Se bucură atunci când ne încredem în El. Lui Îi place acest lucru, iar, din moment ce El trăiește în oameni, atunci când Se bucură El, ne bucurăm și noi.

Dacă te întrebi vreodată de ce nu mai ești bucuros, cercetează-ți nivelul de credință. Pavel le-a spus romanilor că bucuria și pacea se regăsesc în credință (vezi Romani 15:13). Am testat și eu acest principiu în propria-mi viață și am descoperit că e adevărat. Când mă încred în Dumnezeu, crezând în Cuvântul Său și în promisiunile Sale, am pace și bucurie și mă pot bucura de viață. Însă, când nu mă încred în El, sunt plină de îndoială, teamă, neliniște și îngrijorare. E destul de stresant și mă simt împovărată, lucru pe care nu mi-l doresc.

Avem numai două opțiuni: fie ne încredem în Dumnezeu, fie nu ne încredem. Nu e ceva ce putem face pe jumătate, ca apoi să ne putem bucura de toate beneficiile! Însă, după cum am spus mai devreme, mai presus de orice, trebuie să fii sincer cu Dumnezeu. Prefăcătorii nu merge înaintea lui Dumnezeu. Dacă îți e greu să te încrezi în Dumnezeu, dar vrei să o faci, atunci rostește această rugăciune: „Tată, mă încred în Tine ca să mă ajuți să învăț să cred în Tine.”

**„Tată, mă încred în
Tine ca să mă ajuți să
învăț să cred în Tine.”**

Dumnezeu vrea să te întâlnească acolo unde ești și să te ajute să ajungi acolo unde trebuie să fii. Aceasta este vestea bună a Evangheliei!

Capitolul 4

Absurditatea independenței

Nu că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu.

2 Corinteni 3:5

Să te încrezi în Dumnezeu, sau în tine însuși? Această întrebare străveche poate primi tot atâtea răspunsuri câți oameni se gândesc la ea în fiecare zi. Umanismul s-a opus mereu din răspuțeri ideii de a avea nevoie de Dumnezeu.

Fiecare om, mai ales fiecare creștin, ar trebui să se străduiască să își folosească la maxim capacitățile, iar noi trebuie să luăm decizii. Însă nu ni se cere să ne conducem propriile vieți, făcând numai ce ne place și ignorându-L pe Dumnezeu până când avem o problemă urgentă pe care nu o putem rezolva.

Încercarea de a-ți trăi viața independent va duce numai la extenuare mentală, emoțională și fizică, la decepție, dezamăgire, mânie și o anumită confuzie.

În Iosua 24:15 ne e prezentată alegerea pe care trebuie să o facem, fiind cea mai importantă alegere pentru orice creștin:

Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți... Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.

Dintre toate sfaturile pe care ți le-aș putea oferi azi, cel mai important ar fi: „Decide singur dacă vrei sau nu să Îl slujești pe

Dumnezeu, nu lăsa lumea sau pe altcineva să ia această decizie în locul tău.”

Cui îți vei încredința singura viață pe care o ai? Lui Alfa și Omega, care cunoaște tot, de la început până la sfârșit? Sau te vei încrede în dumnezeii acestui sistem lumesc și în duhul independenței?

***Cui îți vei încredința
singura viață pe care
o ai?***

CE ESTE INDEPENDENȚA?

Independența este încercarea omului de a dobândi fericirea prin intermediul lucrurilor exterioare, cum ar fi bani, poziție, putere, înfățișare, proprietate și altele. Când suntem convinși că aceste lucruri ne vor face fericiți, le urmărim cu pasiune, dar numai ca să trăim o mare dezamăgire atunci când ne dăm seama că acestea nu ne oferă ceea ce am crezut noi.

Odată, am auzit pe cineva spunând următoarele: „Oamenii își petrec întreaga viață încercând să urce pe scara succesului, numai ca să afle, atunci când au ajuns în vârf, că scara le e sprijinită de clădirea greșită.” Mă îndoiesc că, în clipa morții, cineva ar întreba tocmai de starea contului bancar. Muribunzii își doresc să fie alături de familie, prieteni și, să sperăm, de Dumnezeu.

Sunt sigură că fie voi ați spus, fie ați auzit pe cineva spunând următoarele: „Nu am nevoie de nimeni. Îmi pot purta singur de grijă.” Asta am spus și eu, sau ceva asemănător, mai mulți ani, dar, din fericire, mi-am dat seama că am nevoie de alți oameni și, cu siguranță, am nevoie disperată de Dumnezeu. Cei care fac această afirmație, de obicei, au fost răniți de alți oameni, fără a fi avut parte vreodată de o relație adevărată cu Dumnezeu prin Isus. Aceștia nu se încred decât în ei înșiși și încă nu au descoperit că independența este cea mai proastă alegere pe care o pot face. Ei

trebuie să Îl cunoască pe unicul Dumnezeu adevărat, Cel care i-a creat și care îi iubește necondiționat.

Cineva ar putea crede că nu are nevoie de nimeni, dar Dumnezeu ne-a creat în așa fel încât să avem nevoie unii de alții și, fie că ne place, fie că nu ne place, nu putem funcționa la capacitate maximă până când nu învățăm să ne bazăm și să colaborăm cu alți oameni în viața noastră. Ca indivizi, fiecare avem talente și abilități, dar niciunul dintre noi nu le are pe toate. Dumnezeu ne pune să avem relații cu alți oameni care au ceea ce ne lipsește nouă și, pe măsură ce învățăm să lucrăm împreună, putem realiza lucruri mărețe și ne putem bucura de viețile noastre.

Din păcate, deseori ne irosim timpul criticându-i pe ceilalți atunci când nu fac lucrurile așa cum am vrea noi să le facă, respingându-i în loc să îi acceptăm. Acest lucru ne face să pierdem din vedere ceea ce ar putea aduce ei în plus în viața noastră, iar pe ei îi privează de ceea ce le-am putea oferi noi. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care îl putem învăța cu toții este cât de prețioasă e fiecare persoană. Ceilalți sunt imperfecti, așa cum suntem și noi, iar pentru construirea unei relații bune e nevoie de strădanie și efort, dar cu siguranță că merită.

Doar fiindcă ai fost rănit de cineva, nu presupune că toți te vor răni! E mai bine să ai încredere și poate să fii rănit uneori decât să te izolezi și să nu-ți deschizi inima față de nimeni. Din cauza experiențelor avute cu alți

***Doar fiindcă ai fost
rănit de cineva, nu
presupune că toți te
vor răni!***

oameni, am ridicat un zid în jurul inimii mele, fiindu-mi teamă să las pe cineva înăuntru. Am avut câteva relații, dar au fost nesănătoase, căci am petrecut mai mult timp străduindu-mă să nu fiu respinsă decât străduindu-mă să construiesc relații sănătoase. Din fericire, datorită relației mele cu Dumnezeu și a faptului că știam ce putere are Cuvântul Său, am învățat să am încredere din nou.

Dacă ai fost rănit, Dumnezeu așteaptă să îți vindece sufletul. El îi vindecă pe cei cu inima frântă, oferindu-le bucurie în locul tristeții (vezi Isaia 61:1-7). El va deveni ca un fel de zid de protecție în jurul tău. Dumnezeu nu ne garantează că nu vom mai suferi niciodată, dar ne promite să ne mângâie, să ne vindece și să ne refacă atunci când suferim. Fă-ți timp să citești atent și să meditezi la următorul verset. Pe mine m-a ajutat foarte mult în anii în care am învățat cum să mă bazez pe Dumnezeu în loc să mă bazez pe mine însămi.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tată Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor [compasiunii și milei] și Dumnezeu [care este Sursa] oricărei mângâieri [consolări și încurajări], care ne mângâie [consolează și încurajează] în toate necazurile [calamitățile și nenorocirile] noastre, pentru ca, prin mângâierea [consolarea și încurajarea] cu care noi înșine suntem mângâiați [consolați și încurajați] de Dumnezeu, să putem mângâia [consola și încuraja] pe cei ce se află în vreun necaz!

2 Corinteni 1:3-4, Biblia amplificată

Dacă nu L-aș fi lăsat pe Dumnezeu să-mi vindece sufletul rănit, nu aș putea acum să îi învăț pe alții cum să primească ajutor și mângâiere de la El. Dumnezeu vrea să îți dea lucruri importante de făcut, punându-ți la dispoziție și oamenii care să te ajute

***Dumnezeu nu numai
că te va vindeca,
ci îți va reda și anii
pierduți din viața ta.***

să le faci. Dacă ești unul dintre aceia care sunt încă răniți și au rămas încremeniți în durerea trecutului, mă rog ca să începi să primești acum mângâierea și vindecarea oferite de Dumnezeu. Începe prin a-L ruga pe Dumnezeu să îți vindece sufletul și să te mângâie când suferi.

Dumnezeu nu numai că te va vindeca, ci îți va reda și anii pierduți din viața ta. El promite să ne dea binecuvântări îndoite pentru fostele neazuri, dar numai dacă ne încredem în El. Chiar dacă acest lucru nu se poate petrece peste noapte, procesul se desfășoară încet-încet, pe măsură ce continuăm să ne încredem în Dumnezeu, colaborând cu Duhul Sfânt pentru a deveni întregi. În Isaia 61:7, Biblia amplificată, scrie:

În locul ocării voastre [anterioare], veți avea îndoită cinste; în locul rușinii, [oamenii voștri] se vor veseli de partea lor, căci vor stăpâni îndoite [ceea ce li s-a confiscat] în țara lor și vor avea o bucurie veșnică.

Această promisiune făcută de Dumnezeu s-a împlinit în viața mea, dar și în cazul multor oameni pe care îi cunosc. Dacă încă nu e cazul tău, să știi că poate fi. Încrederea în Dumnezeu duce la împlinirea acestei promisiuni, dar și a multor altele.

NEBUNUL

Proverbele este o carte ce cuprinde principii pline de înțelepciune, iar scriitorul, adică Solomon, petrece mult timp arătând la ce pot duce atât înțelepciunea, cât și nebunia. Există promisiuni atât pentru omul înțelept, cât și pentru cel nebun. Omului înțelept i se promite că va primi cam orice binecuvântare la care ne-am putea gândi: îndrumare, protecție, viață lungă și sănătate, prosperitate pe toate planurile, promovare și cinstitoare, ca să enumerăm doar câteva dintre ele. Însă nebunul se poate aștepta să primească exact opusul tuturor acestor binecuvântări.

În Proverbe, nebunul e descris adesea ca fiind o persoană încrezătoare în sine sau independentă. Să fie clar: oricine e prea încrezător în sine e nebun, iar această atitudine nu va duce niciodată la ceva bun. O persoană independentă refuză să primească sfaturi. O astfel de persoană e convinsă că are mereu dreptate. Rușinea e cea

mai puternică ocară ce-i poate fi adusă unui nebun (vezi Proverbe 3:35). Nebunii vorbesc fără să gândească și îi poți recunoaște după felul în care vorbesc. Aceștia sunt zeflemitori și disprețuitori, râzând de oamenii neprihăniți. Aceștia iubesc răul și urăsc tot ce e bun. Una dintre cele mai distrugătoare trăsături de caracter ale omului nebun, independent, este mândria. Omul nebun e înșelat de propria mândrie și refuză să asculte de Dumnezeu.

Cred că putem spune cu certitudine că sunt mulți nebuni în lume și, dacă nu se schimbă, vor culege roadele propriei nebunii. Cel mai minunat lucru cu privire la Dumnezeu e faptul că El ne oferă începuturi noi ori de câte ori avem nevoie. Nimeni nu rămâne blocat pentru totdeauna în propriul trecut dacă nu își dorește. Cu toate că am fost independentă mulți ani, cu ajutorul lui Dumnezeu, m-am schimbat, iar acum sunt conștientă că am nevoie de Dumnezeu tot timpul, dar am nevoie și de oameni! Mă încred în Dumnezeu că va trimite oamenii potriviți în viața mea, iar apoi, fiindcă ne încredem împreună în Dumnezeu, se întâmplă lucruri uimitoare.

Chiar și cei care sunt creștini devotați mai fac lucruri nebunești câteodată. Știi sigur că, în cazul meu, e cât se poate de adevărat! Acum câteva luni, mi-am luat un angajament pe termen lung fără să analizez prea bine situația, iar acum aș vrea să nu o fi făcut. Mi-am luat acel angajament pe baza sentimentelor, în loc să-mi fac timp ca să Îi cer lui Dumnezeu să-mi dea înțelepciune. M-am căit și I-am cerut Domnului să mă ajute să-mi respect promisiunea fiindcă știu că ar fi o nebunie și mai mare dacă nu aș face-o, iar astfel pot învăța din această eroare de judecată.

Ce vreau să spun este că toți ne purtăm nebunește câteodată, dar, dacă ești un om cu inima curată înaintea lui Dumnezeu, El poate face să iasă lucruri bune din greșelile tale. Uneori, a te purta nebunește și a lua decizii independente, fără a te consulta cu Dumnezeu, nu e totuna cu a trăi ca un nebun independent.

Pentru mine, a fost o revelație să aflu că Scriptura descrie un om nebun ca fiind încrezător în sine sau independent. Independența reprezintă o problemă mult mai mare pentru noi decât ne imaginăm. Aceasta respinge orice fel de ajutor ar vrea să ne ofere Dumnezeu. Când ne bazăm numai pe noi înșine, obținem un rezultat insignifiant pe lângă cel pe care l-am putea obține dacă ne-am baza pe Dumnezeu.

NU TREBUIE SĂ FACI TU TOT

E un lucru foarte dificil să nu ai încredere în nimeni în afară de propria-ți persoană, căci asta înseamnă că trebuie să faci tu tot. Obosesc numai când mă gândesc la asta, fiindcă îmi amintesc de timpul în care și eu eram așa. O parte din definiția încrederii e și cuvântul „a se baza”, însemnând „a se sprijini”, „a-și pune încrederea în”, „a depinde de”, „a conta pe”. Când ne bazăm pe altcineva, imediat ni se ușurează povara.

Dacă te auzi spunându-ți că nu mai poți continua prea mult astfel, probabil că încerci să faci mai mult decât ai fost creat să faci. Fiecare dintre noi avem limite. Ne putem da seama care sunt limitele noastre dacă suntem atenți la nivelul nostru de stres. Atunci când port o povară care mă face să mă simt extenuat tot timpul, plângându-mă des și fiind mai mereu morocănos și nerăbdător față de ceilalți oameni, înseamnă că mi-am depășit limita. Atunci am nevoie de ajutor, venit fie din partea lui Dumnezeu, fie din partea unei persoane însărcinate de El. Trebuie să mă bazez pe alții, dar acest lucru este greu de făcut dacă nu știu să am încredere.

Chiar trebuie să facem tot ceea ce facem? Chiar suntem noi singurii care pot face ceea ce este de făcut? Sau ne este teamă să ne încredem în ceilalți? Ne definim identitatea (meritul și valoarea) ca fiind „cei care fac totul”? E nevoie să căutați adânc în sufletele voastre pentru a răspunde cu sinceritate la aceste întrebări. Ne place foarte mult să ne ascundem de noi înșine. Oare câți oameni

se cunosc cu adevărat pe ei înșiși, sau câți știu cu adevărat ce îi motivează să facă ceea ce fac? Nu cumva ne e teamă să ne întrebăm de ce credem că trebuie să facem noi totul pentru că s-ar putea să nu ne placă răspunsul la această întrebare? Eu am descoperit cu durere că simțeam că trebuie să fac eu totul fiindcă eram o persoană mândră, fiind convinsă că nimeni nu putea face ceea ce era de făcut la fel de bine ca mine. (Au!)

De asemenea, respingerea trăită în trecut mă urmărea și, din cauza acesteia, ezitam să cer ajutor fiindcă mă temeam că voi fi refuzată. Nu e plăcut ca, atunci când cerem ajutor, să fim refuzați. Asemenea multor oameni, îmi era teamă să privesc mai în profunzimea vieții mele, așa că am continuat să mă comport astfel până când era să clachez. Abia atunci I-am cerut ajutor lui Dumnezeu!

Dacă simți că ești la capătul puterilor, rezistă și cere-I ajutorul lui Dumnezeu. Când Îl rugăm pe Dumnezeu să ne ajute, de obicei, El ne oferă niște capsule de adevăr care nu sunt prea ușor de înghițit. Adevărul ne eliberează, dar numai dacă îl acceptăm și, sincer, de obicei, e destul de dureros.

Nu mi-a fost deloc ușor să recunosc că eram mândră căci îmi plăcea să dețin controlul, să mă bazez pe mine însămi, așa cum nu mi-a fost ușor să recunosc nici că atitudinea mea de genul „nu am nevoie de nimeni” nu e deloc pe placul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu mi-a dezvăluit aceste lucruri, m-am simțit ca și cum sufletul mi-ar fi fost expus, făcându-mă să mă simt extrem de stânjenită, dar adevărul chiar m-a eliberat. La fel, o va face pentru oricine e dispus să îl accepte.

**Încrederea în
Dumnezeu e
începutul vindecării.**

Acum, nu numai că *nu vreau* să fac eu totul, ci știu și că nu pot face eu totul! De fapt, niciodată nu am reușit să o fac, așa cum nici voi nu ați reușit.

Încrederea în Dumnezeu e începutul vindecării. Trebuie să avem încredere în metodele Sale, chiar dacă, la început, par să înrăutățească lucrurile. Adesea, ne e greu să înțelegem de ce vindecarea doare mai mult decât boala în sine, dar așa stau lucrurile cu sufletul. Sufletul meu era bolnav. Nu știam cum să am încredere. Trăiam cu teamă. Rucsacul meu era plin cu poveri grele și îl purtam cu mine tot timpul. De fapt, mă bucur că pot face referire la trecutul meu, căci mă ajută să văd cât de minunată este viața mea acum. Când îmi amintesc de presiunea sub care trăiam, și văd cât de ușoară și liberă sunt acum, rămân uimită de puterea și bunătatea lui Dumnezeu!

Eu vorbesc despre felul în care eram deoarece cred că mulți oameni sunt încă subjuogați acestui fel de a fi. Eu mă rog ca, dacă aflați că și altcineva a fost eliberat, atunci poate vreun suflet chinuit să fie încurajat că i se poate întâmpla și lui același lucru dacă renunță la trecut și Îl primește pe Dumnezeu în viața sa.

Sprijină-te pe Dumnezeu și bazează-te pe El să te ajute și să aibă grijă de tine!

Rămân șocată mereu când mă gândesc la toți oamenii din lume în prezent care cred că nu au nevoie de Dumnezeu. Dacă nu L-aș avea pe Dumnezeu în viața mea în fiecare clipă, nu aș găsi niciun scop în nimic. Dumnezeu ne-a creat astfel încât să avem nevoie de El, așa că, despărțiți de Dumnezeu, nu vom putea niciodată să funcționăm așa cum trebuie. Unii se înșală, crezând că au totul sub control, dar va veni și ziua în care vor trebui să dea socoteală. În cele din urmă, vor ajunge să se extenueze, dar să sperăm că vor da dovadă de destulă smerenie încât să Îl invite pe Dumnezeu în viețile lor.

Dacă cele spuse de mine te-au făcut să crezi că te faci vinovat de prea multă încredere în tine și vrei ajutor, nu trebuie decât să ceri! Dumnezeu Se pricepe cel mai bine să ajute oamenii! Duhul

Încredere nezdruncinată

Său Sfânt ne e alături, El fiind numit și Ajutorul (vezi Ioan 14:26). Gândește-te numai: ai un Ajutor divin care îți stă alături tot timpul, așa că de ce să nu-I dai Lui de lucru? Chiar nu trebuie să faci tu totul. Adevărul este că Isus a făcut deja totul și, dacă te încrezi în El, vei putea răsufla ușurat și te vei putea elibera de poveri!

În loc să te bazezi pe tine însuși, te poți baza pe Dumnezeu.

Capitolul 5

Încrede-te în Dumnezeu și fă bine (partea 1)

*Încrede-te (sprijină-te, bazează-te și fii încrezător)
în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în
credincioșie [și vei fi cu siguranță hrănit].*

Psalmul 37:3, Biblia amplificată

Psalmul 37:3 e un verset care ne promite că, dacă ne încredem în Dumnezeu și facem bine, vom fi hrăniți, dar aici nu e vorba numai despre a obține hrană. Înseamnă că sufletele noastre vor fi mulțumite și împlinite. Poate că vrem ca anumite lucruri să se schimbe, dar, cât așteptăm, putem avea un suflet mulțumit în Domnul.

Încrederea în Dumnezeu îi e foarte benefică unui copil al lui Dumnezeu. Aceasta îi permite să-și trăiască viața cu adevărat și nu doar să supraviețuiască. Nu uita că a te încrede în Dumnezeu este o alegere și un privilegiu. Însă, pentru a ne bucura pe deplin de această încredere, trebuie să mai facem un lucru, și anume, „să facem bine”.

E posibil ca, pentru tine, acest capitol să fie cel mai important din toată cartea. Principiul biblic expus în Psalmul 37:3 m-a ajutat enorm în viață și cred că e vital și pentru tine.

Atunci când ne încredem în Dumnezeu, înseamnă că Îi lăsăm Lui grijile noastre, refuzând să ne mai îngrijorăm sau să ne mai temem de ceva, dar nu înseamnă că renunțăm și la responsabilitate. Deseori, pentru a obține ceea ce ne dorim, trebuie să acționăm

conform îndemnului lui Dumnezeu. Unii au impresia greșită că a te încrede în Dumnezeu sau a-L aștepta pe El e o acțiune pasivă, presupunând că noi nu facem nimic cât așteptăm ca Dumnezeu să facă totul, dar nu e deloc așa. De exemplu, cineva care se încrede în Dumnezeu să îl ajute să obțină o slujbă, dar nici măcar nu caută una, cu siguranță nu va primi ceea ce dorește.

Pavel a explicat foarte bine acest lucru în scrisoarea sa către efeseni. El a spus că ei trebuiau să facă tot ce era necesar într-o situație de criză, iar apoi să rămână fermi (Efeseni 6:13). În aceste versete vedem explicat acest principiu de a „te încrede în Dumnezeu și a face bine”. Fă ceea ce trebuie să faci, fă ceea ce poți face și apoi ai încredere în Dumnezeu că va face ceea ce nu poți face tu sau ceea ce nu ar trebui să faci.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem întotdeauna e să ne încredem în Dumnezeu pe toate planurile vieții noastre. Apoi, în al doilea rând, trebuie să fim gata să facem tot ceea ce ne arată Dumnezeu că trebuie să facem. Am învățat să-mi schimb modul de a mă ruga atunci când am o nevoie. În loc să spun „Doamne, mă încred în Tine că vei face asta pentru mine”, acum spun „Doamne, am încredere că te vei ocupa de această situație, iar dacă eu trebuie să fac ceva, arată-mi ce am de făcut.” Dacă nu procedezi deja astfel, poate că ar trebui să o faci. Cred că, ascultând instrucțiunile date de Dumnezeu, vom deveni mai conștienți de nevoile noastre.

În data de 1 ianuarie 2015, am scris în jurnalul meu că aveam nevoie și îmi doream nespus să am mai multă energie. La scurt timp, am simțit că ar fi trebuit să încep să mă plimb în fiecare zi. Deja am un antrenor personal cu care lucrez de trei ori pe săptămână, dar am simțit că trebuia să mă și plimb. M-am bazat pe Dumnezeu în fiecare zi să-mi dea dorința și puterea de a o face. După câteva luni, parcurgeam câte opt kilometri în fiecare zi și mă simțeam mai plină de energie ca niciodată. Eram mult mai rezistentă și eram și mult mai atentă. În plus, am și slăbit puțin și,

chiar dacă acesta nu era scopul meu, am fost încântată. S-a dovedit că exercițiul suplimentar era ceea ce îi trebuia corpului meu.

M-am încrezut în Dumnezeu să-mi dea mai multă energie, iar El mi-a dat ceva de făcut, dar mi-a dat și dorința și capacitatea de a face acel lucru. Dacă te încrezi în Dumnezeu și chiar ești dornic să faci orice îți va cere, îți garantez că vei fi uimit de progresul pe care îl vei face pentru a-ți împlini scopul.

***M-am încrezut în
Dumnezeu să-mi dea
mai multă energie,
iar El mi-a dat ceva de
făcut.***

De curând, mi s-a întâmplat ceva ce are legătură cu ochii mei. Ochii mei sunt foarte uscați, iar uneori, am o senzație de arsură la ochi care este foarte dureroasă. Folosesc toate picăturile de ochi recomandate, păstrez mereu un umidificator oriunde dorm și, cu toate că acestea mă ajută, durerea persistă. Situația se înrăutățește mai ales când mergeam în locuri cu climat uscat, lucru pe care trebuie să îl fac pentru lucrarea mea.

Cum am făcut de multe alte ori, m-am rugat și pentru această situație, dar, de această dată, am simțit că Dumnezeu îmi spunea că trebuia să beau mai multă apă decât beau de obicei. Eu credeam că deja beam o grămadă de apă! Mai mulți oameni îmi sugeraseră să beau mai multă apă, dar, fiindcă mi se părea că o fac deja, am considerat că sugestia lor era irelevantă pentru problema mea. E interesant de observat cum mândria din mintea noastră ne poate împiedica să luăm măcar în considerare o sugestie venită de la cineva. Ar trebui ca măcar să aducem înaintea lui Dumnezeu sfatul ce ni se dă pentru a vedea dacă se potrivește cu încredințarea sufletului nostru.

***Din fericire,
Dumnezeu nu
renunță la noi.***

Dumnezeu ne vorbește adesea prin intermediul oamenilor, dar trebuie să avem smerenia necesară pentru a-i asculta.

Din fericire, Dumnezeu nu renunță la noi și, chiar dacă încercase prin intermediul oamenilor să-mi spună ce să fac, acum era atât de bun încât să-mi spună El Însuși ce să fac. Am simțit că trebuia să beau de două ori mai multă apă, mai ales când mă aflam într-un loc cu climat uscat. Asta însemna că trebuia să beau opt sticle de 500 de mililitri de apă în fiecare zi! Așa că le-am înșiruit pe toate pe o masă și am început să beau, iar, în scurt timp, ochii nu mă mai dureau atât de tare. Încă nu m-am vindecat complet, dar cu siguranță mă simt mult mai bine decât înainte. E provocator să beau atât de multă apă, și nu reușesc să o fac în fiecare zi, dar știu din proprie experiență că îmi pot forma un obicei nou și, în timp, ceea ce mi se pare greu acum va deveni o parte din stilul meu de viață.

Altă dată, nu puteam dormi și, după ce m-am tot răsucit în pat până dimineața, L-am întrebat pe Dumnezeu ce nu era în regulă. Imediat, mi-a atras atenția cu privire la un incident petrecut în acea zi, când fusesem nepoliticoasă cu cineva. Mi-am dat seama de îndată că trebuia să Îl rog pe Dumnezeu să mă ierte și așa am și făcut. De asemenea, trebuia să îi cer iertare cât mai curând persoanei față de care fusesem nepoliticoasă. Apoi, am adormit imediat!

Scopul meu în viață e să continui să mă încred în Dumnezeu și să „fac bine”. A face bine presupune să facem binele pe care ne îndeamnă Dumnezeu să îl facem, ascultându-L cu promptitudine în tot ceea ce ne arată. Mai este un alt aspect cu privire la a face bine despre care vreau să vorbesc în Capitolul următor, dar în acesta vom învăța numai cât e de important să ne lăsăm conduși de Duhul Sfânt.

AJUTORUL NOSTRU

Când a urcat la cer, Isus ne-a trimis un alt Mângâietor și Ajutor – pe Duhul Sfânt! Iată ce a spus El în Ioan 14:16, Biblia amplificată:

Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor (Consilier, Ajutor, Mijlocitor, Susținător, Întăritor, Înlocuitor), care să rămână cu voi în veac.

Isus Și-a trimis Duhul ca să fie *cu* noi și în noi întotdeauna. Duhul Sfânt e Călăuza noastră, conform celor scrise în Ioan 16:13. Îmi place ideea de a avea un Ajutor Sfânt care să mă însoțească pe tot parcursul vieții și sper ca acest gând să vă bucure și pe voi. Nu trebuie să mergem vreodată singuri sau să facem totul singuri fiindcă Duhul Sfânt Se află aici pentru a ne ajuta. El ne călăuzește în tot ce facem, întărindu-ne și împuternicindu-ne să facem ce avem de făcut! Asigură-te că te bazezi pe Dumnezeu întotdeauna fiindcă, fără El, nu poți face nimic (vezi Ioan 15:5). Când ne încredem în Isus și ne bazăm pe El, noi nu ne mai aflăm sub presiune.

Dacă Dumnezeu vrea ca tu să faci ceva anume, poate că nu întotdeauna îți dai seama imediat ce are El în gând. Însă, dacă Îl aștepți cu răbdare, păstrându-ți încrederea în El, îți va dezvălui care este voia Sa. Uneori, așteptând ca Dumnezeu să Se ocupe de o anumită situație, am simțit că eu trebuia să vorbesc pozitiv despre aceasta și să-I mulțumesc anticipat pentru reușită. De câteva ori, ne-a cerut să Îi aducem jertfe, uneori fiind vorba de post, iar alteori, ne-a cerut doar să ne închinăm și să așteptăm. Nu îți face idei preconceptionale cu privire la modul în care acționează Dumnezeu și cum ne vorbește, deoarece căile Sale sunt infinite!

Când ne vorbește Dumnezeu (ne călăuzește și ne îndrumă), de obicei, simțim puternic în inimă ce direcție trebuie să urmăm, sau poate ne simțim urmăriți de un gând sau de o idee. Dumnezeu îi conduce pe

***Dumnezeu îi conduce
pe cei care vor cu
adevărat să fie
călăuziți de El!***

cei care vor cu adevărat să fie călăuziți de El! Uneori învățăm din greșeli, așa că, dacă te abați de la credință și îți dai seama că nu ai înțeles corect ce trebuia să faci, nu renunța.

Când fac ceva ce Dumnezeu nu vrea ca eu să fac, mă simt stingherită la nivel de spirit și suflet. Dacă acel sentiment nu-mi dă pace, am învățat că trebuie să urmez altă direcție, așa că atunci aștept să văd care este aceasta. Dacă fac ceea ce vrea Dumnezeu, atunci simt pace, har și bucurie.

Cine e în controlul vieții tale? Dacă e vorba de Dumnezeu, atunci totul va fi bine, dar, dacă nu, atunci situația nu va ieși prea bine.

FĂ CEEA CE-ȚI SPUNE EL SĂ FACI!

Relatez deseori povestea unei tinere care a venit la mine la sfârșitul unei conferințe, cerând să vorbească cu mine. În timpul aceluia weekend, ea își petrecuse timpul cu câteva femei care îi povestiseră despre ce le ceruse Dumnezeu să facă, iar după ce făcuseră întocmai, ele avuseseră parte de reușitele de care aveau foarte mare nevoie. Mi-a spus: „Joyce, Dumnezeu mi-a spus și mie să fac ceea ce le-a spus lor să facă. Însă deosebirea dintre noi constă în faptul că, după ce ele au făcut ce le ceruse Dumnezeu, au avut parte de reușită, pe când eu, nu!” Pentru a merge mai departe și a depăși provocările cu care ne confruntăm, trebuie să ne lăsăm călăuziți de Duhul Sfânt.

E cât se poate de clar! Un foarte bun exemplu ne oferă Biblia în Capitolul al doilea din Ioan. Când s-a terminat vinul la nunta din Cana, mama lui Isus și-a dorit să aibă loc o minune. În versetul cinci scrie că le-a spus slujitorilor: „Să faceți orice vă va zice [Isus].” Dacă nu L-ai lăsat încă pe Dumnezeu să îți controleze viața pe deplin, ești dispus ca acesta să devină noul tău țel în viață? Dacă da, nu vei regreta.

Întreabă-te cu sinceritate: „Mă încred cu adevărat în Dumnezeu? Am făcut ce mi-a cerut, sau amân să Îi dau ascultare, încă sperând că voi obține ce vreau?” E posibil cumva ca cineva să aibă încredere în Dumnezeu atunci când nu e încă dispus să I se

supună? Nu prea cred! Poate că pare cam dur răspunsul meu, dar e adevărat. A te încrede în Dumnezeu nu e decât o idee spirituală în cazul în care nu ne încredem în El în asemenea măsură încât să facem ce ne cere, sau poate să nu facem nimic, dacă asta este ceea ce ne cere.

DACĂ DUMNEZEU NE CERE SĂ NU FACEM NIMIC?

Dumnezeu ne poate cere să facem anumite lucruri, dar ne poate cere și să nu mai facem anumite lucruri. Într-o vreme, îmi doream ca soțul meu să se schimbe, dar Dumnezeu mi-a cerut să încetez să mai încerc să îl schimb! În altă perioadă, am vrut să mă schimb pe mine, dar în ciuda eforturilor, nu am reușit nicicum; aceasta deoarece trebuia să Îl aștept pe Dumnezeu, crezând, în același timp, că El va termina lucrarea bună pe care o începuse în mine (vezi Filipeni 1:6). Nu mi-a fost deloc ușor când am vrut să mă implic activ în activitățile pe care Dumnezeu îmi spusese să nu le mai fac.

E vreun lucru pe care Dumnezeu ți-a cerut să încetezi să îl mai faci? Cu siguranță, uneori, mie mi-a cerut să nu mai fac anumite lucruri. Țin minte și acum că mereu voiam să am ultimul cuvânt atunci când aveam o dispută cu soțul meu, dar Dumnezeu mi-a spus să nu mai vorbesc! Îmi place să-mi spun părerea, dar, deseori, Duhul Sfânt îmi spune să nu o fac, reamintindu-mi să nu vorbesc.

Nu vreau să vă stresați din cauza lucrurilor lumești, încercând mereu să „faceți” ceva ce nu veți reuși dacă vă bazați doar pe propria putere și capacitate. Nu uitați că vorbesc despre a face sau nu ceea ce vă spune Dumnezeu.

Unul dintre versetele mele preferate este Psalmul 46:10, unde scrie că trebuie să stăm liniștiți, știind că El este Dumnezeu. Mie mereu mi-a fost mult mai greu să stau liniștită decât să fiu activă! Dumnezeu vrea ca noi să fim activi, dar împlinind *voia Sa*, nu pe a noastră.

Când te încrezi că Dumnezeu Se va ocupa de o situație pe care I-ai încredințat-o, s-ar putea să simți că El vrea ca, în timp ce te rogi, să fii recunoscător, nu să Îi ceri și mai multe lucruri. De multe ori în viață, nu poți face absolut nimic decât să te rogi și să aștepti. Acest lucru e adevărat mai ales atunci când ceri ceva pentru o persoană dragă. Rugăciunea ta Îl cheamă pe Dumnezeu la acțiune, dar și persoana implicată trebuie să-I îngăduie să lucreze în interiorul său.

Uneori, mă rog pentru cineva mai mult timp, ca apoi să nu mai simt că trebuie să Îl rog pe Dumnezeu să acționeze, ci, în schimb, să Îi mulțumesc că o face!

PUTEREA ASCULTĂRII

Destul de des, stau de vorbă cu oameni care nu înțeleg de ce nu dă roade credința lor. După ce îmi petrec alături de ei puțin timp, deseori îmi dau seama de ce. Acești oameni se plâng, îi judecă pe ceilalți și sunt negativiști! Acest comportament nu înseamnă deloc ascultare de călăuzirea Duhului Sfânt. E extrem de important să ascultăm de Dumnezeu în ce privește manifestarea atitudinii noastre.

Avem putere asupra Satanei, dușmanul nostru, dar autoritatea de a folosi această putere o dobândim numai când ascultăm de Dumnezeu. Isus a fost puternic, dar și ascultător. Scriptura spune că El a fost extrem de ascultător, până la moarte chiar, iar Lui I S-a dat un nume care este mai presus de orice nume; la menționarea numelui Său, fiecare genunchi trebuie să se plece (vezi Filipeni 2:8-10).

Mulți oameni nu primesc răspunsul dorit la rugăciunile lor din cauză că nu vor să renunțe la mânie și amărăciune. În Cuvântul lui Dumnezeu scrie cât se poate de clar că trebuie să îi iertăm pe cei care ne rănesc și pe care îi considerăm „dușmani”. El spune foarte clar că, atunci când ne rugăm, trebuie să îi iertăm pe toți aceia cărora am avea ceva să le reproșăm (vezi Marcu 11:25). Prin

urmare, dacă vreunul dintre voi crede că Dumnezeu tot va lucra în viețile voastre, chiar dacă refuzați să iertați, vă înșelați amarnic!

Însă vreau să mă asigur că nu aveți impresia că aș considera că suntem mântuiți dacă suntem ascultători. Ascultarea lui Hristos este cea care ne asigură nouă mântuirea. Suntem mântuiți prin harul lui Dumnezeu, nu pe baza faptelor noastre! (vezi Efeseni 2:8-9.) Însă cred sincer că oricine e mântuit prin Hristos va dori să devină mai ascultător numai din dragoste pentru El.

Părinții se așteaptă de la copii să aibă încredere în ei și să îi asculte, așa că de ce am crede că Dumnezeu ar avea așteptări mai mici de la noi? Vreau să te încurajez să te încrezi în Dumnezeu tot timpul, făcând sau nefăcând ceea ce îți cere El (vezi Coloseni 3:2). Reușita de care avem parte în viață nu se datorează lucrurilor pe care le facem ocazional, ci lucrurilor pe care le facem constant, cu sârguință. Puțină ascultare, când e însoțită de mai multă neascultare, creează neplăcere în viață.

Nu ai vrea să devii mai ascultător de Dumnezeu? Dacă îți iei acest angajament, El te va ajuta să îl respecti. Există anumite lucruri pe care simți că trebuie să le lași în seama lui Dumnezeu – nefiind vorba numai de griji și preocupări, ci și comportamente care nu sunt conforme voii Sale? O poți lua de la capăt! Poți avea un nou început! Fie ca inima ta să strige mereu: „Tată, făcă-se voia Ta, nu voia mea!”

***Puțină ascultare,
când e însoțită de mai
multă neascultare,
creează neplăcere în
viață.***

Acum vom trece la a doua parte a subiectului facerii de bine, care e atât de interesantă încât abia aștept să o împărtășesc cu voi!

Capitolul 6

Încrede-te în Dumnezeu și fă bine (partea 2)

Să nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

Galateni 6:9

Am aflat că a asculta de Dumnezeu și a ne lăsa călăuziți de Duhul Sfânt înseamnă „a face bine”. Însă, în acest capitol, vreau să vorbesc în special despre ascultarea de Dumnezeu și facerea de fapte bune prin ajutorarea nevoiașilor.

Apostolul Pavel le-a spus galatenilor să nu obosească niciodată în a face bine (vezi Galateni 6:9). El i-a învățat să le facă bine tuturor oamenilor, în funcție de cum se ivea ocazia, mai ales celor din casa credinței (6:10). Ar trebui să considerăm că ajutorarea celor aflați în nevoi e o foarte bună oportunitate de a face bine! Așa avem și noi șansa de a-i binecuvânta pe ceilalți, dar și de a fi noi înșine binecuvântați. Oamenii care vor să îi ajute pe ceilalți sunt oameni fericiți!

Cred sincer că dărnicia se trage din încrederea în Dumnezeu. O facem fiindcă ne-a cerut Dumnezeu, iar noi Îl credem când ne promite că ne va împlini nevoile financiare. Facerea de lucruri bune le aduce numai beneficii celor care o practică. În Faptele Apostolilor 20:35 scrie: „Este mai ferice să dai decât să primești”. Faptul că oferiți din timpul vostru vă aduce bucurie în viață, permițându-vă să fiți fericiți cât așteptați ca Dumnezeu să vă împlinească nevoile. Astfel, dacă vă întrebați cum ați putea fi

bucuroși atunci când aveți probleme, răspunsul e cât se poate de simplu: nu vă mai gândiți la voi înșivă, ci faceți un lucru bun pentru altcineva. Nu trebuie să ne gândim numai la problemele noastre toată ziua, pentru ca Dumnezeu să ne răspundă! Spune-I ce vrei și de ce ai nevoie, iar apoi încrede-te în El că Se va ocupa, cât timp tu te preocupi de facerea binelui!

Unul dintre versetele mele preferate este Faptele Apostolilor 10:38. Acolo scrie că Isus a fost uns cu Duhul Sfânt și „... umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de [puterea] diavolului...”. Ni se spune să ne purtăm și noi ca El și să-I urmăm exemplul, iar acesta este unul dintre cele mai

Nu cumva să faci greșeala de a crede că ai prea multe probleme personale ca să îi mai ajuți și pe ceilalți!

bune moduri în care o putem face. Lumea e plină de oameni care sunt apăsați de puterea diavolului, iar noi suntem unși cu Duhul Sfânt ca să îi putem ajuta, așa cum a fost și Isus.

De fiecare dată când facem un bine, semănăm o sămânță care ne va aduce roade. Nu cumva să faci greșeala de a crede că ai prea multe probleme personale ca să îi mai ajuți și pe ceilalți! Așa, nu faci decât să rămâi prins în propriile probleme la nesfârșit.

Într-un weekend, când vorbeam tocmai despre acest subiect – a te încrede în Dumnezeu și a face bine – la una dintre conferințele mele, toată strada pe care se afla și arena noastră a rămas fără electricitate. S-a întâmplat cu vreo oră înainte de a începe prima sesiune, așa că a trebuit să o anulăm și să lăsăm să plece mii de oameni. Curentul electric a revenit cu vreo zece minute înainte de terminarea primei sesiuni, dacă s-ar fi ținut. A trebuit să așteptăm ca să începem conferința în dimineața următoare.

A trebuit să mă încred în Dumnezeu în timp ce încercam

să țin o conferință despre încrederea în Dumnezeu! În plus, administratorii acelei arene au scris pe panoul publicitar de afară următorul mesaj: „Conferința ținută de Joyce Meyer a fost anulată.” Au crezut că așa ne vor fi de ajutor, dar au uitat să precizeze că era anulată numai pentru acea seară și că avea să fie reluată în dimineața următoare. Mă și vedeam stând pe acea scenă uriașă și vorbind în fața unor scaune goale. Sufletul îmi era foarte tulburat, dar spuneam neîncetat: „Doamne, îmi pun încrederea în Tine”, iar apoi am avut o conferință extraordinară.

În timpul conferinței, am folosit recuzită vizuală pentru a-i ajuta pe oameni să înțeleagă mai bine acest principiu de a te încrede în Dumnezeu și a face bine. Echipa noastră a făcut două sticle pentru doctorii, având o înălțime de aproape un metru. Le-am pus pe ambele pe o masă și am lipit pe una o etichetă cu „Încrede-te în Dumnezeu”, iar pe cealaltă, o etichetă cu „Fă bine”. Pe sticle mai scria, de asemenea, că se puteau face reîncărcări nelimitate, iar pacientul putea lua din ele cât de des avea nevoie. E imposibil să îi o supradoză din acestea.

În timp ce vorbeam despre cum să facem față încercărilor și necazurilor, problemelor și nefericirilor de orice fel, am spus: „Când apar simptomele, luați imediat o doză de ‘Încrede-te în Dumnezeu’, urmată imediat de o doză de ‘Fă bine.’” Acest exemplu a părut să îi ajute pe oameni să înțeleagă că, dacă faci lucruri bune pentru ceilalți, în timp ce te încrezi în Dumnezeu să fie bun cu tine, este medicamentul de care are nevoie sufletul nostru.

Dacă facem ceea ce zice, Cuvântul lui Dumnezeu poate fi un medicament pentru sufletele noastre. Doctoriile nu ne ajută decât dacă le luăm, iar Cuvântul lui Dumnezeu nu ne ajută dacă știm ce scrie în el, dar nu îl punem în aplicare. De exemplu, dacă păcătuiești, poți face ceea ce fac oamenii de obicei, adică să te simți vinovat și condamnat, sau poți lua o doză din doctoria „Doamne, iartă-mă” ca să îți vindece sufletul. Dacă cineva te-a rănit sau te-a supărat, în

loc să te enervezi, poți lua o doză zdravă din medicamentul „Te iert” și apoi să te bucuri de întreaga zi. Când consideri că Biblia este un medicament pentru sufletele noastre, vei primi ajutor ca să rezolvi toate problemele cu care te confrunți în viață.

Repet: cred că a te încrede în Dumnezeu și a face bine sunt doctorii pentru suflet, așa că vă recomand să luați din acestea oricâte doze aveți nevoie, ori de câte ori aveți nevoie. Însă trebuie să vă avertizez că există efecte adverse! Acestea sunt: pace, bucurie, stabilitate, încredere și răsplată în cer.

CARE SUNT FAPTELE BUNE?

A face o faptă bună poate fi la fel de simplu ca a face un compliment sau a asculta pe cineva care suferă. S-ar putea să fie nevoie și să-ți sacrifici din timpul tău sau să oferi ajutor financiar cuiva aflat în nevoie.

Biblia e plină de versete care vorbesc despre a-i ajuta pe cei săraci și nevoiași și a-i încuraja pe cei suferinzi. De fapt, scrie că trebuie să „căutăm” să facem fapte bune și pline de generozitate. Aceasta înseamnă că trebuie să căutăm moduri de a-i ajuta pe ceilalți.

Luați seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău, ci [urmăriți mereu să dați dovadă de bunătate și] căutați totdeauna să faceți ce este bine atât între voi, cât și față de toți.

1 Tesaloniceni 5:15, Biblia amplificată

Ai vrea să fii folositor în această lume și să trăiești având un scop satisfăcător? Charles Dickens a spus: „Nimeni nu este inutil în lumea aceasta dacă își ajută semenii să-și care poverile.”⁴

Dumnezeu ne încurajează nu numai să-i ajutăm pe suferinzi, ci și să îi binecuvântăm pe dușmanii noștri! De ce ar trebui să o facem? Fiindcă răul poate fi învins numai cu bine (vezi Romani

12:21). Am primit o armă secretă ce funcționează de minune atunci când avem probleme, când oamenii ne rănesc, sau când avem nevoi personale – *fă bine!*

Unul dintre primele lucruri pe care ar trebui să-l faci atunci când cineva te rănește sau te tratează incorect este să te rogi pentru acel om. Cum te rogi? Cere-I lui Dumnezeu să îl ierte și să îi deschidă ochii pentru a vedea că are un comportament care nu e deloc pe placul Domnului. Dacă acel om nu e mântuit, roagă-te pentru mântuirea sa. Procedând astfel, vei scăpa de nefericirea provocată de faptul că ești supărat pe el, gândindu-te mereu la ce ți-a făcut. Poate că sentimentele tale față de acel om nu se vor schimba imediat, dar e foarte greu să rămâi supărat pe cineva pentru care te rogi în mod regulat.

Ar trebui să facem fapte bune tot timpul, însă, atunci când suntem răniți, avem tendința de a ne concentra numai pe propria persoană, încetând să mai privim în jur ca să-i ajutăm pe ceilalți. Aceasta este o foarte mare greșeală. Este important să facem bine întotdeauna, mai ales atunci când și noi avem probleme. Cu toate că se confrunta cu o moarte incredibil de dureroasă, Isus a continuat să fie bun cu ceilalți, cerându-I Tatălui Său să-i ierte pe cei care L-au răstignit și mângâindu-l pe infractorul care a fost răstignit odată cu El și care I-a cerut ajutorul (vezi Luca 23:32-43). Nu știi cum sunteți voi, dar, când am probleme, mie îmi este foarte greu să nu fiu morocănoasă cu ceilalți. Însă, de-a lungul anilor, am învățat că acesta e momentul cel mai potrivit în care să exersezi să fii amabil și să faci bine. Atunci când nu avem probleme, nu e nevoie de disciplină ca să îi tratăm pe ceilalți cu bunătate, în schimb, e nevoie de foarte multă disciplină să continuăm să ne încredem în Dumnezeu și să împlinim voia Sa atunci când suferim.

Îmi place mult Psalmul 37 și îl citesc deseori. Iată ce sfat înțelept ne oferă primele cinci versete: nu te neliniști, nu te agita și nu te

îngrijora pentru cei care fac rău, căci Dumnezeu Se va ocupa de ei la momentul oportun stabilit de El. Cât aștepți, încrede-te în Dumnezeu și fă bine. Fii bucuros în Domnul, iar El îți va împlini dorințele inimii tale. Dedică-te Lui, iar El va împlini ce e de împlinit.

Acestea nu sunt numai niște versete pe care le putem citi ca să ne simțim mai bine. Ele ne oferă instrucțiuni pe care trebuie să le urmăm. Atunci când o facem, nu numai că ni se vor împlini nevoile, dar putem să fim un bun exemplu pentru cei care nu Îl cunosc pe Dumnezeu.

Prin faptele bune pe care le facem, lumea își va da seama că noi îi aparținem lui Dumnezeu.

Prin faptele bune pe care le facem, lumea își va da seama că noi îi aparținem lui Dumnezeu (vezi 1 Petru 2:12).

CEA MAI IMPORTANTĂ PORUNCĂ

Toate poruncile lui Dumnezeu sunt importante, dar Isus a spus că cea mai importantă dintre ele este de a umbla în iubire – trebuie să îi iubim pe Dumnezeu și pe oameni așa cum ne iubim pe noi înșine (vezi Matei 22:36-39). De asemenea, a mai spus că oamenii vor ști că noi suntem ucenicii Săi tocmai datorită acestei iubiri:

Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

Prin aceasta vor cunoaște toți [oamenii] că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții [dacă veți da dovadă de iubire printre voi].

Ioan 13:34-35, Biblia amplificată

Nu putem vorbi despre iubire fără a discuta și despre a face fapte bune, fiindcă așa stă treaba. Iubirea nu este doar o teorie

sau o învățătură care poate da naștere unei predici emoționante; aceasta este reală și practică. Iubirea poate fi văzută și simțită, având uimitoarea putere miraculoasă de a schimba vieți.

Oamenii se îndoiesc de mărturia noastră din cauza neînțelegerilor dintre noi. Dacă Biserica ar putea fi unită, mărturia noastră ar fi incontestabilă! Iubirea găsește un mod de a se pune de acord; ea nu caută să iște dispute.

O familie în care domnește înțelegerea este o familie puternică! Eu și Dave am învățat încă de la debutul lucrării noastre că nu putem avea succes dacă inimile ne sunt pline de vrajbă. Am lucrat din răspuțeri să ținem vrajba departe de viața noastră, observând cu proprii noștri ochi cât de puternice sunt pacea și unitatea.

lubirea găsește un mod de a se pune de acord; ea nu caută să iște dispute.

Nu ar trebui să iei parte la nicio ceartă din familia ta, casa ta, din cartierul tău, din biserica ta sau de la locul tău de muncă. Pentru un om, e onorabil să evite cearta și să treacă cu vederea jignirile (vezi Proverbele 19:11). Când Îl cinștim pe Dumnezeu mergând pe calea Sa, ne cinștește și El pe noi în mod deschis prin ceea ce face în viețile noastre.

Atunci când umbli în iubire, în fiecare zi ești nevoit să iei decizii care te ajută să îți depășești sentimentele. Nu poți face tot ce „simți” că vrei să faci și să ascuți și de această poruncă în același timp. Poate că nu „simt” întotdeauna că vreau să-mi fac timp să mă port frumos cu cineva, dar, de fiecare dată când o fac, pășesc prin iubire. Iubirea nu e un sentiment pe care îl

lubirea nu e un sentiment pe care îl avem, ci e o alegere pe care o facem privitor la modul în care îi vom trata pe oameni.

avem, ci e o alegere pe care o facem privitor la modul în care îi vom trata pe oameni.

Un verset care mă ajută să pășesc mereu în iubire este Matei 7:12, Biblia amplificată:

Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta [reprezintă] sunt cuprinse Legea și Prorocii.

E ușor de văzut că, dacă îi tratăm mereu pe ceilalți așa cum am vrea să fim noi tratați, ni se va schimba întreg comportamentul. E o instrucțiune simplă, pe care o putem aplica în viețile noastre de fiecare zi. Atunci când ești într-o situație și îți este greu să te porți frumos cu cineva, întreabă-te: „Ce aș dori ca acest om să facă pentru mine dacă eu aș fi cel care are nevoie de îndurare?”

Zilele ne sunt pline deseori de iritări minore. Poate că vrei să găsești un anumit loc de parcare la un mall aglomerat, iar cineva ocupă imediat acel loc, până să apuci tu să ajungi la el. Imediat te simți iritat și poate chiar revoltat că acea persoană a fost nepoliticoasă. Chiar dacă țipi, claxonezi sau faci alt lucru scandalos, tot nu te vei simți mai bine și te vei coborî și la nivelul acelei persoane. Dumnezeu te va binecuvânta dacă vei continua să te încrezi în El și să faci bine!

Ar trebui să începi să consideri aceste iritări minore și lucruri neplănuite ca fiind oportunități de a-ți arăta iubirea în loc să le permiți să te enerveze.

În 1 Corinteni 13:4-8, ni se oferă o minunată definiție a manifestării iubirii. Te rog să-ți faci timp să citești cu atenție fiecare dintre aceste puncte și apoi să te întrebi dacă nu cumva ar trebui să mai lucrezi la vreunul dintre aceste aspecte:

- Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate.
- Dragostea nu pizmuiește și nici nu e plină de gelozie.

- Dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie și nici nu se prezintă cu semeție.
- Dragostea nu este vanitoasă (arogantă, plină de mândrie).
- Dragostea nu este nepoliticoasă (lipsită de maniere) și nici nu se poartă necuviincios.
- Dragostea nu insistă să-și ceară dreptul și nici să se impună, căci nu este plină de egoism.
- Dragostea nu este țăfnoasă, arțăgoasă sau plină de resentimente.
- Dragostea nu ține seama de răul care i se face și nu bagă de seamă nedreptatea adusă ei.
- Dragostea nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de dreptate și adevăr.
- Dragostea rezistă în fața oricăror încercări.
- Dragostea crede mereu în ce e mai bun în fiecare om.
- Dragostea nu renunță și nu se dă bătută niciodată; mereu e plină de speranță și trece prin tot fără a se clătina.
- Dragostea nu va pieri niciodată.

AJUTORAREA SĂRACILOR

În Biblie scrie foarte mult despre ajutorarea săracilor, iar celor care îi ajută li se fac niște promisiuni minunate. Iată una dintre ele:

Cine are milă de sărac împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea.

Proverbele 19:17

Apostolul Iacov a spus că „închinarea religioasă externă [religia exprimată prin fapte exterioare]... este aceasta: să cercetăm, să-i

ajutăm și să ne îngrijim de orfani și de văduve în necazul și nevoia lor..” (Iacov 1:27, Biblia amplificată). Adevărata religie trebuie să fie mereu exprimată prin fapte vizibile, căci adevăratul creștinism nu afectează numai inima omului, ci și comportamentul acestuia. Dumnezeu este darnic, așa că oricine are o relație cu El va dori să dăruiască. Duhul Sfânt este Ajutorul nostru, așa că oricine este plin cu Duhul Sfânt va fi de ajutor.

Ne ajută să ne întrebăm următorul lucru: „Ce fac eu ca să ajut pe altcineva?” Ții minte care e ultima persoană pe care ai ajutat-o? Desigur că, de obicei, ne ajutăm familia în timpul activităților noastre zilnice, sau facem cadouri de Crăciun, dar eu mă refer la ceva mai mult decât atât. Eu mă refer la a trăi pentru a dăruia. O viață fericită și semnificativă nu se bazează pe ceea ce primim, ci pe ceea ce dăruim. Oare câți dintre cunoscuții noștri nu au nevoie de ajutor, dar noi nici măcar nu ne-am gândit să le fim de ajutor? Când începem să ne gândim la aceste întrebări grele, vom vedea că răspunsurile ne dezamăgesc. Însă eu, când sunt dezamăgită de mine însămi, mă pot redresa și încep iar să fac ce e bine.

O viață fericită și semnificativă nu se bazează pe ceea ce primim, ci pe ceea ce dăruim.

Vă încurajez să îi ajutați pe cei aflați în nevoi. Căutați-i și găsiți un mod de a-i ajuta. E foarte ușor să cauți o scuză și să nu faci nimic, dar nu așa ar trebui să se comporte un creștin. Iată câteva scuze folosite de mine în trecut sau pe care le-am auzit la alții:

- „Sunt prea ocupat.”
- „E vina lor că au probleme.”
- „Am și eu problemele mele.”
- „Nu vreau să mă implic.”
- „Nu știu ce să fac.”

În loc să căutăm motive pentru care nu putem fi de ajutor, nu ar fi mai bine să căutăm moduri prin care să ajutăm? Poate știi pe cineva care are o nevoie pe care nu i-o poți împlini singur, dar ai putea organiza un grup de oameni ca să colaborați pentru a ajuta persoana respectivă. Măcar, te poți ruga și Îi poți cere lui Dumnezeu să-ți arate ce ar vrea El ca tu să faci pentru a-i ajuta pe cunoscuții tăi care știi că suferă și au nevoi. Nu uita că, de fiecare dată când faci un bine cuiva, te ajuți și pe tine însuși.

De curând, trei femei au participat la conferința noastră și m-au auzit vorbind despre nevoia de a se săpa fântâni în țările slab dezvoltate, unde oamenii călătoresc ore întregi, uneori, chiar și o zi întreagă, pentru a căra apă, iar atunci când fac rost de aceasta, de obicei, este murdară și infestată. Am avut privilegiul de a oferi 700 de fântâni, iar apoi am văzut cum acest lucru a ajutat la schimbarea unor sate întregi.

Cele trei femei au vrut să facă ceva, așa că au adunat 21 de familii și au organizat o vânzare de vechituri de proporții. La următoarea conferință la care au participat, au adus peste două mii de dolari care să ajute la săparea unei fântâni și la construirea unei biserici chiar lângă fântână. Astfel, putem oferi apă naturală, dar și apa Cuvântului, ambele fiind dătătoare de viață!

Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.

Luca 6:38

Nu cred că ar trebui să dăruim doar ca să primim ceva în schimb. Ar trebui să dăruim din dorința de a-i ajuta pe ceilalți, dar Cuvântul lui Dumnezeu ne promite că, dacă o facem, vom fi răsplătiți de nenumărate ori și în nenumărate feluri.

Iov a făcut o declarație radicală. El a spus că, dacă nu își folosește

Încredere nezdruccinată

mâna pentru a-i ajuta pe nevoiași, aceasta ar putea prea bine să-i cadă din încheietură (vezi Iov 31:16-22).

Versetele la care fac referire au avut un impact major în viața mea și mă rog să vă faceți timp să le citiți de câteva ori înainte de a trece mai departe. Și voi și eu avem puterea de a alina suferința și nu ar trebui să ratăm nicio oportunitate de a o face. John Bunyan a spus: „Nu ai trăit ziua de azi până ce nu ai făcut ceva pentru cineva care nu te poate răsplăti.”⁵

FĂ-L PE DUMNEZEU SĂ ZÂMBEASCĂ

E uimitor să ne gândim că Îl putem face pe Dumnezeu să zâmbească, dar Biblia ne spune că e posibil. David a rostit următoarea rugăciune: „Zâmbește-mi mie, robul tău și învață-mă cum să trăiesc corect.” (vezi Psalmul 119:135)

Dumnezeu zâmbește atunci când Îi împlinim voia! Cred că zâmbește și mai tare atunci când ascultarea noastră include și ajutorarea celorlalți căci, atunci când o facem, imităm comportamentul Său. L-am auzit pe fiul meu spunând despre copiii săi: „M-au văzut făcând asta și acum mă imită.” Când îmi spune asta, de obicei, zâmbește.

De fiecare dată când faci pe cineva să zâmbească, cred că și Dumnezeu zâmbește!

Capitolul 7

În orice vreme

Popoare, în orice vreme, încredeți-vă [bazați-vă pe, aveți încredere] în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru [o fortăreață și un turn înalt]. - Oprire [opriți-vă și gândiți-vă la acest lucru în liniște]!

Psalmul 62:8, Biblia amplificată

Cuvântul „oprire” apare în 71 de versete din Psalmi și în trei versete din cartea lui Habacuc. Fiindcă versetul de mai sus referitor la încrederea în Dumnezeu este unul dintre cele 74 de versete din Biblie în care e folosit acest cuvânt, m-am gândit că ar trebui să stăm destul încât să ne dăm seama că Dumnezeu spune: „Acest verset este foarte prețios, ar trebui să vă opriți și să meditați la el.”

În primii ani ai umblării mele cu Dumnezeu, eram preocupată mai mult să am încredere că El mă va ajuta de câte ori aveam o problemă pe care simțeam că nu o pot rezolva. Însă, după câțiva ani, am început să-mi dau seama că nu puteam face nimic fără El, așa că acum mă străduiesc să învăț cum să am încredere în El în orice vreme. Cum fac asta? Încerc să trăiesc având o atitudine plină de încredere că Dumnezeu e Ajutorul meu. Trec foarte puține zile la rând în care să nu spun de câteva ori pe zi „Doamne, mă încred în Tine în toate.” Mărturisirea credinței în Dumnezeu e un fel de preamărire. Mă încred în Dumnezeu pentru anumite lucruri pe care le știu și care se petrec în viața mea sau în viețile altor oameni, dar mă încred în El și pentru „toate lucrurile” pe care nu le știu încă.

E o nebunie să așteptăm până ne confruntăm cu o urgență sau o problemă serioasă ca să decidem să ne încredem în Dumnezeu. Putem trăi având o atitudine plină de încredere, căci, atunci, înseamnă că pășim în credință. Acest lucru nu ne garantează că nu vom avea niciun fel de probleme în viață, dar arată că ne bazăm pe Dumnezeu să ne ajute să depășim greutățile, chiar dacă El alege să nu ne scape de acestea.

Când se afla în Grădina Ghetsimani, Isus era conștient de greutatea, suferința și ispita pe care El și ucenicii aveau să le înfrunte. El le-a spus ucenicilor: „Rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită” (Luca 22:40), dar ei au preferat să doarmă. Biblia spune că ei erau adormiți de întristare (Luca 22:45). Poate că erau epuizați din pricina griji și a fricii, sau poate că somnul era modul lor de a evita problema. Însă Isus și-a petrecut timpul rugându-Se cu ardoare. El S-a încrezut anticipat în Tatăl Său fie să Îl scape de suferința viitoare, fie să Îi dea puterea de a o îndura.

Isus L-a lăsat pe Dumnezeu să aleagă. În loc să ceară să se facă voia Sa, El a spus ce I-ar plăcea să primească, dar Și-a completat rugăciunea cu următoarele cuvinte: „Totuși facă-se nu voia Mea, ci [întotdeauna] a Tă” (Luca 22:42, Biblia amplificată). După ce a făcut asta, un înger a fost trimis din cer pentru a-I întări spiritul! (vezi Luca 22:43)

Tată nostru din cer nu e doar Mântuitorul nostru, ci e și Cel care ne întărește! Dacă nu te eliberează imediat, te va întări, dacă vrei să ai răbdare și continui să te încrezi că El îți va da lucrul potrivit la timpul potrivit.

Dacă avem anumite slăbiciuni în viață, ar fi înțelept să ne încredem mereu că Dumnezeu ne va ajuta să evităm ispitirea cu privire la acestea în loc să așteptăm până când suntem prinși deja de acestea.

Mulți ani, printre slăbiciunile mele se numărau faptul că

vorbeam prea mult și faptul că vorbeam fără să gândesc. Desigur că acest lucru îmi crea probleme destul de des. Deseori, dimineața, înainte de a vorbi cu ceilalți, mă rog ca Dumnezeu să mă ajute să fiu un bun ascultător și să fiu înțelept în tot ce spun.

Procedând astfel, nu aștept până când am provocat deja o problemă și trebuie să am de-a face cu urmările. Mă rog ca Dumnezeu să mă ferească de ispită atunci când aceasta apare. Unul dintre cele mai înțelepte lucruri pe care îl putem face este să ne cunoaștem slăbiciunile și să ne bazăm pe Dumnezeu că ne va da puterea de a nu ceda în fața acestora. Lui Petru i-ar fi fost mult mai bine dacă ar fi fost destul de înțelept încât să fi procedat astfel.

Isus l-a avertizat pe Petru că Satana avea să-l ispitească din greu, dar, în loc să-I ceară ajutor lui Isus, Petru s-a crezut atât de puternic încât ar fi fost imposibil ca el să cedeze. Citiți atent aceste versete și aveți grijă să nu adoptați atitudinea adoptată de Petru:

Unul dintre cele mai înțelepte lucruri pe care îl putem face este să ne cunoaștem slăbiciunile și să ne bazăm pe Dumnezeu că ne va da puterea de a nu ceda în fața acestora.

„Simone, Simone, [Petru] Satana v-a cerut [pe toți] [de sub puterea și protecția lui Dumnezeu] să vă ceară [pe toți] ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine [Petru], ca să nu se piardă credința ta [proprie] și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.”

„Doamne”, I-a zis [Simon] Petru, „cu Tine sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte.”

Luca 22:31-33, Biblia amplificată

Petru s-a lepădat de Hristos de trei ori! (vezi Luca 22:55-61) Poate că, dacă și-ar fi acceptat slăbiciunea omenească și ar fi cerut

tot ajutorul pe care l-ar fi putut primi de la Isus, ar fi putut fi mai puternic. Isus nu a vrut să-l scape de ispită, însă a vrut ca el să reziste acesteia pentru a avea destulă experiență ca să le poată fi de ajutor și altora. Însă Petru s-a gândit că el nu are cum să fie ispitit. Aceasta a fost o greșeală majoră și este o greșeală pentru oricare dintre noi să gândim astfel. Nu e deloc înțelept să avem o părere mult prea bună despre noi înșine, căci așa începe căderea noastră (vezi Romani 12:3). Dumnezeu ne iubește prea mult ca să nu Se ocupe de mândria noastră, astfel încât să învățăm să depindem de El în totalitate.

Pavel ne spune să ne rugăm în orice vreme, cu fiecare ocazie, în fiecare anotimp (vezi Efeseni 6:18). Când o facem, arătăm că ne încredem în Dumnezeu în orice vreme.

Fă-ți timp să îți dai seama care îți sunt slăbiciunile și asigură-te că te încrezi întotdeauna că Dumnezeu te va întări. Iată ce ne promite Dumnezeu:

În ziua când Te-am chemat, m-ai ascultat, m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit (cu tărie și neînduplecare față de ispită) sufletul.

Psalmul 138:3, Biblia amplificată

Poate simți că I-ai cerut lui Dumnezeu să te ajute să rezisti ispitei, dar tot cedezi. Și eu am simțit asta uneori, dar, dacă vei continua să te încrezi în Dumnezeu, vei deveni tot mai puternic cu trecerea timpului. Pentru a obține cel mai bun rezultat, ar trebui ca, pe lângă încredere, să studiezi temeinic Cuvântul lui Dumnezeu. Iacov a spus că Biblia deține puterea care ne salvează sufletele (vezi Iacov 1:21).

Când Îl rog pe Dumnezeu să mă ajute să cenzurez ceea ce spun, citez și diferite versete din Biblie pe care le-am studiat și care vorbesc despre cuvintele ce ne ies pe gură. Rugăciunea mea sună astfel:

„Tată, ajută-mă azi să rostesc numai cuvinte măiestrite. Ajută-mă să fiu o bună ascultătoare și să gândesc înainte de a vorbi. Vreau ca tot ce spun să-Ți aducă slavă și să fie o binecuvântare pentru cei care mă aud. Am nevoie de Tine, Doamne. Fără Tine, nu sunt nimic. Întărește-mă în toate slăbiciunile mele.”

Apoi mă rog și mărturisesc Cuvântul, fiindcă Isaia a spus că trebuie să Îi reamintim Domnului cele scrise în Cuvântul Său (vezi Isaia 43:26). Dumnezeu sigur nu Își uită Cuvântul, așa că de ce ar trebui să I-l reamintim noi? Iată câteva motive:

- Când Îi reamintim lui Dumnezeu de Cuvântul Său, arată că ne încredem pe deplin în El și în promisiunile Sale.
- Rostirea Cuvântului cu voce tare e un lucru foarte puternic pe care îl putem face fiindcă reprezintă sabia Duhului, una dintre cele patru arme ale războiului spiritual (vezi 2 Corinteni 10:4-5; Efeseni 6:17).
- Rostirea Cuvântului lui Dumnezeu ne ajută să ne reînnoim mintea (vezi Romani 12:2). Face parte din procesul de meditare la Cuvântul lui Dumnezeu, iar în Biblie suntem încurajați de multe ori să facem acest lucru.

Iată trei dintre versetele mele preferate referitoare la cuvintele pe care le rostim, pe care le includ deseori în rugăciunile mele:

Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele!

Psalmul 141:3

Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea [fermă și impenetrabilă] și Izbăvitorul meu!

Psalmul 19:14, Biblia amplificată

Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește îi va mânca roadele [fie dătătoare de viață, fie dătătoare de moarte].

Proverbele 18:21, Biblia amplificată

Această idee de a te ruga și a rosti Cuvântul Domnului o poți folosi în orice domeniu ai nevoie de ajutor. Slăbiciunea ta este cumva mânia? Mâncarea în exces? Egoismul? Oricare ar fi aceasta, îți promit că în Cuvântul lui Dumnezeu există versete ce conțin promisiuni cu privire la toate acestea. Poți face asta foarte ușor fiindcă acum există pe internet programe biblice. De asemenea, te îndemn să nu uiți că, pentru a avea izbândă în viață, nu contează numai că ai făcut bine o dată sau de două ori. Dacă te bazezi pe Dumnezeu și pe Cuvântul Său în primul rând, în orice vreme, vei vedea o schimbare în scurt timp.

MULȚUMIRE CONTINUĂ

Dacă ne încredem în Dumnezeu în orice vreme, atunci e clar că aceasta înseamnă că ne încredem în El și cu privire la lucrurile pe care nu le înțelegem și care par nedrepte, așa cum facem uneori. Una e să ne încredem în Dumnezeu când primim ceea ce ne dorim, dar e cu totul altceva să ne încredem în El când nu e așa. Scopul nostru,

***Una e să ne încredem
în Dumnezeu când
primim ceea ce
ne dorim, dar e cu
totul altceva să ne
încredem în El când
nu e așa.***

în calitate de creștini, ar trebui să fie să putem spune, asemenea apostolului Pavel: „M-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc” (vezi Filipeni 4:11). Pavel a spus că a învățat cum să fie mulțumit în așa măsură încât să nu îl intereseze și să nu îl deranjeze dacă avea de toate din belșug sau era nevoiaș (vezi Filipeni 4:11-12).

Dacă ești mulțumit, nu înseamnă că nu mai ai nevoie de nicio schimbare, sau că nu îți dorești lucruri mai bune, ci înseamnă numai că nu permiți ca lucrurile pe care le dorești și pe care nu le ai încă să îți umbrească bucuria adusă de ceea ce ai acum.

Am avut câțiva ani plini de frustrare, rădăcina problemei fiind faptul că nu mă bucuram de locul în care mă aflam până ce aveam să ajung acolo unde trebuia. Dumnezeu susține progresul și creșterea, dar, mai mult, El susține pacea!

Gândiți-vă la următorul verset din Eclesiastul:

Mai bine ce vezi cu ochii [bucuria dată de ceea ce ai] decât frământare de poftă neîmplinite; și aceasta este o deșertăciune [goliciune, falsitate și inutilitate] și goană după vânt.

Eclesiastul 6:9, Biblia amplificată

Autorul (care se crede a fi Solomon) spune că e o deșertăciune (inutil și fără folos) să îți dorești nespuse ceea ce nu ai, căci astfel nu te mai bucuri de ceea ce ai deja.

Pavel a învățat să fie mulțumit chiar dacă obținea sau nu ceea ce își dorea, iar asta trebuie să urmărim și noi. A fi mulțumit și recunoscător numai când obții ce vrei e un lucru foarte copilăresc, arătând o lipsă completă de maturitate spirituală. Părinții își corectează copiii când dau dovadă de un astfel de comportament imatur. Ei le reamintesc de toate binecuvântările primite și le spun să fie recunoscători pentru ceea ce au deja. Poate că ar trebui să ne amintim să le oferim un exemplu prin felul în care ne purtăm atunci când nu obținem ce ne dorim. E ușor să ne încredem în Dumnezeu atunci când totul iese cum vrem noi, însă această carte este despre a învăța cum să te încrezi în Dumnezeu în orice vreme.

Pentru a fi mulțumit când ai parte de suferință în viață, sau când trebuie să aștepți și nu înțelegi de ce, trebuie să crezi că Dumnezeu

e bun și că modul Său de a acționa diferă de modul nostru de a acționa. Poate că modul meu de a acționa nu ar fi benefic pentru mine. Sunt sigură că poate m-ar face să mă simt bine și pare în regulă pe moment, dar oare chiar îmi e de folos pe termen lung? Oare, dacă se face mereu numai cum vreau eu, mă va ajuta să fiu mai puțin egoist, mai iubitor, mai înțelegător și mai empatic cu ceilalți atunci când aceștia suferă? În niciun caz! Le poți fi alături cu adevărat celorlalți numai dacă ai ceva experiență fiindcă te-ai confruntat și tu cu ce se confruntă ei. Pentru a ajuta pe cineva nu trebuie să treci și tu prin tot ce trece acea persoană, dar nu ai cum să înțelegi dezamăgirea, durerea emoțională, durerea fizică sau orice altă greutate dacă nu ai experimentat-o niciodată.

Apelăm la Isus în durerea noastră fiindcă El este un Mare Preot care ne înțelege slăbiciunile și neputințele. Cum e posibil să le înțeleagă? Înțelege fiindcă a fost ispitit cu tot ce suntem ispitiți și noi, dar, cu toate acestea, El nu a păcătuit niciodată (vezi Evrei 4:15). Ne e ușor să apelăm la Isus ca să ne ajute deoarece credem că El ne înțelege! El cunoaște boala și suferința, durerea și respingerea. Așa cum noi apelăm la Isus, ar trebui să ne dorim și ca altora să le fie ușor să apeleze la noi cu aceeași încredere, crezând că vom putea înțelege.

Pe măsură ce trecem prin tot felul de experiențe în viață, acestea ne pregătesc să fim folosiți de Dumnezeu pentru a le oferi alinare și încurajare altora care au nevoie. E posibil (adică mai mult ca sigur) să nu înțelegem întotdeauna cum acționează Dumnezeu (vezi Isaia 55:9), dar Îl putem cinsti dacă continuăm să credem că El e bun și că metodele Sale sunt întotdeauna cele potrivite!

ADEVĂRUL IMPLICĂ RĂBDARE

Atunci când te încrezi în Dumnezeu, ai nevoie mereu de răbdare, deoarece El nu lucrează după orarul nostru. Răbdarea ne îngăduie să ne bucurăm de viață cât așteptăm! Poate ne e greu să

înțelegem de ce Dumnezeu nu face ceva ce știm sigur că ar putea face cu ușurință dacă ar vrea, dar când se întâmplă astfel, înseamnă că El are motivele Sale. Poate că ne pune la încercare credința sau încearcă să ne-o sporească pentru a crește și puterea noastră de a trăi prin credință. Poate că Dumnezeu vrea să facă ceva mai bun decât ceea ce ne dorim noi sau decât putem face noi deocamdată. Toate aceste motive (și multe altele) reprezintă oportunități pentru ca noi să putem rămâne liniștiți, încrezându-ne în suveranitatea lui Dumnezeu, în bunătatea și înțelepciunea Sa.

**Răbdarea ne îngăduie
să ne bucurăm de
viață cât așteptăm!**

Răbdarea e un rod al Duhului Sfânt pe care nu e ușor să îl avem din plin în viețile noastre. Eu pot fi răbdătoare pe anumite planuri, dar mai puțin răbdătoare pe altele și încă mai lucrez la a avea mai multă răbdare. Cu toții așteptăm anumite lucruri, așa că așteptarea nu este o alegere, ci alegerea este modul în care ne purtăm și atitudinea pe care o adoptăm cât durează așteptarea. Rodul răbdării are o definiție parțială în *Vine's Expository Dictionary*, unde e descris ca fiind un rod al Duhului Sfânt care crește numai în timpul unei încercări. Uimitor! Nu-i așa că vă doriți să fi scris altceva? Eu, cu siguranță, aș vrea!

Mi-ar plăcea ca, imediat ce mă rog să am mai multă răbdare, Dumnezeu să mi-o și trimită, dar lucrurile nu stau deloc așa. Fiind copii ai lui Dumnezeu, avem în noi rodul răbdării, dar acesta trebuie să se dezvolte și trebuie să i se permită să își facă drum ca să iasă din interiorul nostru, manifestându-se la exterior. Trebuie să fie mai mult decât o teorie spirituală sau o idee; adevărata răbdare funcționează în viața noastră de zi cu zi și în diferite situații. Cu siguranță, avem mare nevoie de răbdare atunci când trebuie să așteptăm să primim ceva ce ne dorim imediat!

Fie că așteptăm la coadă la magazin, în trafic, așteptăm pe cineva care a întârziat la o întâlnire sau așteptăm ca Dumnezeu să

ne răspundă la întrebări, cu siguranță avem nevoie de răbdare în viață dacă vrem să avem parte de liniște și să ne putem bucura de viețile noastre. Sfântul Augustin a spus: „Răbdarea și înțelepciunea merg mână în mână.” Răbdarea poate părea amară, dar roadele sale sunt dulci.

Deseori, Dumnezeu ne cere să așteptăm doar pentru că Se folosește de situația grea în care ne aflăm pentru a ne face să fim mai răbdători. Pentru Dumnezeu, este foarte important să învățăm să avem răbdare, așa că El Se abține să le ofere copiilor Săi să le dea imediat ceea ce își doresc. Acest lucru ar trebui să-l învețe mai mulți părinți. Din păcate, lumea noastră e plină de oameni care nu au fost învățați acest principiu foarte important din viețile lor, iar acum cer să fie răsplățiți instantaneu. Dorința de a fi mulțumit imediat îi face pe mulți să ia decizii lipsite de înțelepciune. De exemplu, unii oameni se îndatorează enorm, provocându-le un stres uriaș. Alții se căsătoresc cu persoana nepotrivită fiindcă se lasă mânați de sentimente. Ideea greșită că ar trebui să fim răsplățiți instantaneu duce la vieți pline de nefericire, atitudini nepotrivite și alegeri proaste.

Cunoscând natura lui Dumnezeu, mă îndoiesc că ar face pe cineva să aștepte dacă nu ar ști că acesta este cel mai bun lucru pentru acea persoană. Ne e greu să credem că ne face bine să așteptăm, dar asta din cauza pregătirii precare și a firii noastre omenești. Așteptarea este bună – ne face să fim mult mai recunoscători atunci când, în cele din urmă, primim ceea ce ne dorim.

Nerăbdarea aduce și mai multă presiune în viața noastră, dar, dacă ne încredem în Dumnezeu cât așteptăm, acea presiune dispare, permițându-ne astfel să așteptăm adoptând o atitudine care Îi aduce slavă Lui. Beneficiile încrederii sunt minunate. Atunci când credem că Dumnezeu Se va ocupa de ceva ce ne tulbură, ne permite să ne ocupăm de alte lucruri care vor aduce roade bune. Ne ajută să fim sănătoși și să avem o viață lungă și cred chiar că

ne face să fim persoane alături de care e ușor să conviețuiești. Încrederea alungă frustrarea și stresul din viețile noastre, acestea fiind două dintre sursele majore pentru care suntem morocănoși și irascibili cu ceilalți. Nu vrem neapărat să rănim oamenii și să ne purtăm urât cu ei, dar, când sufletele noastre sunt neliniștite, ne gândim mai mult la *cum ne simțim noi* decât la cum îi tratăm pe ceilalți. Deseori, nici măcar nu ne dăm seama cât de duri și nepoliticoși suntem, dar oamenii simt acest lucru și, în cele din urmă, ne vor evita dacă vom continua astfel.

Sunt foarte încântată să am privilegiul de a mă încrede în Dumnezeu! Urăsc să fiu îngrijorată, temătoare, frustrată și apăsată de stres! Dacă trebuie să decizi în ce direcție să apuci acum și cum să trăiești, îți garantez că a te încrede în Dumnezeu este cea mai bună alegere.

Capitolul 8

Dacă Dumnezeu e bun, de ce suferă oamenii?

Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.

Romani 8:18

Subiectul suferinței este unul dintre cele mai dificile de abordat, așa că, înainte de a-l aborda, mă rog foarte mult, așa că aș vrea să încep prin a spune că nu susțin că aș deține eu toate răspunsurile. Însă nu pot scrie o carte despre încrederea în Dumnezeu dacă nu cunosc deloc subiectul, căci una dintre cele mai frecvente întrebări este: „Dacă Dumnezeu e bun, de ce suferă oamenii?”

Creștini fiind, poate că nu ne întrebăm de ce suferă necredincioșii – la urma urmei, dacă cineva nu crede în Dumnezeu, poate că înțelegem de ce suferă. Astfel că întrebarea noastră este: „De ce suferă creștinii?” Suntem învățați să credem că Dumnezeu ne iubește și vrea ca noi să avem o viață liniștită și plină de bucurie și chiar așa este, dar El ne mai spune și că putem avea asta și în mijlocul suferinței.

Aud tot felul de întrebări precum:

- „Dumnezeu provoacă suferința?”
- „Dumnezeu îngăduie suferința?”
- „Dacă Dumnezeu e suveran, de ce nu pune capăt suferinței?”
- „De ce permite să existe foamea, abuzul, bolile și mii de alte

lucruri care provoacă suferință?”

- „De ce suferă copiii uneori din cauza cancerului?”
- „De ce, uneori, oamenii buni mor de tineri?”
- „De ce mi-am pierdut slujba și pensia?”
- „De ce nu face ceva Dumnezeu în privința foametei sau a genocidului?”

Toate aceste întrebări te pot face să o iei razna dacă nu poți trece peste ele. Dacă ar fi să răspund la aceste întrebări, aș începe prin a spune pur și simplu „Nu știu”. Însă știu că Dumnezeu este bun, așa că aleg să mă gândesc la asta și nu la ceea ce nu înțeleg pe deplin. Cred că, dacă ești sigur de bunătatea lui Dumnezeu, poți face față suferinței personale, dar și suferinței din jur, fără a deveni confuz. Dacă te ajută să te duci într-o cameră și să începi să îți tipii „De ce, Doamne? De ce s-a întâmplat asta?”, atunci n-ai decât să o faci. Însă ar trebui să iei în calcul și faptul că e posibil să nu primești un răspuns, iar atunci tot va trebui să alegi fie să te încrezi în Dumnezeu, fie să te frustrezi extrem.

***Însă știu că
Dumnezeu este bun,
așa că aleg să mă
gândesc la asta și nu
la ceea ce nu înțeleg
pe deplin.***

Recunosc, în primii ani ai umblării mele cu Dumnezeu, întrebam mereu „de ce” cu privire la tot ce nu înțelegeam, dar am petrecut mult timp și fiind derutată și frustrată. Întrebările mele rămase fără răspuns îmi afectau negativ relația cu Dumnezeu, așa că, în cele din urmă, am încetat să Îi mai cer să-mi ofere răspunsuri și am decis să mă încred în El pe deplin, mai ales atunci când sufeream sau când nu înțelegeam ce se întâmpla în viața mea.

După 15 ani de suferință cumplită provocată de abuzul sexual la care mă supusese tatăl meu, iar apoi după alți 25 de ani de

suferință cauzată de efectele aceluiași abuz, vă pot spune cu siguranță că am avut foarte multe întrebări. În copilărie, mă rugam și Îi ceream lui Dumnezeu să mă scoată din situația în care mă aflam, dar nu a făcut-o. Chiar dacă nu m-a scăpat, mi-a dat puterea să o depășesc și harul de a mă recupera. Deseori, ne gândim la ceea ce Dumnezeu *nu* a făcut pentru noi în loc să ne gândim la ceea ce *a făcut*. Aceasta este una dintre cele mai mari greșeli pe care o putem face! Poți decide să te bucuri de ceea ce ai în loc să deplângi ceea ce nu pare corect sau drept în viața ta. Nu lăsa ca ceea ce nu înțelegi să te facă să treci cu vederea bunătatea lui Dumnezeu.

Nu cred că Dumnezeu ne ascunde întotdeauna motivul pentru care anumite lucruri se întâmplă sau nu, dar, cu siguranță, multe lucruri rămân ascunse în înțelepciunea de necuprins a lui Dumnezeu – lucruri care nu pot fi descoperite și care vor rămâne un mister pentru noi până când vom ajunge în Cer. Gândiți-vă la următorul verset:

***Deseori, ne gândim
la ceea ce Dumnezeu
nu a făcut pentru noi
în loc să ne gândim la
ceea ce a făcut.***

O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse [enigmatice, misterioase] sunt judecățile Lui [deciziile lui] și cât de neînțelese sunt căile Lui [metodele Lui, cărările]!

Romani 11:33, Biblia amplificată

Dumnezeu ne promite că, atunci când Îl căutăm, El ne va ajuta să cunoaștem mistere și secrete (vezi Efeseni 1:17), dar, cu toate acestea, apostolul Pavel ne spune că nu cunoaștem decât „parțial” și că nu vom cunoaște totul decât atunci când ne vom afla față în față cu Isus (vezi 1 Corinteni 13:9-10).

Spun deseori că încrederea

***Încrederea implică
întrebări fără
răspuns.***

implică întrebări fără răspuns. Dumnezeu ne dezvăluie multe lucruri și ne oferă răspunsuri la probleme complexe, dar, uneori, nu am putea primi rezolvarea la o situație nici dacă ne-ar oferi-o Dumnezeu. Nu cred că mințile noastre limitate sunt capabile să priceapă anumite lucruri cunoscute numai de Dumnezeu. Cred cu tărie că El ne arată ceea ce ne e benefic să cunoaștem, iar lucrurile care nu ne sunt benefice, ni le ascunde.

Ne trăim viața mergând înainte, dar, deseori, nu o putem înțelege decât dacă privim înapoi. Au existat multe lucruri dureroase pe care nu le-am înțeles atunci când mi s-au întâmplat. Acum, însă, privind retrospectiv, văd lucrurile altfel decât înainte, căci văd că, din suferința îndurată, a ieșit ceva bun, sau am crescut pe plan spiritual. David a spus: „Doamne, eu n-am o inimă îngâmfată, nici priviri trufașe, nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari și prea înalte pentru mine” (Psalmul 131:1).

Cred că David voia să spună că tainele lui Dumnezeu conțin anumite lucruri ascunse pe care niciun om nu le-ar putea înțelege. Poate că ar trebui să adresăm mai puține întrebări și să ne încredem în Dumnezeu mai mult! Îmi place declarația următoare făcută de Lee Strobel: „Răspunsul suprem oferit de Dumnezeu legat de suferință nu e o explicație, ci e întruparea.” Dumnezeu L-a trimis pe Isus ca să sufere și să moară pentru păcatele noastre. El a promis că îi va mântui pe toți cei care cred în El, dar nu ne spune niciodată cu exactitate cum și când vom fi mântuiți. Până atunci, avem privilegiul de a ne încrede în Dumnezeu și de a fi alinați de El atunci când ne e greu.

Atunci când cineva drag nouă moare la o vârstă fragedă din cauza unei boli, poate spunem: „Nu a apucat să primească eliberarea, așa că eu cum aș putea crede că Dumnezeu ne eliberează întotdeauna?” Continui să susțin că El îi eliberează întotdeauna pe cei care cred în El. Poate că nu o face întotdeauna în timp ce ne aflăm pe acest pământ, dar, de îndată ce ne vom alătura Lui în cer, vom scăpa de durere, lacrimi, sau orice fel de suferință.

Odată, am auzit o poveste impresionantă despre un tânăr care, pe când era doar un copil, a căzut de pe o scară și și-a distrus spatele. Întreaga viață și-o petrecuse mai mult prin spitale. Până la 17 ani, petrecuse deja 13 ani din viață în spitale. El a spus că Îl considera drept pe Dumnezeu, iar atunci când a fost întrebat cum poate crede așa ceva, el a răspuns: „Dumnezeu are la dispoziție toată veșnicia ca să Se revanșeze față de mine.”

E greu de explicat ce simt când aud astfel de povești sau când întâlnesc oameni care, cu toate că au avut parte de suferințe atroce, tot se încred în Dumnezeu. Nu pot spune decât că văd frumusețea din încrederea lor, ei oferind un bun exemplu de oameni care se încred în Dumnezeu în orice etapă a vieților lor. Una e să te încrezi în Dumnezeu atunci când totul merge după cum vrei tu și primești răspunsuri rapide la rugăciuni, dar e cu totul altceva să te încrezi în Dumnezeu atunci când suferi sau te rogi de multă vreme și încă mai aștepți să ți se răspundă. Eu cred că pentru a face ultimul lucru e nevoie de o credință mult mai mare.

DUMNEZEU E BUN?

Da, Dumnezeu este bun! Bunătatea stă chiar în natura Sa și nu poate fi altfel. Doar fiindcă ceva nu pare a fi bun sau nu simțim că ar fi bun, nu înseamnă că Dumnezeu nu este bun. Sunt vreo 700 de versete care ne spun că Dumnezeu e bun. Îmi place următorul verset din Iacov:

Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit [gratuit, mare, întreg] sunt de sus, coborându-se de la Tatăl [tuturor] luminilor, în [a cărui strălucire] care nu este nici schimbare...

Iacov 1:17, Biblia amplificată

Tot ce e bun e de la Dumnezeu – numai de asta este capabil El, iar acest adevăr este imuabil. Sunt sigură că, atunci când spun

asta, vor apărea niște cititori care vor dori să-mi răspundă: „Dacă Dumnezeu e bun întotdeauna, atunci de ce suferă oamenii?” Sunt multe motive pentru care suferim, dar niciunul nu implică faptul că așa a aranjat Dumnezeu să fie. Nu El este Autorul suferinței, ci Satana! Chiar dacă un lucru nu e bun de unul singur, fiindcă El este bun, Dumnezeu poate scoate ceva bun din fiecare situație în care ne aflăm în viață. Poate că treci printr-o situație, sau cunoști pe cineva care se află într-o situație atât de teribilă încât îți spui că e imposibil ca ceva bun să iasă din ea, dar să știi că, pentru Dumnezeu, orice e posibil.

Pot spune fără ezitare că Dumnezeu a folosit abuzul la care am fost supusă în copilărie spre binele meu, dar și spre binele multor oameni cărora am avut privilegiul să le vorbesc. Nu am înțeles acest lucru atunci când eram plină de amărăciune, autocompătimire și ură față de cei care m-au abuzat. Totul s-a petrecut treptat, pe măsură ce am început să am încredere că Dumnezeu va scoate ceva bun din tot răul acela. La fel și se poate întâmpla și ție. Te îndemn să te încrezi în Dumnezeu în orice vreme deoarece cred că este singura opțiune care îți va aduce ajutorul de care ai nevoie. Dacă nu ne încredem în Dumnezeu, nu ne rămân decât confuzia și amărăciunea provocate de tragediile la care suntem martori și pe care le trăim în viață.

Dumnezeu este bun, iar tot ce face El este bun (vezi Psalmul 119:68). E posibil cumva ca suferința să fie spre binele nostru? E posibil ca, atunci când suferim, Dumnezeu să vrea să ne scape de aceasta mai greu decât am vrea noi să o facă doar pentru că El vrea să Se folosească de acel lucru rău pentru a face ceva bun în noi? Desigur că e posibil, majoritatea dintre noi putând declara că în noi s-au întâmplat lucruri minunate ca urmare a unor lucruri ce ni s-au întâmplat, dar pe care am fi preferat să nu le experimentăm. Dacă am avea de ales, desigur că am evita suferința, dar nu avem mereu de ales; însă putem alege dacă să credem sau nu că Dumnezeu va scoate ceva bun din respectiva situație.

Aș vrea să elaborez acest lucru ceva mai târziu, însă, înainte de a progresa în încercarea de a înțelege sensul a măcar unei părți din suferința noastră, trebuie să avem în inimi o bază alcătuită din credința de nezdruccinat că Dumnezeu este bun și că face lucruri bune. La început, după ce a creat lucrurile de care ne bucurăm acum, a privit la tot, iar în Geneza 1:31 scrie: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune [potrivite, plăcute]” iar El a aprobat totul de îndată... .

Unii întrebă: „Dacă Dumnezeu e bun, de ce nu a creat o lume în care să nu existe suferință și tragedie?” De fapt, a făcut-o! Nu trebuie decât să privim la grădina Edenului și la planul original stabilit de Dumnezeu pentru om și vom vedea că totul era bine. Însă Dumnezeu i-a oferit omului liberul arbitru și, din păcate, s-a ajuns la suferință. El vrea să Îl iubim de bunăvoie, nu să fim simple marionete, care nu pot decide ce să facă. El vrea să ne folosim de voința noastră, care e liberă, pentru a alege voia Sa. Adam și Eva nu au ales să urmeze voia lui Dumnezeu, iar, drept urmare, durerea a pătruns în lume. Isus a venit ca să ne elibereze de alegerea tragică făcută de Adam și Eva, dar abia când vom ajunge în Cer vom înțelege pe deplin ce a făcut El. Pavel a spus în Efeseni că Duhul Sfânt pe care L-am primit „este o arvună a moștenirii noastre [un acout pentru moștenirea noastră], în așteptarea mântuirii sale depline pe care o vom primi în posesie [completă]...” (Efeseni 1:14, Biblia amplificată).

Biblia ne dezvăluie multe lucruri. Când Îl primim pe Isus ca Mântuitor și Domn al nostru, situația se îmbunătățește în viața noastră. Cu cât aflăm mai multe despre El, dar și

***Dumnezeu ne scapă
de dușmani încetul cu
încetul.***

cum să ascultăm de voia Sa, cu atât este mai bine. Solomon a spus că drumul celor neprihăniți se luminează tot mai mult până la lumina zilei (vezi Proverbele 4:18). În Deuteronomul 7:22 scrie că Dumnezeu ne scapă de dușmani încetul cu încetul.

Chiar și pământul suspină, așteptând să aibă loc mântuirea deplină a copiilor lui Dumnezeu. Acest verset prezintă într-un mod foarte puternic acest adevăr:

Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului [Sfânt], [o previziune a binecuvântărilor viitoare] suspinăm în noi și așteptăm înfierea [manifestarea noastră ca fii ai lui Dumnezeu], adică răscumpărarea trupului nostru [de la senzualitate și moarte, care ni se vor dezvălui].

Romani 8:23, Biblia amplificată

Acum putem „gusta” din bunătatea lui Dumnezeu, dar va veni și ziua în care ne vom bucura pe deplin de ea. Cât există senzualitate, va exista și păcat, cât va exista păcat, va exista și suferință. Dumnezeu nu a promis niciodată să ne scape de toată suferința cât ne aflăm pe pământ, ci ne-a promis că ne vom putea bucura de puterea oferită de învierea Sa, care ne poate ridica deasupra suferinței (vezi Filipeni 3:10). Altfel spus, El ne ajută să suportăm suferința cu bucurie și demnitate. Isus a spus că, în lume, vom avea parte de neazuri, dar trebuie să ne bucurăm, fiindcă El a venit ca să biruie lumea (vezi Ioan 16:33).

Cât mă aflu aici, pe pământ, mă voi bucura cât mai mult posibil de bunătatea lui Dumnezeu și abia aștept să văd lucrurile și mai bune de care voi avea parte atunci când nu voi mai fi în acest trup, ci voi fi acasă, cu Domnul. Până atunci, mă rog să pot spune mereu numai: „Dumnezeu este bun!” Prin orice suferință am trece, sau oricâte tragedii vedem pe pământ, acestea *nu* sunt din vina lui Dumnezeu, căci Dumnezeu e bun!

SUFERINȚA NU E PERMANENTĂ

Atunci când suferi, e încurajator să îți amintești că suferința nu va dura la nesfârșit. Cel puțin, așa e pentru cei care cred în Isus

fiindcă, oricât de greu ar fi pe pământ, putem aștepta cu nerăbdare să ne petrecem veșnicia alături de Dumnezeu, când ni se promite că nu vom mai avea parte de niciun fel de durere.

El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire [tristețe și jeli], nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.

Apocalipsa 21:4, Biblia amplificată

Majoritatea lucrurilor dureroase trec înainte ca noi să murim și să ajungem în cer, dar, chiar dacă ar fi să suferim întreaga viață, tot se va sfârși, iar suferința va fi înlocuită cu o bucurie de nedescris.

Trece și asta, așa trebuie să ne spunem când suferim, fiindcă ne ajută să nu ne simțim copleșiți. De curând, am avut o infecție la sinusuri din cauza căreia m-am ales cu o durere de cap ce a durat 35 de zile. Îmi spuneam deseori „Va trece și asta” și, în cele din urmă, chiar a trecut. Însă, când suferi deja de ceva vreme, de obicei, începi să te gândești „Nu se mai termină”. Însă majoritatea lucrurilor au un sfârșit. Inimile frânte se vindecă, sau, cel puțin, se pot vindeca dacă Îl lăsăm pe Isus să lucreze în viețile noastre. În Psalmul 147:3 scrie: „Domnul tămăduiește pe cei cu inima zdrobită.” Rănile se vindecă, dezamăgirile se transformă în visuri noi, iar sfârșitul unui lucru este începutul altuia.

***Rănile se vindecă,
dezamăgirile se
transformă în visuri
noi, iar sfârșitul unui
lucru este începutul
altuia.***

Însă, când suferi deja de ceva vreme, de obicei, începi să te gândești „Nu se mai termină”. Însă majoritatea lucrurilor au un sfârșit. Inimile frânte se vindecă, sau, cel puțin, se pot vindeca dacă Îl lăsăm pe Isus să lucreze în viețile noastre. În Psalmul 147:3 scrie: „Domnul tămăduiește pe cei cu inima zdrobită.” Rănile se vindecă, dezamăgirile se transformă în visuri noi, iar sfârșitul unui lucru este începutul altuia.

Privind înapoi în viețile noastre, cu toții ne putem aminti numeroase situații dureroase, dar acele situații s-au rezolvat, iar noi nu mai suferim acum din cauza lor. Timp de 30 de ani am avut o durere cronică la spate, limitându-mi acțiunile. Acum doi ani, am consultat alt doctor, care a avut înțelepciunea să mă pună să fac un test pe care nu îl mai făcusem. S-a descoperit că aveam

un defect din naștere la șold, iar acesta îmi provoca durerea de spate. Datorită uimitoarei tehnologii de care dispunem în prezent, mi s-a făcut o operație de șold, iar acum nu mai sufăr de dureri de spate. Acum pot face multe lucruri pe care nu le puteam face înainte. Ai putea crede că, dacă ai avut aceeași problemă timp de 30 de ani, înseamnă că e ceva permanent, dar, în cazul meu, a existat un sfârșit care mi-a oferit un nou început.

Nu cred că ar trebui să ne pierdem speranța că ne vom reveni după vreo suferință, de orice fel ar fi aceasta. Speranța de a avea o îmbunătățire este mult mai benefică decât a fi lipsit de speranță! Ți se poate vindeca inima după pierderea bruscă și devastatoare a unei persoane dragi? Da, deoarece Dumnezeu este Dumnezeul mângâierii și orice e posibil pentru El.

Apostolul Pavel a suferit mai mult decât vom suferi noi vreodată, dar, cu toate acestea, el a considerat acea suferință ca fiind o afecțiune ușoară, trecătoare:

Căci întristările noastre ușoare de o clipă [această ușoară nefericire trecătoare] lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă [mai presus de orice altceva, depășind cu mult orice alte lucruri în comparație, o vastă și sublimă slavă și o binecuvântare neîncetată!]

2 Corinteni 4:17, Biblia amplificată

Pavel a adoptat atitudinea pe care o putem avea și noi dacă alegem să ne încredem în Dumnezeu. El a spus că nu privea spre lucrurile pe care le putea vedea, ci spre cele pe care nu le putea vedea încă (vezi 2 Corinteni 4:18). Altfel spus, Pavel vedea viața mai degrabă prin ochii spirituali și nu prin cei trupești. El credea în bunătatea lui Dumnezeu chiar și în mijlocul suferinței sale. De asemenea, el a crezut, conform celor scrise în Cuvântul lui Dumnezeu, că avea să-și petreacă veșnicia într-un loc de slavă, unde toată suferința lui avea să fie transformată în fericire.

Capitolul 9

„Îngăduie” Dumnezeu suferința?

Domnul face tot ce vrea în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Psalmul 135:6

Poate spui: „Nu cred că Dumnezeu provoacă suferința și tragedia. Nu cred că El este Autorul acestora, dar oare le îngăduie? Dacă chiar le îngăduie, cu ce scop și care e diferența dintre faptul că le îngăduie și faptul că e Autorul acestora? Cum să am încredere într-un Dumnezeu care îngăduie ca eu să sufăr din cauza răului și a tragediei?” Știu sigur că aceste întrebări există fiindcă oamenii mi-au cerut să le ofer răspunsuri la ele.

Am mai auzit pe cineva spunând: „Nu știința e cea care m-a făcut să nu cred în existența unei ființe supreme, ci suferința și răul existente în lume.” Acest om nu poate concepe ca răul, la care a fost martor, să coexiste cu un Dumnezeu despre care se spune că e bun. Pentru unii dintre noi, credința e deasupra tuturor acestor întrebări, dar mulți alții au nevoie de răspunsuri pentru a putea crede.

Durerea provocată de un tată rău m-a făcut să cred în Dumnezeu. Durerea și suferința aceea au fost insuportabile, dar, datorită relației mele cu Dumnezeu, am primit pace, speranță și vindecare. Beneficiile primite în urma cunoașterii și a credinței în Dumnezeu au surclasat întrebările pe care le aveam, iar acum le pot lăsa deoparte până când fie voi primi răspunsuri de la Dumnezeu, fie voi fi cu El în cer, unde vor deveni clare răspunsurile la toate întrebările mele.

Însă înțeleg întrebările pe care le adresează oamenii și nu cred că e greșit că o fac. Dumnezeu nu Se simte ofensat de întrebările noastre, dar nu consideră întotdeauna că e potrivit să le răspundă. La oricâte întrebări am primi răspunsuri, întotdeauna vor mai fi altele care ne vor cere să decidem dacă avem sau nu încredere în Dumnezeu, chiar și atunci când viața pare lipsită de sens.

Mă voi strădui să răspund la întrebarea privitoare la faptul că Dumnezeu „îngăduie” sau nu suferința, dar, mai întâi, vreau să precizez că răspunsurile mele vor fi imperfecte, mai ales pentru cei care caută un motiv ca să nu creadă în Dumnezeu. De asemenea, vor fi nesatisfăcătoare pentru cei care simt că trebuie să aibă o înțelegere mentală a tuturor lucrurilor. E bine să căutăm să cunoaștem, dar, dacă ducem totul la extrem, s-ar putea să nu ne mai fie benefică această căutare. În cartea Proverbele există un verset care, pentru mine, e valabil pe toată durata vieții:

Încrede-te [bazează-te pe și fii încredințat] în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările. Nu te socoti singur înțelept...

Proverbele 3:5-7, Biblia amplificată

Nu găsim niciodată pace dacă ne bazăm pe propria înțelegere. *De ce s-a întâmplat asta sau cealaltă și de ce mi s-a întâmplat tocmai mie?* Acesta este primul gând înșelător pe

***Nu găsim niciodată
pace dacă ne bazăm
pe propria înțelegere.***

care Satana, dușmanul nostru, ni-l șoptește, în încercarea sa de a ne împiedica să avem o relație cu Dumnezeu. Gândindu-ne la grădina Edenului, vedem că el i-a șoptit Evei anumite întrebări care, apoi, i-au făcut pe ea și pe Adam să păcătuiască, schimbând astfel cursul planului pe care îl avea Dumnezeu pentru om. Satana i-a spus: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ‘Să nu mâncați din toți

„pomii din grădină?” (Geneza 3:1). Această întrebare a dat naștere unei alte întrebări pe care Satana nici măcar nu a mai trebuit să o adreseze – *Dacă toate fructele din pomii din grădină sunt bune, de ce ar vrea Dumnezeu să-mi interzică să mănânc din vreunul?* Eva a început apoi să caute argumente, iar acest lucru a adus decepția care i-a schimbat cursul vieții.

Dumnezeu a creat o lume care era perfectă, lipsită de tragedie și suferință. El a vrut ca Adam și Eva să dețină autoritatea și să stăpânească pământul, folosind toate resursele sale vaste în slujba lui Dumnezeu și a oamenilor (vezi Geneza 1:28). Nu Dumnezeu a fost Cel care a chemat suferința în lume, ci bărbatul și femeia pe care i-a creat au adus suferința. De îndată ce au ascultat de Satana, în loc să asculte de Dumnezeu, și au mâncat fructul pe care Dumnezeu le spusese să nu îl mănânce, a și început suferința lor. Din cauza unei singure decizii, au ajuns ca, în loc să trăiască liberi și să se bucure de iubirea și prietenia lui Dumnezeu, să se ascundă temători de El (vezi Geneza 3:8).

Dumnezeu este suveran, așa că desigur că poate face orice, oricând, oriunde și oricui dorește El. Noi ne rugăm, iar rugăciunile noastre se bazează pe suveranitatea lui Dumnezeu. Noi ne bazăm pe promisiunea că, pentru Dumnezeu, orice e posibil (vezi Matei 19:26). Însă Dumnezeu a ales să-i dea omului liber arbitru, acest lucru influențând faptul că noi vom suferi sau nu din cauza răului. Vom asculta de Dumnezeu sau ne vom urma propria cale?

Dumnezeu ne iubește și vrea ca și noi să Îl iubim, dar iubirea adevărată nu cunoaște constrângere. Pentru a avea sens, aceasta trebuie să fie oferită de bunăvoie. Întotdeauna le acordăm libertate celor pe care îi iubim cu adevărat. Treaba stă așa: iubirea se bazează pe liberă alegere, iar unde există liber arbitru, mereu va exista și rău, însă, acolo unde există rău, există și un Mântuitor, iar unde există un Mântuitor, poate fi și răscumpărare, iar unde există răscumpărare, poate exista și restaurare.

Dumnezeu i-a dat omului liber arbitru, chiar dacă știa dinainte că acesta avea să facă o alegere greșită, alegere care avea să aducă durere și suferință. Însă Dumnezeu nu ne-a lăsat fără nicio opțiune sau ajutor. Din acest punct de vedere, da, Dumnezeu a îngăduit ca suferința să pătrundă în lume, dar chiar și asta tot a fost mai bine decât să fi creat un om-marionetă, care să nu fi putut alege dacă să iubească sau nu sau modul în care să se comporte.

Dumnezeu are mereu răspunsuri la orice problemă! Știind ce avea să se întâmple, El a plănuit chiar de la început să-Și trimită Singurul Fiu, pe Isus, pentru a plăti pentru păcat și pentru a permite ca Dumnezeu să poată avea din nou o relație cu copiii Săi. Dumnezeu nu Se oferă să ne scape de suferință, fiindcă păcatul încă există în lume și, cât timp va exista păcatul, va exista și suferință. Însă, prin Isus, Dumnezeu ne-a oferit iertarea păcatelor, alinare, har, putere și tot ajutorul de care avem nevoie ca să îndurăm suferința cu răbdare atunci când suntem nevoiți să o facem. Mai mult, Dumnezeu a spus că, dacă ne încredem în El, va face ca și cea mai mare suferință a noastră să lucreze spre binele nostru:

De altă parte, știm [și suntem asigurați] că [Dumnezeu fiindu-le alături în truda lor] toate lucrurile lucrează împreună [conform unui plan] spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul [și scopul] Său.

Romani 8:28, Biblia amplificată

Un lucru nu trebuie să fie bun pentru ca să poată ieși ceva bun din el. Chiar acest lucru dovedește că Dumnezeu este bun și că bunătatea Lui poate îndepărta toate efectele negative ale nedreptății și suferinței personale. Chiar și numai pentru acest motiv, ar trebui să alegem să ne încredem în Dumnezeu.

***Un lucru nu trebuie să
fie bun pentru ca să
poată ieși ceva bun
din el.***

Fie că ne încredem în Dumnezeu sau nu, tot vom avea parte de suferință în această viață. Isus ne-a spus că, în această lume, vom avea parte de încercări, dar apoi ne-a făcut o promisiune uimitoare: El a biruit lumea (vezi Ioan 16:33). Păcatul a provocat suferința, iar Isus este răspunsul pe care îl căutăm! Dumnezeu nu ne-a lăsat neajutorați!

Dacă vom suferi fără a-L avea pe Dumnezeu alături, atunci nu ar fi mai bine să suferim alături de El, încrezându-ne că El fie ne va scăpa de suferință la momentul potrivit, fie va scoate ceva bun din aceasta? Mie mi se pare mai rezonabil să mă încred în Dumnezeu. Dacă ne încredem în Dumnezeu, avem posibilitatea de a primi ajutor, pe când, dacă nu ne încredem în Dumnezeu, suntem condamnați să suferim fără a spera că vom scăpa de suferință sau că vom fi vindecați.

Dumnezeu lucrează totul spre binele celor care Îl iubesc, se încred în El și vor să facă voia Sa! Ne naștem cu liber arbitru, iar atunci când suferim, putem alege fie să ne încredem în Dumnezeu, fie să nu ne încredem.

SUFERINȚA ESTE REZULTATUL PĂCATULUI

Dacă nu ar exista păcat, nu ar exista nici suferință. Suferința și răul sunt rezultatul păcatului. Poate fi rezultatul direct al păcatului nostru sau al păcatului altcuiva, sau un rezultat indirect al faptului că trăim într-o lume decăzută. Satana este autorul păcatului. El este ispitorul și înșelătorul, așa că putem afirma că Satana este sursa problemelor noastre, dar trebuie să ne asumăm și noi o oarecare responsabilitate, înțelegând că, având liber arbitru, noi decidem în final de cine ascultăm și pe cine urmăm. Vom crede oare în Dumnezeu, urmându-I supuși îndrumările referitoare la viețile noastre, sau ne vom lăsa conduși de senzualitate, prin intermediul minciunilor Satanei? Satana ne oferă o plăcere temporară care e pe placul sentimentelor noastre, la fel cum a procedat cu Eva, dar

Dumnezeu ne oferă o viață ce depășește cu mult puțină plăcere temporară. Dumnezeu ne oferă o relație bună cu El, pace, bucurie și o viață semnificativă, fiindu-I alături și împărțind totul cu El.

Vă avertizez că nu ar trebui să vă străduiți prea mult să faceți o legătură între suferința voastră și vreun păcat personal. Mulți oameni bolnavi s-au adâncit și mai mult în nefericire din cauza sentimentului de vinovăție cu privire la ce ar fi putut greși ca să deschidă ușa suferinței în viețile lor. E adevărat că putem deschide ușa suferinței dacă păcătuim, la fel se prea poate să nu fi făcut nimic rău ca să provocăm acea problemă și ca aceasta să fie numai rezultatul faptului că trăim într-o lume păcătoasă în care boala să fie un efect al acestui lucru. Nu ar trebui să te mai simți și copleșit de vină atunci când suferi deja din cauza vreunui alt eveniment tragic sau dureros. Nici chiar atunci când alege să ne arate că am greșit, Dumnezeu nu ne face să ne simțim vinovați. Dumnezeu ne arată că suntem vinovați; El ne oferă posibilitatea de a ne căi și de a primi iertarea Lui. Dumnezeu nu ne condamnă; aceasta este treaba diavolului.

Mai mult chiar decât dorința de a ști de ce suferim și de ce e plină lumea de rău, oamenii vor să afle care e scopul lor în viață. Ei vor să se simtă valoroși. Problema oamenilor nu e suferința, ci plăcerea excesivă care nu mai reușește să îi mulțumească nicicum. O țară precum India, de exemplu, e plină de tot felul de suferințe, iar aceasta este o țară foarte religioasă. Chiar dacă e plină de religii false, locuitorii săi Îl caută pe Dumnezeu. Ei cred în a te închina altcuiva decât propriei persoane. Însă lumea occidentală, care a luat naștere dintr-o credință uriașă în Dumnezeu, s-a bucurat de orice fel de plăcere, dar, cu toate acestea, pare să se îndepărteze tot mai mult de El. În esență, lumea occidentală I-a spus lui Dumnezeu că nu mai este binevenit. Națiunile noastre adoptă umanismul, care presupune că omul deține controlul, fără Dumnezeu. Cu cât sunt mai multe păcate, cu atât vom avea parte de mai multă

suferință și mai mult rău. Însă, oricât s-ar îndepărta o națiune de Dumnezeu, orice individ care apelează la El, încrezându-se în El pentru orice, va ajunge să primească ajutorul Domnului la nevoie. Acea persoană va primi mântuire și va fi apărută de rău, dar Scriptura nu ne promite că putem evita răul. Trăim în această lume, care e plină de păcat; prin urmare, nu avem cum să evităm efectele acestuia.

Suferința poate fi împărțită în două categorii. Prima este suferința rezultată în urma deciziilor morale, iar a doua este suferința naturală, care include dezastre ale naturii, precum inundații, incendii, furtuni și altele asemenea. Acestea sunt dezastre date de Dumnezeu sau îngăduite de El? Unii teologi cred că sunt, alții cred că nu sunt. În loc să începem o dezbatere teologică despre acest aspect, eu prefer să cred că dezastrele reprezintă gemetele pământului aflat sub greutatea păcatului.

Există și oameni buni și curați care sunt devastați de pierdere și suferă din cauza dezastrelor naturii. Eu prefer să încerc să îi ajut pe acești oameni, în loc să stau să dezbăt de ce au avut loc dezastrele respective. Sunt oameni care cred în Dumnezeu și se bazează pe El, dar care sunt la fel de afectați de către dezastrele naturii la fel ca oamenii răi, iar aceste lucruri nu pot fi explicate – eu, cel puțin, nu le pot explica. Însă cei care se încred în Dumnezeu pot spera să primească ajutor și să se refacă. Mila și bunătatea vor triumfa mereu în fața judecării.

CÂND VOM PRIMI AJUTOR?

Se pare că Dumnezeu mă ajută uneori, dar alții nu o face. Cu toate că mi se poate *parea* astfel mie, nu e deloc așa. Când Dumnezeu nu îmi oferă ajutorul pe care îl vreau, așa cum vreau eu, dacă Îi cunosc caracterul, mă ajută să cred că El mă ajută întotdeauna așa cum e mai bine pentru mine atunci când Îl rog. Uneori, ne dorim atât de mult să primim ceea ce vrem, încât

simțim că, dacă Dumnezeu nu ne dă acel lucru, atunci înseamnă că nu ne ajută deloc. Dacă suntem prea preocupați de propria persoană, e posibil să nu vedem ce face Dumnezeu ca să ne ajute.

Apoi, mai este chestiunea timpului. Uneori, ne rugăm, iar Dumnezeu ne ajută și ne scapă imediat, dar, alteori, ajutorul venit de la El vine în momente neînțelese de noi. Dacă trec printr-o suferință, iar Dumnezeu oricum mă va scăpa de aceasta, atunci de ce ar aștepta luni sau chiar ani întregi ca să o facă? El are întotdeauna motivele Lui, dar rareori ni le împărtășește și nouă. Uneori, Se folosește de suferința noastră pentru a face în noi ceva ce nu I-am permite să facă atunci când ne e bine.

C. S. Lewis a spus: „Durerea insistă să fie băgată în seamă. Dumnezeu ne șoptește în plăcerile noastre, ne vorbește în conștiință, dar strigă la noi în durere. Acesta este megafonul folosit de El ca să trezească o lume surdă.”⁸

Atunci când Îl auzim pe Dumnezeu, e posibil ca El să nu ne vorbească atunci pentru prima dată. Mi-am dat seama că, uneori, din cauza gândurilor mele, nu am putut auzi ce gândește Dumnezeu, gândurile Sale fiind complet diferite de ale mele. Am spus anterior că soluția oferită de Dumnezeu pentru ochii mei uscați era să beau mai multă apă, dar, pentru că eu credeam că beam deja multă apă, nu Îi auzeam nicicum răspunsul. Acum, privind înapoi, îmi dau seama că s-a folosit de mai mulți oameni ca să-mi spună: „Poate că ar trebui să bei mai multă apă”, dar eu le răspundeam imediat: „Beau deja foarte multă apă și nu aceasta este soluția!”

În 2 Împărați 5, este un bărbat pe nume Naaman. El era comandantul armatei siriene, un om foarte important, dar era lepros. O servitoare i-a spus că profetul Elisei l-ar fi putut vindeca, astfel că Naaman s-a dus la Elisei cu o scrisoare de la regele Siriei, care îi cerea să-l ajute pe comandant. Când a sosit Naaman, Elisei

nu a vorbit personal cu el, ci i-a trimis mesaj că trebuia să se scalde în Iordan de șapte ori ca să fie vindecat. Naaman s-a enervat și a plecat deoarece el „credea” că omul lui Dumnezeu avea să iasă la el ca să-l vindece în cadrul vreunei ceremonii fastuoase. Se pare că, fiind un comandant de seamă, era obișnuit să fie tratat regește, dar nu așa au stat lucrurile de data aceasta.

Biblia ne spune că Naaman a plecat furios, spunând că, dacă ar fi vrut să se scalde într-un râu, nu era nevoie să călătorească atât de departe fiindcă erau râuri mai bune acolo unde locuia el. Însă unul dintre slujitori i-a spus: „Părinte, dacă prorocul ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut?” (2 Împărați 5:13). Dumnezeu S-a folosit de acest slujitor umil pentru a-i pune la încercare mândria lui Naaman, care era tocmai lucrul care-i stătea în cale ca să primească vindecarea de care avea atât de multă nevoie. Cât de des „credem” că un lucru ar trebui să fie într-un anumit fel, iar când Dumnezeu ne oferă altă variantă (pe a Sa), nici nu o luăm în seamă fiindcă fie nu o înțelegem, fie ne simțim ofenșați de ea?

Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Orice om să fie grabnic la ascultare [bun ascultător], încet la vorbire, zăbavnic la mânie” (Iacov 1:19, Biblia amplificată). Cred că am putea primi unele dintre răspunsurile de care avem nevoie dacă am asculta mai bine decât o facem de obicei. Cel puțin, în cazul meu, știu sigur că așa este.

Când eram o creștină mai tânără și imatură, eram mai mereu frustrată deoarece voiam mereu să știu motivul din spatele tuturor lucrurilor pe care nu le înțelegeam sau care nu îmi plăceau. *Doamne, de*

***Uneori, Dumnezeu
întârzie cu răspunsul
fiindcă întrebarea
noastră e greșită.***

ce durează atât de mult ca lucrarea mea să crească? Doamne, eu mă tot rog, de ce nu îi schimbi pe Dave și pe copiii? Răspunsul îmi e foarte clar acum: El nu îmi schimba lucrarea sau familia fiindcă eu eram cea care trebuia să se schimbe; însă nu eram destul de

matură să îmi dau seama de acest lucru atunci. Aceste experiențe m-au învățat că, uneori, Dumnezeu întârzie cu răspunsul fiindcă întrebarea noastră e greșită, iar câteodată nu suntem pregătiți să primim ceea ce cerem. Ideea este că, oricare ar fi întrebarea, răspunsul este mereu același: încrede-te în Dumnezeu!

Capitolul 10

Motive pentru care suferim (partea 1)

Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile [oricare ar fi circumstanțele, fiți recunoscători și mulțumiți], căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.

1 Tesaloniceni 5:18, Biblia amplificată

Cu toate că nu vom înțelege niciodată pe deplin suferința, putem învăța câte ceva despre ea și e chiar înțelept să o facem. Putem suporta mai ușor un lucru pe care îl înțelegem decât dacă nu îl înțelegem deloc. Atunci când nu înțelegem nimic, povara pare de două ori mai greu de suportat. Mi-am dat seama că mare parte dintre răspunsurile pe care le căutam cu privire la motivul pentru care suferim le-am primit pe parcursul maturizării mele spirituale. De exemplu, am învățat că anumite suferințe îmi sunt benefice. Pe unele trebuie să le accept și să le las să lucreze în mine, iar altora trebuie să mă împotrivesc, deoarece Satana încearcă să mă distrugă. În viitor, pe măsură ce voi crește în Dumnezeu, poate că voi înțelege mai multe, dar, deocamdată, vă voi spune ce am învățat.

Atunci când ești recunoscător pentru numeroasele binecuvântări primite în viață îți învigoarează sufletul suferind. Cu cât mai mult te concentrezi asupra suferinței tale, cu atât mai mult suferi, dar poate fi de mare folos dacă încerci să găsești lucruri pentru care să fii recunoscător și să te concentrezi asupra acestora. Când crezi că Dumnezeu este bun, atunci, chiar și în mijlocul celei mai crunte suferințe, poți dovedi că încrederea ta în Dumnezeu este puternică, putând rezista în toate sezoanele vieții. Cuvintele

noastre de recunoștință rostite în mijlocul suferinței, mai ales a unei suferințe nedrepte, sunt o dovadă și mai puternică a credinței noastre în Dumnezeu.

Suferința este reală și dureroasă. Câteodată, este de-a dreptul îngrozitoare, părând chiar de nesuportat. Poate fi de natură fizică, spirituală, mentală, emoțională, financiară sau relațională. Isus a suferit mai mult decât vom suferi

***Isus nu ne cere
niciodată să trecem
prin ce nu a trecut
și El.***

noi vreodată, dar, cu toate acestea, Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că El a învățat să fie supus prin intermediul suferinței Sale (vezi Evrei 5:8). Isus nu a fost niciodată neascultător. El a rămas recunoscător și a adoptat mereu o atitudine iubitoare. Însă, prin intermediul suferinței, a învățat ce presupune uneori ascultarea de Dumnezeu, dar El a fost dispus să plătească prețul pentru a putea fi pregătit să slujească drept Autorul și Sursa mântuirii noastre (vezi Evrei 5:9; 12:2). El este Marele Preot care înțelege fiecare suferință de care avem parte în această viață (vezi Evrei 4:15). Isus nu ne cere niciodată să trecem prin ce nu a trecut și El. Mă ajută să știu că El a umblat mereu înaintea mea, pregătind calea pe care să umblu eu.

Acestea fiind spuse, vă voi prezenta câteva idei de care să țineți cont atunci când vă confrunțați cu suferința din viața aceasta uneori.

PĂCATUL ESTE PRINCIPALA CAUZĂ A TUTUROR SUFERINȚELOR

Am stabilit deja că propriul nostru păcat, păcatul altcuiva sau faptul că trăim într-o lume păcătoasă și decăzută este cauza întregii suferințe, dar aș vrea să elaborez puțin această idee ca să înțelegem mai bine. Inițial, intenția lui Dumnezeu nu a fost deloc ca oamenii

să cunoască agonia și chinul, fiind nedrept să Îl învinovățim pe El pentru asta.

Majoritatea dintre noi suferim la un moment dat în viață din cauza bolilor. Când auzi că păcatul și boala sunt strâns legate, poți foarte ușor să devii prea introspectiv, încercând să cauți păcatul respectiv. E adevărat, ceva din ce am făcut ar fi putut declanșa boala, dar nu e mereu așa.

În Biblie, nu găsim niciun exemplu care să arate că Isus ar fi făcut vreo legătură între un anumit păcat și o anumită boală. Fiind Vindecătorul nostru, El a folosit deseori vindecarea pentru a-i convinge pe oameni că, dacă putea vindeca bolile, cu siguranță ar fi putut să ierte și păcatele (vezi Marcu 2:9-11). Un studiu aprofundat al Cuvântului lui Dumnezeu ne arată că vindecarea și iertarea păcatelor sunt incluse în răscumpărarea oferită de Hristos (vezi Isaia 53:4-5). E imposibil ca Dumnezeu să fie Vindecătorul nostru și Sursa bolii în același timp. Ar trebui să ne întipărim în inimi, odată pentru totdeauna, că Dumnezeu este bun, iar diavolul este rău!

În timpul sezonului răcelilor și gripelor din fiecare an, tot felul de oameni suferă din cauza acestor boli – oameni buni și oameni răi, tineri și bătrâni! E greu de crezut că numai păcătoșii sunt gripați sau răcesc, iar cei fără păcat nu o fac. Însă cred că e înțelept ca, atunci când suntem bolnavi, să Îl întrebăm pe Dumnezeu dacă nu cumva noi am invitat boala în viața noastră. Adesea, nu ne prea purtăm de grijă așa cum trebuie, slăbindu-ne astfel sistemul imunitar, devenind astfel mai vulnerabili în fața bolii decât am fi dacă ne-am fi comportat altfel. E posibil ca Dumnezeu să ne arate ce anume să evităm în viitor, dar sunt și momente când nu o face. Atunci când nu spune nimic, pur și simplu Îl rog să mă vindece și am încredere că Dumnezeu va scoate ceva bun de acolo.

Acest lucru e ușor de înțeles când vine vorba de răceală sau de

gripă, dar e mult mai greu când vine vorba de cancer sau de altă situație dureroasă, cauzatoare de moarte. Cu cât e mai dureroasă acea situație, cu atât mai greu ne e să înțelegem.

În 1989 am avut cancer la sân, dar numai de curând mi-am dat seama că așa fi putut evita boala dacă mi-aș fi îngrijit corpul cu mai multă înțelepciune. Pe atunci, lucrarea noastră era destul de nouă, iar eu eram mereu stresată fiindcă nu prea știam multe despre încrederea în Dumnezeu și despre răbdare. Pe lângă faptul că mă străduiam să dezvolt lucrarea, treceam printr-un proces de vindecare interioară cu Dumnezeu, acesta fiind dureros și greu. Nu dormeam destul, nu făceam destulă mișcare, munceam prea mult, nu mă odihneam cum trebuia, mâncam prea multă mâncare nesănătoasă, beam prea multă cafea, nu beam suficientă apă, eram supărată și nervoasă mai tot timpul, eram frustrată și lista poate continua. Drept urmare, stresul a provocat un dezechilibru hormonal care mi-a afectat ciclul menstrual, așa că am ajuns la doctor, care mi-a recomandat să-mi fac o histerectomie, iar apoi m-a pus să-mi fac injecții cu estrogen. Mă ajuta foarte mult, așa că ajunsesem să-mi fac o injecție la 10 zile. După vreun an, am fost diagnosticată cu o tumoră la sân dependentă de estrogen. Altfel spus, se hrănea și creștea cu estrogen. Era un tip de cancer periculos, care se dezvoltă foarte rapid, iar eu a trebuit să fiu supusă unei intervenții chirurgicale radicală.

În această situație, Dumnezeu nu m-a pedepsit și nici nu m-a învinovățit că nu am avut grijă de mine. Operația a fost reușită și nu am avut nevoie de tratament ulterior. Pentru mine, acesta a fost un miracol. Însă Dumnezeu S-a folosit de acea situație ca să înceapă să mă învețe cât de important este să-mi respect corpul, fiind templul Său, iar acum iau mereu în fiecare zi decizii mult mai bune cu privire la sănătatea mea. Am ajuns să cred că, din moment ce am fost cumpărați cu un preț și Îi aparținem lui Dumnezeu, iar din moment ce trupurile noastre sunt templele (sau locuințele)

lui Dumnezeu, e un păcat să nu ne respectăm și să ne abuzăm trupurile. Dacă această idee vi se pare extremă, atunci lăsați-o deoparte deocamdată, dar vă îndemn să vă prețuiți suficient încât să aveți grijă de voi înșivă.

Stând de vorbă cu oamenii, am aflat că mulți, poate chiar majoritatea, abuzează de corpurile lor. Poate că nu știm cât este de important să fim sănătoși și, din acest motiv (dacă nu pentru altul), e înțelept să Îi cerem lui Dumnezeu să ne arate care este sursa oricărei boli pe care o avem. Vă sugerez să vă faceți timp să citiți o carte bună despre cum să fiți sănătoși la spirit, suflet și trup, căci cred cu adevărat că vă va deschide ochii cu privire la multe lucruri pe care nu le știți până acum.

Dumnezeu a fost foarte milostiv și îndurător cu mine când am avut cancer, iar rezultatul nici că se putea să fi fost mai bun. Vreau să fiu clară că, prin faptul că-mi împărtășesc experiența, nu vreau să sugerez că cei care se îmbolnăvesc de cancer nu au grijă de ei înșiși. Nu cunosc toate motivele pentru care ne îmbolnăvim, dar știu sigur că ar trebui să avem grijă să fim cât mai sănătoși și mai puternici. Satana răscolește pământul în căutarea celor pe care să îi prindă și să îi devoreze, iar eu voi face tot ce-mi stă în putință ca să mă asigur că nu mă voi număra printre aceștia. În 1 Petru 5:8, Biblia amplificată, scrie: „Fiți [echilibrați] treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește [flămând] și caută pe cine să înghită.” Petru ne spune să fim echilibrați pentru a nu fi înghițiți. Cu siguranță, modul meu de a aborda viața nu era deloc echilibrat. Nu putem încălca regulile lui Dumnezeu privitoare la sănătate, prezente în Cuvântul Său, și să ne așteptăm să nu suferim din această cauză. În cel mai bun caz, dacă nu avem grijă de noi înșine, vom fi obosiți.

De curând, am fost supusă unei operații de înlocuire de șold din cauza artritei și a unei malformații la încheietura șoldului. Cu toate că am rămas uimită de cât de repede m-am recuperat, am avut parte și de câteva zile de durere teribilă fiindcă am exagerat

cu activitatea fizică. Prin acea durere, corpul meu îmi spunea să o las mai moale, să reduc activitatea și să am mai multă răbdare. Doctorul meu chiar mi-a spus să mă las călăuzită de durere ca să-mi dau seama ce pot și ce nu pot face. Mi-a spus: „Dacă faci prea multe într-o zi, iar a doua zi ai dureri mai mari, atunci încetinește activitatea și permite-i zonei dureroase să se liniștească.”

Pavel le-a scris efesenilor: „Faceți tot ce e necesar în situația de criză, iar apoi rămâneți fermi în picioare” (vezi Efeseni 6:13). Rămâneți în Hristos, în iubirea Lui și credeți că vă va vindeca. Faceți ce vă arată El să faceți, iar apoi odihniți-vă în iubirea Sa, așteptându-vă să fiți vindecați și refăcuți pe deplin.

ÎNȚELEPTUL SUFERĂ MAI PUȚIN DECÂT NEBUNUL

Cu toate că înțeleptul nu poate scăpa de orice suferință, el poate scăpa de multe lucruri de care cel lipsit de înțelepciune nu poate scăpa. Conform legii lui Dumnezeu, culegem ce am semănat (vezi Galateni 6:7; Matei 7:1-2; Luca 6:31). Pentru mine, acesta este un gând puternic, pe care cred că ar trebui să ni-l reamintim zilnic.

Dacă un bărbat i-a fost infidel soției de mai multe ori, va suferi pierderea relației cu ea. Este numai vina lui și culege ce a semănat. Dacă cineva cheltuiește enorm, iar apoi e stresat din cauza datoriei, e numai vina sa, căci a semănat fără să judece, iar acum culege rezultatele. Cartea Proverbele conține numeroase referințe despre cum cuvintele unui om nejudecat îi vor aduce probleme în viață. Iată un astfel de exemplu:

Vorbele nebunului [încrezător în sine] aduc ceartă și gura lui înjură până stârnește lovituri.

Gura nebunului [încrezător în sine] îi aduce pieirea și buzele îi sunt o cursă pentru suflet.

Proverbele 18:6-7, Biblia amplificată

Mai sunt și alte versete care ne arată cât de benefice sunt cuvintele rostite de cel înțelept. Iată un astfel de exemplu:

Cine vorbește în chip ușuratic rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare.

Proverbele 12:18

Trebuie să ne străduim să rostim vorbe pline de înțelepciune, dar să și acționăm cu înțelepciune. Cartea Proverbele ne arată că înțelepciunea este cel mai valoros lucru pe care să-l căutăm și prin care să acționăm. Promisiunile făcute celor înțelepți sunt nenumărate și de dorit: favoare, bogății, viață lungă, promovare, claritate și protecție, ca să enumerăm doar câteva.

Desigur că nu resimțim imediat efectele fiecărei alegeri proaste pe care am făcut-o, altfel am avea cu toții probleme grave. Din fericire, putem primi iertarea și îndurarea oferite de Dumnezeu, dar când insistăm să ne purtăm nebunește, vom culege roadele și sigur vom avea parte de suferință.

Trăim într-o lume clădită pe fundamente morale, așa că există consecințe pentru comportamentul imoral. De exemplu, dacă un om consumă alcool și conduce mașina, e posibil să se accidenteze sau să accidenteze pe altcineva. Dacă un om se comportă mereu urât, mai mult ca sigur va ajunge un singuratic. Dacă un om ucide pe cineva, chiar dacă poate fi iertat, mai mult ca sigur își va petrece restul vieții în închisoare. Nu cred că e o idee rea să ne începem fiecare zi gândindu-ne la faptul că toate cuvintele și acțiunile noastre au anumite consecințe. Cred că asta ne-ar face să luăm niște decizii mult mai înțelepte.

Apostolul Petru vorbește despre suferința pe care o merităm și cea pe care nu o merităm. El spune că e mai bine să suferi pe nedrept că ai făcut un bine decât să suferi pe bună dreptate fiindcă ai făcut ceva rău (vezi 1 Petru 2:19-20; 4:15-16).

Cu siguranță, pot spune că sufăr mult mai puțin pe măsură ce studiez tot mai mult Cuvântul lui Dumnezeu, culegând înțelepciune, pe care apoi o aplic în viața mea de zi cu zi. Biblia este manualul de instrucțiuni al vieții noastre! Aceasta ne poate ajuta să ne gândim atent înainte de a lua vreo decizie, lucru care e foarte important, căci fiecare alegere are o consecință. Cei care ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu nu vor cădea niciodată victime ale propriilor circumstanțe fiindcă nu numai că vor putea lua decizii care îi vor ajuta să iasă din acestea, dar vor avea și ceva de învățat. Eu am fost o victimă a abuzului sexual înainte de a citi Cuvântul lui Dumnezeu, dar acum am scăpat de efectele abuzului deoarece am făcut anumite alegeri care sunt conforme cu voia Domnului.

VOM FI PERSECUTAȚI DIN CAUZA CREDINȚEI NOASTRE CREȘTINE

Pavel i-a scris lui Timotei, reamintindu-i că oricine dorește să aibă o viață cucernică va fi persecutat din cauza statutului său religios (vezi 2 Timotei 3:12). Pavel a mai spus că, în ciuda faptului că a fost persecutat, Dumnezeu l-a scăpat de toate (vezi 2 Timotei 3:11). Sunt recunoscătoare că, în mijlocul tuturor felurilor de suferințe, ni se promite că vom fi eliberați și avem privilegiul de a ne încrede în Dumnezeu ca să ne scape. Poate că, o vreme, trebuie să avem răbdare și să suportăm greutățile, dar Dumnezeu e loial și, până când ne va elibera, El ne va întări ca să putem suporta necazul păstrând o atitudine pozitivă, dacă suntem dispuși să o facem.

Puțini dintre noi pot spune că nu au fost persecutați atunci când au susținut cu tărie cauza lui Hristos. Deseori, această persecuție apare sub forma respingerii. Eu am avut o experiență puternică și foarte dureroasă în acest aspect. Când am răspuns chemării de a predica din Cuvântul lui Dumnezeu, mi s-a cerut să-mi părăsesc biserica, iar familia și prietenii m-au respins. Ca ființe umane, ne

este foarte greu să găsim unitate în mijlocul diversității. Vrem ca toți să fie ca noi fiindcă, dacă nu sunt, simțim că ne sunt atacate gândurile, ideile și acțiunile.

Eu ieșisem din rolul normal, acceptat, al femeilor deoarece credeam că îmi vorbise Dumnezeu. Acest lucru a fost destul să îi înnebunească pe oameni. Cine mă credeam? Nu aveam o educație adecvată. Eram femeie, iar femeile nu făceau așa ceva în cercurile noastre religioase. Atunci nu mi-am dat seama, dar aceea a fost prima încercare a diavolului de a mă face să renunț și să rămân la locul meu, adică simțindu-mă nefericită și neîmplinită.

Apostolii au fost avertizați de Duhul Sfânt că aveau să fie persecutați, dar ei au mers mai departe cu îndrăzneală. Isus ne învață că cei care aud Cuvântul și „îl primesc cu bucurie [dar îl acceptă cu superficialitate]”, rezistă o perioadă scurtă, dar când suntem persecutați (sau suferim) din cauza Cuvântului, atunci oamenii se simt imediat ofențați, se poticnesc și dau înapoi (vezi Marcu 4:16-17).

Cu toții vrem să fim acceptați. Nimănui nu-i place să fie respins; aceasta este o durere emoțională care poate fi foarte intensă, iar efectele sale ne pot urmări multă vreme. Isus a fost respins și disprețuit (vezi Isaia 53:3). De fapt, în Ioan 15:25 scrie că a fost urât fără motiv. Cu toate că a fost bun și nu a făcut nimic rău, El a fost persecutat. Isus ne spune că ucenicul nu este mai presus de învățătorul său (vezi Luca 6:40). Dacă El a suferit, ne putem aștepta ca și noi să suferim.

Aș vrea să vă prezint câteva versete despre suferința pe care mie mi-a fost greu să le înțeleg în tinerețe:

Căci este un lucru plăcut [aprobat, acceptabil și demn de laudă] dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, suferă întristare și suferă pe nedrept...

Și la aceasta ați fost chemați [aceasta vă e vocația],

fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă [personală], ca să călcați pe urmele Lui.

1 Petru 2:19, 21, Biblia amplificată

Nu puteam înțelege de ce era mulțumit Dumnezeu atunci când eu sufeream, dar, în cele din urmă, mi-am dat seama că El nu Se bucură de durerea și suferința mea, ci de faptul că sunt dispusă să trec prin asta de dragul Său. Nu suferința noastră Îl slăvește pe Dumnezeu, ci capacitatea noastră de a adopta o atitudine

Prin orice ai trece acum, nu uita că Dumnezeu îți e alături și El a plănuit deja cum să te scape și să te vindece.

potrivită atunci când suferim. De câte ori suferim, și Dumnezeu suferă cu noi, așa cum suferim și noi când copiii noștri suferă. Nimic nu ne poate despărți de iubirea lui Dumnezeu, iar El nu ne părăsește niciodată, nici măcar o secundă (vezi Romani 8:38-39; Evrei 13:5). Chiar dacă *simțim* că ne-a părăsit, așa cum a simțit și Isus pe cruce, nu e deloc așa. Prin orice ai trece acum, nu uita că Dumnezeu îți e alături și El a plănuit deja cum să te scape și să te vindece.

Isus a spus că suntem binecuvântați atunci când suntem persecutați de dragul neprihănirii și că vom primi o răsplată uriașă în cer (vezi Matei 5:10-12). Dacă sunteți ca mine și ați prefera să nu trebuiască să așteptați până ajungeți în cer ca să vă primiți răsplata, să știți că Isus a mai spus și că, dacă renunțăm la ceva de dragul Său și al Evangheliei, atunci vom fi răsplătiți în viața aceasta și în vremea ce va veni (vezi Marcu 10:29-30). Din aceste două versete, vedem că ni se promite că vom fi răsplătiți atât în cer, cât și pe pământ.

Deseori, pentru a-L sluji pe Dumnezeu cu toată inima, suntem nevoiți să renunțăm la reputația noastră. Isus nu Și-a făcut nicio reputație (vezi Filipeni 2:7), iar acum îmi e ușor să înțeleg de

ce. Dacă ne pasă prea mult ce cred oamenii despre noi, nu Îl vom putea urma niciodată cu adevărat pe Hristos. Atunci când Dumnezeu m-a chemat, mi-am sacrificat reputația avută printre cunoscuți, iar acum, El m-a răsplătit. Acum, am mult mai mulți prieteni decât cei la care am renunțat cu mult timp în urmă.

Dumnezeu îi răsplătește pe cei care Îl caută neîncetat (vezi Evrei 11:6). Când ești persecutat, gândește-te la răsplata pe care ți-a pregătit-o Dumnezeu! Dacă ți-ai pierdut reputația, sau ești judecat și criticat pe nedrept din cauza credinței tale în Dumnezeu, nu dispera. Continuă să te încrezi în Dumnezeu, așteptându-ți răsplata.

Motive pentru care suferim (partea 2)

În Capitolul anterior, am vorbit despre trei motive pentru care suferim. Primul: existența păcatului. În al doilea rând, am vorbit despre cum suferim atunci când nu luăm decizii înțelepte. În al treilea rând, am vorbit despre suferința pricinuită de faptul că suntem persecutați pentru credința noastră în Dumnezeu.

În acest capitol, voi continua să vorbesc despre motive pentru care suferim și mă rog să vă fie de ajutor în umblarea cu Dumnezeu.

SUFERIM PE NEDREPT DIN CAUZA PĂCATELOR CELORLALȚI

Această suferință este foarte greu de suportat deoarece simțim că suntem nevinovați, dar tot suferim pentru ceva ce nu depinde de noi. Primul nostru gând este „Dar nu e deloc corect” și chiar așa este. Însă, chiar dacă viața nu e mereu dreaptă, cei care se încred în Dumnezeu se pot aștepta ca El să facă dreptate – la momentul stabilit de El și în felul Său. Fiindcă Îi place dreptatea, Dumnezeu Se bucură când trebuie să îndrepte o situație. El este Răzbunătorul nostru, care ne răsplătește atunci când suntem tratați nedrept.

Fie că e vorba de abuz suferit în copilărie, de un tratament nedrept din cauza culorii pielii, sexului, naționalității, sau multor alte motive, tratamentul nedrept doare mereu foarte tare, iar dacă nu ne descurcăm cum trebuie în fața acestuia, ne poate lăsa răni profunde și cicatrice în suflet care ne pot afecta viața.

Una dintre trăsăturile de caracter ale lui Dumnezeu care mă încântă cel mai mult e faptul că El este un Dumnezeu al dreptății. Iată una dintre promisiunile Lui pe care ne putem baza:

Căci știm Cine este Cel ce a zis: „A Mea este răzbunarea [de răsplătire și de facerea dreptății mă ocup Eu], Eu voi răsplăti [răufăcătorul]!” Și în altă parte: „Domnul va judeca pe poporul Său.”

Evrei 10:30, Biblia amplificată

Acest verset minunat este încurajator, iar dacă suferi fiindcă ai fost tratat nedrept de altcineva, ar trebui să păstrezi acest verset în inimă și să te încrezi că Dumnezeu îl va împlini în viața ta.

Am avut parte și eu în viața mea de dreptatea Lui de nenumărate ori. Am spus deja despre respingerea de care am avut parte la începutul lucrării mele și, chiar dacă a durat mulți ani, câțiva dintre cei care m-au rănit profund și-au cerut scuze, recunoscând că m-au tratat greșit.

A ți se compensa o nedreptate înseamnă că ești răsplătit pentru ce ți s-a întâmplat. Nimic nu e mai plăcut decât să vezi că Dumnezeu te cinstește și te binecuvântează fiindcă cineva te-a tratat nedrept. Însă trebuie să încetăm să îi mai convingem pe ceilalți să ne răsplătească pentru nedreptățile suferite dacă vrem ca Dumnezeu să ne răzbune.

După ce am fost abuzată sexual de tatăl meu și abandonată în acea situație de către mama mea și alte rude care nu m-au ajutat, desigur că am adoptat o atitudine otrăvitoare pentru viața mea. Voiam să mă răzbun pe cei care mă răniseră, dar și pe cei care nu mă ajutaseră. Eram înverșunată, plină de indignare și simțeam că lumea îmi era datoare. Desigur că această atitudine nu mi-a adus niciun beneficiu. Nu mi-a rezolvat problema și nici nu m-a ajutat să mă simt mai bine, ci m-a făcut să mă simt nefericită în continuare. Am fost abuzată, lucru care e destul de rău în sine,

dar, mulți ani mai târziu, eu rămăsesem o victimă, agățându-mă de ceea ce se întâmplase. Simțeam că nu voi putea avea niciodată o viață normală sau sănătoasă din punct de vedere emoțional.

Cu toate că eram creștină, nu cunoșteam prea bine Cuvântul lui Dumnezeu. Cu toate că eram născută din nou, tot făceam lucrurile după cum mă tăia pe mine capul, în loc să învăț cum să acționez conform voii Domnului. După ce am aflat că lui Dumnezeu Îi place dreptatea și că voia să Se ocupe El Însuși de trecutul meu, în loc să încerc să fac după cum voiam eu, totul s-a schimbat pentru mine. Nu spun că totul s-a petrecut peste noapte, dar, treptat, Dumnezeu m-a vindecat, făcând ceva bun din tot răul care mi se întâmplase.

Dumnezeu ne cere să lăsăm trecutul în urmă și să ne iertăm dușmanii, să ne rugăm pentru ei și chiar să îi binecuvântăm, căci El ne va arăta cum să o facem. În cele din urmă, tatăl meu mi-a cerut scuze și a plâns, căindu-se. Am avut privilegiul de a-l conduce la Domnul și de a-l boteza. Mi-a spus că era foarte mândru de mine și de lucrarea pe care sunt binecuvântată să o fac.

Pot spune că mare parte din suferința de care avem parte în viață se datorează tratamentului nedrept din partea unor oameni răi, dar putem fi răniți și de către oameni care spun că ne iubesc. În acest caz, rănilor sunt mult mai profunde. Însă, oricât de gravă ar fi o problemă, Dumnezeu poate ajunge la ea, o poate rezolva, poate scoate ceva bun din ea și te poate recompensa pentru durerea suferită în trecut.

El transformă cenușa în frumusețe, iar plânsul, în bucurie (vezi Isaia 61:1-3). El promite să ne recompenseze pentru ce am pierdut.

Domnul, Dumnezeul tău, va aduce înapoi tot ce ai pierdut și va avea milă de tine, te va strânge iarăși din mijlocul tuturor popoarelor la care te va împrăștia.

Deuteronomul 30:3

Nimeni nu-și dorește să aibă parte în viață de durere și suferință, dar e bine de știut că, atunci când ai parte de ele, Dumnezeu e pregătit să te recompenseze dacă urmezi calea Lui și ai încredere că o va face.

SUFERIM FIINDCĂ ÎNCERCĂM SĂ SCHIMBĂM LUCRURILE PE CARE NUMAI DUMNEZEU LE POATE SCHIMBA

Cred că unul dintre primele lucruri pe care a trebuit să le învăț, dar și care mi-a alinat mare parte din durerea emoțională, a fost faptul că nu eu sunt în controlul universului. Având din naștere un temperament puternic și o atitudine agresivă, dominatoare, m-am chinuit fiindcă încercam să schimb și să controlez multe lucruri asupra cărora nu aveam nicio autoritate. Mi-au trebuit câțiva ani dureroși să înțeleg că Dumnezeu voia mai mult să mă schimbe pe mine decât să-mi schimbe circumstanțele neplăcute. Desigur că încercam să-i schimb și pe oamenii din jurul meu, ca aceștia să mă facă mai fericită și să fie mai pe placul meu, dar a trebuit să învăț (lucru care nu s-a întâmplat deloc ușor și rapid) că numai Dumnezeu poate schimba oamenii și nici chiar El nu o face dacă aceștia nu vor ajutorul Lui.

De îndată ce am învățat să-i apreciez pe oameni așa cum sunt, nu cum aș vreau eu ca ei să fie (lucru pe care îl învăț încă în fiecare zi), am scăpat de mare parte din nefericirea și suferința mea. Aveam mare nevoie de smerenie și, chiar dacă Dumnezeu ne invită să „ne smerim”, prea puțini sunt dispuși să o facă, așa că o face El în locul nostru. El face asta punându-ne în anumite situații alături de oameni care ne irită, și prin dorința noastră disperată de a nu mai suferi din cauza lor, în cele din urmă, înțelegem că Dumnezeu Se folosește de ei pentru a ajunge la problemele mai grave din viața noastră. El este Mântuitorul nostru și, chiar dacă Îi ia mai mult decât am vrea noi, Dumnezeu Se va folosi întotdeauna de lucrurile rele din viața noastră pentru a face ceva bun!

Te-ai gândit cumva că *reacția* ta la o problemă ar putea fi adevărata problemă? Ani buni am crezut că eram nefericită fiindcă Dave nu îmi împlinea nevoile, dar Dumnezeu mi-a arătat că adevărata problemă era atitudinea mea egoistă. Am tot încercat să îl schimb, dar niciunul dintre eforturile mele nu a adus rezultatul sperat, fiindcă Dumnezeu Se folosea de acea situație ca să ajungă la adevărata sursă a problemei mele.

Biblia ne spune că un ciobănaș, pe nume David, a fost uns să devină rege. Însă, cu mult înainte de a purta coroana, a trebuit să lucreze pentru și să aibă de-a face cu un rege nebun și rău pe care urma să-l înlocuiască. Ceea ce a pățit David din cauza lui Saul pare nedrept, dar totul avea un scop.

O dată, am auzit că Dumnezeu l-a folosit pe regele Saul ca să scoată din David latura de „Saul” înainte ca David să devină rege. Acest lucru e valabil pentru viața mea. Privind în urmă, la cruzimea cu care s-a purtat tatăl meu, acum recunosc că am învățat multe din comportamentul său, dar, pe atunci, nu mi-am dat seama. Eram o femeie chemată să slujească, dar inima îmi era împietrită din cauza abuzului suferit în copilărie. Metodele mele erau dure și eram foarte riguroasă cu privire la ceea ce credeam că ar trebui sau nu ar trebui să facă oamenii. O relație cu mine presupunea respectarea regulilor mele și numai ale mele! Aveam charismă, dar îmi lipsea caracterul creștin necesar în slujba care mă aștepta. Nu-mi dădeam seama de caracterul meu fiindcă acesta era adânc înrădăcinat în rănilor și cicatricile sufletului meu care trebuiau vindecate. Faptul că ești creștin nu înseamnă că viața ta se bazează numai pe schimbarea comportamentului, ci trebuie să-L lași pe Isus să te transforme din interior spre exterior, făcându-te să semeni cu El.

Dumnezeu a folosit un lider spiritual, dar și câțiva alți oameni care nu s-au purtat frumos cu mine, pentru a mă ajuta să înțeleg că nu e bine să-i tratez pe alții așa cum m-au tratat ei. De fapt, Dumnezeu

mi-a făcut o favoare punându-mă alături de acești oameni câțiva ani și, chiar dacă a fost dureros, m-a ajutat enorm, făcându-mă o persoană mai bună. Îmi place să spun că, uneori, trebuie să ni se întâmple ceva greu sau incomod pentru a ne ajuta să ne vedem cu adevărat așa cum suntem, nu așa cum credem că suntem. Gândirea ne poate fi umbrită rapid de mândrie, făcându-ne să-i criticăm pe ceilalți, căci, chiar dacă poate că și noi facem lucrurile pentru care îi criticăm, tot nu ne dăm seama (vezi Romani 2:1)

Cred că Petru este un bun exemplu în acest sens. Petru era agresiv și mereu avea ceva de spus. El era destinat să facă lucruri mărețe, dar avea o părere prea bună despre el. Trebuia lucrat la atitudinea sa spre binele său. Când Isus i-a spus că Satana avea să-l cearnă ca pe grâu în următoarele încercări prin care aveau să treacă împreună, dar că El Se rugase ca credința lui Petru să nu slăbească, Petru s-a grăbit să spună că era gata să meargă și la închisoare sau chiar să moară alături de Isus dacă ar fi trebuit. În acea zi, a ajuns să se lepede de trei ori de Hristos și, din cauza eșecului său, și-a dat seama, în cele din urmă, cum era cu adevărat. El era un om slab care avea nevoie de iertare și de ajutorul lui Dumnezeu (vezi Luca 22:31-34, 55-62). Când Isus i-a spus lui Petru că Se rugase pentru el, Petru ar fi trebuit să-I mulțumească și să recunoască faptul că avea nevoie de tot ajutorul pe care-l putea primi.

După ce s-a lepădat de Hristos, Petru s-a căit și a plâns amarnic, devenind mai apoi unul dintre cei mai importanți și eficienți apostoli. Nu slăbiciunea noastră e cea care ne cauzează probleme, ci lipsa noastră de dorință de a ne ocupa de aceasta. Ar fi înțelept să-I cerem zilnic lui Dumnezeu să ne arate ce anume din caracterul nostru Îl împiedică să facă ce vrea cu noi. Întotdeauna, ar trebui să ne dorim mai presus de orice să se facă voia Domnului.

Petru ne îndeamnă să ne smerim sub mâna puternică a lui Dumnezeu pentru ca, la vremea potrivită, El să ne poată înălța (vezi 1 Petru 5:6). A te smeri înseamnă să stai într-o anumită

situație în loc să te zbați ca să scapi din ea doar pentru că e prea greu. Niciunul nu vrem să suferim, dar trebuie să fim dispuși să o facem dacă asta ni se cere.

Să zicem că o femeie este căsătorită cu un bărbat care îi abuzează fizic pe ea și pe copiii lor. În această situație, cu siguranță că femeia nu ar trebui să stea și să îndure abuzul. Ar trebui să plece de lângă acel bărbat. Mama mea a rămas lângă tatăl meu, chiar dacă știa ce îmi făcea mie, aceasta fiind, probabil, cea mai mare greșeală pe care a făcut-o vreodată în viață.

Să zicem, însă, că o femeie lucrează la o companie unde este singura creștină, așadar, și singura care poate oferi o mărturie despre Hristos. Ea este respinsă și ridiculizată de mulți dintre ceilalți angajați, neprimind nici chiar promovările pe care le-ar merita. Să plece ea oare, fiindcă îi este prea incomod, sau să se roage ca Dumnezeu să îi arate dacă o vrea plecată de acolo, iar dacă nu vrea, atunci să se facă voia Lui? În acest caz, e posibil ca Dumnezeu să vrea ca ea să mai rămână în acea situație grea încă o perioadă fiindcă are nevoie de cineva care să-L reprezinte acolo. În 2 Timotei 4:2 scrie că trebuie să fim pregătiți să-L slujim pe Dumnezeu „indiferent dacă situația pare favorabilă sau nu, chiar dacă e incomod sau nu, chiar dacă ne place sau nu.”

Când suferim din cauza unei situații sau a unei persoane, ar trebui să-L întrebăm pe Dumnezeu cum să procedăm. Nu e înțelept să luăm decizii atunci când suferim fără a ne consulta înainte cu Duhul Sfânt. Pavel le-a spus galatenilor că, dacă erau spirituali, ar fi trebuit să-și suporte (să-și îngăduie) unii altora greșelile (vezi Galateni 6:2). Prima dată, aș tinde să spun: „Nu am de gând să suport asta și nici nu o voi face”, dar, pe de altă parte, Isus mă suportă pe mine și mă bucur că o face.

***Dumnezeu ne va da
întotdeauna har în
locul unde ne aflăm.***

După ce am trecut prin multe în viață, mi-am dat seama că Dumnezeu ne va da întotdeauna har în locul unde ne aflăm. Altfel spus, dacă suntem acolo unde vrea El să fim, atunci ne poate oferi destul har încât să ne putem bucura de lucruri care pe alții i-ar putea face nefericiți.

Privind în urmă, la anii de la începutul umblării mele cu Dumnezeu, mi se pare că mă luptam cu ceva tot timpul. Dacă nu era una, era alta. Dispoziția mea depindea întotdeauna de circumstanțele în care mă aflam. De exemplu, când aveam destul public la vreuna dintre conferințele mele, eram bucuroasă, dar, când nu aveam destul public, mă descurajam și spuneam multe lucruri negative. Astfel că făceam tot posibilul să creștem numărul celor din public, dar dispoziția mea tot depindea de numărul participanților la conferințele mele. În cele din urmă, mi-am dat seama că încercam să schimb ceva ce nu puteam schimba, ci numai Dumnezeu o putea face și chiar o făcea, dar la timpul potrivit. Cu adevărat, timpul nostru e în mâinile Sale (vezi Psalmul 31:15). În cele din urmă, mi-am lăsat îngrijorările în seama lui Dumnezeu, iar apoi chiar am avut parte de pace, așa cum a promis El (vezi Filipeni 4:6-7).

Conferințele noastre au un public mult mai mare acum, dar tot mai avem câte una, ocazional, cu un public redus, dintr-un oarecare motiv, și, chiar dacă tot nu-mi place, acest lucru nu mă mai face să sufăr ca înainte fiindcă nu mă mai zbat ca înainte. Trec de respectiva conferință și apoi merg mai departe la următoarea.

Data viitoare când suferi emoțional și mintal fiindcă încerci să schimbi ceva ce nu-ți place, întreabă-te dacă nu cumva încerci să faci ceva ce numai Dumnezeu poate face, iar dacă răspunsul e afirmativ, atunci te sfătuiesc să „renunți și să-I predai ștafeta lui Dumnezeu”.

SUFERIM FIINDCĂ TRĂIM ÎNTR-O LUME IMPERFECTĂ

Am văzut că suferim fie din cauza păcatului nostru, sau al păcatului comis de alții, dar una dintre principalele cauze pentru care suferim e pur și simplu fiindcă trăim în lume – o lume plină de păcat - și se pare că, cu cât mai mult dăinuie acest pământ, cu atât mai mult rău se adună. Cred că în fiecare generație oamenii au rămas șocați de cât de tare s-a agravat situația în lume. Țin minte că, în copilărie, îi auzeam pe adulți plângându-se de cât de rea era situația, iar acum vorbim despre cât suntem noi de șocați de ceea ce se întâmplă în lume. Dacă Domnul nu Se întoarce între timp, într-o zi, copiii noștri se vor aduna și vor vorbi despre cât de rău merg lucrurile în generația lor, mult mai rău decât până atunci. Răul și ticăloșia avansează. Acestea nu stau pe loc, ci se adună și se înmulțesc. Dave își amintește momentul în care băiatul care împarte ziare în orașul nostru a fost jefuit pentru prima dată, adică prin 1950. Oamenii au rămas uimiți și pur și simplu nu puteau înțelege cum se întâmplase așa ceva. Însă, față de ce se întâmplă azi, nimeni nu se mai miră că băiatul care aduce ziare a fost jefuit. E trist faptul că situația este așa cum este și, din păcate, cu cât se înrăutățește situația, cu atât mai multă suferință va exista. Chiar dacă nu cunoaștem toate răspunsurile, avem privilegiul de a ne încrede în Dumnezeu.

Îi protejează Dumnezeu pe cei care se încred în El? Sunt sigură că o face. Auzim deseori relatări despre cum a protejat Dumnezeu pe cineva, sau avem propriile întâmplări de relatat. Însă cum e cu momentele în care pare că El nu ne protejează, iar noi ajungem să suferim ceva ce nu înțelegem? Haideți să revenim la comentariul înțelept pe care l-am auzit la Lee Strobel: „Răspunsul suprem oferit de Dumnezeu legat de suferință nu e o explicație, ci e întruparea.” Nimeni nu poate explica totul, dar Isus poate mântui tot.

De curând, una dintre angajatele noastre și-a pierdut locuința și tot ce avea în ea într-o inundație pe care am avut-o în St. Louis.

Ea e șefa misiunilor noastre medicale și a făcut multe sacrificii ca să călătorească în țări din lumea a treia ca să ajute oamenii. Ea e o femeie credincioasă și provine dintr-o familie credincioasă. De ce i s-a întâmplat tocmai ei așa ceva? Uneori, ni se întâmplă lucruri dureroase numai pentru că trăim în această lume. Însă vestea bună este că Dumnezeu îi rezolvă situația. Numeroși oameni și diferite organizații îi ajută familia să reconstruiască și să cumpere tot ce au nevoie, iar, la final, e posibil să aibă o casă mai bună și mobilă mai bună decât a avut înainte.

Știu și alți creștini care erau cât pe ce să-și piardă locuințele, dar nu le-au pierdut. Ei simt că Dumnezeu i-a protejat, iar când le auzim mărturiile, ne bucurăm alături de ei. De ce unii au fost scutiți, iar alții, nu? Repet: nu ar trebui să ne concentrăm numai pe găsirea unei explicații; să ne gândim mai degrabă la întrupare, urmărind cum Dumnezeu înlătură durerea, aducând ceva bun din ea.

Capitolul 12

De cealaltă parte a suferinței

I-au strâns picioarele în lanțuri, I-au pus fiare.

Psalmul 105:18

Iosif era un tânăr care visa să facă lucruri mărețe. Frații lui îl urau și erau geloși pe el fiindcă era fiul cel mai mic al lui Iacov și preferatul său. Ura lor s-a intensificat atât de tare, încât, într-o zi, l-au vândut ca sclav, ducând apoi acasă o bucată de haină înmuiată în sânge și mințindu-și tatăl că Iosif fusese ucis de un animal sălbatic.

Iosif a trecut mulți ani prin tot felul de situații tragice și nedrepte care i-au adus multă suferință, însă el l-a rămas credincios Domnului, continuând să se încreadă în El. Dumnezeu i-a dat favoare oriunde s-ar fi aflat, iar, în cele din urmă, l-a făcut al doilea om ca importanță în stat, după faraonul Egiptului. Drept urmare, Dumnezeu l-a folosit pe Iosif pentru a salva mulți oameni – inclusiv pe membrii familiei sale – de la înfometare în timpul unei foamete teribile din țară. E uimitor răspunsul lui Iosif dat fraților săi după ce aceștia au aflat că el deținea o poziție de putere și se putea răzbuna pe ei pentru toată durerea și suferința îndurate pe nedrept din cauza tratamentului plin de cruzime la care îl supuseseră cu mulți ani în urmă:

Frații lui au venit și s-au aruncat ei înșiși cu fața la pământ înaintea lui și i-au zis: „Suntem robii [sclavii] tăi.”

Iosif le-a zis: „Fiți fără teamă, căci sunt eu oare în locul lui Dumnezeu? [Răzbunarea e a Lui, nu a mea.]

Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău, dar

Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume să scape viața unui popor în mare număr.”

Geneza 50:18-20, Biblia amplificată

Aceste versete sunt minunate dacă stăm să ne gândim mai bine la ele. După toate prin câte trecuse, în loc să fie plin de amărăciune, Iosif a văzut cum Dumnezeu a scos ceva bun din acea situație. Acum, în loc să fie plin de amărăciune, era gata să-și ajute frații. Iată ce a spus mai departe:

„Fiți dar fără teamă, căci eu vă voi hrăni pe voi și pe copiii voștri.” Și i-a mângâiat [oferindu-le veselie, speranță, putere] și le-a îmbărbătat inimile [cu drag].

Geneza 50:21, Biblia amplificată

Iosif este eroul meu când vine vorba de cineva care a fost tratat nedrept în mod tragic, dar care s-a purtat exact cum vrea Dumnezeu să ne purtăm. Nici nu e de mirare că era un bărbat puternic. El a trăit 110 ani și se pare că, în viață, a avut parte de mai mulți ani buni decât de ani plini

Când suntem dispuși să îi iertăm pe cei care ne-au rănit, de fapt, ne facem o favoare nouă înșine.

de suferință. Iosif a avut parte de o victorie măreață de cealaltă parte a suferinței sale. Am putea spune că suferința i-a adus o viață mai bună. Dacă rămânem fermi și continuăm să ne încredem în Dumnezeu chiar și când suferim, atunci ne dovedim a fi genul de oameni cărora Dumnezeu le poate încredința responsabilități uriașe, dar și binecuvântări pe măsură.

Când suntem dispuși să îi iertăm pe cei care ne-au rănit, de fapt, ne facem o favoare nouă înșine, fiindcă nu te poți bucura de viață atunci când ești plin de amărăciune. Exemplul din viața lui Iosif e demn de urmat.

În anii imediat următori după ce a fost vândut ca sclav, Iosif a stat la închisoare timp de 13 ani pentru ceva ce nu făcuse. El a fost încătușat în lanțuri de fier, iar în Psalmul 105, din care am citat mai devreme, ni se spune că „sufletul i-a intrat în fier”. Cum adică? Gândindu-ne la nivel practic, aș crede că, dacă sufletul i-a intrat în fier, ar fi trebuit să devină mai puternic. Altfel spus, suferința l-a făcut un om mai bun, pregătindu-l să conducă Egiptul.

Auzim deseori expresia „Necazurile ne pot face mai buni sau mai nefericiți” și e cât se poate de adevărat. Dacă ne încredem în Dumnezeu în situațiile dureroase, la sfârșit vom fi răsplătiți. Una dintre recompense este faptul că devenim mai puternici.

În cartea Isaia, Dumnezeu le vorbește oamenilor prin intermediul profetului, încurajându-i să nu se teamă de situația prin care treceau, căci El avea să-i facă mai puternici:

Nu te teme [nu ai de ce să te temi], căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare [care împarte dreptate].

Iată, te fac o sanie ascuțită, nouă de tot, cu mulți dinți; vei zdrobi, vei sfărâma munții și vei face dealurile ca pleava.

Isaia 41:10, 15, Biblia amplificată

Acesta e un alt exemplu de situație în care Dumnezeu promite să Se folosească de situația prin care trecem pentru a ne face mai puternici și mai buni decât am fost vreodată. Însă depinde de faptul dacă vrem sau nu să ne încredem pe deplin în Dumnezeu cu privire la lucrurile dureroase cu care ne confruntăm în viață. Această promisiune este și pentru tine, indiferent prin ce treci chiar acum. Chiar dacă dușmanii îți vor răul, Dumnezeu va scoate ceva bun, iar, pe durata acestui proces, te va ajuta să devii un om mai bun. Când viața e dureroasă și grea, nu uita că Dumnezeu te

iubește, de aceea nu trebuie să te temi. Iată o scurtă relatare pe care am auzit-o mai demult și care este o foarte bună ilustrație în acest sens.

Un bărbat tocmai se căsătorise și se întorcea acasă cu soția lui. Pe o porțiune din drum, trebuiau să traverseze un lac cu barca. Între timp, s-a stârnit o furtună care a făcut barca să se clatine cu putere, iar femeia a început să se teamă. Însă soțul ei părea a fi foarte calm, iar ea l-a întrebat de ce nu îi era teamă.

Zâmbind, el a scos un cuțit din teacă și l-a apropiat de femeie, părând că voia să-i facă rău. Ea nici măcar nu a clipit, iar când el a întrebat-o de ce nu se teme, ea i-a răspuns: „De ce să mă tem? Știu că mă iubești și că nu ai putea să mă rănești.”

Bărbatul a spus: „De aceea nu mă tem nici eu din cauza acestei furtuni. Știu că Dumnezeu mă iubește și că, orice s-ar întâmpla, El va face ca totul să fie bine.”

Oricâte furtuni am întâmpina în viață, suntem mereu în siguranță în mâinile iubitoare ale lui Dumnezeu.

COMPASIUNE ȘI EMPATIE

Am învățat că suferința mea m-a ajutat să am mai multă compasiune pentru cei care suferă la rândul lor. Dacă nu am suferit fiindcă am fost tratați nedrept sau nu am avut pierderi, atunci e greu să înțelegem prin ce trec ceilalți.

E ușor să oferi sfaturi, dar, fără experiență, atitudinea noastră ar putea părea puțin cam nepăsătoare. Să zicem că eu am 25 de ani și că, până acum, am avut o viață ușoară. Am avut părinți minunați care m-au îngrijit mereu și care mi-au oferit cam tot ce mi-am dorit. Fiindcă sunt inteligentă, nu mi-a fost greu să am note bune la școală. Tatăl meu mi-a oferit o slujbă de vis la unul dintre partenerii săi de afaceri cu mult înainte de a termina școala. Viața e bună! Acum, o colegă de lucru pe care am ajuns să o cunosc destul

de bine pare a fi descurajată și chiar deprimată, iar eu mă tot întreb ce o fi, dar nu mă deranjez să întreb. În cele din urmă, prietena mea încearcă să-mi spună despre niște probleme financiare pe care le are. Eu îi sugerez imediat să-și sune părinții și să le ceară ajutorul, căci așa aș face eu. Ea îmi spune că părinții ei au abuzat-o în copilărie, așa că s-au înstrăinat. Ea mă asigură că oricum e imposibil să primească ajutor de la ei. Cum eu nu-mi pot închipui măcar că niște părinți și-ar abuza copilul, sau nu ar vrea să-l ajute, fac o afirmație lipsită de sensibilitate, minimalizându-i problema. Îi spun: „Nu te îngrijora, totul se va rezolva” și plec mai departe.

Prietena mea rămâne simțindu-se goală și singură. Partea tristă e că eu am o situație financiară foarte bună datorită generozității părinților mei, încât aș fi putut-o ajuta chiar eu, dar lipsa mea de experiență cu privire la suferință mă face să nu înțeleg suferința celorlalți.

Sunt mulți astfel de oameni în lume. Nu sunt oameni răi, ci sunt lipsiți de experiență. În cele din urmă, vor da în viață de o greutate care, să sperăm, îi va face oameni mai buni.

Eu nu sunt deloc precum tânăra de 25 de ani care a avut o viață ușoară. Părinții mei nu m-au iubit și nici nu m-au ajutat în vreun fel, fiind chiar abuzivi. Copilăria mea a fost plină de teamă, suferință și singurătate. Mi-ar plăcea să spun că, după copilăria mea, am căpătat multă compasiune pentru cei care suferă, dar nu m-am ales decât cu o inimă împietrită. Ca să mă schimb, a fost nevoie de o relație profundă cu Hristos și mulți ani în care am căpătat experiență în urma unor dureri și suferințe personale.

Când am avut cancer, am devenit mult mai plină de compasiune pentru cei care primesc un astfel de diagnostic grav. După ce am suferit de migrene timp de 10 ani, acum am credința de a mă ruga cu compasiune pentru vindecarea celor cu dureri de cap. Datorită harului lui Dumnezeu și a Cuvântului Său, am reușit, în cele din

urmă, să-mi iert tatăl pentru că m-a abuzat sexual, iar acum știu din proprie experiență că e mai bine să ierți decât să fii plin de ură și amărăciune. Am început o lucrare avându-L numai pe Dumnezeu alături, și un vis, iar acum, după 40 de ani, încă nu am renunțat la ea. Am învățat foarte multe din proprie experiență, dar a fost foarte costisitor. Mulți oameni m-au judecat și m-au criticat, simțindu-mă nepotrivită să slujesc din mai multe motive, dar am simțit și alinarea Domnului în acele situații, iar acum îi pot alina și eu pe alții. Dumnezeu ne învață despre harul de a-i alina pe cei suferinzi, alinându-ne și El pe noi atunci când suferim.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor [compasiunii și milei] și Dumnezeu [care e sursa] oricărei mângâieri [consolări și încurajări], care ne mângâie [consolează și încurajează] în toate necazurile [calamități și nenorociri] noastre, pentru ca, prin mângâierea [consolarea și încurajarea] cu care noi înșine suntem mângâiați [consolați și încurajați] de Dumnezeu, să putem mângâia [consola și încuraja] pe cei ce se află în vreun necaz!

2 Corinteni 1:3-4, Biblia amplificată

Îmi amintesc prea bine că adeseori am încercat să le spun și altor oameni prin ce trec, dar aceștia nu știau cum să mă ajute. Nu-mi puteau înțelege durerea fiindcă nu trecuseră prin așa ceva. Nu mă puteau mângâia fiindcă nu avuseseră nevoie să fie mângâiați de Dumnezeu, sau poate că avuseseră nevoie, dar nu știuseră cum să ceară și să primească această mângâiere. Spun deseori că nu putem oferi ceea ce nu avem. Mai întâi, trebuie să primim de la Dumnezeu, iar apoi le putem oferi și celorlalți ce am primit noi de la El.

Când oamenii ne spun problemele lor, de obicei, știu deja că nu le putem oferi o rezolvare. Ei nu au nevoie decât de înțelegere,

mângâiere și compasiune. De cealaltă parte a suferinței, putem deveni mai moi, mai blânzi, mai tandri, mai plini de compasiune și de empatie. Acestea sunt câteva dintre calitățile pe care le admirăm la Domnul nostru, ele făcându-ne potriviți pentru a sluji în numele Său.

Compasiunea și empatia simțite pentru ceilalți sunt binecuvântările pe care le primim de cealaltă parte a suferinței. Acest dar simplu al compasiunii este foarte prețios pentru o persoană suferindă!

Dumnezeu nu ne folosește pentru a-i ajuta pe ceilalți numai pentru că și noi am suferit. Desigur că Dumnezeu poate și chiar îi folosește pe cei care au avut părinți minunați, o copilărie frumoasă, nicio problemă financiară și multe alte avantaje. Însă sunt puțini astfel de oameni deoarece toți trecem prin viață, iar aceasta nu este întotdeauna blândă.

O RELAȚIE MAI PROFUNDĂ CU DUMNEZEU

Unul dintre beneficiile descoperite de cealaltă parte a suferinței este o relație mai profundă cu Dumnezeu. Când nu ne poate ajuta nimeni decât Dumnezeu și ne încredem în El, ajungem să descoperim Cine este El și cât de bun este. Descoperim loialitatea, dreptatea, bunătatea, mila, harul, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu, ca să enumerăm doar câteva dintre trăsăturile Sale. Pavel a spus că el era hotărât să-L cunoască pe Hristos și să înțeleagă mai bine și mai profund trăsăturile Sale minunate. A spus că voia să cunoască puterea învierii lui Hristos, apoi a mai spus: „[ca să cunosc] părtășia suferințelor Lui” (vezi Filipeni 3:10).

Din acest verset reies câteva idei puternice:

1. Pavel era hotărât!

Hotărârea e necesară dacă vrem să reușim ceva în viață. Victoria nu o obținem atunci când facem ceva bun o dată sau de

două ori, ci ceea ce facem bine în mod repetat e ceea ce ne aduce rezultatele dorite.

2. Pavel voia să Îl cunoască pe Hristos mult mai profund și mai intim

El nu voia numai să știe *despre* Hristos, ci voia să Îl cunoască! Își dorea o relație mult mai intimă și mai personală cu El. Acest lucru e valabil pentru oricine își dorește și e dispus să-L caute pe Isus din toată inima.

3. Pavel voia să cunoască minunile persoanei lui Hristos mult mai bine și mai clar

Pavel Îl știa pe Hristos. El a avut o întâlnire uimitoare cu Hristos pe drumul spre Damasc, dar tot își dorea mai mult. Nu ar trebui niciodată să fim mulțumiți dacă nu evoluăm pe plan spiritual. Avem mult mai multe de aflat despre cât de uimitor este Isus și vom afla mai multe dacă Îl căutăm mai mult. În timp ce călătorim în viață alături de El, descoperim că El e cu noi în tot felul de situații. El nu ne părăsește și nici nu ne uită niciodată.

4. Pavel voia să experimenteze puterea învierii lui Hristos care ne face să ne ridicăm dintre cei morți, chiar dacă încă suntem întrupați

Când Îl cunoaștem Pe Isus cu adevărat în mod profund, intim, putem avea pace și bucurie chiar și în vremurile grele. Avem încredere că El va scoate ceva bun din situația în care suntem, oricât de dureros ar fi. Nu trebuie să ducem o viață plină de înfrângeri când avem la dispoziție puterea învierii lui Isus.

Când am experimentat puterea lui Dumnezeu în viața noastră, ne vine mult mai ușor să ne încredem în El data viitoare când avem o nevoie. Dumnezeu vrea să-și demonstreze puterea în noi și prin noi. El nu vrea numai să ne mântuiască, ci vrea să ne folosească și în calitate de ambasadori ai Săi, care să-i aducă pe oameni la Hristos.

Dacă trecem printr-o situație dificilă, iar ceilalți văd că noi continuăm să ne încredem în Dumnezeu și să ne menținem o atitudine calmă și bucurătoare, acest lucru le arată cum e puterea susținătoare a lui Dumnezeu. Când așteptăm răbdători, oricât ar dura, le oferim o mărturie cu privire la puterea de stabilizare a lui Dumnezeu. Apoi, când suntem eliberați și ceilalți văd că Dumnezeu e loial, le oferim o mărturie despre prezența și puterea Sa, cât și despre dorința Lui de a ne ajuta. Exemplul nostru personal ar putea fi punctul critic care să facă pe cineva să-și predea viața lui Hristos.

Exemplul nostru personal ar putea fi punctul critic care să facă pe cineva să-și predea viața lui Hristos.

5. Pavel a spus că era dispus să resimtă și el suferințele îndurate de Hristos dacă așa avea să fie transformat după chipul lui Hristos

Acest lucru nu înseamnă că trebuie să fim și noi răstigniți, asemenea lui Isus. Înseamnă numai că ar trebui să fim dispuși să trecem prin orice e nevoie pentru a fi ca Isus și să-L vedem pe El slăvit prin noi.

Oare asta înseamnă că Dumnezeu ne dă suferințe și încercări pentru ca noi să putem învăța anumite lucruri care ne vor fi de folos mai târziu? El nu e genul de Dumnezeu care Își duce copiii după șopronul de lemne ca să le dea o săpuneală pentru a-i învăța minte.

Prefer să spun că, atunci când avem o problemă sau o greutate, Dumnezeu Se folosește de aceasta pentru a-Și împlini scopul în viețile noastre. Dacă tot vom suferi, măcar să obținem un beneficiu din asta. Eu am suferit și când nu Îl aveam pe Dumnezeu în viața mea,

Dacă tot vom suferi, măcar să obținem un beneficiu din asta.

dar și când Îl aveam și pot spune cu certitudine că întotdeauna e mai bine *cu Dumnezeu*. Cred că Dumnezeu are mereu un plan de eliberare pentru noi, dar e posibil să amâne puțin punerea sa în aplicare pentru a-l folosi ca să ne ajute să creștem și să ne dezvoltăm caracterul. Orarul Său e perfect pentru viețile noastre, iar, cât așteptăm, avem privilegiul de a ne încrede în El.

PENTRU BUCURIA DE A OBTINE PREMIUL

Isus a spus că, chiar dacă disprețuia rușinea de a fi răstignit, El a suportat-o pentru bucuria de a obține premiul aflat de cealaltă parte a suferinței (vezi Evrei 12:2). Mulți oameni mi-au spus că nu ar da pentru nimic experiențele prin care au trecut pentru simplul fapt că acestea i-au schimbat și i-au adus mai aproape de Dumnezeu.

E posibil să nu ne placă situația prin care trecem. Nimeni nu se bucură de durere sau suferință. Însă, dacă ne concentrăm asupra premiului, adică de cealaltă parte, o vom suporta cu mai mare bucurie. Dacă vom continua să credem că vom vedea bunătatea lui Dumnezeu oricât de rău suferim sau oricât de mult durează, vom gusta apoi din dulceața reușitei și victoriei.

Eu spun deseori că trebuie să *răzbați* ca să *reușești*. Nu te teme de greutate, fiindcă Dumnezeu nu îți va da mai mult decât poți duce, El fiind în viața ta ca să te ajute și să te călăuzească.

Trebuie să răzbați ca să reușești.

Capitolul 13

Zi de zi

Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă plouă pâine din ceruri. Poporul va ieși afară și va strânge cât îi trebuie pentru fiecare zi...”

Exodul 16:4

Când Dumnezeu le-a dat israeliților pâinea din cer, nu a făcut-o numai ca să îi hrănească, ci și ca să le testeze încrederea în El. El le-a poruncit să-și ia numai cât le trebuia pentru ziua respectivă, iar apoi să se încreadă că, a doua zi, avea să Se îngrijească iar de ei. Închipuiți-vă cât de greu trebuie să le fi fost unora dintre ei. Se aflau într-o zonă pustie, unde nu aveau hrană și nici nu aveau cum să facă rost de aceasta. Sunt sigură că se temeau destul de tare. Eu știu sigur că m-aș fi temut!

Uneori, Dumnezeu ne va testa ca să vadă dacă avem încredere în El sau nu. Dacă israeliții încercau să strângă azi și porția pentru mâine, aceasta se strica și începea să miroase urât. Cât de des nu încercăm și noi să strângem azi ce ne trebuie pentru mâine, judecând și raționând, dar ajungem să fim nefericiți?

De curând, m-am trezit dimineața devreme și am început imediat să mă gândesc la toate proiectele pe care trebuia să le scriu cât de curând. În plus, trebuia să mă pregătesc pentru o conferință ce se apropia, pentru o emisiune televizată, aveam câteva întâlniri de afaceri și câteva întâlniri personale! Cu cât mă gândeam mai mult la ce aveam de făcut în următoarele 30 de zile, cu atât mai supraîncărcată și stresată mă simțeam. Însă Dumnezeu i-a vorbit inimii mele, reamintindu-mi ceva ce știam deja: *Trăiește fiecare*

zi pe rând. Imediat am simțit cum scap de tensiune, fiindcă am destulă experiență cu Dumnezeu ca să știu sigur că El ne ajută să facem tot ce vrea El să facem dacă luăm fiecare zi pe rând.

Când ne îngrijorăm astăzi pentru ziua de mâine, ajungem să ne irosim ziua de azi. E inutil! Isus a spus să nu ne facem griji pentru ziua de mâine, fiindcă și mâine vom avea destule de înfruntat (vezi Matei 6:34). Dumnezeu ne ajută când ne încredem în El, nu când ne îngrijorăm și ne temem de cum vom reuși să ne rezolvăm problemele.

În 2013 am lansat un devoțional zilnic numit *Trusting God Day by Day* („Încrede-te în Dumnezeu zi de zi”, n.tr.), care a devenit unul dintre cele mai populare devoționale ale noastre. De ce? Este popular deoarece prezintă ceva ce simțim că putem face. Privind la viață în întregime, sau la câte o săptămână sau o lună, ne simțim copleșiți, dar, dacă luăm câte o zi pe rând, pare mai rezonabil. Asociația Alcoolicilor Anonimi folosește acest principiu cu persoanele care vin la ei să ceară ajutor. Oamenii simt adesea că nu au cum să nu mai bea deloc tot restul vieții; teama de eșec este atât de mare, încât nici măcar nu vor să încerce. Însă ideea de a nu bea câte o zi pe rând pare realizabilă. Țelul lor e să nu bea timp de o zi, iar mulți dintre ei pot spune cu exactitate câte zile au stat fără băutură, chiar dacă au trecut ani buni de când au băut ultima dată.

Fiindcă acest principiu e chiar din Cuvântul lui Dumnezeu, funcționează cam în toate domeniile vieții. Dacă ne încredem în Dumnezeu și trăim fiecare zi pe rând, atunci putem scăpa de datorii, face sport, slăbi, absolvi colegiul, îngriji un copil cu nevoi speciale, sau putem avea succes în tot ce trebuie să facem.

Îmi place acest citat care are o sursă necunoscută: „Eu încerc să trăiesc fiecare zi pe rând, dar, uneori, sunt atacat de mai multe zile deodată.”

DEOSEBIREA DINTRE CREDINȚĂ ȘI ÎNCREDERE

Cuvintele „credință” și „încredere” sunt folosite deseori unul în locul celuilalt, dar există oare vreo deosebire între ele? În multe privințe, cele două sunt similare, deoarece ambele presupun încredințare în Dumnezeu, dar „credință” este un substantiv, prin urmare, e ceva ce avem, în timp ce „încredere” e folosit deseori și ca verb, fiind ceva ce facem.

***Încrederea este
credința în acțiune.***

Dumnezeu ne dă credință. Cuvântul Lui spune că fiecărui om i se dă o măsură a credinței (vezi Romani 12:3), dar depinde de fiecare în parte ce face cu aceasta. Încrederea este credința în acțiune. Credința a fost eliberată. Gândiți-vă numai în câte lucruri nu se încred oamenii, în loc să se încreadă în Dumnezeu – sistemele financiare ale lumii, guvern, educație, alți oameni, pensii, ei înșiși și așa mai departe. Dintre toate lucrurile în care se încred oamenii, Dumnezeu este singura Sursă pe care te poți baza pe deplin.

Vreau să fiți atenți la expresia folosită de mine: „Pune-ți încrederea în Dumnezeu.” „A pune” este un cuvânt de acțiune; când punem ceva undeva, o facem pe baza deciziei de a proceda astfel. Pot pune acest calculator înapoi la încărcător după ce termin ca să fie încărcat și pregătit data viitoare când îl voi folosi, sau îl pot lăsa deschis pe canapea, iar data viitoare când voi avea nevoie de el, îl voi găsi fără baterie și nu-l voi putea folosi. Mi-aș putea asuma riscul că poate nu se descarcă, dar, dacă se întâmplă, voi fi dezamăgită. La fel se întâmplă și atunci când ne punem încrederea în altceva sau altcineva în afară de Dumnezeu. Ne asumăm riscul, sperând că totul va fi bine, dar, din experiență, știm că nu e mereu așa.

Desigur că sunt și lucruri și oameni în care ne putem încrede, dar nu avem nicio garanție că vom fi mereu mulțumiți de rezultat. Pot spune cu sinceritate că, după ce am umblat cu Dumnezeu trei

sferturi din viața mea, sunt mulțumită pe deplin după ce m-am încrezut în El. Chiar dacă lucrurile nu au ieșit întotdeauna cum am crezut eu că vor ieși, sau cum aș fi vrut, acum îmi dau seama că Dumnezeu a făcut ce era cel mai bine.

Dacă nu ai făcut-o până acum, nu ai vrea să începi să te încrezi în Dumnezeu în fiecare situație din viața ta? Dacă vei lua fiecare zi pe rând, va părea mult mai ușor. Te poți încrede în Dumnezeu doar azi? Vrei să te încrezi în Dumnezeu pentru astăzi? Cu orice situație provocatoare te confrunți azi, nu ai vrea să o lași în seama lui Dumnezeu și să te încrezi în El?

Biblia e plină de versete despre oameni care spun că își vor „pune” încrederea în Dumnezeu. A fost o decizie pe care au luat-o. Scriitorii folosesc deseori formularea „eu voi” când vorbesc despre a-și pune încrederea în Dumnezeu. Întâi iei decizia, apoi treci la fapte, chiar dacă se întâmplă timp de numai o oră de fiecare dată. Țelurile mărunte ne ajută să împlinim unele mai mari.

Biblia spune:

Doamne, Dumnezeule, în Tine îmi caut scăparea [și îmi *pun* încrederea]! Scapă-mă de toți prigonitorii mei și izbăvește-mă.

Psalmul 7:1, Biblia amplificată (subliniere adăugată de autor)

Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine [îmi *pun* încrederea și baza în tine].

Eu [cu ajutorul Lui] mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvântul Lui. Mă încred în Dumnezeu [mă bazez și îmi *pun* încrederea] și nu mă tem de nimic. Ce pot să-mi facă niște oameni?

Psalmul 56:3-4, Biblia amplificată (subliniere adăugată de autor)

E mai ușor să te încrezi în Dumnezeu atunci când totul merge bine, dar e mult mai greu atunci când nu e totul ușor. Dacă te confrunți cu ceva tragic sau dureros, tot va fi greu, dar să nu uităm că Dumnezeu nu ne spune niciodată să facem ceva ce nu putem. Ne putem încrede în Dumnezeu zi de zi! Chiar dacă, în unele zile, trebuie să spui de multe ori „Îmi pun încrederea în Dumnezeu”, merită să o faci. Nu numai că așa Îl preamărești pe Dumnezeu, dar te și scapă de poverile pentru care nu ești pregătit și nici merit să le cari.

În 1989, când am fost diagnosticată cu cancer la sân, a fost înfricoșător, iar primul meu impuls a fost să mă îngrijorez. Minteă îmi era plină de îndoială, dar Dumnezeu mi-a cerut să spun „Doamne, mă încred în Tine”, în loc să vorbesc despre temerile și îngrijorările mele. În unele zile, a trebuit să o spun de nenumărate ori, dar nu am cedat. În cele din urmă, a venit și ziua operației, când au fost testați nodulii limfatici ca să se vadă dacă se răspândise cancerul, iar asta a însemnat să mă încred și mai mult în Dumnezeu în fiecare zi, cât am așteptat rezultatul analizelor. A părut că am așteptat o veșnicie, dar am continuat să-mi spun în fiecare zi: „Doamne, mă încred în Tine.” În cele din urmă, am primit un răspuns pozitiv. Nu aveam cancer în nodulii limfatici, dar doctorii nu erau siguri dacă mai era nevoie de un alt tratament. Numai oncologul îmi putea da un răspuns. Mi-am făcut programare la oncolog, dar desigur că a durat ceva vreme până să ajung la ea, așa că au mai trecut multe alte zile în care m-am încrezut în Dumnezeu până să aflu cum avea să fie viața mea în următoarele luni. Cu toții știm cât e de greu să așteptăm să primim răspunsuri.

Cât am așteptat, am avut destule oportunități să-mi las mintea să născocască tot felul de scenarii rele, dar Dumnezeu îmi reamintează mereu să mă încred în El. Când am ajuns, în sfârșit, la oncolog, mi-a spus că nu considera să mai fie necesar un tratament în continuare din moment ce cancerul fusese îndepărtat complet.

Îmi puteam vedea de viață ca și până atunci, trebuind numai să fac un control anual. Ce ușurare! M-am simțit eliberată de o greutate uriașă. Apoi, mulți ani la rând, de câte ori se apropia momentul în care să fac mamografia, treceam iar prin același proces. Într-un an, radiologul a crezut că se vede ceva și au vrut să-mi facă și o scanare cu ultrasunete, trebuind să aștept ceva vreme pentru aceasta! *Dacă mi-a revenit cancerul? Dacă s-a răspândit și în alte părți?* Aceste întrebări și multe altele au avut destul timp să-mi treacă prin cap cât am așteptat, dar mi-am zis: „Doamne, mă încred în Tine orice ar fi.”

Mi-am făcut ecografia și s-a dovedit că nu aveam absolut nimic! Mi s-a spus iar că nu mai am cancer, iar de atunci au trecut 27 de ani.

V-am relatat această poveste ca să vedeți că mi-am dat seama că, atunci când îți pui încrederea în Dumnezeu, deseori trebuie să duci lupta cea dreaptă a credinței, cum i-a spus Pavel lui Timotei să facă în 1 Timotei 6:12. Diavolul e un mincinos, încercând să profite de fiecare situație pentru a ne umple de teamă, dar noi îi putem dejuca planul alegând de bunăvoie să ne „punem” încrederea în Dumnezeu!

Citind asta, poate simți că, în trecut, ți-ai pus încrederea în Dumnezeu, dar lucrurile nu au ieșit așa cum ai vrut. Dacă așa stau lucrurile, nu e deloc surprinzător, fiindcă lucrurile nu ies mereu așa cum am vrea noi. Atunci când te încrezi în Dumnezeu – sau, mai bine spus, când te încrezi pe deplin în Dumnezeu – nu înseamnă că tu vei primi ce vrei. Când decizi să te încrezi în Dumnezeu, înseamnă că îți iei angajamentul să te încrezi în El indiferent ce rezultat vei obține. Îi acorzi cinstea de a crede că El știe ce e cel mai bine pentru tine.

Încrederea totală reiese foarte clar din spusele lui Iov: „Chiar de mă va ucide, tot mă voi încrede în El” (vezi Iov 13:15, parafrizare). Iov știa că Mântuitorul său era viu și că, în cele din urmă, avea

să vină pe pământ (vezi Iov 19:25). Credința și încrederea arătate de Iov față de Dumnezeu reprezintă cel mai important mesaj din cartea sa. Deseori ne preocupăm prea mult de motivul suferinței sale, trecând cu vederea celelalte lecții ce reies din această carte. Credința lui Iov mă uimește, iar aceste versete mă provoacă și îmi dau puterea de a mă încrede în Dumnezeu indiferent prin ce trec.

Iov s-a plâns și a considerat că nu merita suferința de care avea parte, dar nu a încetat să se încreadă în Dumnezeu. În cele din urmă, Dumnezeu l-a răsplătit îndoit pe Iov pentru tot ce pierduse, iar acesta cred că trebuie să fi fost un sentiment extraordinar. Cred cu putere că Dumnezeu îi răsplătește pe cei care nu încetează să-și pună încrederea în El.

Prea puțini dintre noi, sau niciunul, pot trece prin ceva tragic fără să se plângă măcar puțin, și probabil că nu credem că merităm problemele pe care le avem, așa cum credea și Iov. Însă, în mijlocul suferinței, putem alege să ne încredem în Dumnezeu câte o zi pe rând, iar dacă o facem, vom reuși să trecem prin orice.

CUM VA ARĂTA VIITORUL MEU?

Cu toții credem că ne-ar plăcea să ne cunoaștem viitorul. Oamenii cheltuiesc milioane de dolari cu ghicitorii și spiritiștii, sperând să obțină informații cu privire la viitorul lor. Cuvântul lui Dumnezeu critică astfel de practici, fiind interesant că oamenii cheltuiesc atât de mult pe astfel de lucruri. Când ne încredem în Dumnezeu, nu trebuie să facem așa ceva, pentru că știm că ne va arăta ce ne rezervă viitorul la timpul potrivit, iar, până atunci, trebuie să ne încredem în El.

Abraham Lincoln a spus: „Cel mai bun lucru cu privire la viitor e faptul că vine cu numai câte o zi pe rând.” Chiar vrem să ne cunoaștem viitorul? Cred că, dacă am ajunge să-l aflăm, ne-am dori să nu se fi întâmplat. În fiecare viață există lucruri plăcute și lucruri

mai puțin plăcute. Dacă am vedea în viitor, ne-am putea entuziasma pentru o parte din el, dar acel entuziasm ar scădea pe măsură ce am vedea tot ce e greu, dureros, dezamăgitor sau provocator.

Faptul că înfruntăm greutățile câte o zi pe rând ne ajută să nu renunțăm. Atât timp cât ne punem încrederea în Dumnezeu, bazându-ne pe El și încredințându-ne Lui, putem face orice dacă luăm fiecare zi pe rând. Dacă ne gândim prea mult la problemele noastre, vom începe să ne simțim sleiți de puteri și vom dori să renunțăm să mai trăim. Dacă am cunoaște viitorul, am putea fi tentați să ne gândim și să ne îngrijorăm pentru toate lucrurile dificile, ajungând să ne simțim copleșiți. Sunt sigură că, dacă Dumnezeu ar fi vrut ca noi să cunoaștem viitorul, ne-ar fi dat o cale prin care să o facem. Prin tot ce ascunde de noi, o face cu un motiv întemeiat, iar noi putem fi siguri că, la momentul potrivit, El ne va arăta ceea ce trebuie să știm.

Uneori, suntem în situații grele, iar alteori ne e bine, iar Pavel ne încurajează să fim mulțumiți în ambele situații (vezi Filipeni 4:11-12). Dumnezeu folosește ambele situații în viețile noastre. Nu tot timpul este la fel, dar, toate aceste perioade, luate împreună, formează o viață frumoasă. Chiar dacă îndurăm o iarnă lungă, știm că urmează primăvara, când florile înfloresc din nou în viețile noastre.

Nu știu ce-mi rezervă viitorul, dar am încredere că va fi ceva nemaipomenit și cred că și viitorul tău va fi la fel. Haideti să trăim viața câte o zi pe rând și să ne bucurăm de victoria pe care ne-o dă Dumnezeu fiindcă ne încredem în El din toată inima și cu toată mintea. Să nu cumva să faci greșeala de a irosi ziua de azi îngrijorându-te pentru cea de mâine! Ești în mâinile lui Dumnezeu, El se gândește la tine, iar, prin El, poți face orice e de făcut, căci El e tăria ta (vezi Filipeni 4:13).

Capitolul 14

Necunoscutul

Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină să se încreadă în Numele Domnului și să se bizuie pe Dumnezeuul lui!

Isaia 50:10

Una e să te încrezi în Dumnezeu când crezi că ai habar ce se întâmplă în viața ta, sau când crezi că înțelegi totul și ai un plan care să te ajute să obții ce vrei, însă cu totul alta este când ești confuz cu privire la circumstanțele tale și la viitorul tău.

Charles Spurgeon a spus: „Să te încrezi în Dumnezeu în plină lumină nu e nimic, dar să te încrezi în El când te afli în întuneric – aceasta este adevărata credință.” Omul are o dorință nestăvilă de a ști tot felul de lucruri. Vrea să fie bine informat deoarece crede că asta îi oferă un anumit control asupra vieții sale. Însă, când începi o relație cu Dumnezeu, trebuie să renunți la control și să ai încredere că el te va îndruma. Majoritatea dintre noi nu vor să facă asta fără puțin ajutor din partea lui Dumnezeu, așa că El ne ajută! El ne îngăduie să intrăm în situații din care nu putem ieși și alege să nu ne ofere răspunsurile atunci când vrem noi. Viața e plină de nenumărate mistere, iar opțiunile noastre cu privire la descifrarea acestora sunt limitate. Uneori, devenim frustrați și confuzi fiindcă încercăm să înțelegem lucrurile care sunt cunoscute numai de Dumnezeu, sau cercetăm în gândirea altor oameni, cerându-le părerea cu privire la ce se întâmplă în viețile noastre. Chiar dacă acest lucru poate fi de folos uneori, alteori ne poate mări starea de confuzie. Cea mai rapidă cale

spre dobândirea păcii este să învățăm să ne încredem în Dumnezeu. Cred că, având încredere în El, Îi arătăm că Îl cinștim. Așa, dăm dovadă de respect și declarăm că avem încredere în caracterul Său și credem ce scrie în Cuvântul Său.

Dorința noastră nestăvilită de a deține toate răspunsurile despre viață se trage din duhul de teamă. Vrem să știm ce urmează și cum vor evolua lucrurile în viitorul nostru. Nu ne dorim niciun fel de surpriză, cel puțin, niciuna care să nu fie aducătoare de bucurie.

***Cea mai rapidă cale
spre dobândirea
păcii este să învățăm
să ne încredem în
Dumnezeu.***

Cu toate că Dumnezeu ne face cunoscute multe lucruri, nu o face mereu, iar când nu o face, încrederea devine reazemul nostru. Când ne încredem în Dumnezeu și suntem dispuși să așteptăm, vom vedea că El nu ne dezamăgește.

Îmi dau seama că necunoștința este deconcertantă și ne provoacă stres. Mintea noastră trece repede de la un lucru la altul, încercând să găsească un raționament logic, dar, în mod ciudat, chiar și atunci când credem că înțelegem totul, tot s-ar putea să ne înșelăm. Ne place ca totul să fie bine pus la punct în viața noastră, dar, uneori, viețile noastre sunt extrem de haotice. Nimeni, nici chiar Dumnezeu, nu face ce vrem noi, și atunci ne simțim frustrați. De nenumărate ori în viață, mi-am bazat așteptările pe ceea ce am *crezut* că se va întâmpla, numai ca apoi să fiu tulburată când nu am obținut rezultatul așteptat.

Putem învăța din astfel de situații, dar, în acest sens, trebuie să ne liniștim și să Îi cerem lui Dumnezeu să ne arate unde am greșit în raționamentul nostru. În cazul meu, mi-am dat seama că, în majoritatea cazurilor, îmi făcusem planuri pe baza a ceea ce îmi doream *eu* să se întâmple, în loc să țin cont de ceea ce ar fi vrut Dumnezeu.

Primul pas pe care îl putem face în situația în care ne aflăm este să spunem: „Doamne, asta aș vrea eu să se întâmple, dar făcă-se voia Ta și nu a mea!”

La începutul lucrării mele, mi-am ales un grup de prieteni care credeam că ar fi vrut să lucreze cu mine și să ajute la crearea lucrurilor pe care Dumnezeu îmi arătase că ar fi urmat să le fac prezentându-I Cuvântul. Vă rog să observați că am spus că *eu* i-am ales. Am făcut-o fără să mă rog sau fără să-L implic pe Dumnezeu în decizii. Când Și-a ales ucenicii (bărbații care trebuiau să lucreze cu El), Isus S-a rugat toată noaptea precedentă luării acestei decizii (vezi Luca 6:12-13).

Oamenii pe care i-am ales eu nu fuseseră aleși și de Dumnezeu, iar totul s-a dovedit a fi un dezastru care mi-a provocat multă suferință emoțională. Aceștia mă bârfeau, m-au mințit, m-au acuzat pe nedrept și aproape că m-au făcut să mă abat de la drumul meu tocmai când abia începusem să-mi împlinesc destinul.

Alegerile pe care le facem când ne alegem colaboratorii sunt foarte importante, mai ales dacă între noi va exista o legătură destul de apropiată. Satana folosește deseori oamenii, chiar și creștini, ca să ne rănească și să ne slăbească puterea. Oamenii pot fi sinceri, dar să se înșele în sinceritatea lor. Acești oameni credeau că aud de la Dumnezeu anumite lucruri despre mine care pur și simplu erau neadevărate, iar, în cele din urmă, mândria lor le-a adus căderea.

Trecând prin multe astfel de situații în viață, am învățat că trebuie să ne rugăm înainte de orice decizie importantă pe care o luăm. Presupuneri și ipotezele noastre nu sunt deloc pe placul lui Dumnezeu! Să nu cumva să faci greșeala de a

***Trebuie să ne rugăm
înainte de orice
decizie importantă pe
care o luăm.***

face planuri, iar abia apoi să te rogi ca Dumnezeu să-ți aducă la împlinire aceste planuri! Întâi roagă-te, iar apoi lasă-L pe Duhul Sfânt să îți arate care este voia lui Dumnezeu pentru viața ta.

MULȚUMIT SĂ NU ȘTIU

Apostolul Pavel a fost un om educat și totuși, la un moment dat în viață, a spus: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit” (1 Corinteni 2:2). Când le-a prezentat Evanghelia oamenilor, el le-a spus că mântuirea prin Hristos este un mister și un secret al lui Dumnezeu, dar că el alesese să creadă în ea, în loc să o înțeleagă. Foarte mulți oameni refuză să se bucure de beneficiile credinței simple, ca a copiilor. Ei vor să priceapă tot ce ține de răstignirea lui Hristos și de mântuirea prin El, dar acestea pot fi înțelese numai cu inima și nu cu mintea.

Dacă am cunoaște răspunsul la toate întrebările din viața noastră, atunci nu am mai avea nevoie de credință. Am putea spune că, deseori, credința ține loc de răspunsuri! Ar trebui să căutăm să cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu, să Îl cunoaștem pe Dumnezeu și să cunoaștem voia Sa, în loc să căutăm neîncetat să aflăm toate răspunsurile privitoare la circumstanțele noastre. Când oamenii ne întreabă ce vom face atunci când avem o problemă, trebuie să spunem pur și simplu: „Nu știu.” Spun-le oamenilor că te rogi pentru tot și că, în inima ta, știi sigur că Dumnezeu te va îndruma la momentul potrivit. Chiar dacă pari mai încrezător decât ești cu adevărat, tot e bine să-ți exprimi credința. Dacă alegem să ne încredem în Dumnezeu, în cele din urmă, sentimentele noastre vor fi în concordanță cu decizia luată.

Nu e greșit să cauți să descoperi misterele din viața ta, dar, când devii confuz și frustrat, înseamnă că cercetarea ta a mers mult prea departe.

Oamenii se confruntă cu multă confuzie în viață, iar eu cred că

mare parte din ea e creată de nevoia exagerată de a ști totul. Poți avea încredere în Dumnezeu atunci când ești în întuneric și nu îți înțelegi situația actuală? O astfel de credință caută Dumnezeu. El vrea ca noi să ne încredem în El, mai ales când suntem în întuneric, sau când viața e plină de mister și nu Îl vedem la lucru sau nu Îi simțim prezența. De fapt, aceste momente ne sunt benefice fiindcă ne ajută credința să crească. Biblia vorbește despre credința puțină și credința multă, așa că de ce să ne mulțumim cu puțină credință când putem avea mai multă credință dacă ne încredem în Dumnezeu în vremurile dificile?

„NEVOIA DE A ȘTI”

De curând, m-am uitat la un film în care erau doi agenți FBI cu diferite niveluri de cunoaștere. Unul părea să știe unele informații privitoare la un caz, informații necunoscute celuilalt agent, iar când a cerut informații, i s-a spus că erau oferite pe baza unei „nevoi de a ști”. Altfel spus, singurele persoane care erau informate cu privire la acel caz erau cei care chiar trebuiau să știe.

Cred că la fel Se poartă și Dumnezeu în cazul nostru. Dacă avem nevoie să știm ceva, putem fi siguri că El ne va spune, dar, dacă nu avem nevoie să știm, sau e mai bine să nu știm, atunci nu ne va spune, iar noi putem și ar trebui să învățăm să ne mulțumim cu acest lucru.

Cunoașterea anumitor lucruri ne poate împovăra sufletele, făcându-ne să ne îngrijorăm și să fim neliniștiți, iar niciunul dintre noi nu are nevoie de așa ceva. În astfel de momente, poate fi foarte liniștitor să nu știi anumite lucruri! Săptămâna trecută, vorbeam la telefon cu cineva, iar în discuție a apărut și un anumit subiect dezgustător cu privire la imoralitatea din viața unei persoane pe care o cunoșteam amândouă. Vorbeam, dar aveam grijă și să nu bârfim sau să nu spunem ceva ce nu trebuia. Prietena mea m-a întrebat ceva cu privire la acea situație, iar înainte de a apuca să

mă hotărâsc dacă să răspund sau nu, ea a spus: „Nu contează, chiar nu trebuie să știu asta.”

Aceea mi s-a părut a fi o dovadă de maturitate spirituală, fiind un exemplu pentru toți, Există o diferență între a vrea să afli ceva din pură curiozitate sau pentru că vrei să controlezi anumite situații și a vrea să afli deoarece chiar trebuie să știi acel lucru. În loc să devii frustrat și confuz cât încerci să înțelegi anumite lucruri din viață, nu ar fi mai simplu să ai încredere că Dumnezeu va lucra cu tine pe baza „nevoii de a ști”?

În Biblie, sunt situații în care omului i se spune să se judece cu Dumnezeu, dar acestea nu se referă la încercarea de a afla anumite lucruri pe care Dumnezeu nu e gata să le dezvăluie. Iată două exemple de versete care arată deosebirea dintre a judeca după voia lui Dumnezeu și fără voia lui Dumnezeu.

Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.

Isaia 1:18

Încrede-te [bazează-te și pune-ți încrederea]
în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe
înțelepciunea ta.

Proverbele 3:5, Biblia amplificată

Din nou, vreau să fie clar că nu e greșit să-I adresăm întrebări lui Dumnezeu. Lui îi place deseori să discutăm cu El. Însă nu lăsați ca judecata sănătoasă să devină nesănătoasă sau necuviincioasă. Pacea să vă călăuzească viața (vezi Coloseni 3:15). Altfel spus, pacea să fie factorul decisiv ca să-ți dai seama dacă lui Dumnezeu Îi plac sau nu întrebările tale.

CÂND PARE SĂ NU EXISTE NICIO CALE

Dacă ne lăsăm convinși că nu există soluție la problema noastră, atunci frica va prelua controlul asupra noastră. Cât de des nu spunem sau nu îi auzim pe alții spunând: „Nu pare să existe vreo cale ca asta să funcționeze”?

Doar fiindcă noi nu cunoaștem calea, nu înseamnă că nu există. Isus a spus despre El Însuși: „Eu sunt Calea” (Ioan 14:6). Isaia a spus că Dumnezeu „îi va duce pe orbi pe o cale necunoscută lor” (Isaia 42:16).

***Doar fiindcă noi nu
cunoaștem calea,
nu înseamnă că nu
există.***

Dumnezeu ne poate conduce în întuneric, fiindcă, pentru El, întunericul e la fel ca lumina. Chiar dacă *noi* ne aflăm în întuneric cu privire la ce se întâmplă, Dumnezeu este lumină, așa că El nu stă niciodată în întuneric. Iată ce a spus psalmistul David atunci când a scris unul dintre cele mai importante capitole din Biblie despre încrederea completă în Dumnezeu:

Dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi, și se va face noapte [singura] lumina dimprejurul meu!” iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine, ci noaptea strălucește ca ziua și întunericul, ca lumina [și ambele sunt ca Tine].

Psalmul 139:9-12, Biblia amplificată

Când avem parte de numeroase încercări sau ne confruntăm cu ceva nespus de greu, nu e ceva ieșit din comun să ne descurajăm și să începem să ne gândim că așa va fi tot restul vieții noastre: *Acest lucru nu va înceta niciodată. Am făcut tot ce știam, dar nimic nu pare să funcționeze. Pare să nu existe nicio cale de ieșire!* Însă Dumnezeu are altă părere. El spune:

Nu vă mai gândiți [sincer] la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi! Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple. Să nu-l cunoașteți voi oare [nu îl percepeți și nu îi veți da atenție]? Voi face un drum prin pustie și râuri în locuri secetoase.

Isaia 43:18-19, Biblia amplificată

Aceste versete m-au încurajat de nenumărate ori în viață și mă rog să o facă și pentru voi. Atunci când suferi, nu uita că *Dumnezeu va face să existe o cale!*

Gândește-te la un moment din viața ta în care părea să nu existe nicio cale de ieșire și El totuși a făcut-o, și nu uita că El o va face din nou! Căile Sale nu sunt și ale noastre, dar, cum a spus și Isaia, El poate face o cale chiar și în pustiu, El putând crea un râu în deșertul vieții noastre.

Chiar și atunci când decidem să credem că va face o cale, e posibil să ne apară o altă întrebare: „Când o va face?” Numai Dumnezeu știe, iar, de cele mai multe ori, când Îl întrebăm, nu pare a fi interesat să ne răspundă. Aceasta deoarece vrea să ne încredem în El.

Capitolul 15

În anticamera lui Dumnezeu (partea 1)

Doi dintre cei mai puternici războinici sunt răbdarea și timpul.

Lev Tolstoi

Dacă semeni cumva cu mine, atunci și pentru tine, una dintre cele mai mari provocări în viață este să înveți să ai răbdare.

Te-ai aflat vreodată în sala de așteptare a unui spital, unde familia și prietenii așteaptă ca doctorul să le aducă vreo veste despre o persoană iubită care tocmai a fost operată? Majoritatea celor care așteaptă par cam nerăbdători, având o mină serioasă și plină de îngrijorare. Aceștia așteaptă să afle despre un rezultat, dar deocamdată nu știu nimic. Aceștia așteaptă și tot așteaptă. Oare vor primi o veste bună, sau una rea? Dacă așteptarea durează cu câteva ore mai mult decât era de așteptat, cei care așteaptă devin și mai nerăbdători. Gândurile li se întunecă, devin mai pesimiști, iar în lumea naturală, acest lucru e de înțeles.

Însă cea mai importantă întrebare este: cum ne comportăm când stăm în anticamera lui Dumnezeu? Suntem nerăbdători, sobri și îngrijorați, sau așteptăm răbdători să primim o veste bună? Dacă așteptarea e mai lungă decât credeai, rămâi optimist și îți păstrezi speranța? Deseori spunem că ne încredem în Dumnezeu, dar oare și dovedim acest lucru?

DUMNEZEU ARE LA DISPOZIȚIE O VEȘNICIE CA SĂ REZOLVE LUCRURILE

Dumnezeu rareori pare a Se grăbi în privința vreunui lucru, iar noi ne grăbim, de obicei, în orice lucru! Nu suntem mulțumiți să știm că Dumnezeu va găsi o cale de rezolvare; vrem să știm *când* o va face. Scriptura ne promite că, la vremea stabilită, Dumnezeu va face ce e de făcut, dar oare când e vremea aceea stabilită? E vremea pe care Dumnezeu o consideră cea potrivită și rareori ne dă de știre cât mai e până atunci. Cu toate acestea, putem fi siguri că nu durează mult. Domnul nostru știe de ce suntem în stare, iar El nu ne va obliga niciodată să depășim acea limită!

Din perspectiva lui Dumnezeu, ceea ce pentru noi pare o perioadă îndelungată, pentru El e numai o perioadă scurtă:

Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.

2 Petru 3:8

Dumnezeu privește lucrurile din perspectiva veșniciei, prin urmare, El nu Se grăbește deloc. El știe sfârșitul încă de la început. Dumnezeu a fost deja unde mergem noi și El știe cu exactitate ce se va întâmpla! El are întotdeauna un motiv întemeiat pentru tot ce face, iar dacă învățăm să credem asta ne va ajuta să ne încredem în El, indiferent cât avem de așteptat.

Deseori, vrem anumite lucruri înainte de a fi suficient de maturi ca să știm să ne descurcăm cu ele, dar Dumnezeu știe când e momentul oportun și vă asigur că nu ne va da nimic până la vremea potrivită. Dumnezeu poate spune „Așteaptă” sau chiar „Nu”, dar, orice ar decide, va fi lucrul potrivit la momentul potrivit. Tot ce face Dumnezeu cu privire la viețile noastre și la relația noastră cu El e spre binele nostru!

Fiind copii ai lui Dumnezeu, avem în noi fructul răbdării, conform celor scrise în Galateni 5:22, dar, de obicei, trebuie să trecă ani buni de umblare cu Dumnezeu înainte de a vedea manifestarea acesteia. Răbdarea e depozitată în noi ca o sămânță, dar are nevoie de timp și experiență pentru a crește și a deveni puternică.

Rădăcina cuvântului grec pentru „răbdare” se traduce prin „a rămâne sub”, adică a rămâne cu ceva, chiar dacă este neplăcut sau dureros. Înseamnă a privi lucrurile în perspectivă, până la final. Majoritatea dintre noi vrem să fugim de lucrurile care ne cauzează orice fel de durere sau suferință. Este foarte neplăcut să suportăm greutățile fără ca măcar să știm cât trebuie să o facem. Dumnezeu nu ne oferă întotdeauna răspunsurile dorite atunci când vrem noi pentru că El Se preocupă de creșterea noastră spirituală, El considerând că aceasta este mult mai importantă decât ca noi să scăpăm imediat de situația dureroasă prin care trecem.

Înainte de a ști mare lucru despre încrederea în Dumnezeu, mă frustram atunci când aveam nevoie ca Dumnezeu să facă ceva ce știam că pentru El era ușor de făcut, iar El, în schimb, părea să nu facă nimic. Acum îmi dau seama că, cu toate că nimic nu se schimba în situația mea, Dumnezeu lucra deja în interiorul meu. El îmi punea credința la încercare, iar astfel, o ajuta să se extindă și să devină mai puternică. Fiindcă nu știam cum să mă încred în Dumnezeu, eram nefericită pe toată perioada de așteptare și sunt sigură că așteptarea mea era mult mai lungă decât ar fi fost dacă aș fi știut cum să mă încred în El.

Viața devine mult mai ușoară pe măsură ce căpătăm tot mai multă experiență cu Dumnezeu. Astfel, învățăm că, cu toate că El nu sosește niciodată prea devreme, nici nu întârzie vreodată – cel puțin, nu conform orarului Său. Răbdarea nu este doar capacitatea de a aștepta, ci se referă și la felul în care ne comportăm cât așteptăm. Cu toții avem de așteptat în privința multor lucruri

în viață, dar a învăța să „așteptăm răbdători” e ceea ce-Și dorește Dumnezeu pentru noi. E imposibil să așteptăm răbdători dacă nu credem că Dumnezeu e fără cusur, că e bun și că Se poartă cu bunătate față de noi pe toată durata vieții noastre. Doar fiindcă un lucru nu mi se „pare” mie a fi bun, nu înseamnă că nu este. E posibil să ajung să-mi dau seama că ceea ce credeam inițial a fi rău, pe termen lung, s-a dovedit a fi foarte bine.

NICIODATĂ NU E PREA TÂRZIU

Marta și Maria I-au trimis un mesaj lui Isus pentru a-L anunța că Lazăr, fratele lor, era bolnav. Biblia spune că Isus îi iubea pe Marta, Maria și Lazăr, aceștia fiindu-I prieteni dragi. Acestea fiind zise, chiar și după ce a aflat că Lazăr era bolnav, Isus a mai stat încă două zile acolo unde era înainte de a Se duce să-l vadă (vezi Ioan 11:3-6). Însă, până să sosească Isus, Lazăr murise deja, fiind înmormântat de patru zile. Întrebarea firească este: „Dacă i-a iubit atât de mult, de ce a așteptat Isus ca să Se ducă să-i ajute?”

A așteptat fiindcă voia ca situația să pară imposibil de rezolvat până când avea să sosească El. Când Isus a ajuns acolo, Marta a spus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu” (Ioan 11:21). Deseori, gândim sau spunem și noi același lucru cu privire la circumstanțele noastre: „Isuse, dacă ai fi vrut, ai fi putut împiedica acest lucru să se întâmple.” Desigur că noi, asemenea Martei, suntem dezamăgiți și nu înțelegem de ce ar îngădui Dumnezeu să se întâmple ceva dureros, când ar fi putut preveni acel lucru.

Dacă îți e cunoscută povestea lui Lazăr, atunci știi că, pentru Isus, faptul că Lazăr era mort de câteva zile nu a fost un obstacol de netrecut. De fapt, El chiar a vrut ca acea situație să pară imposibilă, pentru ca rudele și prietenii lui Lazăr, dar și noi, să învățăm că, pentru Dumnezeu, orice e posibil și, pentru El, niciodată nu e prea târziu să facă ce e de făcut. Isus l-a înviat pe Lazăr și sunt

sigură că, după ce au fost martorii acelei minuni, toți s-au bucurat că s-a întâmplat așa cum s-a întâmplat. Chiar dacă eu nu am văzut pe nimeni înviat din morți, am văzut cum Dumnezeu a readus la viață numeroase circumstanțe sau situații. Această poveste ar trebui privită ca un exemplu al adevărului că niciodată nu e prea târziu ca Dumnezeu să facă minuni în viețile noastre.

În loc să vrem ca Dumnezeu să facă totul după placul nostru, mai bine să ne amintim că, pe termen lung, voia Lui e mai bună decât voia noastră. Înțelepciunea lui Dumnezeu ascunde numeroase mistere. Nu înțelegem întotdeauna *de ce* se întâmplă lucrurile așa cum se întâmplă, dar noi avem privilegiul de a ne încrede în Dumnezeu, iar astfel, suferința noastră devine suportabilă.

RĂBDAREA REPREZINTĂ PUTERE

Răbdarea ne dă puterea de a ne bucura de viață cât timp așteptăm după lucrurile pe care ni le dorim. Irosim mare parte din viață fiind nefericiți din cauza lucrurilor pe care nu le putem schimba. Dacă putem schimba ceva neplăcut, atunci ar trebui să o facem, dar, dacă nu putem, atunci ar trebui să ne încredem în Dumnezeu și să decidem să nu fim nefericiți cât așteptăm să vedem ce va face El. Fiecare zi irosită este una pe care nu o mai recuperăm, iar un om înțelept și prudent nu irosește deloc timpul pe care i l-a rezervat Dumnezeu să trăiască pe acest pământ.

Frustrarea, descurajarea și nefericirea nu au transformat niciodată o situație rea într-una bună, în schimb, au cauzat boală, au scurtat vieți și au distrus relații.

Apostolul Iacov a spus că un om răbdător este „perfect și dezvoltat pe deplin... nelipsindu-i nimic” (Iacov 1:4, Biblia amplificată). Mie îmi sună foarte bine și sunt sigură că și vouă vă sună bine. Când citesc Biblia,

Irosim mare parte din viață fiind nefericiți din cauza lucrurilor pe care nu le putem schimba.

deseori sunt tentată să-mi spun: *Aș vrea să fiu răbdătoare, dar încă mai am de lucru.* Ne putem elibera de nerăbdare. Modalitatea de a o face este prin gândire corectă.

Dacă cred că trebuie să am ce vreau înainte de a putea fi fericit, atunci sunt sortit să fiu nefericit din pricina gândirii mele. Însă, dacă îmi schimb gândirea în „Mă încred în Dumnezeu și știu că orarul Lui e perfect, drept urmare, mă voi bucura de odihna Sa și mă voi bucura de viață cât aștept”, atunci nu-mi lipsește nimic în acest moment. Orice va face Dumnezeu cu privire la problemele mele nu se va întâmpla mai repede doar fiindcă eu sunt nerăbdător. Un lucru e sigur – oricât de mult ar trebui să aștept ca Dumnezeu să acționeze în numele meu, răbdarea are puterea de a mă ține bucuros cât aștept!

Ceva tot se întâmplă, chiar și când credem că nu se întâmplă nimic. Să ne gândim cum crește un copac. Chiar dacă nu-l putem vedea crescând, o face. Devine tot mai înalt, iar ramurile se extind. Se zice că pomii care cresc mai lent dau cele mai bune roade și cred că același principiu e valabil și în cazul oamenilor. Poate că nu vedem întotdeauna cum ni se „extind ramurile”, dar rădăcinile noastre sigur se întind tot mai adânc. Într-o bună zi, vom face fructe bune, realizând că am crescut cât timp am așteptat.

LAS-O BALTĂ!

Dacă privim un lucru prea de aproape, nu îl putem vedea crescând, dar, dacă ne îndepărtăm de acesta o vreme, iar apoi ne întoarcem, vom rămâne uimiți de acesta. Familia mea deținea o proprietate pe care trebuia să o vindem și, cu toate că era pe piața vânzărilor de mai bine de trei ani, nu se întâmpla nimic. Nu numai că nu o vânduserăm, dar nimeni nu venise măcar să o vadă. Nu ni se făcuse nicio ofertă în mai bine de trei ani, nici măcar una negativă! Eram frustrată fiindcă eu *chiar* voiam să o vând. M-am rugat mult pentru asta și, prin credință, am declarat-o vândută.

Cu fiecare zi în care nu se vindea, deveneam frustrată gândindu-mă la acest lucru. Într-o dimineață, când începusem să mă rog iar pentru ea, Domnul i-a spus inimii mele: „Lasă baltă acea proprietate și lasă-Mă pe Mine să mă ocup de ea”. Mi-am dat seama imediat că irosisem foarte mult timp preocupându-mă de acel lucru, iar Dumnezeu voia să mi-o scot din minte și să am încredere că El lucrează.

De câte ori mă gândeam la vânzarea acelei proprietăți, îmi spuneam *Dumnezeu Se ocupă de asta!* În cele din urmă, am acceptat pacea lui Dumnezeu cu privire la acest subiect, iar, după două săptămâni, am vândut proprietatea! Aș vrea să pot spune că am fost răbdătoare pe durata celor trei ani, cât a durat așteptarea, dar adevărul este că nu am fost și e posibil ca totul să fi durat atât de mult din cauza nerăbdării mele. **Deseori credem că așteptăm după Dumnezeu, când, de fapt, El așteaptă după noi!**

Teama de a nu primi ce vrem este unul dintre principalele motive pentru care suntem nerăbdători, dar vreau să vă spun din nou că ne putem schimba modul de a gândi și acest lucru ne va ajuta enorm. În loc să gândim „Nu se întâmplă nimic”, am putea gândi „Nu văd să se întâmple nimic, dar cred că Dumnezeu lucrează!”

Dumnezeu știe tot ce s-a întâmplat în trecut, tot ce se întâmplă acum și se va întâmpla în viitor, căci El e în control, nefiind deloc nerăbdător sau îngrijorat. Noi suntem nerăbdători fiindcă nu știm cum sau când vom primi un răspuns. Cu cât avem mai puține informații, cu atât mai ușor putem deveni nerăbdători în anticamera lui Dumnezeu, dar Cuvântul lui Dumnezeu și experiența ne spun că orarul Lui e perfect, iar așteptarea care ne displace atât de mult aduce schimbări în bine în noi.

În Biblie citim povești despre oameni de seamă ai lui Dumnezeu, iar majoritatea dintre noi ne-am dorit în secret ca mărturiile lor să fie și ale noastre. Cel puțin, ne-ar plăcea să fim admirați ca ei, cu toate că nu ne dorim să trecem prin ce au trecut ei. E adevărat că sunt oameni de seamă, dar nu uitați că toți au așteptat în anticamera lui Dumnezeu. Moise a așteptat 40 de ani în pustiu. David a așteptat 20 de ani ca să devină rege, iar 15 dintre aceștia i-a petrecut ascunzându-se în peșteri ca să nu îl omoare Saul. Iosif a așteptat 13 ani ca să fie eliberat, 10 dintre aceștia petrecându-i în închisoare. Avraam a așteptat 20 de ani până să aibă copilul promis de Dumnezeu. Dacă și noi stăm în anticamera lui Dumnezeu, s-ar putea ca, într-o zi, să avem o mărturie de seamă pe care o va citi și o va admira cineva!

Capitolul 16

În anticamera lui Dumnezeu (partea 2)

Nădăjduiește [așteaptă și speră] în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește [așteaptă și speră] în Domnul!

Psalmul 27:14, Biblia amplificată

Deseori, oamenii înțeleg greșit ce înseamnă să-L aștepți pe Dumnezeu. Poate că vedem această așteptare ca pe o perioadă pasivă, inactivă, în care viața noastră e încremenită. Multora dintre noi ne e foarte greu să nu facem nimic și, dacă privim așteptarea după Dumnezeu în mod eronat, vom vedea că, din această cauză, nu vom mai putea face ce trebuie.

Un studiu mai aprofundat al limbii originale din care provine cuvântul „a aștepta” ne arată că așteptarea după Dumnezeu ar trebui să fie foarte activă pe plan spiritual. Chiar dacă Dumnezeu ne cere să nu mai încercăm să ne schimbăm situația și să stăm, El nu ne cere să nu mai facem nimic. El vrea să fim în așteptare cu privire la ceea ce face El, dar și să sperăm și să ne așteptăm ca El să facă o treabă minunată în viețile noastre. Vrea să-I mulțumim pentru ceea ce face, înainte chiar de a vedea rezultatul muncii Sale.

Cât stăm în anticamera lui Dumnezeu, gândurile și atitudinea noastră ne pot menține bucuroși, dacă știm să le administrăm cum trebuie. Priviți la următoarele două moduri de gândire și vedeți care credeți că oferă bucurie.

Iată primul mod de gândire:

- *Am așteptat atât de mult încât nu cred că mai pot aștepta.*

Încredere nezdruccinată

- *Nu se întâmplă nimic!*
- *Cred că Dumnezeu m-a uitat.*
- *Mă tem că nu există soluție pentru problema mea.*
- *Mai bine aș renunța.*

Iată al doilea mod de gândire:

- *Sunt foarte nerăbdător să văd ce va face Dumnezeu.*
- *Cred că Dumnezeu lucrează, chiar dacă încă nu văd nicio schimbare.*
- *Dumnezeu mă iubește și știu că îmi va rezolva problema.*
- *Psalmul 139 spune că Dumnezeu Se gândește la mine tot timpul, așa că știu sigur că nu m-a uitat.*
- *Nu voi trăi cu teamă și nu voi renunța niciodată!*

E clar care mod de gândire aduce bucurie. Acestea fiind spuse, de ce tindem să adoptăm gânduri și atitudini negative? Îndemnurile firii, despre care vorbește apostolul Pavel în Romani 8:6, „este rațiune și simțire, dar fără Duhul Sfânt”, bazându-se pe rațiune și logică și ducând la păcat; prin urmare, dacă ne luăm după aceasta, nu putem decât să luăm decizii în funcție de cum arată situația noastră. Însă, dacă umblăm după îndemnurile Duhului, despre care se vorbește în același verset, ni se promite că duhul nostru va fi plin de viață și de pace. Umblând după îndemnurile Duhului, putem gândi ca Dumnezeu, iar gândurile noastre vor fi pline de speranță, oricum ar părea lucrurile.

LA CE PRIVEȘTI?

Noi putem umbla după îndemnurile firii sau după îndemnurile Duhului, alegerea ne aparține. Din păcate, mulți trăiesc toată viața gândindu-se numai la tot ce le trece prin minte, fără să-și dea seama că Satana, dușmanul lor, este sursa gândirii lor pesimiste,

lipsite de speranță, temătoare și șovăielnice. Aceștia nu-și dau seama că pot gândi și singuri, dacă vor, alungând gândurile rele care nu se potrivesc Cuvântului lui Dumnezeu, înlocuindu-le cu unele care sunt conforme Bibliei.

În 2 Corinteni 4, apostolul Pavel descrie o perioadă în care el și alți credincioși în Hristos au trecut prin situații grele. El spune că erau „... încolțiți [presați] în toate chipurile [tulburați și oprimați în toate felurile], dar nu la strâmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți; prigonți [persecutați și chinuți], dar nu părăsiți [lăsați singuri], trântiți jos, dar nu omorâți” (4:8-9, Biblia amplificată). El ne oferă și motivul:

Pentru că noi nu [luăm în considerare] ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare [scurte și efemere], pe când cele ce nu se văd sunt [nemuritoare] veșnice.

2 Corinteni 4:18, Biblia amplificată

Pavel și cei cărora le slujea știau că se aflau în situații grele, și sunt sigură că își dădeau seama, dar aceștia mai priveau spre ceva. Ei se uitau la Isus și la promisiunea Sa de a oferi eliberare și victorie. Ei nu priveau numai cu ochiul natural, ci și cu cel spiritual. Ei priveau cu inimile la lucrurile pe care nu le puteau vedea cu ochii naturali, dar pe care le considerau a fi reale.

Noi credem în Dumnezeu, chiar dacă nu-L putem vedea cu ochii firii. Credem în îngeri, în gravitate, iar în zilele înnorate, când nu îl vedem, credem că soarele este acolo. De fapt, credem în multe lucruri pe care nu le putem vedea cu ochiul liber, așa că de ce să nu credem că Dumnezeu lucrează cât noi așteptăm, chiar dacă nu vedem dovezi deocamdată? Încă nu ne-am antrenat să o facem, dar acest lucru se poate schimba.

Viața noastră adevărată se găsește înăuntrul nostru. Ceea ce se petrece în noi (gândurile și atitudinile noastre) e mult mai important

decât circumstanțele noastre. Oricât de grea ar fi situația în care ne aflăm, dacă păstrăm o atitudine bună și avem gânduri pozitive, bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu, putem avea parte de pace și bucurie. Cred că un om aflat în închisoare care a învățat să gândească pozitiv și are o atitudine bună poate fi mai liber decât un om care trăiește în societate, dar e plin de ură, amărăciune și are o atitudine negativă. Oricine își poate îmbunătăți imediat calitatea vieții numai dacă se gândește la lucruri bune și nu își pierde speranța.

Putem avea o situație bună, mulți bani, o slujbă bună și o familie bună, dar tot să avem o viață nefericită dacă suntem nerecunoscători, egoiști și poate chiar mânioși pe cineva care ne-a jignit. Însă e posibil și să avem o situație grea, să trăim singuri și să avem bani numai cât să subzistăm, dar să avem pace și bucurie dacă suntem recunoscători și ne petrecem timpul încercând să fim o binecuvântare pentru ceilalți.

***Atitudinea și
gândurile tale îți
aparțin și nimeni nu
te poate obliga să ai
unele negative dacă
nu vrei!***

Atitudinea și gândurile tale îți aparțin și nimeni nu te poate obliga să ai unele negative dacă nu vrei!

În Biblie nu scrie că Iosif nu ar fi avut altceva decât speranță și o atitudine pozitivă în timpul celor 13 ani în care a așteptat ca Dumnezeu să-l elibereze. El avea un vis în viață și nu a renunțat la el nici chiar atunci când nimic nu indica faptul că avea să se împlinească vreodată. (Puteți citi povestea lui Iosif în Geneza 37-50)

Avraam a așteptat 20 de ani până când s-a împlinit promisiunea pe care i-o făcuse Dumnezeu, cum că va avea un copil. E mult să stai 20 de ani în anticamera lui Dumnezeu.

Sunt sigură că a avut numeroase oportunități să renunțe, dar Biblia ne spune că, chiar dacă nu avea niciun motiv să spere,

el a sperat în credință că visul avea să i se îndeplinească și că promisiunile lui Dumnezeu aveau să se împlinescă. Chiar și când se gândea (privea și analiza) la neputința propriului trup și la infertilitatea Sarei, credința lui în promisiunea lui Dumnezeu nu s-a clătinat deloc din pricina neîncrederii sau a necredinței. El a devenit tot mai puternic pe măsură ce Îl slăvea și-L preamărea pe Dumnezeu. Preamărirea este o relatare sau o povestire despre bunătatea lui Dumnezeu, deci Avraam probabil că s-a gândit la tot ce făcuse Dumnezeu pentru el de-a lungul vieții sale. Slava este manifestarea excelenței lui Dumnezeu, deci, din nou, Avraam trebuie să fi analizat toate lucrurile minunate pe care le făcuse Dumnezeu în trecut. Alegerea sa de a-și aminti și a se gândi la lucrurile bune l-a ținut puternic cât a stat în anticamera lui Dumnezeu (vezi Romani 4:18-21).

Te afli cumva și tu acum în anticamera lui Dumnezeu? Te afli cumva acolo de multă vreme? Durează mai mult decât te-ai așteptat? Cât de bine stai cu așteptarea? Ce gânduri ai, ce atitudine? Te îndemn să adopți gânduri și o atitudine care îți vor permite să aștepți răbdător ca Dumnezeu să facă totul bine.

AȘTEPTÂND PLIN DE SPERANȚĂ

Din fericire, speranța nu e ceva pe care trebuie să așteptăm să o *simțim* pentru a o avea. E ceva ce putem decide să avem, oricât de grea ar fi situația în care ne aflăm. Dumnezeu ne promite că, dacă devenim prizonierii speranței, El ne va oferi un număr dublu de promisiuni față de cele din trecut (vezi Zaharia 9:12). Altfel spus, dacă ești dispus să ai atât de multă speranță încât, orice s-ar întâmpla, nu încetezi să speri, atunci Dumnezeu îți va înapoia tot ce ai pierdut în viață, binecuvântându-te îndoit.

Speranța nu presupune doar să ne dorim ca lucrurile să iasă bine; este o forță care aduce izbândă atunci când nu renunțăm la ea. În timp ce așteptăm, iată ce ne poate ajuta să ne păstrăm

speranța puternică și să fim plini de speranță: să studiem temeinic și să medităm la Cuvântul lui Dumnezeu (promisiunea Sa). Cuvântul lui Dumnezeu are o putere intrinsecă ce îi va încuraja și împuternici pe cei care își pun speranța în El.

Psalmistul David, un tânăr care a așteptat 20 de ani până să vadă împlinită promisiunea pe care i-a făcut-o Dumnezeu, a spus:

Eu nădăjduiesc în Domnul, sufletul meu nădăjduiește și aștept făgăduința Lui.

Psalmul 130:5

Speranța are nevoie să se bazeze pe ceva. Trebuie să existe un motiv pentru care să sperăm, iar David a spus că motivul său era Cuvântul lui Dumnezeu. David s-a încrezut în sinceritatea lui Dumnezeu, care a spus că cele scrise în Cuvântul Său se vor împlini.

De ce ne sunt de ajutor studierea și meditarea la Cuvântul lui Dumnezeu? Fiindcă e o sămânță, iar semințele întotdeauna dau rod după soiul lor. Când Cuvântul e semănat într-o inimă cu teren fertil (smerită și blândă), nu poate decât să dea roade. Observăm acest principiu peste tot în Scriptură, dar Capitolul 4 din Marcu ne prezintă și mai detaliat acest adevăr. Iată ce scrie aici referitor la semințe:

Alții, apoi, sunt înfățișați prin sămânța căzută în pământ bun [bine adaptat]. Aceștia sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc și fac rod: unul treizeci, altul șaiszeci și altul [chiar] o sută.

Marcu 4:20, Biblia amplificată

Vă îndemn cu tărie să citiți, studiați, ascultați și să meditați la Cuvântul lui Dumnezeu cât de des posibil, cu o inimă plină de credință, una care este smerită (blândă și bună). Iacov ne spune că, atunci când Cuvântul e „plantat și înrădăcinat” în inimile noastre, are puterea de a ne salva sufletele (vezi Iacov 1:21). Cuvântul lui Dumnezeu ne schimbă și ne ajută să fim ceea ce vrea Dumnezeu

să fim și să facem ce vrea El să facem. Cât stăm în anticamera Lui, nu vrea să renunțăm, căci Cuvântul Lui ne va da puterea să rămânem pe poziții până când va veni momentul stabilit de El ca noi să izbândim.

Pune-ți încrederea în Dumnezeu și în Cuvântul Său! Așteaptă-te să afli vești bune în orice clipă! Când trăim plini de speranță, scăpăm de problemele noastre, putându-ne bucura de călătorie.

FII ASCULTĂTOR CÂT AȘTEPTI

Nădăjduiește [și așteaptă-L pe] în Domnul, păzește calea Lui, și El te va înălța ca să stăpânești țara...

Psalmul 37:34, Biblia amplificată

Dacă aștepti plin de speranță, vei avea parte de izbândă în viață, dar trebuie luat în considerare și faptul că trebuie să umblăm pe calea lui Dumnezeu. Din fericire, toți știm cât de importantă e ascultarea, dar ar trebui să înțelegem și că, oricât de greu ar fi în vremurile bune, atunci când ne aflăm în anticamera lui Dumnezeu este și mai greu, când ne confruntăm cu situații dificile și nici nu am observat vreo schimbare de multă vreme. În astfel de momente, nu ne vine să facem ceea ce e bine, adică să fim buni și iubitori cu ceilalți, sau să-i slujim și să fim generoși.

E mult mai greu să manifesti roada Duhului Sfânt atunci când ai parte de stres și strâmțorare în viață. S-ar putea să-ți fie greu și să vrei să te rogi sau să studiezi Cuvântul Domnului, însă tocmai acum e foarte important să faci aceste lucruri. Unul dintre cele mai puternice lucruri pe care îl putem face este să facem

Unul dintre cele mai puternice lucruri pe care îl putem face este să facem ce e bine atunci când nouă nu ni se întâmplă ceva bun.

ce e bine atunci când nouă nu ni se întâmplă ceva bun. Pavel ne

spune să nu încetăm să facem ce e bine, căci, la vremea potrivită, dacă nu cedăm, vom culege roadele (vezi Galateni 6:9). Vreau să te încurajez să nu încetezi să faci ce e bine cât te afli în anticamera lui Dumnezeu! Fă-o pentru că Îl iubești și pentru că apreciezi tot ce a făcut și tot ce face pentru tine.

Dumnezeu vrea ca noi să umblăm prin credință, iar asta presupune că nu umblăm bazându-ne pe ce vedem sau simțim, ci pe ceea ce știm că e corect. E un lucru foarte important să faci ce e bine numai pentru că e bine. Acest lucru demonstrează că ne încredem în Dumnezeu și că vrem să Îl slăvim prin acțiunile noastre, indiferent de circumstanțele în care ne aflăm.

Când suntem credincioși și neclintiți, bazându-ne pe Cuvântul lui Dumnezeu, ni se promite că lucrarea noastră nu va fi în zadar (vezi 1 Corinteni 15:58). Dumnezeu observă întotdeauna loialitatea, chiar dacă nimeni nu o observă. Cei care rămân neclintiți în timpul încercărilor vor primi cununa vieții rezervată învingătorilor (vezi Iacov 1:12).

Să ne încredem în Dumnezeu și să așteptăm cu nerăbdare să ne primim răsplata, chiar și când ne aflăm în anticamera lui Dumnezeu! Să ne așteptăm că ni se vor întâmpla lucruri bune și să ne bucurăm în speranța noastră că totul e posibil cu Dumnezeu!

Capitolul 17

Când Dumnezeu tace

*Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea și nu Te odihni,
Dumnezeule!*

Psalmul 83:1

De multe ori mi-am zis: *Aș vrea ca Dumnezeu să vină, să stea aici, lângă mine, și să-mi spună, pur și simplu, ce vrea să fac!* Sunt sigură că, la un moment dat în viață, și tu ți-ai spus același lucru. Cred că totul ar fi mult mai ușor, dar se pare că Dumnezeu e de altă părere, fiindcă El nu procedează deloc astfel. Dacă nu vrea să facă lucrurile după cum vrem noi, atunci va trebui ca noi să învățăm să facem lucrurile după cum vrea El. Vrea ca noi să ne încredem în El chiar și atunci când tace!

Ai simțit vreodată că Dumnezeu Și-a făcut bagajul și S-a mutat departe fără să lase vreo adresă de destinație? Când nu-L vedem pe Dumnezeu făcând ceva în viața noastră și nu-L auzim, simțim că parcă am bâjbâi în întuneric, încercând să ieșim dintr-un labirint. Chiar dacă astfel de momente ne pun credința la încercare, ne pot învăța o lecție importantă: să ne încredem în Dumnezeu chiar și atunci când tace. Chiar dacă tace, nu înseamnă că nu face nimic.

Dumnezeu nu a zis nimic timp de 400 de ani între sfârșitul Vechiului Testament și începutul Noului Testament, dar, în acea perioadă, s-au petrecut anumite lucruri care i-au pregătit pe oameni pentru sosirea lui Mesia. Biblia spune că Isus S-a născut la împlinirea vremii! (vezi Galateni 4:4) Dumnezeu mereu face lucrurile la vremea potrivită. Când e pregătit, va vorbi, dar, între timp, noi trebuie să ascultăm și să așteptăm cu nerăbdare.

Să ne gândim la ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu despre Ilie în 1 Împărați 17:1! Ilie le-a prorocit oamenilor că nu avea să plouă mai mulți ani și chiar nu a plouat deloc timp de trei ani și șase luni. Oamenii sufereau din cauza unei secete teribile și e posibil ca Ilie să nu fi fost prea îndrăgit în acea perioadă. Probabil că el ar fi vrut să audă ceva nou din partea lui Dumnezeu cu privire la secetă, dar, conform celor scrise în 1 Împărați 18:1, „după mult timp, în anul al treilea, Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Ilie”, oferindu-i alte instrucțiuni. De această dată, trebuia să anunțe că va ploua, și chiar așa s-a întâmplat.

Mai sunt și alte exemple de momente în care Dumnezeu nu le-a vorbit celor care se încredeau în El. El nu le-a răspuns lui Iov și lui Avraam. Citind Capitolul 23 din Iov, vedem disperarea simțită de Iov atunci când nu l-a putut găsi pe Dumnezeu și nici nu a primit vreun răspuns de la El. Să vedem câteva versete:

Oh, dacă aș ști unde să-L gădesc, dacă aș putea să
ajung până la scaunul Lui de domnie...

Iov 23:3

Dar, dacă mă duc la răsărit [și înainte], nu este acolo;
dacă mă duc la apus [și înapoi], nu-L gădesc: dacă are
treabă la miazănoapte [sau la stânga], nu-L pot vedea;
dacă Se ascunde la miazăzi [sau la dreapta], nu-L pot
descoperi.

Iov 23:8-9, Biblia amplificată

Acum iată cum vorbește credința din Iov în mijlocul teribilei
tăceri a lui Dumnezeu:

Dar El știe ce cale am urmat [El Se preocupă de asta,
apreciază și e atent] și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat
ca aurul [strălucitor și pur].

Iov 23:10, Biblia amplificată

Chiar dacă Iov nu Îl putea vedea sau auzi pe Dumnezeu, tot credea că Dumnezeu veghea asupra lui, îngrijindu-Se de el. El vorbea despre momentul „când” Dumnezeu avea să-l elibereze, nu „dacă” avea să o facă!

Avraam s-a confruntat cu tăcerea lui Dumnezeu cu privire la jertfirea lui Isaac, singurul său fiu. Dumnezeu îi spusese lui Avraam să-și jertfească fiul pentru a-i pune la încercare credința și supunerea, așteptând până în ultima secundă ca să îi vorbească, spunându-i să nu-i facă rău lui Isaac. Însă, până în acea clipă, Avraam s-a bazat numai pe credința sa. El era atât de sigur pe loialitatea lui Dumnezeu, încât simțea că, și dacă îl ucidea pe Isaac, Dumnezeu avea să-l învie (vezi Geneza 22:1-12).

Eu nu am trecut prin ceva atât de extrem ca Iov sau Avraam, dar am avut parte și eu de perioade lungi în care Dumnezeu nu mi-a vorbit. Astfel de momente sunt foarte dificile, căci suntem tentați să credem că Dumnezeu nu mai e cu noi sau că Lui nu Îi pasă de noi. S-ar putea să credem și că ne-am pierdut capacitatea de a-L auzi pe Dumnezeu.

M-am stresat mulți ani, asumându-mi responsabilitatea de a „încerca” să-L aud pe Dumnezeu, dar, în cele din urmă, mi-am dat seama că, dacă Dumnezeu ar fi vrut să-mi spună ceva, avea multe modalități de a o fi făcut-o. În loc să încerci să-L auzi pe Dumnezeu, simțindu-te frustrat când nu se întâmplă, ai încredere că, atunci când vrea să-ți vorbească, o va face în mod clar.

În loc să te temi că nu Îl auzi pe Dumnezeu, trebuie să crezi că o vei face. Dacă Dumnezeu știe că dacă vrei cu adevărat să-L auzi vocea și ești pregătit să-L urmezi, El îți va vorbi la momentul potrivit. La împlinirea vremii, sau la timpul stabilit, Dumnezeu i-a vorbit lui Ilie din nou și îți va vorbi și ție!

ȘASE LUCRURI PE CARE SĂ LE FACI ATUNCI CÂND DUMNEZEU TACE

1. Când Dumnezeu tace, continuă să faci ce ți-a spus să faci ultima dată când crezi că ți-a vorbit

Pavel i-a învățat pe credincioși să rămână neclintiți în libertatea care li se oferise și să nu se lase prinși iar în jugul sclaviei (vezi Galateni 5:1). Ține de ceea ce ai și nu lăsa ca, din cauza unei perioade de tăcere din partea Domnului, să te descurajezi sau să-ți slăbească credința.

Sunt multe lucruri pe care nu le știi, dar sunt și multe pe care le știi, iar acum fac tot ce știi să fac. Sunt întrebată adesea: „Care e următorul pas în lucrarea ta?” Fiindcă nu pot prezice viitorul, de obicei, nu prea știu răspunsul la această întrebare. Dacă avem ceva plănuțit, atunci pot răspunde, dar, de cele mai multe ori, fac ceea ce facem cu toții, adică trăiesc fiecare zi pe rând și mă încred în Dumnezeu. Ce urmează va fi o surpriză atât pentru mine, cât și pentru ceilalți.

O altă întrebare pe care mi-o adresează mulți este: „Ce îți spune Dumnezeu?” Această întrebare îmi e adresată în special la începutul fiecărui an, de parcă, dacă am schimbat pagina din calendar, ar trebui să primesc o revelație nouă de la Dumnezeu. Chiar dacă data de 1 ianuarie poate fi considerată o oportunitate de a vorbi despre a face lucruri noi, Dumnezeu nu are întotdeauna să ne spună ceva nou și special numai fiindcă e prima zi din an. Dumnezeu nu e un tonomat plin cu opțiuni pe care să I le cerem în anumite momente. El vorbește atunci când vrea și cum vrea, iar atunci când tace, trebuie să continuăm să facem ceea ce știm.

De curând, eu și Dave râdeam cu niște prieteni deoarece femeia a spus că, la începutul căsniciei lor, el era extrem de spiritual și îi planificase ei să citească un anumit număr de versete în fiecare zi. Când se întorcea acasă de la slujba sa de pastor asociat la o biserică

locală, unul dintre primele lucruri pe care voia să le afle de la soție era: „Ce ți-a arătat Dumnezeu astăzi?” Îmi pot închipui sub ce presiune era ea și cum trebuie să se fi simțit că a eșuat atunci când răspundea „Nimic”! Acum e amuzant, dar nu cred că atunci era prea amuzant. Nu vă stresați și nu îi stresați nici pe alții să obțineți „un cuvânt de la Dumnezeu”, dacă nu vreți să fiți înșelați de diavol.

2. Tăcerea lui Dumnezeu ar putea fi un compliment la adresa ta

Poate că nu-ți oferă instrucții precise fiindcă are încredere că tu vei lua decizia corectă. E greșit să credem că Dumnezeu ne va spune de fiecare dată ce să facem. Acest fel de relație este pentru părinți și bebeluși, nu pentru copii maturi. De dimineață, unul dintre fiii mei a zis: „Mamă, voi trece pe la voi după-amiază.” Nu i-am trimis nicio listă cu instrucțiuni cu privire la cum mă aștept să se poarte când va veni. Am încredere în el și cred că mă cunoaște destul de bine încât să știe cum să se comporte. De exemplu, nu va intra, lăsând ușa deschisă în urma lui. Nu va parca mașina în așa fel încât să nu ne putem scoate mașina din garaj. Nu va aduce în casă pe cineva necunoscut. Nu trebuie să-i spun lucrurile acestea fiindcă mă știe deja.

Dumnezeu ne dă libertatea de a lua decizii care să fie conforme cu Scriptura și conforme cu ceea ce știm noi despre voia și caracterul Său. De curând, l-am auzit pe un foarte cunoscut om al lui Dumnezeu spunând că Domnul nu i-a dat niciodată instrucțiuni specifice în nici un moment de răscruce din viața sa. A observat că, uneori, când avea de luat decizii foarte importante, în timp ce se ruga pentru călăuzire divină, se simțea îndrumat să încerce tot felul de opțiuni până era împăcat cu cea potrivită. Să nu uităm că, și dacă ni se pare că Dumnezeu tace, El comunică mereu cu noi prin

***Dacă Dumnezeu nu
îți spune cu exactitate
ce să faci, atunci să
știi că El are încredere
că tu vei lua decizia
corectă!***

multe alte căi – prin Cuvântul Său, pacea și înțelepciunea Sa, prin experiența noastră din trecut și altele.

Dacă Dumnezeu nu îți spune cu exactitate ce să faci, atunci să știi că El are încredere că tu vei lua decizia corectă! E imposibil să conduci o mașină care e parcată, așa că, în anumite momente, trebuie să ne punem viața în mișcare și să pornim la drum, chiar înainte de a ști dacă mergem în direcția bună sau nu.

3. Nu te compara cu nimeni!

Îi auzim deseori pe oameni spunând cum S-a ocupat Dumnezeu de ei și presupunem că trebuie să Se ocupe și de noi tot așa, dar nu o face. Am citit cărți ale unor oameni care te fac să crezi că parcă Dumnezeu ar sta lângă patul lor, oferindu-le instrucțiuni zilnic cu privire la ceea ce au de făcut. Expresiile lor preferate sunt „Dumnezeu a zis” și „Dumnezeu mi-a spus”. Și eu le folosesc, poate mai mult decât ar trebui, fiindcă, uneori, oamenii înțeleg greșit ce vrem să spunem. Putem fi conduși și călăuziți neîncetat de Dumnezeu, dar asta nu înseamnă că El ne oferă în fiecare zi o prezentare detaliată cu tot ce trebuie să facem.

Cunosc oameni care par să primească instrucțiuni specifice de la Dumnezeu mult mai des decât mine, dar am învățat să nu mă compar cu nimeni. Dacă o faci, nu vei fi mulțumit niciodată de relația ta cu Dumnezeu. Suntem unici, iar Dumnezeu ne tratează diferit din diferite motive, iar noi trebuie să credem asta. Atunci când te simți în largul tău cu cineva, ajungeți să puteți sta amândoi în aceeași cameră și să nu spuneți nimic. Uneori, trebuie să ne fie de ajuns să credem numai că Dumnezeu este cu noi!

4. Continuă să vorbești cu Dumnezeu chiar dacă nu crezi că-ți răspunde

Trebuie să ne exprimăm, iar Dumnezeu vrea să ne asigure că putem vorbi cu El despre orice, oricât de des vrem sau avem nevoie. Psalmistul David și-a vărsat inima în fața lui Dumnezeu,

lucru pe care l-a făcut cu sinceritate. Majoritatea dintre noi avem momente în care pur și simplu vrem să vorbim cu cineva. Poate nu te interesează ce are de spus cealaltă persoană; doar vrei să te asculte cineva și să-ți păstreze secretele, iar Dumnezeu Se pricepe foarte bine să o facă.

5. Continuă să ascuți, chiar dacă nu auzi nimic mai mult timp

Dacă vei continua să ascuți, Îi arăți lui Dumnezeu că ai inima deschisă pentru El și că aștepti după El. Eu Îl întreb deseori pe Dumnezeu dacă nu are să-mi spună ceva, iar apoi stau tăcută câteva minute. E felul meu de a face ce ne-a cerut El să facem în Proverbele:

Recunoaște-L [cunoaște-L și acceptă-L] în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.

Proverbele 3:6, Biblia amplificată

Chiar dacă nu aud nimic când pun acea întrebare, tot cred că ascultarea mea contează. Am învățat că, chiar dacă Dumnezeu tace când Îl întreb ceva, îmi va călăuzi circumstanțele în așa fel încât să-mi fie foarte clar că El a fost implicat în soluționarea problemei mele.

6. Cere-I lui Dumnezeu să te analizeze

David Îl ruga pe Dumnezeu uneori să îl cerceteze ca să vadă dacă nu cumva avea în inimă ceva ce nu era potrivit (vezi Psalmul 26:2, 139:23-24). Acesta e un act curajos, dar care arată clar dacă cineva își dorește cu adevărat să împlinească voia lui Dumnezeu, orice ar fi.

E posibil să existe ceva care să ne împiedice să-L auzim clar pe Dumnezeu? Ar putea fi vorba de un păcat, de o atitudine greșită, sau de faptul că am înțeles greșit cum putem să Îl auzim pe Dumnezeu. Nu trebuie să ne temem să aflăm adevărul, căci acesta ne va elibera. Când Dumnezeu tace, poate că nu facem nimic greșit, dar nu strică să aflăm dacă e așa sau nu.

Chiar dacă Dumnezeu nu i-a vorbit lui Iov multă vreme, El i-a răspuns în cele din urmă, iar când a făcut-o, i-a spus lui Iov niște lucruri la care acesta probabil că nu se aștepta. Fiind supărat, Iov i-a zis în cele din urmă lui Dumnezeu că nu merita tratamentul pe care îl primise, cerând, oarecum, niște răspunsuri. Iov arăta că el credea că Dumnezeu îl tratase nedrept. El nu știa de războiul spiritual care avusese loc în culise, așa cum nici noi nu știm uneori ce se întâmplă în culise. Biblia spune că Iov s-a căit, deci e clar că păcătuisese.

Chiar dacă, la începutul încercărilor sale, era un om neprihănit, Iov a ajuns să creadă, în cele din urmă, că Dumnezeu nu Se purta cu el așa cum trebuia (vezi Iov 42:3-6). Neprihănirea lui a devenit un fel de siguranță de sine care poate fi periculoasă pentru oricine. Desigur, Iov a trecut printr-o perioadă foarte dificilă (mai mult decât oricare dintre noi), dar în cele din urmă, a spus că acum ajunsese să-L cunoască pe Dumnezeu mult mai bine decât înainte (vezi Iov 42:5). De asemenea, Dumnezeu i-a înapoiat dublul a tot ce pierduse, binecuvântându-l din plin (vezi Iov 42:10-17).

Călătoria a fost grea, dar s-a sfârșit cu bine! La asta trebuie să ne așteptăm și noi. Nu uita: ceea ce Satana intenționează să ne facă rău, Dumnezeu va transforma în bine (vezi Geneza 50:20).

Capitolul 18

Cum să te încrezi în Dumnezeu în vremuri schimbătoare

Cei care nu-și pot schimba gândirea nu pot schimba nimic.

George Bernard Shaw

Mulțor oameni nu le place schimbarea și i se împotrivesc. Însă lucrurile se schimbă mereu în această lume, fie că vrem sau nu, așa că e inutil să refuzăm să acceptăm schimbarea. Noi trebuie să ne schimbăm modul de a gândi referitor la schimbare, căci ne descurcăm mai ușor în viață când o facem. Haideți să vedem ce cred unii oameni despre schimbare și de ce.

Unii oameni spun cu emfază: „Urăsc schimbarea!” poate simt așa fiindcă nu le place să nu dețină controlul sau sunt nesiguri și se tem de lucrurile noi, sau poate fiindcă au obiceiul să creadă că nu le place schimbarea. Anumite moduri de gândire pot fi obiceiuri pe care le-am deprins de la cei care ne-au influențat în copilărie, sau pot fi doar întărituri construite de Satana în mintea noastră pentru a ne împiedica să avem cea mai bună viață pe care vrea Isus să o avem.

Schimbarea este o constantă în viețile tuturor, iar a ne împotrivi acesteia e ca și cum ne-am împotrivi vântului care începe să bată.

Schimbarea este o constantă în viețile tuturor, iar a ne împotrivi acesteia e ca și cum ne-am împotrivi vântului care începe să bată. Am o nepoată căreia îi place să facă planuri, iar oricând apare o

schimbare față de planul ei inițial, îi e greu să se adapteze; uneori, devine chiar neliniștită. Însă, orice am face, nu putem sta în calea schimbării, cel puțin în anumite cazuri. Putem împiedica anumite schimbări să aibă loc, dar poate că, făcând asta, împiedicăm să ni se întâmple ceva bun ce ne pregătise Dumnezeu! Nu putem ajunge acolo unde vrem să ajungem fără niciun fel de schimbare. E imposibil să faci mereu ce ai făcut și apoi să obții alt rezultat. Unii vor să aibă altceva decât ceea ce au deja, dar se împotrivesc schimbării cu îndârjire.

SCHIMBĂ-ȚI GÂNDIREA CU PRIVIRE LA SCHIMBARE

Dacă nu îți place schimbarea, întreabă-te de ce. Vei vedea că poate nici chiar tu nu înțelegi motivația atitudinii tale, iar schimbarea gândirii tale îți va oferi o perspectivă cu totul nouă asupra schimbării în general.

Iată câteva moduri eronate în care putem gândi despre schimbare care nu fac altceva decât să ne facă să ne simțim nefericiți:

- *Urăsc schimbarea.*
- *Mi-e frică de schimbare.*
- *Nu-mi place schimbarea.*
- *Îmi place să fiu în controlul lucrurilor care se întâmplă în viața mea.*
- *Îmi plac lucrurile așa cum sunt acum și nu vreau să se schimbe nimic.*

Iată câteva moduri constructive în care putem gândi despre schimbare care ne vor ajuta să o îmbrățișăm cu bucurie:

- *Îmi place schimbarea.*
- *Cred că schimbările din viața mea vor îmbunătăți lucrurile.*

- *Sunt nerăbdător să văd rezultatele acestei schimbări.*
- *Vreau să fiu tot ce pot fi și știu că schimbarea face parte din acest proces.*
- *Vreau să fiu acolo unde mă vrea Dumnezeu, iar pentru asta e nevoie de o schimbare.*

Cu toții ne putem reînnoi mințile alegând să avem gânduri care sunt conforme Cuvântului și vocii lui Dumnezeu. În Scriptură scrie foarte clar că numai El nu Se schimbă niciodată, pe când toate celelalte lucruri sunt supuse schimbării (vezi Maleahi 3:6; Evrei 12:27).

Când ceva se schimbă, nu înseamnă neapărat că situația anterioară era greșită. Poate însemna și că urmează ceva mai bun! De curând, unul dintre angajații noștri și-a dat demisia, dându-ne un preaviz de numai două săptămâni și nu aveam cu cine să-l înlocuim. Slujba lui era importantă și nu se putea găsi ușor un înlocuitor pentru el. Chiar dacă începeam să simt stresul, am continuat să cred că Dumnezeu ne va ajuta și că aveam să ne dezvoltăm datorită acestei schimbări – situația nouă avea să fie mult mai bună decât cea veche.

În cele din urmă, nu a mai fost nevoie să înlocuim acel angajat deoarece doi alți angajați din echipa lui au spus: „Credem că putem prelua mai multe responsabilități și să facem aceeași treabă cu mai puțini oameni.” Treaba merge de minune, iar noi suntem foarte încântați de această schimbare. Așadar, ceva ce nu ne-a plăcut inițial s-a dovedit a fi o binecuvântare mai mare decât ne-am fi așteptat.

Pentru orice e o vreme, un anotimp și orice e frumos la timpul său (vezi Daniel 2:21; Eclesiastul 3:1, 11). În Biblie, vedem că, atât timp cât va exista pământul, vor exista și anotimpuri schimbătoare (vezi Geneza 8:22). După iarnă, vine primăvara, apoi vine vara, urmată de toamnă, iar apoi urmează iarna iar. Temperatura, vântul, viteza și umiditatea se schimbă în fiecare zi. Așa cum ne așteptăm la schimbări meteorologice, trebuie să ne așteptăm la

schimbări și în alte domenii din viața noastră, fiindcă acestea au loc mereu. Pe măsură ce înaintăm în vârstă, și noi ne schimbăm în multe feluri. Oamenii din jurul nostru se schimbă, angajamentele lor se schimbă, iar pe măsură ce se schimbă diferite lucruri în viețile lor, și relațiile dintre noi trebuie să se schimbe.

Când copiii noștri cresc și părăsesc căminul părintesc, se schimbă și relațiile noastre cu ei, dar nu trebuie să fie mai puțin decât am vrea; ci trebuie să fie altfel, putând fi chiar mai bune ca niciodată.

Zilele trecute, fiica mea a trecut să lase ceva acasă, iar eu, având chef de companie și de o discuție ca între fete, pe când se pregătea să plece, la numai câteva minute după ce abia sosise, i-am spus: „De ce te grăbești? Mai stai puțin!” Ea mi-a răspuns: „Mamă, acasă mă așteaptă o familie la care vreau să mă întorc.” Imediat, mi-am simțit sentimentele rănite, dar, rugându-L pe Dumnezeu să mă ajute, mi-am dat seama că ea mai are și alte responsabilități în viață decât să mă viziteze pe mine, iar eu nu trebuia să-i fac situația dificilă supărându-mă pe ea. Eu vreau cu adevărat ca ea să fie liberă să-și trăiască viața așa cum vrea, fără să simtă vreun fel de presiune din partea mea. Ea petrece mult timp cu mine și face multe lucruri pentru mine, așa că ar fi o dovadă de egoism dacă aș agasa-o tocmai când e ocupată cu familia ei, iar acest lucru ne-ar putea strica relația frumoasă pe care o avem. Trebuie să ne lăsăm copiii să crească și să ia propriile decizii. Chiar dacă nu ne plac toate alegerile lor, au dreptul să ia ce decizii vor, iar noi ar trebui să le respectăm acest drept.

Deseori, oamenii sunt foarte nefericiți după ce copiii lor părăsesc cuibul. În special pentru *mamă* pare să fie cel mai greu. Întreaga viață și-a petrecut-o iubind și acordându-i atenție copilului său, dedicându-și poate prea mult din viață acestui scop, iar acum, copilul își „ia zborul” ca să facă lucruri noi, pe când mama rămâne singură, încercând să găsească o direcție nouă în viață. O reacție

ar fi să pună presiune mereu pe copil ca acesta să petreacă mai mult timp cu ea, stricând astfel relația dintre ei, sau să îl facă să se simtă manipulat, astfel ca tot ce face pentru ea să nu fie din dorința de a o face, ci din obligație față de ea. O reacție mult mai bună ar fi să-și lase copilul să plece, între ei stabilindu-se acum o relație nouă, bazată în principal pe prietenie și nu pe dinamica mamă/copil. După ce va accepta că lucrurile se schimbă și va începe să gândească altfel, va vedea că Dumnezeu nu închide niciodată o ușă dacă nu deschide alta – una la fel de frumoasă ca cealaltă.

De curând, o femeie pe care o știu a spus: „Copilul meu care nu credeam că îmi va frânge inima vreodată, a făcut-o, iar cel la care mă așteptam să o facă, nu a făcut-o!” Oamenii nu fac întotdeauna ceea ce credeam noi că vor face, iar când se întâmplă asta, e cel mai potrivit moment să ne încredem în Dumnezeu. Oamenii se pot schimba în moduri care pentru noi sunt greu de acceptat, dar chiar și atunci, totul poate fi spre bine, mai ales dacă păstrăm o atitudine pozitivă și continuăm să ne încredem în Dumnezeu. Cu adevărat, încrederea în Dumnezeu e răspunsul la orice! Când ne încredem în El, putem dobândi odihna Lui și să ne păstrăm calmul în vremurile schimbătoare din viețile noastre.

Dumnezeu știe tot ce s-a întâmplat în trecut, tot ce se întâmplă acum și ce se va întâmpla în viitor, El fiind mereu în control, așa că nu e niciodată nerăbdător sau neliniștit. Noi suntem nerăbdători și temători din cauză că nu știm multe dintre lucrurile pe care am vrea să le știm, mai ales în vremurile schimbătoare, iar acest lucru ne face să ne simțim stânjeniți. Desigur că Dumnezeu ar putea să ne arate tot ce se va întâmpla în viitor, noi putând afla, astfel, ce se va întâmpla în urma schimbărilor din viața noastră, dar nu o face. Aceasta deoarece vrea ca noi să ne încredem în El. E privilegiul nostru să ne încredem în El!

Când apar schimbări neașteptate în viețile noastre, sau chiar schimbări planificate, deseori rămânem cu numeroase întrebări la

care numai Dumnezeu are răspunsurile. Desigur că noi vrem să știm de acum tot ce se va întâmpla în viața noastră, dar am ajuns să cred că, dacă am ști tot ce se va întâmpla în viitor, viața noastră fie ar fi plictisitoare zi de zi, fie mult mai înspăimântătoare decât dacă nu am ști nimic.

Dumnezeu este bun și e logic că, dacă a ști ce se va întâmpla înainte de a se întâmpla e cel mai bine pentru noi, atunci Dumnezeu ar aranja lucrurile astfel. Însă, dacă nu o face, putem presupune că cel mai bine pentru noi atunci este să așteptăm și să fim surprinși. Dacă ne încredem în Dumnezeu înseamnă că ne încredem și în căile Sale. Nu ar trebui să ne încredem că El ne va da ceea ce vrem *noi*, ci trebuie să credem că ne va oferi ce are *El* mai bun pentru viețile noastre, iar aici intră și orarul Său, dar și modul Lui de a ne trata.

Dacă ești o persoană căreia nu-i place schimbarea, atunci îți recomand să-ți schimbi gândirea cu privire la schimbare, căci deseori, aceasta aduce unele dintre cele mai benefice lucruri din viața ta.

PÂRÂUL A SECAT

Poate că îți place viața ta așa cum este, dar dacă Dumnezeu decide că e timpul pentru o schimbare? Dacă noua destinație nu pare a fi la fel de bună ca locul de unde ai plecat? Acest lucru se pare că i s-a întâmplat lui Ilie, dar în Biblie nu scrie deloc că nu i-ar fi plăcut sau că s-ar fi plâns.

În timpul lui Ilie, a fost o secetă severă, dar Dumnezeu a avut grijă de el în mod miraculos. El trăia lângă un pârâu care îi asigura apa, iar corbii îi aduceau mâncare în fiecare zi. Însă, în cele din urmă, pârâul a secat (vezi 1 Împărați 17:7). Atunci, Dumnezeu i-a zis lui Ilie să se ducă în alt oraș, unde putea fi îngrijit de o văduvă. Ajuns la destinație, a descoperit că femeia rămăsese cu hrană pentru o singură masă, plănuiind ca ea și fiul ei să o mănânce și apoi să moară. Eu aș zice că era o situație foarte tristă, căci nu văd

ce bucurie ar fi putut produce, dar, după cum am spus, nu scrie nicăieri că Ilie s-ar fi plâns. El i-a spus văduvei că, dacă îl hrănea pe el prima dată, rezerva ei de hrană nu avea să se termine pe toată perioada secetei. Ea a făcut precum i-a spus el, și chiar au avut destul cu toții (vezi 1 Împărați 17:8-16).

Această schimbare din viața sa nu i-a fost neapărat benefică lui Ilie, ci, mai degrabă, văduvei. Au existat anumite perioade în viața mea, așa cum vor fi și în viața voastră, în care Dumnezeu a schimbat ceva din viața mea pentru a ajuta pe altcineva. Poate părea că nouă nu e de niciun folos, sau chiar că ne-a făcut să regresăm pentru o perioadă, dar El ne folosește ca agenți ai schimbării în viața altcuiva. Când ne-am îndeplinit misiunea, putem avea încredere că Dumnezeu ne va muta într-un loc mai bun decât cel în care ne aflam înainte.

Sunt sigură că lui Isus I-a plăcut mai mult când Se afla în cer cu Tatăl Său, înainte de a veni pe pământ să ne răscumpere păcatele, decât atunci când atârna pe cruce, suferind și murind pentru noi. Cu toate acestea, El a acceptat bucuros această însărcinare datorită binelui pe care îl făcea altora. Dacă vrem să fim folosiți de Dumnezeu, din când în când va trebui să facem niște schimbări, chiar dacă nu ne convine.

Dacă îți „seacă pârâul”, nu te îngrijora prea tare. Te asigur că Dumnezeu are un plan nou. De exemplu, dacă cineva își pierde locul de muncă din cauză că în cadrul companiei se fac restructurări de care nu știa, e posibil să se simtă amenințat de schimbarea care s-a abătut asupra sa. E de înțeles, dar schimbarea îl poate ajuta să meargă mai departe numai dacă se încrede în Dumnezeu în vremurile schimbătoare.

A te încrede în Dumnezeu în orice și fiecare situație din viață este cheia pentru a învăța cum să ai o viață plină de pace, bucurie și victorie.

AȘTEAPTĂ FURTUNA

Acum mai bine de 30 de ani, am renunțat la o funcție într-o biserică locală pentru a urma ceea ce credeam a fi chemarea lui Dumnezeu. La biserică aveam numeroase oportunități de a sluji, dar simțeam că aș fi putut avea și mai multe dacă m-aș fi aflat în altă situație. Mai multă vreme, a părut că schimbarea făcută nu mă ajută să fac mai mult decât făceam înainte. De fapt, părea că regresam, în loc să evoluez.

În cele din urmă, situația s-a schimbat, dovedindu-se că luasem, cu adevărat, decizia corectă, dar a durat mai mult decât mă așteptasem. Dacă ești într-o perioadă de schimbare și nimic nu pare să-ți iasă, ai răbdare și continuă să faci ceea ce simți că te îndeamnă Dumnezeu să faci. Ar fi păcat să renunți chiar înainte de a obține izbânda. Gândește-te așa: când afară e furtună, adesea, trebuie să stăm în casă și să așteptăm înainte de a continua să facem ce aveam de făcut.

Unele schimbări din viațele noastre par a fi adevărate furtuni. Acestea sunt bruște și neașteptate, putându-ne împiedica să facem ceea ce plănuiserăm deja. Nu toate furtunile sunt prevăzute de meteorologi! Când au loc schimbări, sentimentele noastre se aprind,

Înainte de a lua vreo decizie importantă atunci când are loc vreo schimbare, îți recomand cu tărie să aștepti pur și simplu.

iar noi trebuie să așteptăm să ne liniștim înainte de a lua orice decizie. Nu cred că e înțelept să luăm decizii atunci când suntem stăpâniți de sentimente. Avem nevoie de timp pentru a ne obișnui cu schimbările, pentru a analiza și pentru a primi un răspuns de la Dumnezeu. Înainte de a lua vreo decizie importantă atunci când are loc vreo schimbare, îți recomand cu tărie să aștepti pur și simplu. Acordă-ți timp să te obișnuiești cu noul mod de a acționa, cu responsabilitatea cea nouă sau cu oamenii noi din viața ta. Cât

aștepți, setează-ți mintea să gândească pozitiv. Trebuie să crezi că se vor întâmpla lucruri bune și să păstrezi o atitudine pozitivă!

Lucrurile par să se așeze atunci când le acordăm destul timp. Îmi amintesc de o perioadă în care unul dintre liderii lucrării noastre voia să facă o schimbare care, pe mine, nu mă prea încânta, dar am decis ca, din respect pentru el, să accept. Nu mi-a plăcut mult timp, iar uneori trebuia să mă împotrivesc sentimentelor negative și critice care știam că nu erau pe placul lui Dumnezeu. Chiar dacă a durat câteva luni, în cele din urmă, m-am împăcat cu acea schimbare. Aș fi putut să-mi urmez sentimentele și să insist să nu acceptăm acea schimbare fiindcă nu-mi plăcea mie și aveam autoritatea să o fac. Însă, în interiorul meu, știam că nu așa trebuia să procedez, așa că am așteptat! În cele din urmă, furtuna din interiorul meu s-a calmat, iar totul era iar liniștit. S-a dovedit că acea schimbare era foarte bună, iar, în cele din urmă, am fost bucuroasă că urmasem sfaturile colegilor mei.

Poate nu-ți place o schimbare la locul de muncă, dar nu ai ce face, sau o schimbare în altă situație sau la o persoană din viața ta. Însă, dacă decizi să vezi partea bună a lucrurilor, s-ar putea să descoperi și tu că noua situație e cu mult mai bună.

De curând, m-am tuns mult mai scurt decât mă tund de obicei, iar la început nu mi-a plăcut, dar acum mă încântă. Cred că mă face să par mai tânără și e mult mai ușor de îngrijit! Dave a avut mustață timp de 40 de ani, iar, într-o zi, a ieșit din baie fără mustață, fiindcă o dăduse jos. Mie mi se părea că îi lipsea o buză și, multă vreme, nu mi-a plăcut. Însă acum îmi place foarte mult și mi se pare că îl întinereste, deci nu cred că aș mai vrea să-și lase mustața. Încerc să vă spun că trebuie să le lăsăm timp lucrurilor să se așeze, căci, când o facem, cel mai adesea, ne vom adapta și poate chiar ne vor plăcea schimbările care au avut loc în viața noastră.

Capitolul 19

Vreau cu adevărat să mă schimb

Toți se gândesc să schimbe lumea, dar nimeni nu se gândește să se schimbe pe el însuși.

Lev Tolstoi

Sunt lucruri în viața noastră pe care am vrea să le schimbăm și ne-am bucura dacă Dumnezeu ar decide să o facă. Dar dacă *noi* suntem cei care trebuie să se schimbe?

Am irosit mulți ani gândindu-mă că, dacă circumstanțele mele sau cei din jurul meu s-ar schimba, atunci aș fi mai fericită. Am încercat să îi schimb, chiar L-am rugat pe Dumnezeu să îi schimbe, dar apoi am descoperit că Dumnezeu voia să mă schimbe pe mine. Până atunci, nici nu mă gândisem că *eu* trebuia să mă schimb, aceasta fiind soluția la nefericirea și nemulțumirea din viața mea. Atunci când, în cele din urmă, m-am analizat foarte bine, mi-am dat seama că nimeni și nimic nu m-ar fi putut face fericită dacă nu deveneam eu mulțumită de mine însămi. Nu-mi plăcea deloc persoana mea, dar petrecusem atât de mult timp încercând să-i învinovățesc pe alții pentru nefericirea mea, încât pierdusem din vedere adevărul.

Satana vrea ca noi să ne preocupăm de defectele celorlalți fiindcă, astfel, nu le mai observăm pe ale noastre. Faptul că-i judecăm pe ei ne întunecă judecata cu privire la noi înșine. Mi-a fost de mare ajutor să înțeleg că, după ce nu voi mai fi pe acest pământ, voi sta înaintea lui Dumnezeu și mi se va cere să dau socoteala numai pentru mine însămi (vezi Romani 14:12). El mă va întreba numai despre mine. Prin urmare, ar trebui să-L las pe

Dumnezeu să facă ce are de făcut în mine, în loc să-L conving să schimbe altceva sau pe altcineva.

Când Dumnezeu Se ocupă de atitudini sau comportamente cu care nu e de acord, totul poate deveni foarte derutant. În Cuvântul lui Dumnezeu, acest proces se numește „convingere” și reprezintă lucrarea Duhului Sfânt. S-ar putea să simțim că „ceva nu e în ordine”, dar să nu ne dăm seama ce anume. În loc să încercăm să ne dăm seama, vă recomand să vă încredeți în Dumnezeu! Cu cât mai mult trăim călăuziți de mintea noastră, cu atât mai puțin reușim să discernem și să înțelegem cu adevărat ceea ce vrea Dumnezeu să ne arate.

Să zicem că mă cert cu Dave pentru ceva și, cu toate că simt o stânjenală în spiritul meu, nu îmi dau seama că Duhul Sfânt încearcă să mă convingă pentru un comportament greșit din simplul motiv că sunt ferm convinsă că eu am dreptate și Dave se înșală.

Până nu învățăm să recunoaștem imediat ce reprezintă cu adevărat acele sentimente, e posibil să ne împotrivism lucrării Duhului Sfânt și să nu ne dăm seama că o facem. Însă, dacă ne încredem în Dumnezeu că ne va arăta adevărul, vom învăța, iar adevărul ne va elibera. Cred că e înțelept să ne rugăm regulat să nu ne înșelăm în niciun domeniu din viețile noastre și ca Dumnezeu să ne schimbe pentru a ajunge să semănăm cu Isus Hristos (vezi Romani 8:29-30).

EȘTI DISPUS SĂ TE SCHIMBI?

Eu cred în destin, dar nu cred că acesta este un rezultat automat, controlat pe deplin de Dumnezeu, cu care noi nu avem nimic de-a face. Dumnezeu ne dă fiecăruia dintre noi câte o însărcinare, dar mai mult ca sigur că va trebui să ne schimbăm înainte ca El să ne poată folosi așa cum vrea. Am fost foarte entuziasmată că Dumnezeu mă chemase să-I răspândesc Cuvântul, dar, la început,

habar nu aveam cât urma să aibă de lucru în mine înainte de a putea să lucreze *prin* mine.

Dumnezeu are un plan bun pentru fiecare dintre noi, dar, uneori, rătăcim și pornim în direcția greșită. Din fericire, cu ajutorul lui Dumnezeu, ne putem mereu întoarce pe drumul cel bun. Dacă ne

Niciodată nu e prea târziu să te schimbi și să-ți vezi destinul împlinit.

lăsăm călăuziți de Dumnezeu, s-ar putea chiar ca greșelile noastre să devină binecuvântări. Doi bărbați din Biblie care apucaseră în direcția greșită sunt Iacov și Pavel. Însă, fiindcă Dumnezeu a lucrat în viețile lor, amândoi s-au schimbat și, chiar dacă au făcut greșeli grave, au avut, în cele din urmă, niște vieți uimitoare.

Iacov era un pungaș, un șarlatan și intrigant, dar a devenit un extraordinar om al lui Dumnezeu (vezi Geneza 32:22-28), iar Pavel îi persecuta pe creștini, dar apoi a devenit un apostol nemaipomenit (vezi Faptele Apostolilor 7:58; 8:1-3; 9: 1, 4, 17, 22). Niciodată nu e prea târziu să te schimbi și să-ți vezi destinul împlinit.

De multe ori, pentru a putea obține schimbările de situație dorite, trebuie să fim dispuși să ne schimbăm *noi* mai întâi. Iacov și Pavel nu au avut parte de schimbări numai în situațiile lor, dar ei au acceptat și schimbările care trebuiau făcute în ei înșiși. Dacă nu ești mulțumit de viața ta, îți recomand ca, înainte de a-I cere lui Dumnezeu să-ți schimbe viața, mai întâi cere-I să schimbe orice trebuie schimbat la tine. Dacă devenim așa cum ne vrea Dumnezeu să fim, în scurt timp, vom ajunge să facem ceea ce vrea El, iar apoi vom avea ceea ce vrea El să avem. A fi transformat după chipul și asemănarea lui Hristos poate fi un proces lung și dureros, dar totul ar putea merge mult mai ușor și mai rapid dacă am coopera cu Duhul Sfânt pe măsură ce El lucrează în noi.

Uneori, pe parcurs, poate părea că numai tu trebuie să te

schimbi. Mie mi-a fost foarte greu când am simțit că eram singura de care Se ocupa Dumnezeu. Odată, când mă plângeam Lui legat de acest aspect, El mi-a șoptit în inimă: „Joyce, tu mi-ai cerut destul de multe; vrei asta sau nu?” Desigur că Dumnezeu Se ocupă de toată lumea, sau măcar încearcă, dar nu toți sunt dispuși să asculte și să accepte schimbările pe care vrea El să le facă în noi. Vă încurajez să nu vă îngrijoreze prea tare ce face sau nu face Dumnezeu în viața altcuiva, ci să acceptați ce face în viața voastră.

Dacă Dumnezeu lucrează în tine în această etapă a vieții tale, s-ar putea să ți se pară că nu mai ești cel dinainte, dar că nu ești încă nici cel care ar trebui să fii, așa că te simți blocat la mijloc! Nu te poți întoarce înapoi, dar nici nu poți merge mai departe fără ajutorul lui Dumnezeu, iar tocmai acum, El pare să fi luat o pauză. Nu e deloc momentul să renunți – continuă să te încrezi în Dumnezeu! A te încrede în Dumnezeu nu e ceva de o secundă, ci e o călătorie pe care o parcurgi în fiecare zi. Dumnezeu ne schimbă puțin câte puțin. Deseori, nici măcar nu ne dăm seama că suntem în proces de schimbare până când nu privim cu mult în urmă și observăm că suntem altfel decât înainte. Eu spun deseori: „încă nu sunt unde ar trebui să fiu, dar mulțumesc lui Dumnezeu că nu mai sunt nici unde eram!”

După ce am fost abuzată de tatăl meu, am avut probleme de personalitate foarte grave, luându-mi mult să-mi revin chiar și după ce am recunoscut acest lucru și am vrut să mă schimb. Nu te descuraja dacă ți se pare că progresezi foarte încet; trebuie numai să crezi că Dumnezeu știe ce face și să te simți bine pe durata procesului de schimbare. Nu uita: dacă ești nefericit nu te ajută deloc să te schimbi mai repede!

Pe durata procesului de maturizare spirituală, va trebui să avem încredere în orarul lui Dumnezeu și în metodele Sale, chiar dacă nu sunt ceea ce am fi ales noi. Însă, după mulți ani, privind în urmă la viața noastră, ne vom da seama că acestea au fost perfecte!

A deveni asemenea lui Hristos este cea mai importantă schimbare, acest proces întinzându-se pe mai multe perioade din viața noastră, dar fiecare perioadă este frumoasă la vremea ei. Dumnezeu are pregătit câte un program pentru fiecare dintre noi. Așa că bucurați-vă de fiecare perioadă, de Dumnezeu și de voi înșivă pe parcursul acestei călătorii!

***A deveni asemenea
lui Hristos este cea
mai importantă
schimbare.***

ÎNVĂȚÂND CUM SĂ FACI LUCRURILE ALTFEL

Gândindu-mă la schimbările minunate pe care le-a făcut Dumnezeu în mine de-a lungul anilor, îmi dau seama că pentru fiecare a trebuit să învăț să fac lucrurile altfel, sau cum să răspund la circumstanțe altfel decât o făceam înainte.

De exemplu, înainte eram foarte egoistă, dar, după ce Dumnezeu mi-a arătat cât de egoistă eram și câte probleme aveam din această cauză, mi-am dorit cu adevărat să mă schimb. Însă „voința proprie” e greu de înăbușit, fiind un lucru destul de dureros uneori. Mi-a luat mult timp numai ca să înțeleg dimensiunea egoismului meu, și chiar mai mult ca să învăț cum să fiu fericită și să mențin o atitudine potrivită atunci când lucrurile nu mergeau cum aș fi vrut eu. Cu cât mai mult învățam să mă încred în Dumnezeu, cu atât mai ușor îmi era, dar în nici un caz nu s-a întâmplat peste noapte!

Am învățat că, pentru a mă bucura de liniște, trebuia să mă adaptez la oameni și lucruri, în loc să aștept mereu ca ceilalți să se adapteze la mine (vezi Romani 12:6). Mi-au trebuit câțiva ani să-mi dau seama că a avea liniște e mult mai bine decât să primesc mereu numai ce vreau eu. Liniștea e unul dintre cele mai de preț lucruri pe care îl putem avea, așa că ar fi înțelept să apreciem liniștea. Ți dorești liniște atât de mult încât să fii dispus să faci schimbările necesare pentru a o obține?

Am mai aflat și că a avea mereu dreptate nu e atât de grozav, iar dacă, atunci când mă contrazic cu ceva, pentru a dovedi că am dreptate ar trebui să-mi pierd liniștea, nici măcar nu merită efortul! Putem avea încredere că Dumnezeu ne va face dreptate, dacă de asta e nevoie, dar, dacă nu, atunci putem alege să fim mulțumiți oricum.

Procesul de învățare nu se termină niciodată. Toată viața învățăm în fiecare domeniu, la fel fiind și atunci când învățăm să-L ascultăm pe Dumnezeu. În fiecare zi continui să învăț despre relația mea cu El și sunt sigură că la fel e și în cazul vostru.

PROCESUL SCHIMBĂRII

Odată ce am decis că vrem să ne schimbăm și suntem dispuși să-L lăsăm pe Duhul Sfânt să lucreze în viețile noastre, avem cu toții de învățat o lecție foarte importantă: nu ne putem schimba de unii singuri, iar adevărata schimbare presupune să avem încredere că Dumnezeu va face în noi ceea ce trebuie făcut. Majoritatea dintre noi se chinuiesc, iar apoi devin frustrați și sunt dezamăgiți fiindcă încercăm să ne schimbăm, dar eșuăm. După ce progresăm puțin, revenim la vechile obiceiuri. Astfel că decidem să ne străduim mai mult, sau întocmim planuri noi cu privire la modul în care ne putem schimba, dar tot nu reușim.

Dacă ne dorim să ne schimbăm și ne străduim să o facem, de ce nu reușim? De ce nu putem pur și simplu să încetăm să facem ceva ce nu vrem să facem? De exemplu, dacă sunt convins că vorbesc fără să gândesc, acest lucru creându-mi probleme în relații, așa că *vreau* să-mi schimb această trăsătură, de ce nu o pot face? Răspunsul e simplu: nu putem reuși fără Dumnezeu. El vrea ca noi să-I cerem și să-I acceptăm ajutorul în tot ce facem. Numai Dumnezeu ne poate schimba cu adevărat fiindcă trebuie lucrat în interiorul nostru.

Dacă ne străduim să stăm liniștiți și să nu provocăm discuții aprinse spunând ce nu trebuie, s-ar putea să ne reușească pentru o perioadă, dar, într-o clipă de neatenție, problema va reapărea. Însă, dacă învățăm să ne încredem în Dumnezeu ca să ne ajute să comunicăm, vom vedea că, puțin câte puțin, El ne va schimba. Într-o zi, ne vom da seama că am scăpat de acea problemă, iar atunci nu vom putea decât să-I mulțumim lui Dumnezeu fiindcă vom ști ce a făcut. Numai cei care trăiesc în Hristos vor avea parte de o schimbare adevărată! Iată care e planul lui Dumnezeu: „Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 15:5).

Ține de firea omenească să vrem să facem lucrurile singuri pentru a putea fi mândri apoi de noi înșine, dar Dumnezeu vrea să ne încredem în El în toate lucrurile, iar apoi să-I mulțumim pentru tot ce a făcut.

Ești nemulțumit de propria persoană? Te străduiești să schimbi anumite lucruri la tine, lucruri care nu-ți plac sau care știi că nu sunt conforme cu voia lui Dumnezeu? Poate că te îngrijorezi și încerci să nu o faci, sau poate ești supărat pe cineva și încerci să ierți acea persoană. Pot fi o mulțime de lucruri, dar singurul lucru pe care trebuie să-l știm e că nu ne putem schimba doar dacă încercăm; avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Din fericire, ne putem ruga și putem avea încredere că El va face în noi ceea ce e necesar. Pentru orice efort pe care-l facem, trebuie să ne bazăm pe Dumnezeu, nu să ne îndepărtăm de El. Pare simplu, dar e unul dintre cele mai grele lucruri pe care îl vom învăța, din simplul motiv că firea omenească este foarte

***Dacă vrem să avem
succes cu adevărat,
va trebui să renunțăm
la independența
noastră și să
depindem de Isus.***

independentă. Dacă vrem să avem succes cu adevărat, va trebui să

renunțăm la independența noastră și să depindem de Isus. Învață să înveți! Învață să ai încredere!

În Romani 7:15-25, apostolul Pavel ne spune că a încercat și a eșuat, până a învățat că numai Dumnezeu îl putea elibera și că o putea face numai prin Hristos. După ceea ce părea a fi o luptă interioară, pe măsură ce încerca să facă ce era bine, dar eșua încontinuu, Pavel a spus:

O, nenorocitul [nefericitul și mizerabilul] de mine!
Cine mă va izbăvi [scăpa] de [lanțurile acestui] acest trup de moarte?... Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos [Cel Uns], Domnul nostru!...

Romani 7:24-25, Biblia amplificată

Din limbajul și din punctuația acestui verset, mi se pare clar că Pavel era cât se poate de sigur că găsisese, în sfârșit, răspunsul potrivit. Numai Dumnezeu putea face în el ceea ce era necesar și numai El poate face și în noi ceea ce e necesar!

CERE ȘI PRIMEȘTE

Dacă vrei să te schimbi, Dumnezeu vede și Se bucură! Următorul pas este să crezi că El va face ceea ce e de făcut și că îți va da puterea de care ai nevoie pentru a te schimba. Prea adesea, când vrem să ne schimbăm, încercăm să o facem excluzându-L pe Dumnezeu în totalitate din întregul proces. Nu va merge așa! Nu a mers pentru apostolul Pavel și nu va merge nici în cazul nostru. Treaba este că e nevoie să avem încredere că Dumnezeu Își va împlini voia în noi, nu să încercăm să facem noi totul.

În Iacov 4:6 (Biblia amplificată) scrie: „Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare [prin puterea Duhului Sfânt, pentru a înfrunta păcatul și a duce o viață de ascultare care să reflecte atât credința noastră, cât și recunoștința noastră pentru mântuirea primită].” Harul este favoarea, dar și puterea lui Dumnezeu și, dacă nu avem

parte de har în mod constant în viețile noastre, vom ajunge să fim mereu frustrați și epuizați.

Țin minte cât de încurajată m-am simțit eu când am descoperit acest adevăr. Mă străduisem din greu să fiu cum credeam că voia Dumnezeu să fiu, dar eșuasem mereu, ajungând apoi derutată și dezamăgită. Am încercat și am eșuat de mii de ori. Când spuneam că renunț, mă îmbărbătam iar, încercând și eșuând de nenumărate ori. Însă, când am aflat, în sfârșit, că harul lui Dumnezeu era ceea ce-mi lipsea din planurile mele, am început să cred că El avea să mă schimbe, și apoi am început să am și reușite.

După cum spune și cântecul: „Mărețul har, ce sunet dulce!” Însă trebuie să-L rugăm pe Dumnezeu să ne ofere harul Său în viețile noastre. În Iacov 4:2 (Biblia amplificată) scrie: „... nu aveți pentru că nu cereți [de la Dumnezeu]”. Ce simplu e! Cereți! Cereți și veți primi „pentru ca bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 16:24). Pe când mă chinuiam să mă schimb, tot încercam, dar nu ceream... Nu aveam încredere. De obicei, încrederea în Dumnezeu este ingredientul lipsă, din cauza căruia eșuăm. Dacă vom înlocui încercările noastre cu încrederea în Dumnezeu, vom fi uimiți de rezultate!

CE ROL AVEM NOI?

Biblia ne spune că, dacă cercetăm cu sârguință Cuvântul Domnului, vom fi transformați în imaginea lui Hristos, din slavă în slavă (vezi 2 Corinteni 3:18). Rolul nostru este să studiem Cuvântul lui Dumnezeu și să credem că acesta are puterea de a ne schimba. Trebuie să ne însușim Cuvântul, păstrându-l în inimile noastre ca pe un leac, iar apoi să credem că va lucra. Iacov a spus că Biblia are puterea de a ne salva sufletele (vezi Iacov 1:21).

A te încrede în Cuvântul Domnului e totuna cu a crede în El! Nu trebuie să citești Biblia pentru a-ți împlini obligația religioasă zilnică, ci trebuie să te porți cu ea cu stimă, înțelegând că e plină de

putere. Primește-o ca pe hrana cea de toate zilele, căci aceasta este hrana de care ai nevoie pentru a fi puternic pe plan spiritual. Crede că Biblia va face în tine ceea ce e de făcut. Așa cum avem încredere că medicamentele dintr-o rețetă ne vor vindeca trupurile, putem avea încredere că medicamentul (puterea de vindecare) Scripturii ne va vindeca sufletele.

Vă sugerez să transformați în rugăciune tot ce citiți în Biblie. De exemplu, pe măsură ce citești instrucțiuni privitoare la cât de important e să-i iubim pe ceilalți, nu citi, pur și simplu, ci cere-I lui Dumnezeu să te ajute să-i iubești pe ceilalți. Când citești cât e de important să-ți ierți dușmanii, transformă în rugăciune ceea ce citești. Cere-I lui Dumnezeu să te ajute mereu să ierți cu ușurință și să fii milostiv. Astfel, nu numai că citești Cuvântul, ci Îi ceri lui Dumnezeu să îl transforme într-o realitate din viața ta.

Nu uita că cel mai puternic lucru pe care îl poți face este să te bazezi, să ai încredere, să depinzi și să-ți pui încrederea în Dumnezeu!

Capitolul 20

Cum să ai încredere că Dumnezeu schimbă oamenii

Învață să apreciezi oamenii acolo unde sunt, nu unde ai vrea tu să fie.

John Maxwell

Cred că dintre toate lucrurile din lume, oamenilor le e cel mai ușor să-și găsească unii altora defecte, dar e și unul dintre cele mai triste lucruri! Cu toții avem defecte, dar se pare că în încercarea noastră de a-i schimba pe ceilalți, nu ne dăm seama de ceea ce trebuie să schimbăm la noi înșine.

Numai Dumnezeu îi poate schimba cu adevărat, și eficient, pe oameni fiindcă schimbarea trebuie să se facă din interior spre exterior. Pentru ca un comportament să se schimbe cu adevărat, mai întâi trebuie ca inima să se schimbe și numai Dumnezeu ne poate da o inimă nouă. În Ezechiel 36:26, El spune: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.” Aceasta înseamnă că Dumnezeu ne va da inima Sa și spiritul Său, îndepărtând din noi inima noastră împietrită și înlocuind-o cu una care să fie sensibilă la voia și atingerea Sa. Fără această schimbare, nu prea putem spera ca oamenii să se iubească unii pe alții și să trăiască în bună înțelegere.

Poate că ai pe cineva în viața ta care ai vrea să se schimbe. Poate fi vorba de un soț sau o soție, de un copil, un părinte sau altă rudă, un prieten sau un coleg. Oamenii nu se schimbă dacă nu vor, așa

că, prima dată, trebuie să te rogi pentru acea persoană, cerându-I lui Dumnezeu să-i dea voința de a înfrunta adevărul cu privire la comportamentul său, dar și dorința de a se schimba. Apoi, nu poți face altceva decât să fii un bun exemplu pentru acea persoană și să te concentrezi pe ceea ce-ți place la ea și nu pe ceea ce nu-ți place.

ROAGĂ-TE CU SMERENIE

Atunci când te rogi pentru schimbarea cuiva, trebuie să o faci cu smerenie, altfel s-ar putea să cazi în aceeași capcană în care crezi că se află acea persoană. În 1 Corinteni 10:12 (Biblia amplificată) scrie: „Astfel dar, cine crede că stă în picioare [imun la ispite, fiind încrezut și fățarnic] să ia seama să nu cadă [în păcat și condamnare].” De obicei, eu mă rog astfel:

„Tată, Te rog să schimbi pe cutare, dacă trebuie să se schimbe cu adevărat. Dacă nu, atunci schimbă-mi mie inima și arată-mi unde am greșit cu privire la cutare. De asemenea, Te rog să mă schimbi în orice fel trebuie să mă schimb. Amin!”

Sunt multe lucruri despre care știm că sunt păcătoase fiindcă scrie clar în Cuvântul lui Dumnezeu, dar mai sunt și o mulțime de alte lucruri care nu ne plac la oameni pentru simplul motiv că nu ne place de ei. E ușor să le găsim oamenilor defecte atunci când nu sunt ca noi sau au alte păreri decât noi, dar ar fi mai înțelept să ne extindem cercul de incluziune, învățând că fiecare om e valoros dacă ne uităm mai atent.

Una dintre cele mai mari lupte pe care le avem este, de obicei, cu oamenii și cu lucrurile care nu ne plac la ei! Vrem ca ei să se schimbe spre binele nostru, dar rareori stăm să ne gândim cât de egoistă este această atitudine – cel puțin, așa eram eu înainte. În mândria noastră, presupunem că modul nostru de a fi și de a acționa este corect și că toți ceilalți oameni din univers ar trebui să

facă totul ca noi. Această atitudine e cea care cauzează majoritatea divorțurilor și stricarea relațiilor din familii și din viață în general.

Primul pas spre smerenie trebuie să fie recunoașterea faptului că probabil că la noi e mai degrabă problema decât la oamenii pe care îi judecăm. Însă noi nu ne vedem defectele din cauză că suntem mai preocupați de defectele pe care credem că le-am detectat la ceilalți. Avem tendința de a ne căuta scuze când nu ne comportăm tocmai potrivit, dar nu le oferim aceeași îndurare și celorlalți.

Unul dintre cele mai puternice șocuri l-am avut când Dumnezeu mi-a făcut cunoștință cu mine însămi!

Unul dintre cele mai puternice șocuri l-am avut când Dumnezeu mi-a făcut cunoștință cu mine însămi! Într-o zi, mă rugam ca Dave să se schimbe, când Dumnezeu mi-a întrerupt rugăciunea. Vă puteți închipui: eu încercam să mă rog, iar Dumnezeu m-a întrerupt! Gândindu-mă la asta acum, mi-e jenă de cât de ridicolă am fost, dar, atunci, nu aveam deloc habar. Dumnezeu m-a întrerupt în timp ce mă rugam pentru Dave și mi-a spus că nu Dave era problema în relația noastră, ci eu eram. Am rămas șocată! În următoarele trei zile, Dumnezeu mi-a arătat cum era traiul cu mine. Mi-a arătat cât de egoistă și manipuloare eram, cât de dificilă, și că nu mă mulțumeam decât dacă se făcea totul cum voiam eu. Am plâns mare parte din cele trei zile, dar acela a fost începutul unor schimbări serioase din viața mea.

PUTEREA MILEI

Mila e întotdeauna mai puternică decât judecata (vezi Iacov 2:13). Altfel spus, mila este mai importantă decât judecata. Mă îndoiesc că vreunul dintre noi poate da dovadă de mai multă milă față de ceilalți dacă nu și-a dat seama de propria slăbiciune și de propriile greșeli. Când ne dăm seama de câtă milă avem parte de

la Dumnezeu în fiecare zi, abia atunci ne arătăm și noi mai miloși față de ceilalți. Iată o povestire drăguță despre un rege care nu înțelegea mila și un grădinar care o înțelegea:

Un rege avea o livadă mare. Avea o mulțime de pomi fructiferi plantați acolo. El a angajat un grădinar priceput ca să aibă grijă de pomii fructiferi.

În fiecare zi, grădinarul aduna într-un coș fructele coapte și zemoase din felurii pomi fructiferi. În fiecare zi, când curtea regală se aduna, grădinarul îi ducea regelui fructele.

Într-o zi, grădinarul a cules niște cireșe și i le-a dus regelui. Regele era prost dispus. Când a ales o cireșă ca să o guste, i s-a părut acră. Astfel că și-a vărsat mânia pe grădinar. Mânios, a aruncat cu o cireșă în acesta. Cireșa l-a lovit în frunte, dar grădinarul a spus: „Dumnezeu e milostiv!”

Regele l-a întrebat: „Probabil ești rănit și supărat, dar tu spui că Dumnezeu e milostiv. De ce?”

Grădinarul i-a răspuns: „Maiestate, astăzi voiam să vă aduc ananas, dar m-am răzgândit. Dacă ați fi aruncat cu un ananas în mine, aș fi fost rănit foarte grav. Dumnezeu a fost milostiv și m-a făcut să mă răzgândesc.”

E clar că grădinarul învățase să se încreadă în Dumnezeu chiar și atunci când situația părea nedreaptă. Lucrurile pot fi întotdeauna mult mai rele decât sunt și chiar așa ar fi, dacă Dumnezeu nu ar fi milostiv!

Nu ne trebuie alt motiv să fim miloși față de ceilalți decât faptul că și Dumnezeu a fost și este în continuare milostiv cu noi. El Se așteaptă ca și noi să le oferim celorlalți ceea ce ne oferă El nouă cu generozitate. El ne iartă și Se așteaptă ca și noi să iertăm, ne iubește necondiționat și Se așteaptă ca și noi să-i iubim la fel pe ceilalți, iar atunci când e îndurător față de eșecurile noastre, Se

așteaptă ca și noi să fim îndurători cu ceilalți. Dumnezeu nu Se așteaptă ca noi să oferim ceea ce nu avem, astfel că ne echipează cu fiecare lucru bun care ne trebuie pentru ca să ne putem bucura de viețile noastre și să fim buni reprezentanți ai Săi. Probabil că regele nemilos s-a gândit mult la atitudinea milostivă a grădinarului! Oamenii rămân uimiți atunci când suntem milostivi față de ei, mai ales atunci când sunt convingși că merită să fie pedepsiți.

Vă sugerez ca, timp de câteva minute, să vă gândiți dacă nu e cineva în viața voastră căruia trebuie să-i dați dovadă de milă. Mila este un dar. Aceasta nu poate fi câștigată sau meritată, dar, atunci când e oferită de bunăvoie, oamenii ajung să cunoască puterea iubirii lui Dumnezeu într-un mod practic care, adesea, îi schimbă.

Dumnezeu ne-a dat mie și lui Dave harul de a-l ierta pe tatăl meu fiindcă m-a abuzat sexual în copilărie, iar atunci când el era bătrân, i-am arătat milă, având grijă de el până a murit. Țin minte când ne-a spus: „majoritatea oamenilor ar fi vrut să mă omoare pentru ceea ce am făcut, dar voi ați fost mereu buni cu mine!” El l-a primit pe Isus cu trei ani înainte de a muri, iar eu sunt recunoscătoare pentru acest lucru. Dumnezeu i-a arătat milă prin intermediul nostru. Dumnezeu lucrează prin și în parteneriat cu oamenii, El vrând să ne folosească pe toți în mod regulat. În lume există foarte mulți oameni care sunt rătăciți și suferinzi. Poate că au încercat vreo religie, dar au rămas dezamăgiți, însă, după ce Îl vor cunoaște pe Isus, nu vor mai fi la fel niciodată. Poate că va atinge pe cineva din viața ta numai prin exemplul oferit de tine. Ar trebui să le arătăm oamenilor cum este Isus cu adevărat în loc să încercăm numai să le spunem. Cuvintele pot fi ieftine și lipsite de putere dacă nu sunt susținute de o acțiune.

De-a lungul anilor, am văzut cum mulți oameni au încercat să-l convingă pe tatăl meu să-și schimbe comportamentul, fiindcă el a fost rău și violent mare parte din viață, dar oricât i-ar fi vorbit cineva, nu l-a ajutat cu nimic. Însă, când a cunoscut îndurarea

lui Dumnezeu, inima împietrită a început să i se înmoaie, iar Dumnezeu a reușit astfel să-l schimbe. După ce L-a primit pe Isus ca Mântuitor al său și s-a botezat, s-a schimbat cu adevărat. Apoi a mai trăit numai trei ani, dar, din fericire, acum e în Cer.

LIBERA ALEGERE

Dumnezeu nu îi obligă pe oameni să facă lucruri care sunt împotriva voinței lor, așa că nici noi nu ar trebui să o facem. Nu e greșit să încercăm să convingem pe cineva cu privire la un comportament nepotrivit din viața sa care îi poate dăuna lui, ție sau altora, dar, dacă nu acceptă ce i se spune, atunci ne irosim timpul încercând să-l convingem să se schimbe. Am asistat la schimbări uimitoare la anumiți oameni de-a lungul anilor, dar niciodată nu s-a datorat faptului că aș fi reușit eu să-i conving să se schimbe. Dumnezeu a făcut toate modificările în timp ce noi ne-am rugat!

Biblia spune că dacă o femeie are un soț nemântuit, l-ar putea convinge printr-o atitudine evlavioasă, nu prin ceea ce rostește (vezi 1 Petru 3:1). Sunt sigură că, atunci când o femeie încearcă să-și convingă soțul să se schimbe, el devine tot mai hotărât și mai îndărătnic să nu se schimbe! Dumnezeu Se pricepe mult mai bine să-i convingă pe oameni să facă sau să nu facă ceva, mult mai bine decât oricare dintre noi.

Ia decizia de a te ruga în loc să încerci să-i schimbi pe oameni și vei obține rezultate mult mai bune.

ÎNGÂMFAREA

Despre păcatul îngâmfariei auzim destul de rar, dar ar trebui să auzim mai des despre el. Îngâmfarea vine dintr-o inimă plină de mândrie, iar cineva care face presupuneri ajunge să ia decizii pe care nu are autoritatea să le ia și face lucruri pe care nu are permisiunea să le facă.

Un angajat îngâmfat nu prea ajunge să fie promovată, un copil îngâmfat își pierde privilegiile, iar un credincios îngâmfat va trebui să-și revizuiască atitudinea înainte de a putea fi folosit cu eficiență în lucrarea Domnului. Atunci când luăm singuri decizii, excluzându-L pe Dumnezeu, dăm dovadă de îngâmfare.

Ascultați, acum, voi care ziceți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie și vom câștiga” și nu știți [absolut deloc] ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți [cu adevărat] decât un abur [o dâră de fum, o ceață], care se arată puțin și apoi pierе [în eter]. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.” Pe când acum vă fâliți [pe nedrept] cu laudăroșiile voastre! Orice laudă de felul acesta este rea.

Iacov 4:13-16, Biblia amplificată

A acționa fără acordul lui Dumnezeu, fără a te ruga și a te încrede în El să te călăuzească nu e deloc ceva apreciat în cer! Acest lucru dovedește o atitudine mândră care trebuie îndreptată.

A decide că o persoană trebuie să se schimbe și apoi a încerca să o schimbi dă dovadă de îngâmfare. De aceea, recomand ca, și atunci când ne rugăm ca Dumnezeu să schimbe pe cineva, să o facem cu smerenie, înțelegând că și noi trebuie să schimbăm o mulțime de lucruri la noi înșine.

Mă bucur când Dumnezeu are răbdare cu mine, dar, de nenumărate ori, am pus la îndoială răbdarea pe care le-o arată altora. Nu înțelegem întotdeauna de ce nu îi schimbă Dumnezeu pe cei care ne tratează urât. Conform spuselor lui Pavel, Dumnezeu e milostiv cu oamenii și amână să îi pedepsească pentru a-i face să se căiască (vezi Romani 2:4). Dacă Dumnezeu poate fi milostiv, tolerând comportamentul nepotrivit în încercarea de a face persoana

respectivă să se căiască, atunci poate ar trebui să facem și noi la fel.

Mai demult, am avut un angajator care nu își trata angajații cum trebuie. Nu le aprecia deloc efortul, nu îi plătea după merit, se grăbea să le corecteze chiar și cea mai mică greșeală și nici nu era respectuos deloc. Fiind creștin, ar fi trebuit să știe mai bine cum să se comporte, și, recunosc, deseori mă întrebam de ce îi trecea Dumnezeu cu vederea comportamentul nepotrivit în loc să facă ceva ca să-l oprească. Numai oamenii îngâmfați se îndoiesc de Dumnezeu! Ar fi fost mai bine dacă m-aș fi rugat astfel: „Doamne, știi că încerci să Te ocupi de cutare și mă rog să Te asculte și să facă ce e bine. Pe mine mă rănește, dar știi că, prin comportamentul său, pe Tine Te rănește și mai tare. Ți mulțumesc, Doamne, că ești extrem de răbdător cu noi toți.”

Din păcate, acel om nu s-a schimbat până când Dumnezeu nu S-a ocupat serios de el. Drept urmare, viața lui nu a fost deloc cum ar fi putut fi dacă L-ar fi ascultat pe Dumnezeu. Mă întristez când mă gândesc la asta, și acum îmi doresc să fi petrecut mai mult timp rugându-mă pentru acel om în loc să stau supărată pe el din cauza felului în care mă trata.

Când oamenii din viața ta nu trăiesc așa cum ar trebui, iar prin comportamentul lor vă rănesc pe tine și pe alții, nu uita să te rogi constant pentru ei. Roagă-te să asculte de Dumnezeu până nu e prea târziu. O astfel de atitudine milostivă este mult mai bună decât una critică! Dietrich Bonhoeffer a spus: „Când îi judecăm pe ceilalți devenim orbi față de propriul nostru rău și față de îndurarea la care ceilalți au același drept ca și noi.”¹¹

Vom avea parte de mai multă pace în viețile noastre dacă ne rugăm pentru ceilalți în loc să încercăm să îi schimbăm, iar Dumnezeu va face ceea ce numai El poate face. Cât așteptăm să aibă loc schimbările dorite în viață, ar trebui să facem tot ce ne-a cerut Dumnezeu. Trebuie să fim maleabili în mâinile Sale și să-L invităm să ne facă niște vase demne de a fi folosite de El.

Capitolul 21

Când ai de-a face cu îndoiala

Nu cumva să sapi cu îndoială ceea ce ai plantat cu credință!

Elizabeth Elliott

Ar fi ușor să ne încredem în Dumnezeu dacă nu ne-ar da târcoale îndoiala, dar, fiindcă o face, trebuie să învățăm să-i ținem piept. E ușor să-ți dorești să nu ai parte de împotriviri niciodată, dar nu e deloc ceva realist. Ce bine ar fi dacă nu ar exista ispite, teamă și îndoială! Însă acestea există, dar nu trebuie să devină o problemă, așa cum le permitem noi deseori să devină. Dumnezeu ne spune să credem și să nu ne îndoim, dar nu ne spune că îndoiala nu-și va face apariția niciodată. El ne spune numai să nu ne îndoim fiindcă știe că îndoiala va apărea, așa că vrea să fim pregătiți să ne împotrivim acesteia rapid atunci când apare.

De curând, am fost invitată la o emisiune în care trebuia să răspund la întrebările telespectatorilor referitoare la încredere. O femeie a trimis o întrebare despre îndoială pe site-ul nostru. Ea spunea că încerca să se încreadă în Dumnezeu, dorea să se încreadă în Dumnezeu, dar nu reușea să scape de îndoiala care îi dădea târcoale, așa că mă întreba ce putea face.

Poate că și tu te întrebi același lucru; știi sigur că eu am făcut-o la un moment dat. Adevărul este că nu avem cum să împiedicăm îndoiala să-și facă apariția, încercând să ne fure credința și încrederea în Dumnezeu. Însă, atunci când apare îndoiala, putem alege să nu ne lăsăm afectați de ea. Putem învăța să ne îndoim de îndoielile noastre!

Când Dumnezeu ne spune să nu facem ceva, nu ne spune că nu vom fi tentați niciodată să o facem sau că nu vom *simți* să o facem sau că nu va trebuie să rezistăm tentației de a o face. El ne spune chiar contrariul. De ce ne-ar spune „nu te teme”, dacă nu am avea și oportunitatea de a ne teme? De ce ne-ar spune să nu cădem în ispită dacă nu am fi ispitiți? De ce ne-ar spune să nu ne îndoim dacă nu am avea oportunitatea de a ne îndoii?

**Putem învăța să ne
îndoim de îndoielile
noastre!**

Îndoiala își va face apariția, dar noi nu trebuie să o lăsăm să ne facă să ne îndoim cu privire la promisiunile lui Dumnezeu.

UN EXEMPLU BIBLIC

Avraam e cel mai bun exemplu la care mă pot gândi atunci când vrem să vedem cum tratează îndoiala un om care are o relație cu Dumnezeu. Dumnezeu îi promisese lui Avraam că el și Sara vor avea un copil. Situația lui din lumea naturală făcea imposibil acest lucru, fiindcă niciunul nu mai era la vârsta la care să poată face copii. Conform Scripturii, Avraam nu avea nici un motiv să spera la asta, dar el a sperat bazându-se pe credință (vezi Romani 4:18).

Cu toate că s-a gândit la impotența corpului său și la infertilitatea Sarei, Avraam tot a rămas neclintit în credința lui (vezi Romani 4:19). Necredința și neîncrederea nu l-au făcut să se clatine (să pună la îndoială) cu privire la promisiunea lui Dumnezeu, deoarece el a fost întărit atunci când l-a preamărit pe Dumnezeu (vezi Romani 4:20). Promisiunea lui Dumnezeu făcută lui Avraam și Sarei s-a împlinit, chiar dacă a durat ceva mai mult decât au crezut ei la început că va dura.

Îmi pot închipui numai cum îndoiala a încercat să-i împiedice pe cei despre care citim în Biblie să înainteze alături de Dumnezeu. Biblia e plină de exemple de oameni care s-au încrezut în

Dumnezeu chiar dacă au avut parte de împotriviri, greutăți și, uneori, chiar și un tratament nedrept. Cu siguranță că îndoiala i-a dat târcoale lui Iosif pe când el se afla în închisoare pentru o infracțiune pe care nu o comisese el, sau Esterei, când se pregătea să se înfățișeze regelui, cu toate că nu fusese invitată, cu toate că acest lucru se pedepsea cu moartea; sau lui Pavel, când călătorea pentru a transmite Evanghelia lui Hristos, el confruntându-se apoi cu persecuția, închisoarea, bătăile, foamea și alte greutăți. Însă toți acești oameni au văzut loialitatea lui Dumnezeu, astfel că ei au luptat lupta cea bună a credinței.

ÎNȚELEGEREA ÎMPOTRIVIRII

De curând, mi-am dat seama că a fi eliberat de ceva prin îndurarea lui Dumnezeu nu înseamnă întotdeauna că acel lucru și dispare. Chiar dacă am scăpat de trecutul nostru dureros, e posibil ca acesta să ne mai dea târcoale câteodată. Chiar dacă am scăpat de teamă, aceasta poate reapărea în momente inoportune numai ca să vadă dacă nu poate reintra în viețile noastre.

În Luca 4 apare o relatare despre Isus, care a fost condus de către Duhul Sfânt în pustiu pentru a fi ispitit de diavol. În timpul celor 40 de zile cât a stat acolo, El a fost supus mai multor ispite, rezistând cu stoicism în fața tuturor. Însă Biblia spune că, după ce s-au terminat ispitele, diavolul s-a îndepărtat, așteptând un alt moment oportun (vezi Luca 4:13). Altfel spus, Isus a câștigat bătălia, dar aveau să mai fie și alte bătălii. El urma să aibă parte de împotrivire!

Provocările de care avem parte ne testează credința în Dumnezeu. Aceasta e testată în cuptorul suferinței, dar, din fericire, iese apoi de acolo puternică și de nedistrus. Îndoiala, frica și îngrijorarea fac parte din împotrivire. Odată cu oportunitatea apare și împotrivirea (vezi 1 Corinteni 16:9). Pavel a spus că, de câte ori voia să facă bine, își făcea apariția și răul (vezi Romani 7:21). Nu trebuie să îl lăsăm să ne înfrângă credința, dar tot va veni!

Împotrivirea apare sub mai multe forme, dar, oricum ar apărea, scopul său e să ne facă să renunțăm la speranța de a primi ceea ce ne-a promis Dumnezeu.

Oameni care ni se împotrivesc:

În timp ce căutăm să împlinim voia Domnului, e posibil să dăm și peste oameni care ni se vor împotrivi. Apostolii au avut parte de împotrivire din partea liderilor religioși și a romanilor neîncetat. Chiar și Isus S-a confruntat cu împotrivire din partea celor care L-au respins și L-au disprețuit. Aceștia L-au acuzat pe nedrept, L-au criticat și L-au batjocorit, dar El S-a preocupat numai să împlinească voia Tatălui Său. Uneori, cei care ni se împotrivesc sunt tocmai cei pe care ne bazam să ne încurajeze, iar când se întâmplă acest lucru, este nespus de dureros. Chiar frații lui Isus Îl credeau pe Acesta nebun, rușinându-se să fie văzuți în compania Sa.

Circumstanțe care ni se împotrivesc:

Ne-am găsit cu toții în situații potrivnice, care ne-au împiedicat să ne împlinim scopul. Mai demult, timp de o lună, am făcut o listă cu lucrurile care mi se întâmplau pe parcursul fiecărei zile, lucruri neașteptate, frustrante și care îmi consumau timpul și energia. Pe atunci, încercam să termin o carte, pregătindu-mă pentru viitoarele conferințe, filmări sau emisiuni televizate și călătorii pentru a răspândi Evanghelia lui Isus Hristos. La sfârșitul celor 30 de zile, aveam o listă foarte lungă cu situații potrivnice, de la vărsarea unei băuturi energizante roșii pe o canapea albă, până la căderea pe scări.

Astfel de lucruri sunt destul de enervante, dar anumite circumstanțe sunt mult mai grave, solicitându-ne și mai mult atenția. Atunci când ceva ni se împotrivesc, ne împiedică să facem ceea ce vrem. Însă putem fi siguri că, atunci când încercăm să Îl urmăm pe Dumnezeu din toată inima, Satana va găsi o cale să ni se împotrivescă.

Sentimente și gânduri care ni se împotrivesc:

Pe lângă lucrurile tangibile pe care le-am menționat, de obicei, ne confruntăm și cu gânduri și sentimente potrivnice care vor să ne slăbească încrederea în Dumnezeu. Îndoiala este una dintre acestea. Mai putem enumera teama, neliniștea, frica, deznădejdea, îngrijorarea și multe altele. Însă putem fi încurajați să știm faptul că mulți dintre oamenii lui Dumnezeu de dinaintea noastră au mers mai departe, împlinind voia lui Dumnezeu și, prin harul Domnului nostru Isus Hristos, putem face și noi la fel.

Ar trebui să „vegheș și să ne rugăm”, după cum ni se spune să facem în Cuvântul lui Dumnezeu (vezi Matei 26:40-41; 1 Petru 4:7). Fiți atenți la lucrurile care vă stau în calea credinței și încercați să vă împiedice să Îl ascultați pe Dumnezeu. Recunoașteți-le și nu le permiteți să vă fure moștenirea oferită de Dumnezeu.

În ce privește îndoiala, nu uita că, dacă simți vreo urmă de îndoială, nu înseamnă că nu ai credință și nu te încrezi în Dumnezeu, ci înseamnă că Satana te ispitește ca să te împiedice să te încrezi în Dumnezeu, dar poți recunoaște imediat sursa îndoielii, înțelegând că nu trebuie să-i cedezi.

De exemplu, să spunem că am auzit că cineva m-a criticat, dar e vorba de cineva care i-a criticat pe mulți și această persoană nu știe prea multe despre mine. Nu trebuie să mă supăr din cauza acestei critici fiindcă știu de unde vine. La fel ar trebui să procedăm și atunci când sentimente și gânduri necuviincioase ne ispitesc ca să nu ne mai încredem în Dumnezeu. Isus le-a spus ucenicilor să se roage ca să nu cadă în ispită (vezi Luca 22:40). Desigur că aveau să fie ispitiți, dar ei puteau alege dacă cedau sau nu acesteia.

Pe mine m-a ajutat foarte mult să înțeleg că, doar fiindcă mă tem, nu înseamnă că sunt lașă și doar fiindcă mă îndoiesc, nu înseamnă că nu mă mai încred în Dumnezeu. Nu ne putem învinge dușmanul dacă nu îl recunoaștem! Îndoiala e prietenă cu teama, iar ambele sentimente sunt dușmanii noștri!

IGNORAREA ZGOMOTULUI

Ți s-a întâmplat vreodată să te supere un anumit zgomot și, ca să nu-l mai auzi, ai dat drumul la radio sau la televizor! Uneori, stau într-un apartament unde e, de obicei, liniște, dar o dată pe săptămână, seara, la un restaurant de pe stradă e o formație care cântă foarte tare un gen de muzică ce mie nu-mi place și care mă deranjează. Au un fel de zid glisant, așa că muzica se aude la fel de tare și înăuntru și afară. Mi-am dat seama că, dacă dau volumul la televizor puțin mai tare, se estompează sunetul muzicii.

Cred că un alt exemplu în acest sens e atunci când Avraam a învins îndoiala și necredința rugându-se la Dumnezeu. El a auzit și a simțit îndoiala, dar a ignorat zgomotul făcut de Satana oferind, în schimb, rugăciuni de preamărire.

Am auzit că un mod de a te închina este să relatezi despre un lucru bun făcut de Dumnezeu. Poate că, atunci când a simțit îndoiala, Avraam a început să o întrebe pe Sara dacă nu își amintea de momentul când își părăsiseră casa din Haran ca să Îl urmeze pe Dumnezeu, dar habar nu aveau unde voia El să îi ducă. Dumnezeu i-a condus, pas cu pas, și sunt sigură că și-au amintit numeroase relatări despre bunătatea lui Dumnezeu.

Eu și Dave facem la fel deseori. Ne place să vorbim despre începutul lucrării noastre, despre toate încercările prin care am trecut și despre cât de credincios e Dumnezeu. Când îmi amintesc de acele vremuri, mi-e greu să mă îndoiesc de Dumnezeu. Asta nu înseamnă că nu simt și eu îndoială, dar o ignor și recunosc sursa acesteia!

Dumnezeu nu ne-ar fi spus în Cuvântul Lui să nu ne îndoim dacă nu ar fi știut că îndoiala avea să ne atace credința. Îndoiala este unealta diavolului care să ne împiedice să facem ceea ce vrea Dumnezeu să facem și să avem ceea ce vrea El să avem.

Când Isus Se ducea să vindece fiica grav bolnavă a unui om, a fost oprit pe drum de alți oameni care I-au cerut să îi vindece și

pe ei. El S-a oprit să îi ajute și, la un moment dat, în timp ce El Se ocupa de un om bolnav, slujitorul celui cu fiica bolnavă a venit să le spună că nu mai era nevoie de ei fiindcă fiica acelui om murise. Scriptura spune că Isus a auzit, dar a ignorat spusele slujitorului, spunându-i acelui om să nu înceteze să creadă (vezi Marcu 5:22-43). După cum se vede, chiar și Isus a trebuit să ignore niște vești care puteau provoca îndoială. El a fost ispitit așa cum suntem și noi, dar El nu a păcătuit niciodată (vezi Evrei 4:15).

NICIODATĂ FĂRĂ O CALE

În *Vine's Expository Dictionary of New Testament Words*, „îndoială” e definit parțial ca „a fi fără cale” sau „a fi fără resurse”. Însă niciodată nu rămânem fără nicio cale deoarece Isus este Calea (vezi Ioan 14:6). Poate că nu vedem calea, dar tocmai atunci trebuie să ne încredem în Dumnezeu. Credința și încrederea sunt rezervate tocmai pentru acele momente din viață când nu știm ce să facem sau nu avem nici un fel de resurse. Isus nu este numai Calea, El este și Sursa noastră! El ne va oferi întotdeauna ceea ce avem nevoie.

Oamenii vă vor spune că „nu există nicio cale”, sau chiar și diavolul poate vă va șopti că nu există „nicio cale”, dar nu uitați: „Calea” trăiește în voi și e cu voi mereu! Vreți să aveți încredere în El până veți obține victoria?

Acum 40 de ani, când Dumnezeu m-a chemat să Îi răspândesc mesajul, lucram câte 40 de ore pe săptămână, pe lângă faptul că eram soție și mamă. Din cauza programului meu aglomerat, nu mai aveam timp să studiez Biblia cum trebuie pentru a-mi pregăti predicile pe care le țineam la studiul nostru biblic săptămânal.

Am avut un puternic sentiment că trebuia să fac un pas uriaș al credinței și să demisionez pentru a putea petrece mai mult timp studiind Cuvântul lui Dumnezeu. Dave a fost de acord, așa că am

renunțat la slujbă și la venitul oferit de aceasta. Facturile noastre erau puțin mai mari decât venitul lui Dave în fiecare lună și țin minte că începeau să-mi dea târcoale îndoiala și teama, spunându-mi că Dumnezeu nu avea să-mi poarte de grijă și că luasem o decizie greșită când renunțasem la slujbă.

În inima mea, simțeam că făcusem ce trebuia, dar mintea mea mă tot contrazicea. Eram atât de chinuită de aceste contradicții încât ajunsesem să fiu nefericită. Apoi, într-o dimineață, în timp ce mergeam prin casă, Dumnezeu i-a spus inimii mele: „Fie alegi să îți porți singură de grijă, trăind cu teamă și îndoială, fie ai încredere că Eu Mă voi îngriji de tine în moduri miraculoase.” Eram la o răscruce pe calea credinței mele; trebuia să încetez să am îndoieli și să decid dacă voiam să mă încred în Dumnezeu sau nu.

Dumnezeu mi-a dat harul de a avea încredere, iar timp de șase ani, am văzut cum El S-a îngrijit de noi lună de lună în moduri uimitoare. Credința mea a crescut pe durata acelor ani, iar eu am învățat din proprie experiență că Dumnezeu este loial. Și acum îmi mai amintesc de acei ani și mă bucur că am trecut prin ei fiindcă m-au ajutat să mă apropii de Dumnezeu mai mult ca oricând.

Dacă simți că Dumnezeu te pune să faci ceva, dar, de îndată ce pășești prin credință, ești atacat de îndoială, să nu te miri, căci credința îți este testată și, chiar dacă e greu, e un lucru bun. Cu cât mai mult înveți să te încrezi în Dumnezeu prin intermediul experiențelor, cu atât mai ușor îți e apoi să o faci. Îi vei descoperi loialitatea prin moduri noi și, de fiecare dată, vei deveni tot mai puternic.

Am auzit o dată că îndoiala ucide mai multe visuri decât o va face eșecul vreodată. Nu lăsa ca îndoiala să-ți deturneze credința. Recunoaște îndoiala, dar ignor-o prin credință!

Capitolul 22

Ce experiență ai?

Ferice de [binecuvântat, norocos, de invidiat e] omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere [din Cuvântul lui Dumnezeu și din experiența de viață]!

Proverbele 3:13, Biblia amplificată

Dacă ai fost vreodată la un interviu pentru o slujbă, o întrebare pe care ți-a adresat-o cel care te-a intervievat este, probabil: „Aveți experiență?” Dacă răspunsul tău a fost afirmativ, probabil că următoarea întrebare a fost: „Ce experiență aveți?” Chiar dacă ai o diplomă de absolvire a colegiului într-un anumit domeniu în care vrei să lucrezi, uneori, educația nu îți este de ajuns. Oricât am crede că știm, dacă nu ne sunt testate cunoștințele, atunci nu avem nicio dovadă cu privire la cum ne vom descurca într-o anumită slujbă.

Dumnezeu caută același lucru atunci când vrea să ne folosească spre slava Sa și pentru a-Și împlini scopurile pe pământ. Când Moise a avut nevoie de ajutor ca să-i conducă pe israeliți, îndrumat fiind de Dumnezeu, el le-a oferit următoarele instrucțiuni oamenilor:

Luați din semințiile voastre niște bărbați înțelepți, pricepuți și cunoscuți și-i voi pune în fruntea voastră.

Deuteronomul 1:13

După cum se observă, pe lista cerințelor nu e menționat deloc talentul! O persoană poate avea un talent înnăscut într-un anumit domeniu, dar, pentru a fi un bun de preț, are nevoie și de

înțelepciune, pricepere și experiență. Moise căuta bărbați care să aibă ceva experiență înainte de a-i pune în poziții de conducere.

Când am început să clădim lucrarea pe care ne-a spus Dumnezeu să o clădim, am avut nevoie și de oameni care să ne ajute. În timp ce vorbeam cu pastorul meu despre anumite nevoi, el mi-a spus: „Joyce, nu uita că nu cunoști pe cineva cu adevărat până nu ai văzut cum se comportă în diferite situații.” De ce? Deoarece nimeni nu știe cum se va descurca o persoană până când nu îi sunt testate caracterul și cunoștințele. Nici măcar noi înșine nu știm cum vom reacționa până când nu vom trece prin diferite provocări în viață.

E ușor să spunem sau să credem că avem încredere în Dumnezeu, dar chiar o facem atunci când e nevoie? În timp ce scriam această carte despre încrederea în Dumnezeu, am trecut printr-o provocare dureroasă și îndelungată. În acea perioadă, am putut avea încredere că Dumnezeu Se va ocupa de situație deoarece aveam mulți ani de experiență cu El și Îi văzusem loialitatea de nenumărate ori manifestându-se.

Chiar dacă citim o carte despre încrederea în Dumnezeu, tot avem nevoie de experiență pentru a deveni buni în acest domeniu. Fiindcă predic din Cuvântul lui Dumnezeu, încerc să le spun oamenilor că doar dacă aud sau citesc ceva nu e suficient. Trebuie să și punem în aplicare cele învățate, căci, prin asta, învățăm mai mult decât prin cunoașterea dobândită în urma studiului.

ISUS AVEA EXPERIENȚĂ

În Evrei 5:8-9 (Biblia amplificată) scrie că, chiar dacă Isus e Fiul lui Dumnezeu, a învățat [în mod activ, special] să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și, după ce a fost făcut desăvârșit [experiența Sa s-a încheiat], S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice.

Chiar și Isus a fost pregătit să facă ceea ce voia Dumnezeu ca El să facă prin facerea anumitor lucruri și căpătarea experienței. Nu știi ce credeți voi, dar mie mi se pare foarte încurajator! Asta mă ajută să înțeleg că învățăm din mers. Poate că, fiind tineri creștini, ne e greu să ne încredem în Dumnezeu, dar, odată cu trecerea anilor, iar credința ne e pusă la încercare, vom afla că ne putem încrede în Dumnezeu. Cunoașterea bazată pe cunoștințele mentale reprezintă doar un nivel al cunoașterii, pe când cunoașterea bazată pe experiență este mult mai profundă.

Cunoașterea bazată pe cunoștințele mentale reprezintă doar un nivel al cunoașterii, pe când cunoașterea bazată pe experiență este mult mai profundă.

Avem nevoie de educație (Cuvântul Domnului), dar avem nevoie și de revelație și cred că aceasta se dobândește atunci când cunoașterea ne este testată, iar noi am experimentat deja bunătatea și loialitatea lui Dumnezeu în situații personale.

În timp ce îi îndruma și încuraja pe corinteni, apostolul Pavel le-a spus că niciodată nu vor avea parte de împotriviri pe care să nu le poată depăși; Dumnezeu oferă mereu o cale de ieșire, deoarece El Își respectă Cuvântul (vezi 1 Corinteni 10:13). Cred că Pavel vorbea din proprie experiență. Când s-a încrezut în Dumnezeu, a trecut prin numeroase situații dificile, dar, de fiecare dată, a văzut cum Dumnezeu l-a scăpat sau i-a dat puterea să treacă prin tot cu o atitudine victorioasă.

De curând, în timpul unei sesiuni de răspunsuri și întrebări pe care am făcut-o despre încrederea în Dumnezeu, o femeie a întrebat: „Cum să am încredere în Dumnezeu când, în trecut, am avut încredere în El, dar nu m-a ajutat?” Acum 20 de ani, poate mi-ar fi fost greu să îi răspund, dar, după 40 de ani de experiență cu Dumnezeu, cunoșteam deja răspunsul. I-am spus: „Dacă ai avut

încredere în Dumnezeu ca să primești ceva, dar nu s-a întâmplat așa, atunci înseamnă că ai avut încredere ca El să-ți dea ceva ce nu era în planul Său.” O persoană matură în credință se poate încrede în Dumnezeu *pentru* ceva, dar, dacă nu primește acel lucru, continuă să se încreadă în Dumnezeu. Aceștia au încredere că, dacă ar fi cerut ceva după voia Domnului, cu siguranță ar fi primit, așa că înțeleg că dacă ceea ce au cerut nu e după voia Domnului, atunci cu siguranță le e mai bine fără acel lucru. Astfel, pot învăța să Îi mulțumească Domnului că nu au primit ceea ce-și doreau! Ei nu se încred în Dumnezeu numai *pentru* anumite lucruri, ci *prin* anumite lucruri.

Iată ce a spus Pavel:

Dorim [cu putere și sincer] însă ca fiecare din voi să arate aceeași râvnă [și sinceritate tot timpul], ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde.

Evrei 6:11, Biblia amplificată

De fiecare dată când ne încredem în Dumnezeu atunci când trecem prin greutăți, sau când avem vreo nevoie, cu fiecare dată devine tot mai ușor. Încet-încet (uneori, extrem de încet), învățăm să ne încredem în Dumnezeu, așa că nu vă descurajați dacă nu simțiți că acum sunteți la nivelul de încredere la care ar trebui să fiți.

ȘCOALA VIEȚII

Ne aflăm la școala vieții și învățăm tot mai mult pe măsură ce ne continuăm călătoria. Psalmistul David a vorbit deseori despre cei care au experiență cu Dumnezeu. El a spus că cei care au experiență cu îndurarea lui Dumnezeu se vor baza și vor avea încredere în El (vezi Psalmul 9:10). Când experimentăm bunătatea, blândețea, îndurarea, iubirea necondiționată și generozitatea lui Dumnezeu, ajungem să credem că putem avea încredere în El în orice situație. Chiar dacă nu ne dă ceea ce am sperat să primim, în cele din urmă, vom vedea că El ne dă întotdeauna ce e mai bun pentru noi.

Doar fiindcă nu înțelegem de ce face Dumnezeu lucrurile într-un anumit fel, nu înseamnă că metodele Sale nu sunt corecte. În cele din urmă, ajungem să înțelegem, chiar dacă ne ia o viață întreagă.

Oamenii spun adesea: „Aș vrea să mai fiu iar tânăr și să știu ce știu acum”, dar așa ceva e imposibil. Știm ceea ce știm numai fiindcă am trecut prin școala vieții.

Eu nu am putut să-mi pun viața în așteptare și să mă duc la școala biblică atunci când Dumnezeu m-a chemat să predic, dar am fost și încă sunt la școala vieții, unde am învățat multe lucruri pe care nu le-aș fi învățat la școală.

David a vorbit despre ceea ce el numea „experiențe sfinte” (vezi Psalmul 119:7). Îmi place această idee! Poate că noi nu am fi ales să trecem prin anumite lucruri, dar, în infinita înțelepciune a lui Dumnezeu, acestea au devenit „sfinte”. Altfel spus, sunt experiențe sfinte care ne ajută să-L cunoaștem pe Dumnezeu cu adevărat, dar și puterea învierii Sale.

În timpul celor șase ani în care Dumnezeu ne-a testat credința după ce am demisionat și a trebuit să ne bazăm în totalitate pe El, am crescut pe plan spiritual în moduri uimitoare. Nu e deloc calea pe care aș fi ales-o eu, dar, cu siguranță, a fost calea cea bună!

***Uneori, nu putem
învăța să facem ceva
decât atunci când nu
avem încotro.***

Îmi place să mă gândesc la modul în care a avut Dumnezeu grijă de israeliți în timp ce mergeau prin pustiu, trecând prin școala vieții. El i-a hrănit cu mană (o mâncare supranaturală), iar ei nu aveau habar de unde venea aceasta și nu aveau nicio dovadă, cu excepția promisiunii lui Dumnezeu, cum că aveau să o primească în ziua următoare, și în următoarea și tot așa. Ei chiar au trebuit să se încreadă în Dumnezeu în fiecare zi. Uneori, nu putem învăța să facem ceva decât atunci când nu avem încotro.

În timpul celor 40 de ani petrecuți în pustiu, hainele israeliților nu s-au învechit (vezi Deuteronomul 8:4). Nu au primit haine noi, ci acelea pe care le aveau au rezistat uimitor de mult timp. Dumnezeu a spus că îi testa ca să vadă dacă Îi ascultă poruncile sau nu. Încrederea trebuie pusă la încercare! Scopul Lui era să le ofere circumstanțe mult mai bune, dar, mai întâi, trebuia să-i învețe să depindă atât de mult de El, încât să nu-L uite niciodată după ce aveau să treacă prin toate acele lucruri alături de El (vezi Deuteronomul 8:2, 7, 11).

La școala vieții, am avut parte de trădare din partea celor pe care i-am crezut a fi prieteni buni, de respingerea membrilor familiei și a prietenilor atunci când nu au fost de acord cu alegerile mele de viață, de neînțelegeri, acuzații false, persecuții și alte evenimente dureroase. Însă am învățat și cât este de important să-i iert pe cei care m-au rănit, refuzând să fiu nefericită și mânioasă. Am învățat integritatea, excelența, pacea, răbdarea, autocontrolul, cum să-mi aleg prietenii potriviți, să-L pun pe Dumnezeu pe primul loc în viața mea, să apreciez oamenii și mii de alte lecții de viață. Majoritatea nu au fost ușor de învățat fiindcă a trebuit să trec printr-un test care, în cele din urmă, a devenit o experiență care îmi permite acum să mă încred în Dumnezeu mult mai ușor odată cu trecerea timpului.

CHIAR DEVINE MAI UȘOR

Cred că pot spune cu siguranță că a te încrede în Dumnezeu devine tot mai ușor, așa cum e și să trăiești cu El. Când alegem să ne „punem” încrederea în El și nu în altceva, învățăm și creștem în abilitatea de o face . Am văzut cum Dave trăiește cu o „ușurință sfântă” pe durata celor mai bine de 50 de ani de când suntem căsătoriți. La un moment dat, mă enerva faptul că viața părea să fie foarte ușoară pentru el, iar pentru mine părea să fie foarte grea, însă apoi mi-am dat seama că viața nu e

ușoară pentru niciunul dintre noi, dar că putem trăi cu o ușurință sfântă atunci când ne încredem în Dumnezeu în orice vreme, în orice lucru.

Dave pare să învețe ceva mai repede decât mine. Eu sunt puțin mai grea de cap și, de obicei, trebuie să am mai multe „experiențe sfinte” decât el înainte de a învăța. De foarte devreme în viață, el a învățat să-și lase grijile în seama lui Dumnezeu, permițându-I Domnului să aibă grijă de el. Țin minte că, în primii ani ai căsniciei noastre, atunci când aveam greutăți, el încerca să-mi spună că faptul că mă îngrijoram și eram supărată nu avea să schimbe nimic și că trebuia să mă încred în Dumnezeu. Chiar voiam să o fac, dar nu știam cum. Dacă îți e greu să te încrezi în Dumnezeu, te asigur că știu cum te simți, dar, din experiență, mai știu și că vei învăța pe parcurs. Nu te descuraja dacă uneori nu prea pari să ai credință; amintește-ți că, atunci când ne folosim dramul de credință, în timp, aceasta poate crește substanțial.

Atunci când s-au speriat în timpul unei furtuni, Isus le-a spus ucenicilor că aveau puțină credință (vezi Marcu 4:40). Însă, câțiva ani mai târziu, vedem cum aceiași oameni au dat dovadă de foarte multă credință în timp ce răspândeau Evanghelia lui Hristos în timpul unor persecuții extinse. Credința lor mică a devenit una foarte mare, la fel putându-ni-se întâmpla și nouă. Ei nu au învățat cum să aibă multă credință zăcând pe plajă într-o zi însorită, ci în timpul unui uragan! În timpul furtunii nu s-au încrezut în Dumnezeu, dar, apoi, au învățat să se încreadă în El în orice vreme, în orice lucru. Acești oameni se confruntau cu moartea în fiecare zi, dar au continuat să meargă mai departe fiindcă știau că se puteau încrede în Dumnezeu atât în viață, cât și în moarte!

Când Isus suferea pe cruce, când era aproape să-și dea ultima suflare, ultimele Sale cuvinte au exprimat încrederea. El a spus: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” (Luca 23:46)

Mă rog să învățăm cu toții să ne încredem în Dumnezeu până la ultima noastră suflare! A trăi o viață bazată pe încrederea în Dumnezeu este o viață plăcută care, însă, fără încrederea în El, ar putea fi nefericită. Încrederea este un dar puternic pe care ni l-a oferit Dumnezeu, așa că haideți să-l desfacem și să-l folosim oricând, în toate căile noastre.

Capitolul 23

Cum să te încredințezi cu totul lui Dumnezeu

Lumea încă nu a văzut ce poate face Dumnezeu printr-un om care I se încredințează pe deplin.

D. L. Moody

Oamenii par să aibă mereu ceva pentru care să se îngrijoreze, dar, în lucrarea noastră, sunt trei lucruri pentru care primim mai multe cereri de rugăciune decât pentru orice altceva: rugăciuni pentru copii și cei dragi, rugăciuni pentru finanțe și rugăciuni pentru sănătate și vindecare.

Îngrijorarea este inamicul încrederii în Dumnezeu, încercând neîncetat să ne fure credința și să ne mențină în starea de teamă. Numai printr-o credință statornică și încrederea în Dumnezeu vom reuși să avem viața pe care ne-o dorim, la fel ca pacea și bucuria la care visăm. Haideti să analizăm aceste trei domenii de îngrijorare, înțelegând că putem aplica principiile întâlnite aici în orice alt domeniu al vieții noastre.

1. ÎNGRIJORAREA PENTRU COPIII NOȘTRI

Cum vor ajunge? Suntem părinți buni? Cum să-i corectăm atunci când trebuie? Suntem prea stricți, sau nu suntem suficient de stricți? Când copiii noștri au probleme în anumite domenii ale vieții lor în adolescență sau în viața adultă, deseori ne întrebăm dacă nu cumva rădăcina problemelor lor o reprezintă anumite greșeli pe care le-am făcut noi în trecut. Diavolului îi place să îi încarce pe părinți cu o vinovăție falsă, care e inutilă și îi seacă de energie.

Eu și Dave avem patru copii adulți și 11 nepoți pe care i-am văzut luptându-se cu tot felul de probleme personale. Dumnezeu m-a învățat că rugăciunea este cel mai mare prieten al meu și cel mai bun ajutor pe care mă pot baza atunci când vreau să îi ajut cu problemele lor. Faptul că mă îngrijorez pentru ce se îngrijorează ei nu ne ajută nici pe ei, dar nici pe mine.

Atunci când ne vedem copiii sau alți oameni dragi că iau decizii rele, încercăm cu disperare să-i convingem să se răzgândească. Însă, de cele mai multe ori, chiar dacă avem soluția la problema cuiva, acea persoană nu vrea să ne asculte. Se pare că în special adolescenții și tinerii adulți au nevoie să facă propriile greșeli și să afle singuri ce anume e bine în viață și ce nu e bine.

Fiindcă eu și Dave avem atât de mulți nepoți, acum avem câte unul din fiecare categorie de vârstă, printre ei fiind și doi adolescenți, ambii având diferite probleme. Unul dintre ei se confruntă cu nesiguranță, care se manifestă în diferite feluri, în timp ce cealaltă își hrănește anxietatea fiindcă raționează constant și în exces, dar și fiindcă are un simț al falsei responsabilități.

La vârsta mea și cu experiența mea de viață, îmi e ușor să îmi dau seama care e rădăcina problemelor lor, dar lor nu le e deloc ușor fiindcă abia acum își deslușesc viața. Ei încearcă să se înțeleagă pe ei înșiși, încercând să-și capete independența, dar agățându-se uneori de metodele lor care uneori sunt copilărești.

Mai avem și alți nepoți adulți, pe care i-am văzut confruntându-se cu alte probleme, dar au ajuns apoi într-un loc sigur în viața lor; acum duc niște cuviincioase și rodnice. Unul dintre ei s-a confruntat cu mânia, altul, cu drogurile, altul cu răzvrătirea extremă și, privind în urmă, îmi dau seama că rugăciunea insistentă pentru ei a adus rezultate minunate în timp. Rugăciunea nu ar trebui să fie niciodată ultima soluție, ci ar trebui să fie primul lucru pe care îl facem atunci când avem probleme. Rugăciunea Îi

deschide ușa lui Dumnezeu să lucreze, iar acea ușă rămâne deschisă dacă vom continua să ne rugăm și să-I mulțumim lui Dumnezeu fiindcă Se ocupă de lucrurile și de oamenii pe care i-am încredințat Lui.

Cei patru copii ai noștri au avut și ei probleme, ca orice copil, dar acum sunt maturi, toți slujindu-L pe Dumnezeu, iar noi avem o minunată

***Rugăciunea Îi
deschide ușa lui
Dumnezeu să lucreze.***

prietenie cu ei și suntem foarte mândri de ei. Poate că și tu treci prin ceva cu copilul sau copiii tăi, iar îngrijorarea ta e provocată de probleme grave care au nevoie de atenția lui Dumnezeu. Părinții sunt tentați să se îngrijoreze. Vrem să ne ajutăm copiii! Vrem să îi scăpăm de probleme! Am vrea să luăm asupra noastră durerea prin care trec decât să îi vedem pe ei chinându-se. Așa a reacționat și iubirea lui Dumnezeu față de starea noastră păcătoasă și față de nefericirea provocată de aceasta, fiind, deci, normal ca noi, părinții, să simțim la fel. Însă nu ne putem scuti copiii de orice neplăcere în viață, iar uneori, din dragoste pentru ei, trebuie să îi lăsăm să suporte consecințele propriilor fapte. Ne putem încrede în ceea ce spune Scriptura în cartea Proverbele, care ne învață să ne instruiem copiii pe calea pe care ar trebui să o urmeze, iar atunci când vor fi mari, nu se vor îndepărta de aceasta (vezi Proverbele 22:6).

Chiar dacă vor rătăci pentru o vreme, copiii noștri tot vor fi atrași apoi să facă ce e bine dacă vom continua să ne rugăm pentru ei, oferindu-le un bun exemplu.

Cine e de vină?

Dacă ai un copil care se confruntă cu vreo problemă în viață, cine e de vină? Oare tu, ca părinte, ai făcut greșeli care i-au provocat acea problemă, sau e numai din cauza propriilor alegeri greșite? Să fie de vină prietenii pe care și-i i-au ales, sau societatea din care fac parte?

Cred că petrecem prea mult timp încercând să dăm vina pe cineva și nu suficient timp înțelegând că, indiferent cine e de vină, răspunsul îl găsim la Dumnezeu! Desigur că și eu am făcut greșeli cu copiii mei, dar sunt uimită că, totuși, am fost un părinte bun. Eu am crescut într-o familie extrem de dezbinată, ce mi-a oferit numai exemple greșite, dar Dumnezeu mi-a dat harul să-mi cresc copiii mult mai bine decât mi-aș fi putut închipui. Ambele mele fiice mi-au spus: „Mamă, ținând cont de modul în care ai fost crescută și de abuzul la care ai fost supusă, te-ai descurcat excelent cu creșterea noastră!”

Nu uitați, chiar dacă nu suntem părinți perfecți, Dumnezeu poate repara orice greșeală am fi făcut. Tot ce ne cere este să avem o inimă care se căiește și să ne rugăm sincer, încredințându-I lui problemele noastre ca să Se poată ocupa de ele.

Vă îndemn să nu cedați ispitei de a vă îngrijora pentru copiii voștri, ci, mai degrabă, să aveți încredere că Dumnezeu poate face cu ei ceea ce nu puteți face voi. Numai Dumnezeu poate schimba oamenii! Știu că e mult mai ușor de spus decât de făcut când vă recomand să nu vă îngrijorați pentru copiii voștri, dar vă asigur că Dumnezeu e loial și, chiar dacă nu putem controla alegerile celorlalți, rugăciunile noastre Îl pot invita pe Dumnezeu să lucreze în viețile lor. Pentru El, nicio problemă nu este prea dificilă.

Ne putem încredința copiii în mâna Domnului, iar El ne va călăuzi cum să-i creștem, lucrând cu ei pe tot parcursul vieții pentru a-i ține pe cărarea îngustă ce duce la viață, sau ne putem îngrijora pentru ei, temându-ne că vor suferi sau vor face alegeri greșite. Eu am încercat ambele variante și vă asigur că cea mai bună alegere este să-i încredințați lui Dumnezeu. Credința și încrederea ne sunt eliberate numai prin rugăciune și mărturisire. Rugați-vă pentru copiii voștri și spuneți pentru ce vă rugați. Când fac alegeri ce par să nu fie conforme voii lui Dumnezeu, nu încetați să vă încredeți în El. Nu limitați încrederea!

Ne putem ruga pentru copiii noștri și pentru alte persoane iubite așa cum s-a rugat apostolul Pavel pentru cei pe care îi iubea și cărora le slujea. Luați exemplul din Biblie despre cum să îi încredințați pe oameni în mâna lui Dumnezeu:

***Nu limitați
încrederea!***

Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu [vă las în grija Lui, în paza și îngrijirea Sa] și a Cuvântului harului Său [poruncilor, sfaturilor și promisiunile favorii Sale nemeritate], care vă poate zidi sufletește și vă poate da moștenirea [voastră de drept] împreună cu toți cei sfințiți [cei dedicați, curățați și cu sufletele transformate].

Faptele Apostolilor 20:32, Biblia amplificată

Iată un exemplu despre cum să rostești acest verset, dar făcându-l mai personal. Să zicem că cel pentru care vrei să te rogi se numește Sam, iar în loc să te îngrijezi pentru el, încercând poate să-l schimbi, ai ajuns să vrei să îl încredințezi în mâinile Domnului. O poți face spunând așa:

Tată, Ți-l încredințez Ție pe Sam. Îl las pe el în grija Ta și îl supun Cuvântului harului Tău. Am încredere că îl vei ține în siguranță, implicându-l într-o relație apropiată, personală, cu Tine.

De câte ori ești tentat să te îngrijezi pentru Sam, transformă îngrijorarea în rugăciune de mulțumire, având încredere că Dumnezeu lucrează în viața lui Sam.

Când am folosit această metodă, am văzut lucruri uimitoare petrecându-se în viețile copiilor mei. Uneori, am rostit versete specifice pentru vreunul dintre copiii mei luni întregi și am fost uimită să-L văd pe Dumnezeu lucrând. Mâna lui Dumnezeu nu poate fi mișcată de teamă și îngrijorare, ci de credință, încredere și dedicare.

2. ÎNGRIJORAREA PENTRU FINANȚE

Avem nevoie de bani ca să ne descurcăm în viață și se pare că niciodată nu avem destui! Din nou, soluția nu este să ne îngrijorăm. Dumnezeu ne învață să aducem zeciuială și ofrande în cămară (lucrarea Împărăției Sale), iar El va deschide ferestrele cerului și va revărsa binecuvântări. De asemenea, îl va muștra pe devorator de dragul nostru (vezi Maleahi 3:10-11). Nu ne putem aștepta să culegem ceva dacă nu am semănat nimic, astfel că, întâi de toate, trebuie să ne asigurăm că ne dăm zeciuiala, iar atunci putem fi siguri că ne putem înfățișa încrezători înaintea Domnului, rugându-ne cu îndrăzneală și așteptându-ne ca toate nevoile noastre să fie împlinite conform bogățiilor Sale (vezi Filipeni 4:19). De asemenea, trebuie să folosim cu înțelepciune finanțele de care dispunem.

Dumnezeu nu a promis să ne dea tot ce vrem, ci a promis că ne va împlini nevoile. Puteți cere tot ce vreți, iar El promite să ne îplinească dorințele inimii (vezi Psalmul 37:4), dar acele dorințe și cereri nu trebuie să fie numai dorințe trușești care nu ne vor aduce nici un beneficiu pe plan spiritual.

Am văzut cum Dumnezeu S-a îngrijit de noi timp de mulți ani, iar proviziile Sale au fost tot mai mari odată cu trecerea anilor, dar pot spune cu certitudine că am avut și mulți ani grei. Dumnezeu nu vrea să ne preocupăm excesiv de lucrurile materiale și, în înțelepciunea Sa, nu ne dă ceea ce ne dorim chiar acum pentru că are ceva mai bun. Nu uitați că o amânare nu e o negare, iar noi ar trebui să avem încredere în programarea Sa. Poate că Dumnezeu nu îți dă acum ceea ce crezi că vrei fiindcă are pregătit ceva mai bun pentru tine, un lucru pe care nu ești destul de înțelept să i-L ceri acum.

E nevoie să ne îngrijorăm mai puțin pentru finanțele noastre și să fim mai înțelepți în privința administrării acestora. Când ești înțelept, știi că poți fi mulțumit și mai târziu în viață, dar

societatea actuală ne constrânge să ne îndatorăm enorm oferindu-ne diferite metode de a cumpăra, dar de a amâna plățirea acestora. Acest lucru se numește credit și, cu cât mai multe credite avem, cu atât mai multe probleme financiare ne creăm. Când cumpărăm cu cardul de credit lucruri pe care nu ni le permitem, cheltuim astăzi profitul zilei de mâine, iar mâine nu vom mai avea decât suferință.

Vă îndemn cu iubire să fiți mai răbdători în așteptarea lucrurilor, în loc să căutați moduri de a obține chiar acum ceea ce vreți, orice ar însemna asta pentru viitorul vostru. Economisirea banilor pentru a putea plăti cash pentru anumite lucruri pe care le vrem e încă o opțiune pe care oamenii ar trebui să o ia în considerare, dar prea puțini o fac.

***Pacea e mult mai
de preț decât
posesiunile!***

Pacea e mult mai de preț decât posesiunile! Când avem datorii uriașe, nu mai avem pace deloc și putem avea și probleme relaționale. Când ne lipsesc finanțele, suntem stresați, iar, de obicei, ajungem să avem un comportament care ne cauzează probleme în relații. Dacă ești deja îngropat în datorii, nu am nicio soluție rapidă pentru tine, dar te asigur că, dacă Îi dăruiești lui Dumnezeu în mod constant, mai întâi de toate, iar apoi plătindu-ți în mod sistematic datoriile, dar încetând să mai cumperi lucruri care nu îți trebuie, vei scăpa de datorii și te vei bucura de libertate financiară.

***De cele mai multe ori,
problema noastră nu
e faptul că nu avem
destui bani, ci că
cheltuim mai mulți
bani decât avem!***

Întotdeauna există și excepții, dar, de cele mai multe ori, problema noastră nu e faptul că nu avem destui bani, ci că cheltuim mai mulți bani decât avem! Nu ar trebui să simți că ai dreptul să deții lucruri pentru care nu ai muncit. Fii răbdător și ai încredere că Dumnezeu îți va da ceea ce vrei la momentul potrivit!

3. ÎNGRIJORAREA PENTRU NOI ȘI PENTRU TOT CE NE PRIVEȘTE

Aceasta este, probabil, cea mai mare grijă din toată lumea. Avem tendința să ne îngrijorăm pentru sute de lucruri care ne privesc. Ne îngrijorăm pentru sănătatea noastră. Dacă primim un diagnostic grav de la un doctor, mintea ni se ocupă imediat cu gânduri despre ce se va întâmpla cu noi. Oare vom suferi? Oare vom muri? Cu toate că Dumnezeu ne-a oferit o tehnologie medicală extrem de competentă, să nu uităm că Isus e Cel care ne vindecă! El vrea să ne încredem în El și să-I urmăm sfatul cu privire la chestiuni legate de sănătatea noastră.

Cu cât îmbătrânesc, cu atât mai sănătoasă sunt fiindcă devin tot mai înțeleaptă cu privire la modul în care să-mi respect trupul pe care Dumnezeu mi l-a dat cu atâta bunăvoință. De exemplu, nu putem trăi într-o stare de stres continuă și să ne așteptăm să fim sănătoși. Când aveam 30 de ani, mereu mă simțeam rău, dar acum, la 70 de ani, mă simt excelent mare parte din timp! Atribui această schimbare pe seama adoptării unui mod de hrănire sănătos, a mișcării și a faptului că am învățat cum să trăiesc cu cât mai puțin stres, dar și să am încredere că Isus Își exercită puterea de vindecare în mine tot timpul. Nu trebuie să așteptăm să ne îmbolnăvim ca să cerem să fim vindecați! Avem privilegiul de a ne încrede în Dumnezeu să ne țină sănătoși, în loc să-I cerem să ne vindece numai când ne îmbolnăvim.

***Avem privilegiul
de a ne încrede în
Dumnezeu să ne țină
sănătoși, în loc să-I
cerem să ne vindece
numai când ne
îmbolnăvim.***

Lui Dumnezeu Îi place să aibă grijă de noi. Cuvântul Lui ne spune că pe El Îl preocupă tot ce ne preocupă și pe noi:

Domnul va sfârși ce a început pentru mine. Doamne, bunătatea Ta va ține în veci: nu părăsi lucrările mâinilor Tale.

Psalmul 138:8

Noi suntem creația Sa, copiii Săi, iar El a promis că va avea grijă de noi dacă Îi permitem să o facă. Unul dintre versetele mele preferate cu privire la încrederea în Dumnezeu se găsește în 1 Petru. Vă rog să citiți acest verset cu atenție!

Când era batjocorit [și insultat], nu răspundea la batjocori [și insulte] și, când era chinuit [și suferea], nu amenința [în semn de răzbunare], ci Se supunea [pe El și totul] dreptului Judecător.

1 Petru 2:23, Biblia amplificată

Acest verset însumează tot ce am vrut să spun în această carte. Ne putem încrede în Dumnezeu în orice vreme, în orice mod, atât pe noi înșine, cât și tot ce ne privește. El stăpânește tot ce Îi încredințăm. Oricum L-au tratat oamenii pe Isus, El nu a încercat să Se ocupe de El Însuși ci, în schimb, S-a încrezut mereu că Tatăl Său o va face.

Oare cât stres și nefericire nu creăm în viețile noastre, încercând să ne asigurăm că suntem tratați cum se cuvine și că nimeni nu profită de noi? Cred că mai mult decât ne putem închipui. Fiindcă ne apropiem de sfârșitul acestei cărți, vreau să vă întreb dacă nu cumva vă aflați într-un moment din viață în care sunteți dispuși să vă încredințați pe voi înșivă și tot ce vă preocupă lui Isus. Nu ați vrea să vă predați Lui, promițând să vă supuneți Lui de deplin în tot ce vă cere să faceți, așa cum aveți încredere în El să aibă grijă de voi?

CÂT DE MULT TE GÂNDEȘTI LA TINE?

Ne îngrijorăm întrebându-ne cine va avea grijă de noi și dacă acea persoană se va descurca. Dacă devenim dependenți de alții,

oare vom fi bine tratați? Ne îngrijorăm cu privire la ce cred ceilalți despre noi și ne întrebăm dacă le place de noi sau nu. Oare suntem pe placul celorlalți? Ce se va întâmpla în lume și cum ne va afecta? Oare ne vom pierde slujba dacă economia se prăbușește?

„Ce se va întâmpla cu mine?” e cea mai mare teamă pe care o avem, dar vestea bună este că putem scăpa chiar azi de această îngrijorare, știind că Dumnezeu va avea grijă de noi.

Cere-I lui Dumnezeu să te ajute să nu te mai gândești atât de mult la propria persoană, căci, cu cât mai puțin te gândești la tine, cu atât mai fericit vei fi. În timp ce te încrezi în Dumnezeu să aibă grijă de tine, nu uita să semeni o sămânță bună ajutându-i pe alții. De fiecare dată când ajuți pe cineva aflat la nevoie, semeni pentru o recoltă a ajutorului oferit de Dumnezeu în viața ta.

Acum mulți ani, ajunsesem la un punct în viață în care eram atât de nefericită, încât eram dispusă să văd orice ar fi vrut să-mi arate Dumnezeu, numai să fiu fericită. E o poveste lungă, dar, pe scurt, El mi-a arătat că eram nefericită fiindcă eram egoistă. Mă gândeam numai la mine mare parte din timp și, fiindcă făceam eforturi uriașe ca să mă asigur că eram îngrijită, Îl împiedicam pe El să o facă. Dumnezeu vrea să aibă grijă de noi, dar trebuie să ne încredințăm în mâinile Lui.

ÎNCREDINȚEAZĂ-I TOTUL LUI DUMNEZEU

Când ne încredințăm unei persoane sau unui lucru, înseamnă că ne dedicăm cu totul. Poate ne dedicăm unei slujbe sau unei persoane. Ne dedicăm familiei și prietenilor. Eu sunt dedicată chemării din viața mea de a predica din Cuvântul lui Dumnezeu. Însă, mai presus de toate celelalte dedicări, ar trebui să ne dedicăm lui Dumnezeu pe deplin, cerând ca voia Lui să se facă în viețile noastre. O dedicare completă nu are termen de valabilitate. Vă sugerez ca, în fiecare zi, să roștiți următoarea rugăciune:

„Tată, mă încredințez din nou în mâinile Tale. Am încredere că vei avea grijă de mine în orice lucru și în orice mod. Călăuzește-mă și dă-mi harul de a Te urma întotdeauna. Dacă mă rănesc, am încredere că mă vei alina. Dacă mă îmbolnăvesc, am încredere că mă vei vindeca. Dacă am vreo nevoie, am încredere că mi-o vei împlini. Dacă nu știu ce să fac, am încredere că îmi vei arăta. Sunt al Tău, iar Tu ești al meu, iar eu am încredere în Tine! În numele lui Isus, amin!”

Cum îi putem încredința orice ne privește lui Dumnezeu dacă nu ne încredințăm mai întâi pe noi în mâinile Sale? Poate că ai devenit creștin acceptându-L pe Isus ca Mântuitor al tău, dar te-ai încredințat pe deplin în grija Lui? Cred că aceasta este cea mai urgentă nevoie a noastră!

Cea mai bună parte din viața ta poate începe chiar acum dacă ești dispus să-I încredințezi toate grijile tale lui Isus, lăsându-L să aibă grijă de tine!

Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările [neliniștile, grijile, preocupările, odată pentru totdeauna] voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.

1 Petru 5:7, Biblia amplificată

Mi-a plăcut să scriu această carte și mă rog nu numai ca și vouă să vă placă să o citiți, ci și să o recitiți deseori, pe măsură ce vă reînnoiți promisiunea de a vă încrede în Dumnezeu oricând, în orice lucru!

Note bibliografice

1. „Încredere”, *Dicționarul Webster 1828 – Ediție online*, <http://websterdictionary1828.com/Dictionary/trust>.
2. „Încredere”, *Merriam-Webster.com*, www.merriam-webster.com/dictionary/trust.
3. *Dr. Edwin W. Lutzer*, „*Who Can You Trust?*”, *Moody Church Media*, 2002, www.moodymedia.org/articles/who-can-you-trust/.
4. „*Charles Dickens Quotes*”, *Goodreads*, www.goodreads.com/quotes/18876-no-one-is-useless-in-this-world-who-lightens-the.
5. „*John Bunyan Quotes*”, *Goodreads*, www.goodreads.com/quotes/41980-you-have-not-lived-today-until-you-have-done-something.
6. „*Saint Augustine Quotes*”, *BrainyQuote*, www.brainyquote.com/quotes/quotes/saintaugus108487.html.
7. *Lee Strobel*, „*Why Does God Allow Tragedy and Suffering?*”, *CT Pastors*, <http://www.christianitytoday.com/pastors/2012/july-online/doesgodallowtragedy.html>.
8. „*C. S. Lewis Quotes About Conscience*”, *AZ Quotes*, www.azquotes.com/author/8805-C_S_Lewis/tag/conscience.
9. „*Abraham Lincoln Quotes*”, *Goodreads*, www.goodreads.com/quotes/18876-no-one-is-useless-in-this-world-who-lightens-the.

[com/quotes/24046-the-best-thing-about-the-future-is-that-it-comes](http://www.azquotes.com/quotes/24046-the-best-thing-about-the-future-is-that-it-comes).

10. „Charles Spurgeon Quotes”, AZ Quotes, www.azquotes.com/quote/1411293.
11. „Dietrich Bonhoeffer Quotes”, Goodreads, www.goodreads.com/quotes/328974-judging-others-makes-us-blind-whereas-love-is-illuminating-by.

Ai o relație adevărată cu Isus?

Dumnezeu te iubește! El te-a creat ca să fii un individ unic, irepetabil, El având un scop anume și un plan pentru viața ta. Printr-o relație personală cu Dumnezeuul tău Creator, poți descoperi un mod de viață care îți va mulțumi cu adevărat sufletul.

Oricine ai fi, orice ai fi făcut, sau oriunde te-ai afla în viață acum, iubirea și harul lui Dumnezeu sunt mai mari decât păcatul tău – greșelile tale. Isus Și-a dat viața de bunăvoie pentru ca tu să poți fi iertat de Dumnezeu și să ai o viață nouă în El. El așteaptă numai ca să-L inviți să-ți fie Domn și Mântuitor.

Dacă ești pregătit să-ți dedici viața lui Isus și să Îl urmezi, nu trebuie decât să-L rogi să-ți ierte păcatele și să îți ofere un început nou în viața pe care trebuie să o trăiești. Începe prin a rosti această rugăciune...

Doamne Isuse, Îți mulțumesc că Ți-ai jertfit viața pentru mine și că mi-ai iertat păcatele pentru ca eu să pot avea o relație personală cu Tine. Îmi pare sincer rău pentru greșelile pe care le-am făcut și știu că am nevoie de Tine ca să mă ajuți să trăiesc așa cum trebuie.

Cuvântul Tău spune în Romani 10:9: „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” Cred că ești Fiul lui Dumnezeu și mărturisesc că Tu ești Mântuitorul și Domnul meu. Ia-mă așa cum sunt și lucrează în inima mea, făcându-mă persoana care vrei să fiu. Vreau să trăiesc pentru Tine, Isuse, și sunt recunoscător că-mi oferi un nou început în viața mea alături de Tine azi.

Încredere nezdruccinată

Te iubesc, Isuse!

E uimitor să știi că Dumnezeu te iubește atât de mult! El vrea să aibă o relație profundă cu noi, care să fie tot mai puternică în fiecare zi, în timp ce ne petrecem timpul alături de El rugându-ne și studiind Biblia. Vrem să te încurajăm în noua ta viață alături de Hristos.

Felicitări pentru noul început în viața ta alături de Hristos!

DESPRE AUTOR

JOYCE MEYER este unul din ei mai importanți învățători practici ai Bibliei din lume. Desemnată de către revista *New York Times* ca fiind cel mai bun autor de cărți vândute, ea a scris mai mult de șaptezeci de cărți inspirative, incluzând *The Confident Women* (Femeia încrezătoare), *I Dare You* (Te înfrunt), întreaga colecție de cărți *Battlefield of the Mind* (Câmpul de bătălie al minții), prima sa încercare în ficțiune cu *The Penny* și multe altele. Ea a lansat, de asemenea, mii de învățături audio, precum și o bibliotecă video completă. Programele ei de radio și televiziune *Enjoying Everyday Life* sunt difuzate în întreaga lume. Ea călătorește mult, organizând diferite conferințe. Joyce și soțul ei, Dave, sunt părinții a patru copii și locuiesc în St. Louis, Missouri.

„*Bucură-te în fiecare zi*”, programul ei de televiziune și radio este difuzat în întreaga lume și are o audiență potențială de trei miliarde de oameni. De la lupta ei cu cancerul de sân până la problemele zilnice ale vieții, Joyce Meyer vorbește într-un mod deschis și practic, despre experiențele personale pentru ca alți creștini să se

bucure de libertate în viață.

Puteți viziona, în fiecare săptămână, emisiunea „*Bucură-te în fiecare zi*” pe canalul **Alfa Omega TV** (informații despre difuzare: www.alfaomega.tv, la secțiunea ProgramTV).

De asemenea, emisiunile ei pot fi vizionate, atât în limba română, cât și în limba maghiară, online pe www.alfaomega.tv/mediacenter.

Date de contact pentru România:

e-mail: joyce.meyer@alfaomega.tv

telefon: +(40) 256-490.637

adresa de corespondență:

Joyce Meyer, C.P. 1132, Oficiul 8

Timisoara – 300890, România

Mesajele lui Joyce Meyer pot fi vizualizate într-o varietate de limbi la adresa: tv.joycemeyer.org

Sediul central:

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

U.S.A. +(1) 636-349.0303

www.joicemeyer.org

Informații recepție satelit Alfa Omega TV:
www.alfaomega.tv/receptie

Oferim gratuit cărți scrise de Joyce Meyer

Trebuie doar să ne contactezi la comenzi@alfaomega.tv, sau la telefon 0256-284.913. Ne-ar bucura dacă ne-ai putea scrie și câteva rânduri despre cum vezi tu emisiunile lui Joyce sau alte impresii personale.

Joyce ar fi extrem de bucuroasă să primească mesajele și părerile telespectatorilor.

VORBIND DESCHIS DESPRE...

o nouă serie de cărți scrise de binecunoscuta autoare Joyce Meyer, concentrându-se asupra biruinței în lupta cu emoțiile prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu.

1. Vorbind deschis despre depresie
2. Vorbind deschis despre descurajare
3. Vorbind deschis despre stres
4. Vorbind deschis despre singurătate
5. Vorbind deschis despre nesiguranță
6. Vorbind deschis despre frică
7. Vorbind deschis despre îngrijorare

De asemenea, puteți descărca gratuit varianta electronică a seriei „Vorbind deschis despre...”, la adresa: www.alfaomega.tv/viata-spirituala/vorbind-deschis-despre.

Oferim următoarele resurse video pe DVD

JOYCE MEYER

resurse video pe DVD

- ○ O viață - povestea lui Joyce Meyer
(1 DVD/20 lei)
- ○ Câmpul de bătaie al minții
(2 DVD-uri/30 lei)
- ○ Nu mai fi supărat pe tine însuși
(1 DVD/20 lei)
- ○ Scapă de teamă și îngrijorare
(1 DVD/20 lei)
- ○ Fii încrezător!
(1 DVD/20 lei)

○ Setul complet **(110 lei)**

La comanda
setului complet,
taxa de expediere
este GRATUITĂ

Pentru comenzi:

www.alfaomega.tv/librarie | 0256/284.913 | comenzi@alfaomega.tv

Câmpul de bătaie al minții (Carte)

Autoarea îți arată cum să îți schimbi viața schimbându-ți gândurile. Ea te învață cum să faci față miilor de gânduri pe care le ai în fiecare zi și cum să îți faci mintea să gândească cum gândește Dumnezeu.